

www.burmeseclassic.com

For Your

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

11/11-11/11
0106 3 96

ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို - သိပ္ပံနည်းကျ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ

ထုတ်ဝေမှုမှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်

အုပ်စု

ထုတ်ဝေသူ

ပုံနှိပ်သူ

အဖုံးရှိက်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
ကွန်ပျူတာစာစီ

(၁၄၈/၉၃)(၃)

(၁၃၂/ ၉၃)(၄)

တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက်

၁၉၉၃ ခု၊ ဇူလိုင်လ

(၅၀၀)

ဦးဘသိ

(၀၈၀၁)

ဘာဂုတီစာပေ

အမှတ် ၆၆၊ ၁၂၃ လမ်း

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မစ္စတာမူ(လ်)ရာ(ဂျ်)ဆေး(ဂျ်)(ဖဲလ်)

(၀၁၈၂၈)

တောက်တောက်ဝင်းအောင်စက်

အမှတ် ၁၆၉၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဦးမြသိန်း

(၀၁၄၂၇)

သိန်းမြင့်ဝင်းအောင်စက်

အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

နိတွတ်

GEOCOMP MYANMAR

အမှတ် ၃၆၀၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၃၀၁၉၅

သိပ္ပံနည်းကျ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ

ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို

အမ်ဘီဘီအက်စ်၊ ပီအိပ်ဒီ (လန်ဒန်)

အမ်အေ (မီဂျီဂန်)၊ ဆေးပညာပါရဂူ (အမေရိကန်)

Science, Sex And Marriage

By

Dr. Maung Maung Nyo

M.B., B.S. (Rgn); Ph. D. (London)

M.A. (Mich); Fomerad (USA)

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

ဆေးတက္ကသိုလ်-၁ ပါမောက္ခချုပ် ကွယ်
လွန်သူ ဒေါက်တာဘသန်း၏ ဥယျောဇဉ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ သားဖွားနှင့် မီးယပ်
ရောဂါပါမောက္ခနှင့်ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာန
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ကွယ်လွန်သူ ဒေါက်
တာ ရွှေတင်၏ အမှာ

နိဒါန်း: က

အခန်း ၁။	။ လိင်နှင့်အိမ်ထောင်မှု	၁
	အချစ်နှင့် အတွေ့	၁
	ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာမှု	၃
	အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်းအကြောင်းရင်း	၈

အခန်း ၂။	။ လိင်အင်္ဂါများနှင့် ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းများ:	၁၃
	ယောက်ျား၏ လိင်အင်္ဂါများ:	၁၃
	ဝှေးစေ့နှင့် သုက်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း:	၁၆
	ဆီးအိမ်အောက်အကျိတ်နှင့် သုက်.....	၂၁
	လိင်တံတောင်ခြင်းနှင့် သုက်လွှတ်ခြင်း:.....	၂၃

မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများ:	၂၆
မမျိုးဥအင်္ဂါနှင့် မမျိုးဥများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း: ...	၂၇
သားအိမ်ပြွန်နှင့် မျိုးစပ်သန္ဓေအောင်ခြင်း:..	၂၈
သားအိမ်နှင့် ရာသီလာခြင်း:	၃၀
နုတ်ခမ်းသားကြီးနှင့် နုတ်ခမ်းသားငယ် ...	၃၁
အင်္ဂါဇာတ်နှင့် မလိင်စေ့	၃၁
အပျိုမြေးနှင့် ယောနိဝ	၃၃
ယောနိဝနှင့် သားအိမ်ခေါင်း:	၃၃
ကာမစည်းစိမ်နှင့် တင်ဆွဲကွင်း:	
ကြွက်သားများ:	၃၆
အခန်း ၃။ ။ လိင်ဆက်ဆံမှုကို နိဒါန်းပျိုးခြင်း:	၃၇
စိတ်နေဝန်းကျင်	၃၇
ပွတ်သပ်ကျိစယ်ခြင်း:	၃၉
လိင်စိတ်နိုးကြားစေသော	
ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများ:	၄၃
လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့် ကာမစည်းစိမ်	၄၉
အခန်း ၄။ ။ လိင်မှုကိစ္စ	၅၆
စိမ်ကိန်းချ အိမ်ထောင်သားမွေးမှု	၅၆
(က) ယောက်ျားများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့်	
ကလေးမရသောနည်း:	၆၄
(ခ) မိန်းမများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့်	
ကလေးမရသောနည်း:	၆၅

(ဂ) ယောက်ျား မိန်းမ ပူးပေါင်းဆောင်	
ရွက်မှ ကလေးမရသောနည်း:	၆၆
ကလေးမရအောင် သုံးသောနည်းနှင့်	
ကိုယ်ဝန် ရနိုင်သောနည်း:	၆၇
လေးဆယ်ကျော်မှ ကံပေါ်	၆၈
အမြဲ	၆၉
(၁) ယောက်ျားကြောင့် ကလေးမရနိုင်ခြင်း:	၇၃
(၂) မိန်းမကြောင့် ကလေးမရနိုင်ခြင်း:	၇၆
(၃) အခြားအကြောင်းများကြောင့် ကလေး	
မရခြင်း:	၇၉
လိင်မှုကိစ္စ	၈၁
လိင်ဆက်ဆံမှု	၈၂
လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် ယောက်ျား:	
မိန်းမတို့၏ တုံ့ပြန်ခံစားမှု	၈၆
လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် အာသာမပြေခြင်း:	၈၈
လိင်တူဆက်ဆံခြင်း:	၉၀
လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ယောနိနာကျင်ခြင်း: ..	၉၁
လင်စိတ် သားစိတ်ကုန်ခြင်း:	၉၂
ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေး (ဝါ) ပီယဆေးများ	၉၆
လိင်ဆက်ဆံခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်း:	၉၉
လိင်စိတ်နှင့် မိန်းမ	၁၀၃
အခန်း ၅။ ။ လိင်ဆက်ဆံပြီး နားနေနည်းများ:	၁၀၅
ပွတ်သပ်ချောမြှူခြင်း:	၁၀၅

လိင်ဆက်ဆံပြီး နားနေလဲလျောင်းခြင်း..... ၁၀၈

အခန်း ၆။ ။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း..... ၁၁၀

လိင်တပမာဏ ၁၁၀

လိင်၏စွမ်းအင် ၁၁၄

လိင်နှင့် ဇရာ ၁၂၀

မပြီးခင် သုက်လွှတ်ခြင်း..... ၁၂၃

နောက်ကျ သုက်လွှတ်ခြင်း..... ၁၂၇

ပန်းသေခြင်း..... ၁၂၉

အခန်း ၇။ ။ မိန်းမတို့အကြောင်း..... ၁၃၂

အချိုး..... ၁၃၂

ရာသီလာခြင်း..... ၁၃၃

ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း..... ၁၃၆

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ၏ ပထမပိုင်း.....

လက္ခဏာများ..... ၁၃၉

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ ဒုတိယပိုင်း.....

လက္ခဏာများ..... ၁၄၆

သွေးဆုံးခြင်း..... ၁၄၈

လင်စိတ် သားစိတ်ကုန်ခြင်း..... ၁၅၀

လိင်စိတ်နှင့် ရုပ်ရည်ဂူပကာယ..... ၁၅၈

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ လိင်ဆက်ဆံမှု..... ၁၆၁

ကလေးမွေးပြီး လိင်ဆက်ဆံမှု..... ၁၆၆

ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှု..... ၁၆၉

မင်္ဂလာရက်ရွှေ့ခြင်း..... ၁၇၆

အခန်း ၈။ ။ အရွယ်ရောက်စ သဘာဝ..... ၁၈၀

အပျိုပေါက် လူပျိုပေါက်..... ၁၈၀

မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း..... ၁၈၅

ယောက်ျားများတွင်လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်များနှင့်အလိုလို သုက်ထွက်ခြင်း..... ၁၈၇

မိန်းမများတွင် လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်များနှင့် အလိုလိုသုက်ထွက်ခြင်း..... ၁၉၀

လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်များနှင့် အလိုလို သုက်ထွက်ခြင်း..... ၁၉၃

မိန်းမများ လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်မက်၍ သာယာခြင်း..... ၁၉၅

နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်း..... ၁၉၆

ဝိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ပီသခြင်းနှင့် အပျိုစစ်မှု..... ၁၉၉

လိင်တူစုံမက်ခြင်း..... ၂၀၄

လိင်အင်္ဂါများ ကျန်းမာသန်ရှင်းရေး..... ၂၀၈

အခန်း ၉။ ။ မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်ခြင်း..... ၂၁၁

လိင်ဆက်ဆံမှုသည် မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရန်အတွက်သာမဟုတ်..... ၂၁၁

မိသားစုဖျော်ရွှင်ရေး ၂၁၃

မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်ရာတွင် ကလေး
ဖျက်ချခြင်းသည် နည်းမဟုတ် ၂၁၈

မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်နည်းများ ၂၂၀

လိင်တံစွပ် ကြက်ပေါင် ၂၂၄

အစွပ်ရွေးချယ်နည်း ၂၂၆

အစွပ်အသုံးပြုခြင်း ၂၂၇

အစွပ်သုံးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး ၂၂၉

အစွပ်သုံးခြင်း၏ အပြစ်များ ၂၂၉

သားအိမ်ခေါင်းအပိတ်များ ၂၃၀

သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်များနှင့်
ပတ်သက်၍ သတိပြုရန်အချက်များ ၂၃၁

သားအိမ်ခေါင်းပိတ် အသုံးမပြုနိုင်သူများ .. ၂၃၂

စိတ်ချရသော ရက်များ ၂၃၃

ပဋိသန္ဓေတားဆေးများ ၂၃၈

သားအိမ်တွင်းထည့် ပဋိသန္ဓေတား
ကိရိယာ ၂၄၄

ဆက်ဆံပြီးလျှင် သုက်ကိုအပြင်ထုတ်ခြင်း ၂၄၅

ရေဆေးပစ်ခြင်း ၂၄၆

ရေမြှုပ်ကိုသုံးခြင်း ၂၄၇

အခန်း ၁၀။ ကာလသားရောဂါ ၂၄၈

အချိုး ၂၄၈

ဆစ်ပလစ်ရောဂါ ၂၅၃

ဂနိုရောဂါ ၂၆၀

ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ ၂၆၃

အခြားကာလသားရောဂါများ ၂၆၆

**လိင်နှင့်ဆိုင်သော မြန်မာအင်္ဂလိပ်
ဝေါဟာရများ ၂၇၂**

ကိုးကားသောကျမ်းများ ၂၇၇

REFERENCES

ပထမအကြိမ်ရိုက်စဉ်က

စာရေးသူ၏ အမှာ

□ ဤစာအုပ်ကား ရေး၍ပြီးစီးခဲ့ပေပြီ။ စာရေးသူ တစ်ဦးတည်း၏ လုံးပန်းမှုကား မဟုတ်ပါ။ အခြားသူများ၏ ကူညီပံ့ပိုးပေးမှု၊ အားပေး တိုက်တွန်းမှုများနှင့် နည်းပြလမ်းညွှန်မှုများကြောင့်သာ ဤသို့ ထွက်ပေါ်လာနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဦးစွာအားဖြင့် ဤကဲ့သို့သော စာအုပ်မျိုး မြန်မာပြည်တွင် ရှိသင့်ပြီ။ ဤစာအုပ်မျိုးကို မြန်မာအမျိုးသမီး အမျိုးသားတို့ ဖတ်ထားသင့်သည်ဆိုသော ယုံကြည်ချက်ကို ကျွန်တော်တွင် ဖြစ်ပေါ်စေသော၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော လိင်ဘက်ဆိုင်ရာ ပညာပေးစာအုပ် စာတမ်းများ၊ သတင်းစာ ဂျာနယ်များကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်လိုပါသည်။

□ ဒုတိယအားဖြင့် လက်လှမ်းမီရာ စိတ်ဝင်စားစရာ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖတ်ပြီး ၎င်းတို့ကို နည်းစနစ်ကျစွာ ယထာဘူတကျ စွာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်၍ မိမိကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချတတ်အောင် သင်ကြားပေးသော ကျွန်တော်၏ ဆရာ ပါမောက္ခ ရှယ်ဘော့ဝီဒင် (Professor Ruth Bowden) ၏ ကျေးဇူးမှာလည်း အထူးကြီးမား...

ပါသည်။ ဆရာကျေးဇူးကားဆပ်၍ မကုန်ပါ။

❑ တတိယအချက်အားဖြင့် ဤစာအုပ်ကို မရေးဖြစ် ရေးဖြစ် အောင် တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်ပေးသော ဆေးတက္ကသိုလ်-၂၊ မြန်မာ စာဌာနမှ ဆရာ ဦးဝင်းမွန်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ချင်ပါသည်။ သူသာ မတိုက်တွန်းပါက ဤစာအုပ်မှာ ထွက်ပေါ်လာမည် မဟုတ်ပါ။

❑ စာအုပ်ကို မူကြမ်းအဖြစ် စီရိုက်နှိပ်ပြီးနောက် အစမှ အဆုံး တိုင် စိတ်ပါ ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှု၍ လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်များ၊ ပြင်ဆင်ချက်များကို မညည်းမညူ ပေးရုံမျှမက မအားလပ်သည် ကြားကာ၊ အလုပ်များသည်ကြားကာ ဥယျောဇဉ်ဖြင့် ချီးမြှင့်ပေးသော ဆေးတက္ကသိုလ်-၁၊ ပါမောက္ခချုပ် ဦးဘသန်းနှင့် ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ သားဖွားနှင့် မီးယပ်ပညာ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဦးရွှေတင်တို့ကိုလည်း လိုက်လျှိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြရပါမည်။ ၎င်းတို့၏ ကျေးဇူးမှာ ကြီးမားလှပါသည်။

❑ ဖတ်မရသော လက်ရေးမူကြမ်းမှသည် သန့်ရှင်းလှပသော လက်နှိပ်စက်မှုအဖြစ်သို့ ရိုက်ကူးပေးသော ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ မှ ရုံးအုပ် ဦးစံထွန်း၊ လက်နှိပ်စက်ဆရာ ဦးဝင်းသောင်နှင့် လိုအပ်သော ပုံများကို စိတ်ရက် လက်ရှည် ရေးဆွဲပေးသော ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ မှ ပန်းချီဆရာ ဦးခင်မောင်လွင်တို့မှာလည်း ကျွန်တော်ကို အထူးကူညီကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ကိုလည်း ကျွန်တော်က အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြချင်ပါသည်။

❑ ဤစာအုပ်ကို ရိုက်ခွင့်ပေးသော သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသည်လည်းကောင်း၊ စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရိုက်ပေးသော နှလုံးလှ စာပေတိုက်မှ ဦးချစ်အောင်နှင့် အလုပ်သမားများသည်လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ် ဖြစ်ပေါ်ရာ၌ အဓိက အခန်းက ပါဝင်သည် ဆိုက လုံးဝမမှားပေ။ ၎င်းတို့ကိုလည်း ကျွန်တော်က အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ရန်ကုန်

၁၀၊ ၁၀၊ ၁၉၇၀။

ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို

အဋ္ဌမအကြိမ်အတွက်အမှာ

□ ဤသိပ္ပံနည်းကျ အိမ်ထောင်သည်အဝ စာအုပ်ကို ယခု အကြိမ်နှင့်ပါဆိုလျှင် ခွင့်ပြုချက်အရ ရိုက်နှိပ်ရသည်မှာ ရှစ်ကြိမ်မျှ ရှိပေပြီ။ ပထမအကြိမ်နှင့်ဆိုကာ ရှစ်နှစ်မျှလည်း ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ဤအချိန်ကာလအတွင်း ပြောင်းလဲမှု အမြောက်အမြားလည်း ရှိခဲ့လေပြီ။ ပထမအကြိမ် ရိုက်ခဲ့စဉ်က အမှာစာ ရေးပေးသော ဆရာကြီး ဦးဘသန်း ကြိုရေးခဲ့သည်အတိုင်း ယခုအခါ မြန်မာ စာဖတ်ပရိသတ်၏ အဆင့်အတန်းမြင့်မားလာသဖြင့် ဆေးပညာပေး စာအုပ်မျိုးစုံကို ရေးထုတ်၍ရလေပြီ။ စာရေးသူ ရေးခဲ့သော စာအုပ်များပင် အပုံ။ ယောက်ျား။ မိန်းမ။ အပျိုပေါက် လူပျိုပေါက်။ နောက် ယောက်ျား မိန်းမ သဘာဝ၊ အိုရာမှ ပျို၊ ငုံရာမှ ပွင့် စသည်ဖြင့်.....။ ဆရာဝန် အများအပြားလည်း လိုက်ရေးလာကြပြီ။ ဝမ်းသာစရာပင် ဖြစ်ပါ၏။

□ ဆရာကြီး ဦးဘသန်းကဲ့သို့ အမှာဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့သော ပါမောက္ခ ဦးတင်ရွှေမှာမူ ယခုအခါ ကျန်းမာရေး ဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖြစ်နေလေပြီ။

□ ယင်းသို့ ကျေးဇူးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျေးဇူးကိုထောက်၍ ယခုအကြိမ်တွင် ယခင်အကြိမ်များထက် ကောင်းသည်ထက်

ကောင်းအောင် ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်၍ ထုတ်ဝေလိုက်ပါ၏။ အခန်း (၄) ဆိုလျှင် အသစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ပုံများကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ ထည့်ပေးလိုက်ပါ၏။ ယခုအခါ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စာအုပ်များတွင် ပုံပါရန် ခက်ခဲရာ ယခုကဲ့သို့ ပုံထည့်နိုင်သဖြင့် သက်ဆိုင်သူအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ရပေသည်။

□ မည်သို့ဆိုစေ နောင်ထပ်ရိုက်လျှင် နောင်အလားတူ ဆေးပညာပေး၊ လိင်ပညာပေး၊ အိမ်ထောင်ရေး လမ်းညွှန်စာအုပ်များကို ရေးသားလျှင် ယခုထက်ပိုကောင်းအောင် အမြဲခေတ်နှင့်အညီ မှန်ကန်အောင် ကြိုးစားရေးမည် ဖြစ်ကြောင်း အစီရင်ခံပါ၏။ မြန်မာ ပြည်သူ့ ပြည်သား အပေါင်း စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေသတည်း။

ရန်ကုန် ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို
၁၀၊ ၁၀၊ ၇၀။

ကောသသမ

၁၁- ကြိမ်မြောက်ရိုက်ခြင်းအတွက် အမှာ

□ ၁၉၇၀ ပြည်နှစ် အောက်တိုဘာလက ပထမအကြိမ် ရိုက် နိပ် ခဲ့သော ဤစာအုပ်သည် ယခု ၁၉၈၃ ခုနှစ်၌ ၁၁ ကြိမ်မျှ ရိုက်နိပ် ထုတ်ဝေရပါပြီ။ ဤစာအုပ်သာမက အခြားသူများ၏ လိင်ပညာ ပေး စာအုပ်များလည်း ဝယ်ယူ ချီးမြှင့်သူ များသဖြင့် ဝမ်းသာရ၏။ မြန်မာ လူမျိုးများ သိပ္ပံနည်းကျ လိင်ပညာကို စိတ်ဝင်စားလာကြပြီ။ လေ့လာလိုက်စားလာကြပြီ ... ဟု။

□ ပထမအကြိမ်နှင့် ယခုအကြိမ်ကြား ခေတ်ပြောင်းလဲမှုများ နှင့်အတူ စာအုပ်လည်း ပြောင်းလဲခဲ့၏။ ဖြတ်တန်ဖြတ်၊ ဖြည့်တန် ဖြည့်။ သို့သော် အနှစ်သာရကား မပြောင်းပါ။ လူတိုင်းသိသင့် သော သိပ္ပံနည်းကျ လိင်ပညာအကြောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အကြောင်း၊ ယောက်ျား မိန်းမဆက်ဆံ အကြောင်း၊ အကြောင်းမှန်များ၊ နောက်ဆုံး သုတေသနပြု သိရှိရသော အကြောင်းများသာပါ၏။ ခေတ်ပြောင်းသော်လည်း မပြောင်းလဲနိုင်သော လူ့ သဘာဝ နိယာမတရားများ၊ နှစ်တွေဟောင်းသော်လည်း မပြောင်းနိုင် သော မရိုးနိုင်သော လူ့ ခန္ဓာဗေဒ သဘောသဘာဝများ။ ဤ ၁၂

နှစ်မျှသော အချိန်အတွင်း၌ ဆရာကြီး ဦးဘသန်းနှင့် ဆရာကြီး ဦးရွှေတင်တို့ ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရ၏။ ထိုအတူ ကျွန်တော်၏ ခင်မင်ရင်းနှီးသော ပတ်ဘလစ်ရှာ တစ်ဦး (Mr Laxmi Das) သည်လည်း ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ အားလုံး သင်္ခါရုအနိစ္စ။ မည်သူမျှ အမြဲမရှိ။ အမြဲရှိမည်အရာကား လူတွေ အိမ်ထောင်တွေ နိုင်ငံတွေ။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံနှင့် လူမျိုးများ ကြီးပွား ချမ်းသာ၍ အခွန်ရှည်ပါစေသတည်း။

ရန်ကုန် ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို
၂၇၊ ၁၁၊ ၈၂

ဆေးတက္ကသိုလ် (၂) ရန်ကုန်
သားဖွားနှင့် မီးယပ်ပညာ
ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ရွှေတင်

အမ်ဘီဘီအက်စ်၊ အက်မ်အာရ်စီအက်စ်၊ အက်မ်အာရ်စီအိုဂျီ

(ကွယ်လွန်သူကျန်းမာရေး ဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
ဟောင်း) ၏

အမမှာစာ

□ ဤလူ့ဘောင်တွင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ အိမ်ထောင်ပြုကြ
ရာ၌ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများ တွေ့ကြုံရပေသည်။ ဤ
ကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ မသဘာဝ၊ ကျား သဘာဝ
အိမ်ထောင်မှုနှင့် လူ့သဘာဝကို ကောင်းစွာ နားမလည်ကြ၍
ဖြစ်ပေါ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

□ ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို ပြုစုရေးသားသော ဤသိပ္ပံ
နည်းကျ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ စာအုပ်သည် ဆေးလက်တွေ့
အခြေခံများဖြစ်သည့် ခန္ဓာဗေဒနှင့် ဇီဝကမ္မဗေဒ ဘာသာရပ်များ
ကို မှီငြမ်းပြုပြီး စနစ်တကျ ရေးသားထားသဖြင့် အိမ်ထောင်မှု

သာယာ လိုသူများနှင့် အိမ်ထောင်ရေးတွင် သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာ
လိုသူများအပြင် မိသားစုဦးရေကန့်သတ်လိုကြသော အိမ်ထောင်
သည်များအဖို့ စနစ်တကျ တင်ပြထားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသတည်း။

ရန်ကုန်
၁၃၊ ၁၀၊ ၇၀

ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ရွှေတင်
သားဖွားနှင့် မီးယပ်ပညာဌာန၊
ဆေးတက္ကသိုလ် (၂) ရန်ကုန်။

ဆေးတက္ကသိုလ် (၁) ပါမောက္ခချုပ်
ဒေါက်တာ ဘသန်း

အမ်ဘီ၊ အက်မ်အာစီအက်စ်။ အက်မ်အေစီအက်စ်။
အက်မ်အိုင်စီအက်စ်၏

ဥပေမာစဉ်

□ မြန်မာပြည်၌ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကို အခြေခံပြု၍ စာအုပ်များ ထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ခေတ်အထိ ဆိုလျှင် အကြောင်းမျိုးက စုံလှပါပြီ။ ဥပမာ- ပညာပေး အကြောင်းများ၊ ဗဟုသုတပေး အကြောင်းများ၊ အာကာသဗေဒ ပညာ၊ အတ္ထဝါဗေဒပညာ၊ ရာဇဝင်သမိုင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကြောင်းအမျိုးမျိုး၊ အချစ်ဇာတ်လမ်းအမျိုးမျိုးနှင့်စုံထောက်ဇာတ်လမ်း၊ ယခုနောက်ဆုံး၌ ကလေးသူငယ်များအတွက် ရယ်ရွှင်ဖွယ်တစ်မျိုး၊ ဗဟုသုတပေး ပညာသဘောနှင့် ရွှေသွေးစာစောင်များ ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ယခု ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို ရေးသားသော စာအုပ်မျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

□ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က မြန်မာလို ရေးထားသော ကာမ

သျှတ္တရကျမ်းကို ကြားဖူးပါသည်။ သို့သော် မဖတ်ခဲ့ဖူးပါ။ ယခု ဖတ်ချင်သော စိတ်ရှိ၍ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ ခန္ဓာဗေဒ၊ ဇီဝကမ္မဗေဒများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဖတ်ချင်ရာ ၎င်းကာမ သျှတ္တရကျမ်းကို မတွေ့ပါ။ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်သမိုင်းမှာ ကာမသျှတ္တရကျမ်းကို သက်ရိုက်ဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ အိန္ဒိယ၊ ဟိန္ဒူ လူမျိုးများသည် ဤလိင်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ အတော်ပင် စူးစမ်းပြီး ဤကာမ သျှတ္တရကျမ်းကြီးတွင်မက ဟိန္ဒူလူမျိုးများ ကိုးကွယ်သော ဘုရားကျောင်းဆောင်၌ပင် ဤလိင်အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောက်ရုပ်များ ထုထားကြပါသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တိုင်းပြည်အသီးသီးမှ ဤဟိန္ဒူများ ထုတ်သော ကာမသျှတ္တရကျမ်းကြီးကို ဖတ်ရှုစေခြင်းငှာ ယခုနှစ်ပေါင်း မကြာမီကပင် ဟိန္ဒူပညာရှိတစ်ဦးက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားသော စာအုပ်တစ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ၎င်းအပြင် အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှိသူများကလည်း ဤလိင်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာအုပ်ထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ဤအရာ၌ ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဆစ်ဂီမန်ဖရွိုက် (Sigmund Freud) နှင့် မာရီစတုတ် (Marie Stopes) တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

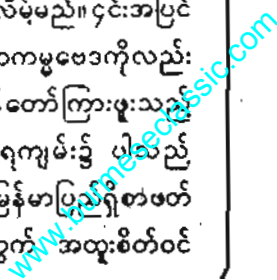
□ ၁၉၅၆ ခုနှစ်အထိဆိုလျှင် ဤစာအုပ်များသာလျှင် ပရိသတ်အတွက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေသည်။ ၁၉၅၆-၅၇ ခုနှစ်၌ ခေတ်ကပင် အံ့ဩလောက်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဒေါက်တာကင်းဆေး (Dr. Kinsey) က ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်၌ Dr. Kinsey သည် မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် သွားရောက်မေးမြန်းခဲ့

သော အကြောင်းအရာများကို အခြေပြု၍ ယင်းစာအုပ်ကို ရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ Dr. Kinsey သည် တက္ကသိုလ်အမြောက်အမြားသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီး ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများအား ဤလိုင်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးမျိုး မေးခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ- ကျောင်းသူ အပျိုများထံ၌ ဘယ်နှစ်ယောက်သည် ကာမ ရာဂကို ဘယ်နှစ်ရာခိုင်နှုန်း တွေ့ဖူးသည် မေးခဲ့ပါသည်။ ၎င်း အပြင် အသေးစိတ် ကာမရာဂနှင့် ပတ်သက်၍ စေ့စေ့စုံစုံ မေးခဲ့ ပါသည်။ Dr. Kinsey မေးသည့် အဖြေများပေါ်တွင် အခြေပြု၍ Dr. Kinsey သည် ၁၉၅၆-၅၇ ခုနှစ်၌ စာအုပ် နှစ်အုပ် ထုတ် ခဲ့ပါသည်။ တစ်အုပ်မှာ ယောက်ျားများအကြောင်းနှင့် တစ်အုပ် မှာ မိန်းမများအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

□ ၎င်းနောက် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာပြီး ၂ နှစ်၊ ၃ နှစ် လောက်ကပင် ဒေါက်တာမတ်စတာ့စ် (Dr. Masters) နှင့် မစ္စက် ဂျန်ဆင် (Mrs. Johnson) နှစ်ဦးက Dr. Kinsey နှင့်မတူဘဲ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အခြားသူများ ကာရာဂပြုနေစဉ် သုတေသနများ ပြုလုပ်ထားပြီး စာအုပ်ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ယင်း ဆရာဝန် နှစ်ဦးအား သုတေသနပြုနိုင်ရန် ၎င်းတို့၏ ဆေးခန်း၌ ယောက်ျား မိန်းမ အတော်များများပင် လာသည်ဟု ယင်းတို့၏ စာအုပ်ထဲ၌ ပါပါသည်။ ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ ထင်ရှား ကျော်ကြားသော တိုင်း (Time) မဂ္ဂဇင်း၌ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လ လောက်က ပါလာပါသည်။ ဤသည်မှ Dr. Masters နှင့် Mrs. Johnson တို့ထုတ်သော စာအုပ်သည် ပိုမိုကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။

အရောင်းရ သွက်သဖြင့် နောက်ထပ်ပင် နှစ်ကြိမ် ထုတ်ရပါသည်။ ဤစာအုပ်များ အရောင်းရသွက်သည်ကို ထောင်ခြင်းအားဖြင့် လူ အမြောက်အများသည် ဤလိုင်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင် စားသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ ယခု မြန်မာပြည်၌ လိုင်ပညာပေး အနေနှင့် တစ်မျိုး၊ ဗဟုသုတပေး အနေဖြင့် တစ်ဖုံ၊ ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို၏ ယင်းနာမည်ကြီးသော စာအုပ်နှင့် အလားတူ နောင်ထွက်သော စာအုပ်များကို အခြေပြု၍ မိမိညာဏ်ပညာကို အသုံးပြုပြီးလျှင် ယခုစာအုပ် ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညိုသည် ဆေးပညာ အမ်ဘီဘီအက်စ်ဘွဲ့ ကို ဆေးတက္ကသိုလ် (၁) မှ လွန်ခဲ့သည့် ၉ နှစ် ၁၀ နှစ်လောက်က အောင်ပါသည်။ ၎င်းနောက် ခန္ဓာဗေဒ ပညာကို စိတ်ဝင်စားသည့် အတွက် လန်ဒန်တက္ကသိုလ် (Royal Free Hospital Medical School) တော်ဝင် အခမဲ့ ဆေးကျော်၌ (Ph.D) ပါရဂူဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးပြီး ၁၉၆၉ ခုနှစ်ကပင် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါ သည်။

□ ယခုစာအုပ်ထဲ၌ မိန်းမ ယောက်ျား လိင်အင်္ဂါများကို တိကျမှန်ကန်စွာ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ၎င်းအပြင် ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇီဝကမ္မဗေဒကိုလည်း တိကျ မှန်ကန်စွာ ရေးထားပါသည်။ ကျွန်တော်ကြားဖူးသည့် မြန်မာပြည်၌ ထုတ်သော ကာမသျှတ္တရကျမ်း၌ ပါသည့် အကြောင်းများနှင့် အလွန်ကွာခြားပါသည်။ မြန်မာပြည်ရှိ စာဖတ် ဗဟုသုတ ဝါသနာထုံသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အထူးစိတ်ဝင်

စားဖွယ်ကောင်းသော အကြောင်းများကိုပါရဂူတစ်ဦးက ရေးသားထားကြောင်းတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ၎င်းအပြင် အထက်ဖော်ပြပါ Dr. Masters နှင့် Mrs. Johnson တို့ စာအုပ်ထဲ၌ပါသော ကိုယ်တွေ့ပြုလုပ်ကြသည် သုတေသနများကိုလည်း အနည်းငယ် မြန်မာပြည် စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် သင့်တော်မည့်အကြောင်းများ ပါပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဆေးကုသစဉ် နှစ်ပေါင်းများစွာ အတွင်း၌ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား အများကိုပင် ဤလိင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးခဲ့သော စာအုပ်များ၊ ဆည်းပူးခဲ့သော ပညာများနှင့် ပညာပေး စာအုပ်ကလေးများကို ရေးရန် စိတ်ကူးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် သတ္တိနည်း၍ ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှန်ပါလိမ့်မည်။ ထိုစာအုပ်များကို မထုတ်နိုင်ခဲ့ပါ။

□ ယခုဤ ၁၉၇၀ ခုနှစ်သည် ယခင် ၁၉၅၀-၆၀ ခုနှစ်များနှင့် မတူတော့ပါ။ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသား နယ်မြေလောက၌ ကာမကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးသောင်းကျန်းခဲ့ကြပါသည်။ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေထားခြင်းကို မနှစ်သက်ကြပါ။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းသူကျောင်းသား ဆက်ဆံရေး၌ ရှေးကနှင့်မတူ ပိုမိုရင်းနှီးစွာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဆက်ဆံကြသည်ကို တက္ကသိုလ်တိုင်း၌ လိုလိုပင် တွေ့ရပါသည်။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် လွတ်လပ်စွာ နေကြပြီး အမျိုးမျိုး ကာမဂုဏ်ပါမကျန် လွတ်လပ်စွာ နေကြပါသည်။ မြန်မာပြည်၌ ဆိုလျှင် ပြည်သူ့ပြည်သားများသည် ဤလိင်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပရိသတ်လူပု အလယ် ပြောဆိုခြင်း

ပင် မရှိကြပါ။ ရန်ကုန်၊ ပုသိမ်၊ မော်လမြိုင်၊ မန္တလေး၊ တောင်ကြီး၊ မကွေး၊ မြစ်ကြီးနားမြို့များရှိ တက္ကသိုလ် ကောလိပ်အသီးသီး၌ ပညာဆည်းပူးနေကြသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကဲ့သို့ ကာမသောင်းကျန်းမှုများ မရှိခဲ့ပါ။

□ သို့သော် ၁၉၄၀ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၆၉-၇၀ ခုနှစ်ကို နှိုင်းစာခဲ့လျှင် မြန်မာပြည် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၌ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ယောက်ျားလေး မိတ်ဆွေ (Boy Friend) မိန်းကလေး မိတ်ဆွေ (Girl Friend) များထားပြီး မွေးနေ့ပွဲ (Birthday party) များ၌ ဆိုသလို မိတ်ဆက်ပွဲများ မိတ်ဆုံစားပွဲများ၌ အတူတူယှက်၍ သွားလာကြသည်မှာ ရိုးနေပါပြီ။ သို့သော် အနောက်နိုင်ငံများရှိ တက္ကသိုလ်များ၌ နေထိုင်ကြသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများကဲ့သို့ မိတ်ဆက်ကိုယ်ပါ ယိမ်းယိုင်သော ဆက်ဆံမှုများမှာ နည်းသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

□ ယခု ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို ရေးသော စာအုပ်သည် ဆေးဆရာဝန်များအတွက် မဟုတ်ဘဲ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် လိင်ပညာ နားလည်ရန် တိုတိုတုတ်တုတ်နှင့် လိုရင်းကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ထင်ရှားစွာ ရေးထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါလိမ့်မည်။ ဆေးပညာ စာအုပ်များထဲမှ လွဲ၍ ဤကဲ့သို့ မှန်ကန်တိကျသော ရေးသားခြင်း မြန်မာပြည်၌ မရှိခဲ့ပါ။ ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညိုသည် အတော်စဉ်းစားပြီးမှ မြန်မာ ပြည်သူ့ ပြည်သားအပေါင်း

ဤလိင်အကြောင်းကို သိသင့်သိထိုက်သည်ခေတ် ရောက်ပြီဟု ယူဆပြီး ဤကျမ်းစာအုပ်ကို ပြုစုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒေါက်တာ ဘသန်း

ပါမောက္ခချုပ်

ဆေးတက္ကသိုလ်- ၁

ရန်ကုန်။

ရန်ကုန်

၁၉၇၀၊ အောက်တိုဘာ

နိဒါန်း

□ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု အရ လည်းကောင်း၊ ဘာသာ အယူဝါဒအရ လည်းကောင်း လိင် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးရန် အလွန်ရှက်တတ်သော လူမျိုးများပင် ဖြစ်ကြသည်။

□ ဤသို့ ရှက်တတ်ကြသည်အထဲ အိမ်ထောင်ရေး စာပေ၊ လိင်စာပေကောင်းများ နည်းပါးရုံမျှမက လိင်ပညာ ဖြန့်ဖြူးမှုများ မရှိ၍လည်း ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ့သည် အိမ်ထောင် အခြေခံ လိင်ပညာကို သိနားလည်မှု မရှိကြပေ။ “လိင်ပညာဆိုတာ အထူး သင်နေ၊ သိနေဖို့ မလိုပါဘူး။ ကာလသားခေါင်းတွေ၊ လူမျိုးကြီးတွေ မေးကြည့်လျှင် သိတာပါပဲ” ဟူသော စကားမှာ လိင်ပညာ၏ အတိမ်အနက်ကို မသိ၍ ပြောသော စကားပင် ဖြစ်ပေသည်။

□ လိင်ပညာနှင့် ညစ်ညမ်းသော ဖိုမဆက်ဆံမှု ရုပ်လုံးဖော် အပြာစာပေများကို လူတိုင်း ခွဲခြား၍ မသိကြသေးပေ။

□ အပြာစာပေများမှာ ရေးကတည်းက ကာလသားအကြိုက် တဏှာရာဂ ထကြွစေရန် ရည်သန်၍ ရေးခြင်းဖြစ်ပြီး လိင် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာပေးမှု မပါဝင်သလောက်ပင်

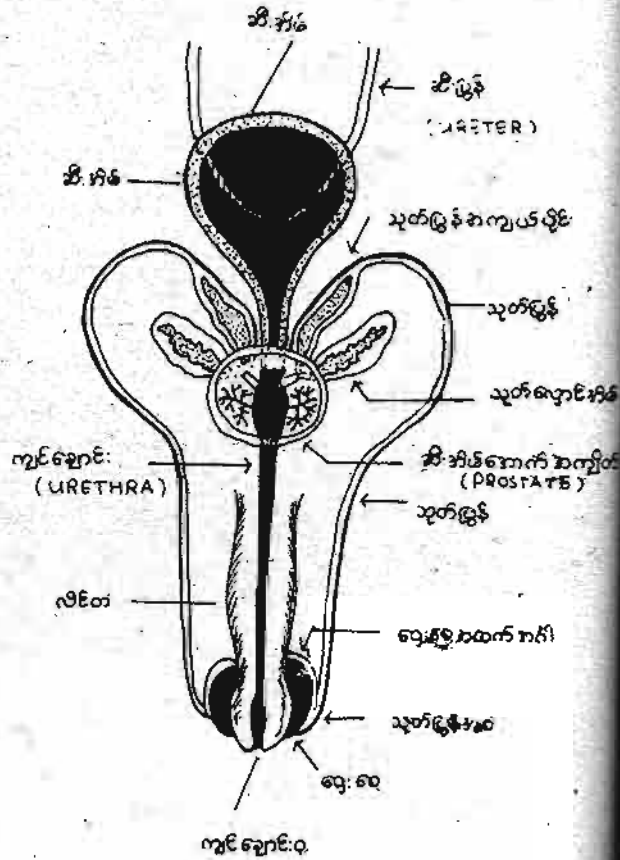
ဖြစ်ပေသည်။ လိင်ပညာမှာကား ထိုသို့မဟုတ်။ လိင်၏ သဘော တရားများကို သိပ္ပံနည်းကျ ရှင်းလင်းတင်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး ပဋိသန္ဓေ တည်သည်မှ အရွယ်လွန်သည်အထိ မှီ၊ မသဘာဝများကို ဖော်ပြ ပညာပေးခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အရွယ်မရောက်မီ၊ အိမ်ထောင်မကျမီ မပြုသင့်သည်ကို မပြုမိရန်၊ ကာလသား ရောဂါ မပြန့်ပွားစေရန်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသော အခါ၌လည်း သဘာဝက ပေးသော လိင်ဆက်ဆံပျော်ရွှင်ခြင်းကို တင်းပြည့် ကွပ်ပြည့် ခံစား လျက် ကျန်းမာသော၊ ထွားကျိုင်းသော သားသမီးရတနာများ ထွန်းကားစေရန် ဖြစ်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်ရကား လိင်ပညာသည် ညစ်ညမ်းသော၊ မောင်နှင့် နှမ၊ သားနှင့် အမိ မသိသင့်၊ မကြားသင့်သော အရာကိစ္စ မဟုတ် ရုံမျှ မကဘဲ မိဘတိုင်း၊ သားသမီးတိုင်း သိသင့်သော၊ ပြောဆို ဆွေးနွေးသင့်သော အရာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ လူတိုင်း လူတိုင်း ဤသို့ သိမှတ်ထားမှသာ လျှင် ကာလသား ရောဂါ ပြန့်ပွားမှု၊ အရွယ်မတိုင်မီ အိမ်ထောင်ပြုမှု၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင် မပြေမှုများနှင့် ကြိုလိုသေးငယ်သော ကလေးများ မွေးဖွားခြင်း၊ ကလေးအသေ အပျောက်များခြင်းနှင့် လေလွင့်ကလေးများ ဖွား များခြင်းတို့ကို လျော့သွားအောင် ပပျောက်သွားအောင် ဆောင် ရွက်ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

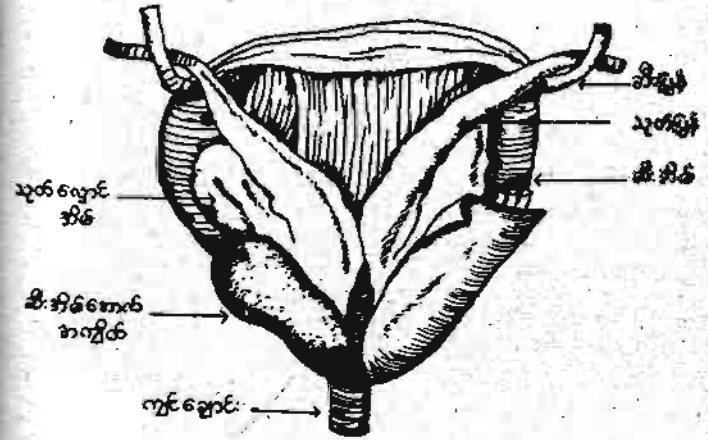
□ ဤသို့ လိင်ပညာ၏ အရေးပါအရာရောက်မှုကို သိသဖြင့် တိုးတက်သော နိုင်ငံအများအပြား၌ လိင်ပညာကို ကျောင်းများ

ကျောလိပ် တက္ကသိုလ်များ၌ပင် သင်ကြား ပေးနေကြပေပြီ။ မြန်မာ နိုင်ငံ၌မူ လိင်ပညာကို ကျောင်းများ၌ သင်ကြားဖို့ ဝေးစွာ၊ လူကြားထဲ ပြောဆိုဆွေးနွေးရန်ပင် မသင့်သယောင် ယူဆနေ ပေရကား ထိုအယူအဆကို ပျောက်စေရန် လူတိုင်း သိသင့်သော လိင်ပညာကို မြန်မာတိုင်း သိစေရန် ရည်သန်လျက် ဤကျမ်းကို ပြုစုခြင်း ဖြစ်ပါသတည်း။ ။

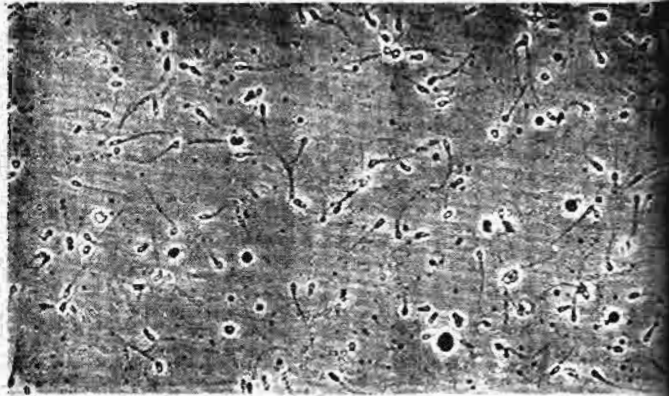
ဒေါက်တာ မောင်မောင်ညို
အမတ်ဘီအက်စ်၊ ပီအိပ်ဒီ (လန်ဒန်)

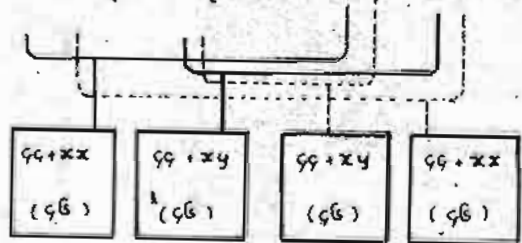
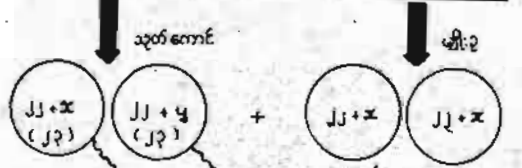
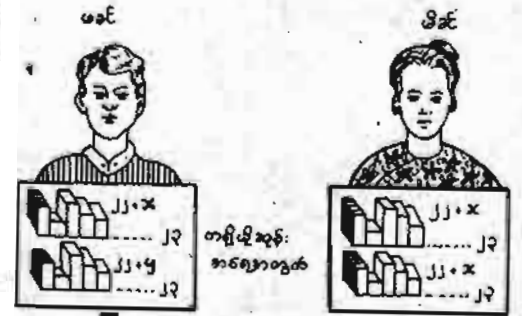
ပုံ ၂ " မောက္ခား လိင်ကင်္ဂါနှင့် အိမ်အိမ်

ပုံ ၃ " အိမ်အိမ်ကောက်အကျိတ် ဘက်ရှိ မောက္ခား လိင်ကင်္ဂါ ဖြစ်သော

ပုံ ၄ " ဂျင်ဆင် သက်တောင့်တော်: မိ

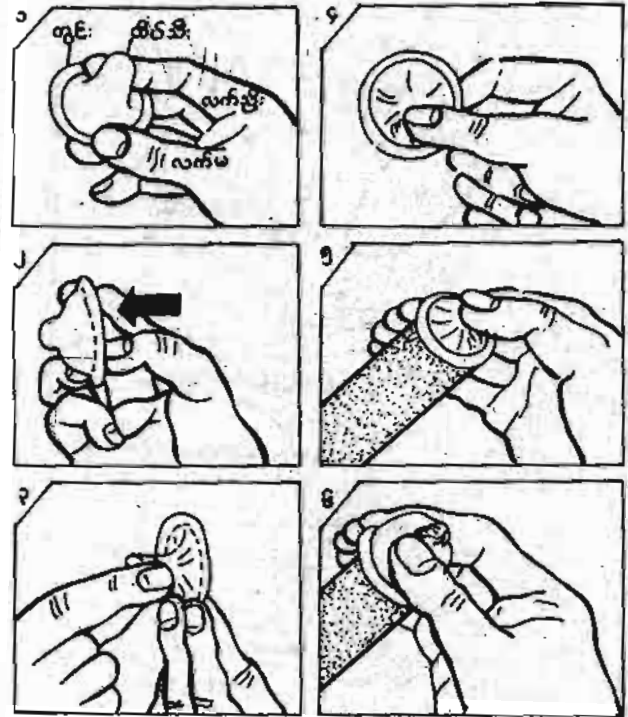
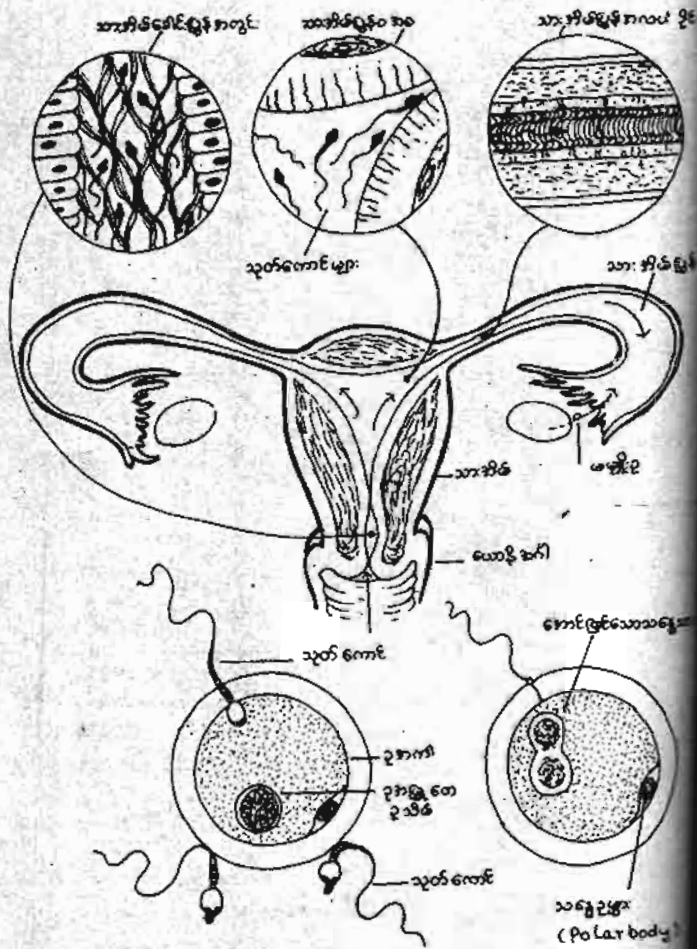

x = ဖခင်ဖိုဆုန် (ဇီဝဂုဏ်) y = မိခင်ဖိုဆုန် (ဇီဝဂုဏ်)

ကျားမကလေးများမွေးလာပုံ

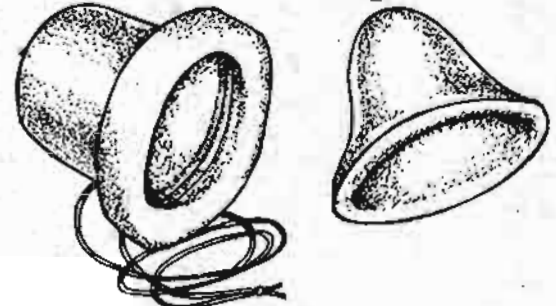
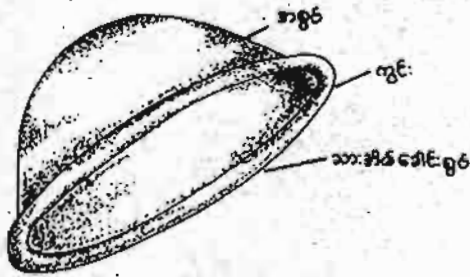
ပုံ ၅ " သက်တောင့်တော် ဦးပေါင်း ၂ ပေါင်း မွေးကလေး (ကျား/မ) မွေးလာပုံ

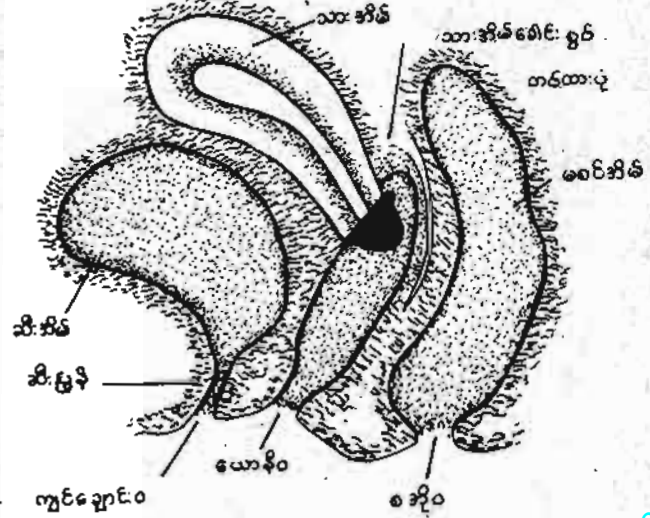
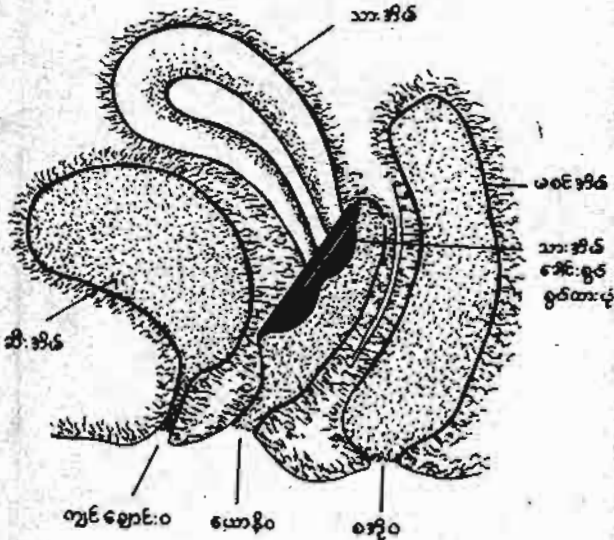
လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင်ကိုလက်ညှိနှင့် လက်မကြားတွင် ညှပ်၍စွပ်ပုံ

၁။ သားချိတ်ပေါင်ပွင့်ကလေး သုတ်ကောင်ဝင်ပုံ
၂။ သားချိတ်ပွင့်ဝဲ ဝင်ပုံ သန္ဓေဥပွား ဖြစ်ပေါ်ပုံ

၃။ ကလေး ယောဗိုဇာဂါ ကျားစွပ်
၄။ လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင်စွပ်ပုံ

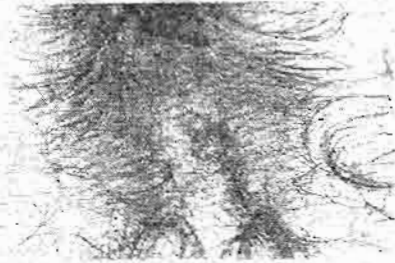
သာအိမ်စောင်း ရွက်များ

မိန့်မခရွာကိုယ်ကိုတေးတိုက်ခေါင်လိုက်
ဗြဟ္မဗြင်ရပုံ

ပုံ ၁၂ " မြို့ပါသော သာအိမ်စောင်းရွက်
(၁)

ပုံ ၁၂ " ကလေး မေ့ရန် သာအိမ်စောင်းရွက်
(က) ရွက်ထားပုံ ကိုစောင်းလျှောက်ပုံ

၆ 12။ ကာလာသား၊ ငှက်ပါ အင်ပလစ်
ဗား (syphilitic ulcer)
၆ ဝါးငယ်ချား။

အခန်း ၁

လိင်နှင့် အိမ်ထောင်မှု

အချစ်နှင့် အတွေ့

□ အိမ်ထောင်မှုတွင် နှလုံးသားမှလာသော ချွစ်ခြင်းမေတ္တာ နှင့် အတွေ့အရသာတို့ကို မက်မောသော တဏှာတို့မှာ တစ်ခြား စီပင် ဖြစ်သော်လည်း ခွဲခြား၍ မရစကောင်းပေ။

□ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အိမ်ထောင်ရေး သာယာမှုမှာ ၎င်းအရာနှစ်ခုစလုံးပေါ်တွင် တည်နေရုံမျှမက ၎င်းတို့တစ်ခုနှင့် တစ်ခု သဘာဝကျကျ ညီမျှစွာ တည်ရှိနေမှလည်း ဖြစ်နိုင်သော ကြောင့် ပေတည်း။

□ သို့ဖြစ်ရကား တကယ့်သာယာသော အိမ်ထောင်ရေးတွင် လိင်ဆက်ဆံမှု အခန်းကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာသက်သက်အနေဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ်ဘဲ အတွေ့အရသာ တဏှာ သက်သက်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပြောဆို စဉ်းစားရန်မှာ မှန်လှန်ခြင်း သဘာဝကျခြင်း မရှိပေ။

□ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသူတိုင်းပင် အထက်ပါကဲ့သို့ ခွဲခြားစဉ်းစား၍ မရသည်ကို သိကြပေသည်။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီးသည့် အချိန်ကြာလာသောအခါ၌ လူတိုင်းပင် တစ်ခုနှင့် တစ်ခုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်တတ်လာကြလေသည်။ ထိုမျှမက ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အတွေ့အရသာရှိမှ၊ သမမ္မတနေပါမှ အိမ်ထောင်ရေး သာယာမှု ရှိသည်ကို သိပြီးဖြစ်ပါလျက် လူ့သဘာဝအတိုင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သက်သက်ချည်းကို လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် အတွေ့အရသာ သက်သက်ချည်းကို လည်းကောင်း ရံဖန်ရံခါ တောင့်တမိကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပေသည်။

□ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ရှေးပဝေဏသီမှသည် မနေ့တစ်နေ့က အထိအိမ်ထောင်ရေးတွင် သံယောဇဉ်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာ အဓိကထားခဲ့ကြပေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှုကို အလေးပေးသင့်သလောက် မပေးခဲ့ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအချိန်၌ အိမ်ထောင်မှုအရင်းခံ လိင်ဆက်ဆံမှုကိုလည်း စဉ်းစားသင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ထင်မြင် ယူဆမိပေသည်။

□ ဤသို့ဆိုသဖြင့် အိမ်ထောင်မှုတွင် လိင်ဆက်ဆံခြင်းသာ လျှင် အရေးကြီးသည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်မကောက်စေလိုပေ။ ဆိုလိုသည်ကား အိမ်ထောင်ပြုပြီးလျှင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာမက လိင်ဆက်ဆံမှုကိုပါ အရေးပေး စဉ်းစားသင့်ကြောင်းပေတည်း။

□ လိင် ဆက်ဆံခြင်းတွင် တစ်ယောက်၏ ဆန္ဒကို တစ်ယောက်က ပြည့်အောင် ဖြည့်ပေးရန်မှာ အလွန်အရေးကြီး

ပေသည်။ ဤသို့ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နိုင်ပါမှသာ နှစ်ယောက်စလုံးပို၍ တွယ်တာကာ ပို၍ သာယာသော အိမ်ထောင်ကို တည်ထောင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

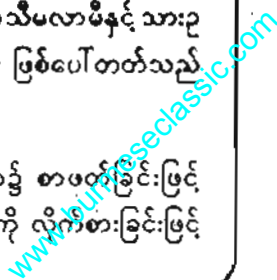
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာမှု

□ ကျန်းမာရေးနှင့် ပြည့်စုံသော လိင်ဆက်ဆံမှု ဖြစ်နိုင်ရန် အတွက် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမနှစ်ဦးစလုံးပင် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း နှင့် ခန္ဓာကိုယ် သန်စွမ်းခြင်းတို့ ပြည့်စုံရန် လိုအပ်ပေသည်။

□ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရွယ်ရောက်ပြီးသည်နောက်တွင် ယောက်ျားရော မိန်းမပါ တစ်သက်လုံး လိင်စိတ် (ဝါ) ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ကို တပ်မက်သောစိတ်ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသောကြောင့်ပေတည်း။

□ ဤလိင်စိတ် (ဝါ) တဏှာစိတ်ဆန္ဒစိတ်သည် အမြဲတမ်း ဖြစ်နေသည်ဟူ၍ကား မဆိုလိုပေ။ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရမူ ပြင်ပမှ လှုံ့ဆော်မှုမရှိဘဲ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဤတဏှာဆန္ဒသည် ယောက်ျားများ၌ သုက်သွေးများ များနေသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ မိန်းမများ၌ ရာသီမလာမီနှင့် သားဥမကြွေကျမီတွင် လည်းကောင်း အမြဲတမ်း ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

□ လက်မထပ်မီ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ၌ စာဖတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကစားခုန်စား အားကစားကို လိုက်စားခြင်းဖြင့်

လည်းကောင်း၊ အပေါင်းအသင်းများဖြင့် လည်ပတ်ပျော်ရွှင်နေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျားမ မဟူ တဏှာဆန္ဒကို မေ့ပျောက်ထား၍၊ ချိုးနှိမ်ထား၍ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း လက်ထပ်အရွယ်ကို တော်တော်ကြီး လွန်ပြီသည်တိုင် (မြန်မာပြည်၌ ဆိုပါလျှင် အသက် ၂၀ ကျော် ၃၀ ကျော်ပတ်လည်၌) အိမ်ထောင်မပြုရသေးပါက ကျားမ မဟူ မည်သူမဆို ထိုရာဂဆန္ဒကို ကျေနပ်အောင် မဖြည့်စွမ်းနိုင်သဖြင့် စိတ်မကျေနပ်မှုများ၊ စိတ်ပျက်မှုများ ဖြစ်ကာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ စိတ်၏ ကျန်းမာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်လေသည်။

□ ဤသည်ပင်လျှင် လူမျိုးကြီး၊ အမျိုးကြီးများ၌ တွေ့ရတတ်သော ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်မှုများ၊ လင်တရူး၊ မယားတရူး ရောဂါများ ထကြွခြင်း၏ အရင်းအမြစ် ဖြစ်ပေသည်။

□ အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့်ပင် အရွယ်ရောက်ပြီး သူတိုင်း သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အချိန်၌ အိမ်ထောင်ပြုကာ အိမ်ထောင်၏ အရသာကို ခစားသင့်ကြပေသည်။ မြန်မာတို့၏ လောကနီတိကျမ်းတွင် မိဘတို့ ဝတ္တရား ၅-ပါးကို ဖော်ပြရာ၌-

- မကောင်းဖြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊
- အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနီးရင်း၊
- ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်
- ဖခင်မယ်တို့တာ။

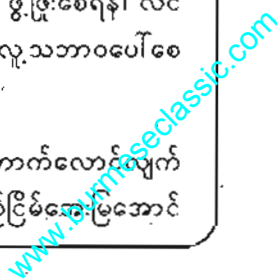
ဟူ၍ ဆိုထားပေသည်။

□ ဤသို့ရှိပါလျက် မြန်မာလူမျိုးများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများ အိမ်ထောင်ကျသင့်သည်အရွယ်တွင် အိမ်ထောင်ကျသွားမှာကို အထူးစိုးရိမ်တတ်ကြလေသည်။

□ အချို့ကမူ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှာ တဏှာရာဂသံယောဇဉ်ကြီးများကို ရှည်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တဏှာရာဂမှာလည်း ယောက်ျားမှာသာ ရှိသည်။ မိန်းမများတွင် မရှိဟူ၍ ယုံကြည် ပြောဆိုတတ်ကြပြန်လေသည်။ ဤသို့ ယုံကြည်သောသူသည် ယောက်ျားဖြစ်ပါက အတ္တသမားဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်ပါမူ လူ့အန္တပင် ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ အရွယ်ရောက်ပြီးသော မိန်းမဖြစ်ပါလျက် တဏှာဆန္ဒ လုံးဝမရှိပါမူ ထိုမိန်းမမှာ အာသဝေါကုန်းခန်းသော ရဟန္တာမသော် လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ကိုယ်တွင်း အကျိတ်များမှ ထုတ်လုပ်သည့် လိင်နှင့်ဆိုင်သော ဟိုမုန်းဓာတ်များ ချွတ်ယွင်းနေသူသော် လည်းကောင်း တစ်ဦးဦးသာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

□ လိင်နှင့်ဆိုင်သော ဟိုမုန်းဓာတ်များမှာ အရွယ်ရောက်ပြီးသော ယောက်ျား မိန်းမမှန်သမျှ ခန္ဓာကိုယ် ဖွံ့ဖြိုးစေရန်၊ လိင်အလိုက် ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား ကျစေရန်နှင့် လူ့သဘာဝပေါ်စေရန် ပြုလုပ်ထားသော အရာပင်ဖြစ်ပေသည်။

□ အာသာဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြင့် ရာဂမီး တောက်လောင်လျက် ရှိသော နှလုံးအိမ်ကို ဝှမ်းဆီစိမ်သကဲ့သို့ တည်ငြိမ်အေးမြအောင်

ပြုရန်အတွက် လိင်မှုကိစ္စသည် မရှိမဖြစ်သော အရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

❑ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်း၏စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုနှင့် ခန္ဓာကိုယ် သန်စွမ်းမှုကို ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရာ၌ ဤလိင်မှုကိစ္စသည် နည်းမျိုးစုံဖြင့် အကျိုးပြုပေသည်။ တကားဆန္ဒကို မထကြွအောင် ငြိမ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းသည်ပင်လျှင် မဖျိသောစိတ်မအိုသော ကိုယ်တို့ဖြင့် ပြီးသော စိတ္တသုခ၊ ကာယသုခကိုရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း မည်ပေသည်။

❑ အိမ်ထောင်မှ အရွယ်၌ လိင်မှုကိစ္စများကို ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောထား၍ အလွဲလွဲ အမှားမှား ပြုလုပ်မိပါက ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခနှင့် ဝေးကား ဘေးအန္တရာယ် အပေါင်းနှင့် ကြုံဆုံရပေလိမ့်မည်။

❑ လိင်မှုကိစ္စသည် အိမ်ထောင်ရေး၌ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု၏ အခြေခံဖြစ်လျက် ဘဝမျှော်မှန်းချက်ကို ပြည့်စုံအောင်၊ အောင်မြင်အောင် တိုက်တွန်းနိုင်စွမ်း ရှိရပေမည်။ ဤလိင်မှုကိစ္စကြောင့် စိတ်မကျေနပ်ဖြစ်ကာ ဘဝ၏ရန်ကန်လှုပ်ရှားမှုကို ကြောက်လာသည်ဆိုလျှင် ဂရုတစိုက် ပြုရန် အရေးကြီးပြီဟု သိသင့်ကြပေသည်။

❑ လိင်မှုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားစဉ်းစားရန် အချက်တစ်ချက် ရှိပေသေးသည်။ အချို့အိမ်ထောင်ရှင်များသည် ဖျော်ရွှင်မှု သက်သက်အတွက် လည်းကောင်း၊ အပြစ်တင်မှုများ၊ ဝမ်း

နည်းစရာများကို ဖြေဖျောက်ရန် သက်သက်အတွက် လည်းကောင်း လိင်ဆက်ဆံမှုများကို ပြုတတ်ကြပေသည်။

❑ လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ တကယ်ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ပြုလုပ်မှသာ အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ အထက်ပါ အကြောင်းအရာများအတွက် ပြုလုပ်ပါမူ တစ်ခါနှစ်ခါသာ ပြေလည်အောင် ပြုနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မကြာခဏ လိင်ဆက်ဆံမှုကို ဗန်းပြု၍ နှစ်ဦးစလုံးတွင်ရှိသော မကျေနပ်ချက်များကို သံသယစိတ်များ၊ သဝန်တိုရန်လိုစိတ်များကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြီးစားပါမူ အောင်မြင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ လိင်ဆက်ဆံမှုများမှာလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ဘဲ အိမ်ထောင်ရေးတွင် ပို၍ အဆင်မပြေမှုသာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ရေးတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မကျေနပ်သည်၊ မရှင်းလင်းသည်များကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာအရင်းခံ၍ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေး ဖြေရှင်းရပေမည်။

❑ လိင်ဆက်ဆံမှု၏အောက် တဒင်္ဂ သာယာမှု၏ အောက်တွင် ပြဿနာများကို ဖုံးကားချထားခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ တစ်ဦးကို တစ်ဦး လိမ်ညာလှည့်ဖြားခြင်းများကို မပြုသင့်ပေ။ ဤသည်ကို မသိနားမလည်ကလင်နှင့် မယား ပို၍ပို၍ တွယ်တာလာ၊ ချစ်ခင်လာရမည်အစား တစ်ဖြည်းဖြည်း သံယောဇဉ်ပြတ်ကာ မေတ္တာခမ်းလာလျက် အိမ်ထောင်ရေး တစ်ခုလုံးမှာ သာယာနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ပေ။ အိမ်ထောင်ရေးတွင် မသာယာသဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး သာယာမှုကို မတွေ့လေ၊ မကျေနပ်မှုများသည် နှစ်ဦး

စလုံး၏ ရင်တွင်း၌ အစိုင်အခဲဖြစ်၍လာလေ ဖြစ်ပေသည်။

□ ဤသည်ပင်လျှင် မဖျော်ရွှင်သော အိမ်ထောင်များ မကွဲသင့်သော အိမ်ထောင်များနှင့် မတည့်သော မိဘများက ဆင်းသက်လာ၍ မလေသင့်သော လေလွင့်ကလေးများ၊ လမ်းသူရဲများ ပေါက်ပွားလာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းပေတည်း။

□ သို့ဖြစ်၍ လိင်မှုကိစ္စသည် မကျေနပ်ချက်များ၊ သံယောဇဉ်များကို မြှုပ်နှံရန် နေရာမဟုတ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပြဆို၍ သံယောဇဉ်ကြီးကို ချည်နှောင်ရန်သာ ဖြစ်သည်ကို သတိချုပ်အပ်ပေသည်။

အိမ်ထောင် ပြိုကွဲခြင်း အကြောင်းအရင်း

□ လိင်မှုကိစ္စအဆင်မပြေမှု၊ အသုံးမချတတ်မှုမှစကာ အိမ်ထောင်ရေး မသာယာ၍ ပြိုကွဲသော အိမ်ထောင်များမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အတိအကျ စာရင်းမရှိသော်လည်း နေ့စဉ် သတင်းစာများ၌ လင်မယား ပြတ်စဲခြင်း သတင်းများ အစဉ်ပါနေသည်ကို ထောက်သဖြင့် နည်းလှမည်ကား မဟုတ်ချေ။

□ သတင်းစာများတွင် မကြေညာဘဲ ကွဲသွားသော အိမ်ထောင်များနှင့် ရုံးပြင်ကနူးမရောက်ဘဲ ပြတ်စဲသော အတွဲများကို ထည့်စဉ်းစားပါက မသာယာသော အိမ်ထောင်သည်များသည် အမြောက်အမြားပင် ရှိသည်ဟူ၍ ယူဆနိုင်ပေသည်။

□ လင်မယား ပြတ်စဲကြရာ၌ အဓိက အကြောင်းများမှာ

ဘောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ လူမှုရေး ပညာရှင်များက ထုတ်ဖော် ညွှန်ပြကြသည်။

လင့်အပေါ် စွပ်စွဲချက်များ (၀၁)

လင်၏ ဝတ္တရား ပျက်ကွက်မှုများ

- (၁) သစ္စာမရှိခြင်း
- (၂) စိတ်သဘော မတိုက်ဆိုင်ခြင်း
- (၃) ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းခြင်း
- (၄) ဆိုးပေရမ်းကားခြင်း
- (၅) အိမ်သို့ ပြန်မလာခြင်း
- (၆) အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေခြင်း
- (၇) မိန်းမအမျိုးများနှင့် ကတောက်ကဆ ဖြစ်ခြင်း
- (၈) ကိုယ်ခန္ဓာ ချွတ်ယွင်းခြင်း
- (၉) ရာဇဝတ်မှုများ ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်
- (၁၀) အခြားအကြောင်းများဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

မယားအပေါ် စွပ်စွဲချက်များ (၀၁) မယား၏

ဝတ္တရားပျက်ကွက်မှုများ

- (၁) စိတ်သဘော မတိုက်ဆိုင်ခြင်း
- (၂) သစ္စာမဲ့ခြင်း
- (၃) ခန္ဓာကိုယ် ချွတ်ယွင်းခြင်း
- (၄) လင်ဘက်ဆွေမျိုးများနှင့် မတည့်ခြင်း
- (၅) အိမ်မှ ဆင်းသွားခြင်း

- (၆) အသုံးအစွဲကြီးခြင်း
- (၇) အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေခြင်း
- (၈) ယောက်ျားကို ညှဉ်းပန်းခြင်း
- (၉) ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း
- (၁၀) အခြားအကြောင်းများဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

□ များသောအားဖြင့် မိန်းမများသည် ယောက်ျားများထက် ပို၍အတိုင်အတောထူကြသည်။ ကွဲပြားသော အိမ်ထောင်တိုင်းတွင် ပင် သစ္စာမဲ့ခြင်း၊ သဘောမတိုက်ဆိုင်ခြင်းတို့သည် အဓိက အကြောင်းများဖြစ်ကြသည်။ ဤသည်မှာ ကြိုက်၍ ယူကြရသော အိမ်ထောင်ဖြစ်စေ၊ လူကြီးချင်း ပေးစား၍ ယူကြရသော အိမ်ထောင် ဖြစ်စေ အိမ်ထောင် ၂ မျိုးစလုံးတွင်ပင် တွေ့ရှိချက် ဖြစ်သည်ဟူ၍ လူမှုရေး ပညာရှင်များက ဖော်ထုတ်ပြောဆိုကြပေသည်။

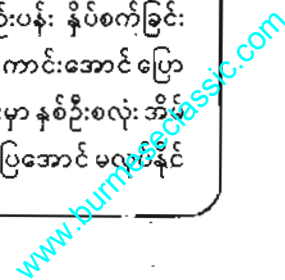
□ များသောအားဖြင့် လက်ထပ်ပြီး ၄-၅ နှစ်အတွင်း ကွဲပြားသည်က လက်ထပ်ပြီး ၁၀ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်ကြာမှ ကွဲပြားသည်ထက် အရေ အတွက် များကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီး ၁ နှစ်၊ ၂ နှစ်အတွင်း ကွဲပြားခြင်းမှာ အလွန်ရှားသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။ ဤကွဲပြားမှုမှာ ကလေးရမှု၊ မရမှုအပေါ်၌လည်း တစ်စိတ် တစ်ဒေသ တည်လေသည်။ ကလေးမရှိသော ကလေးနည်းသော အိမ်ထောင်များသည် ကလေးများသော အိမ်ထောင်များထက် ပို၍ ကွဲတတ်ကြသည်။

□ အထက်ပါ အကြောင်းများကိုထောက်၍ အောက်ပါ ကောက်ချက်များကို ကောက်ယူနိုင်ပေသည်။

- (၁) အိမ်ထောင် ကွဲပြားမှုများမှာ လက်ထပ်ပြီး အိမ်ထောင်မှု သုခမရ၍လည်းကောင်း၊ လိင်ကိစ္စ၌ မသိနားမလည်၍လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်လာလျှင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးမထားပါက နှစ်ဦးစလုံးအတွက် သည်းမခံနိုင်အောင် သည့် အခြေသို့ ရောက်သွားနိုင်ပေသည်။

- (၂) ကလေးရှိလျှင် အိမ်ထောင် မပြိုကွဲနိုင် ဆိုသော အယူအဆမှာ ထက်ဝက်သာ မှန်ပေသည်။ ကလေးမရှိ၍ ကလေးနည်း၍လင်မယား ပြတ်စဲရန် ပိုမိုလွယ်ကူသည်မှာ မှန်သော်လည်း ကလေးဆိုသည်မှာ လင်၏သွေး၊ မယား၏ သွေးဟူသော အယူအဆဖြင့် လင်နှင့် မယားတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပိုမိုစာနာ သနားကြ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ထားကြမှသာ ထိုသို့ လွယ်ကူစွာ ကွာရှင်းမှုများ နည်းသွားနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လင်နှင့် မယား ချစ်မှု သစ္စာရှိမှုသည် အဓိက၊ ကလေး ရှိ မရှိသည် အိမ်ထောင်တစ်ခု၌ အဓိက မဟုတ်သည်ကို သိရှိသင့်ကြပေသည်။

- (၃) လင်မယား ပြတ်စဲခြင်း၏ ကြောင်းများ၌ သစ္စာမဲ့ခြင်း၊ သဘောထား မတိုက်ဆိုင်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခြင်း စသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကို လူကြားကောင်းအောင် ပြောဆိုနေကြသော်လည်း အဓိက အကြောင်းရင်းမှာ နှစ်ဦးစလုံး အိမ်ထောင်မှု သာယာအောင်၊ လိင်ကိစ္စ အဆင်ပြေအောင် မလုပ်နိုင်

၍သာ ဖြစ်သည်ဟူသည်မှာ အထူးပြောနေစရာ မလိုပေ။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်း လိင်မှုကိစ္စအဝဝကို နားလည်ထားရန်မှာ အထူးအရေးကြီးလှပေသည်။

❑ လိင်မှုကိစ္စ အဝဝကို သိရှိထားရမည် ဆိုရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကင်းသော လိင်ဆက်ဆံမှုများကို လေ့လာ ပြုလုပ်ရမည်ဟူ၍ မဆိုလိုကြောင်းကို ဤအခန်း အစကပင် ဖော်ပြပြီးခဲ့ပေပြီ။ အချစ်ကင်းမဲ့သော လိင်ဆက်ဆံမှုသည် စက်ရုပ်ချင်းဆက်ဆံသကဲ့သို့ ရှိ၍ မည်သို့မျှ အိမ်ထောင်၏ သာယာမှု၊ စိတ်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုများကို ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ဤကဲ့သို့သော အဝအရသာကို ရနိုင်ရန်အတွက် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုသူအချင်းချင်း မေတ္တာထားမှု၊ ကြင်နာယုယမှုများနှင့် စိတ်သဘောချင်း တိုက်ဆိုင် နားလည်မှုများ ရှိပါမှ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ လင်နှင့်မယားလျှာနှင့် သွားကဲ့သို့ မကြာမကြာ မကိုက်မိ၊ မခိုက်မိစေရန်အတွက် နှစ်ဦးစလုံးပင် အိမ်ထောင်မှု၏ အရင်းခံ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု နှစ်ခုစလုံးကိုပင် အရေးထားကြရန် လိုပေသည်။

❑ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် နှလုံးသားမှလာသဖြင့် ပြုပြင်ဖန်တီး၍ မရစကောင်းသော်လည်း လိင်မှုကိစ္စ၊ လိင်ပညာမှာ သင်ကြားပြုပြင်၍ ထိုးထွင်းကြံဆ၍ လုပ်နိုင်သော အရာဖြစ်ပေရကား ဤလိင်ပညာကို အမျိုးကောင်းသားသမီးတို့သည် နည်းယူသင်အနိုင်ကြပေသတည်း။ ။

အခန်း ၂

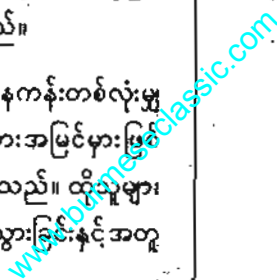
လိင်အင်္ဂါများနှင့်
၄င်းတို့၏ လုပ်ငန်းများ

ယောက်ျား၏ လိင်အင်္ဂါများ

❑ ယောက်ျားတိုင်းလိုလိုနှင့် မိန်းမများစွာပင် ကပ်ပယ်အိတ်အတွင်းရှိ ဝှေးစေ့မှ သုက်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ကျင်ချောင်းမှ သုက်ထွက် လာသည်ကို သိရှိကြပေသည်။

❑ ဤသို့ သိရှိကြသော်လည်း ၄င်းတို့သည် လိင်အင်္ဂါများ၏ တည်ဆောက်ပုံနှင့် လိင်အင်္ဂါများကို သိရှိခြင်းထက် လိင်ဆက်ဆံမှု နည်းနာများကို သိရှိခြင်းက ပို၍ အရေးကြီးသည်။ အကျိုးဖြစ်စေသည်ဟူ၍ ယုံကြည် ယူဆတတ်ကြလေသည်။

❑ အချို့သူများကမူ လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ နကန်းတစ်လုံးမျှ မသိဘဲ အိမ်ထောင်မှုကိစ္စ၊ လိင်ကိစ္စကို အထင်မှားအမြင်မှားဖြစ်လျက် အလိုလို ကြောက်နေ ရွံ့နေတတ်ကြပေသည်။ ထိုသူများသည် ယောက်ျားတွင် သုက်လွှတ်ခြင်းသည် ဆီးသွားခြင်းနှင့် အတူ

တူ ဖြစ်၍ လိင်တံ မာလာသောအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသောအမှုဟု သာ ထင်ကြသည်။ ဤသို့ သိသင့်သည်ကို မသိသဖြင့် “မိအေး နှစ်ခါမှာ” ဟူသော ရယ်စရာ ပုံပြင်များ ဖြစ်လာရသည် ထင်ပေ သည်။

□ အချို့ မိန်းမများမှာ မူလကထပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ယောက်ျား များတွင် သုက်လွှတ်ခြင်းနှင့် သုက်မလွှတ်မီ အရည်ကြည်ထွက် ခြင်းများကို ခွဲခြား၍ မသိကြပေ။ ဤသို့မသိသဖြင့် အရည်ကြည် ထွက်သောအခါ သုက်ထွက်သွားသည်ဟု ထင်ပြီး လိင်ဆက်ဆံ ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကျေနပ်မှုများ မရတော့ဟု ထင်ကာ ယောက်ျားကို ဒေါပွလာတတ်ကြ၊ အပြစ်တင်လာတတ်ကြပေ သည်။

□ ဤသို့သော နားမလည်မှုများသည် ယောက်ျား၏ လိင် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများနှင့် ယင်းတို့တစ်ခုစီ၏ လုပ်ငန်းများကို မသိ သဖြင့်သာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းများကို သိထားပါက မည်သို့မျှ အထင်မှားစရာ၊ ရှက်စရာ၊ စိတ်နာကြည်း စရာ ဖြစ်လာတော့မည် မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားတိုင်း၊ မိန်းမ၏ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း မှန်သမျှကို စိတ်ဝင်စားသကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ပြုမည့် မိန်းမတိုင်းလည်း ယောက်ျားတို့၏ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများကို စိတ်ဝင်စားကာ ယင်းတို့အကြောင်းကို သိအောင် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး တစ်ဦးအကြောင်းကို တစ်ဦးသိပါက နောင်တွင် အထင်မှားစရာ ဘာမျှ ရှိနိုင်တော့မည်

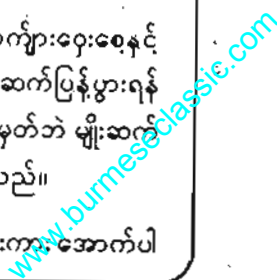
မဟုတ်ချေ။

□ ယောက်ျား၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ အတွင်း လိင်အင်္ဂါများနှင့် အပြင် လိင်အင်္ဂါများဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ အတွင်း လိင်အင်္ဂါများ သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အတွင်းတွင်ရှိ၍ ယင်းတို့မှာ ဝေးစေ့နှစ်လုံး၊ ဝေးစေ့အထက်အင်္ဂါသုက်ပြွန် (ဝါ) သုက်ကြော သုက်လျှောင့်အိမ် နှင့် သုက်လွှတ်ပြွန်တို့ ဖြစ်သည်။ အပြင်လိင်အင်္ဂါများမှာ ခန္ဓာ ကိုယ်၏ အပြင်ဘက်တွင် တည်ရှိ၍ ယင်းတို့မှာ ကပ်ပယ်အိတ် နှစ်ခုနှင့် လိင်တံတို့ ဖြစ်သည်။ လိင်တံ၏ အခေါင်း ကျင်ချောင်းသည် ဆီးသွားရာ လမ်းကြောင်းဖြစ်၍ သုက်ထွက်ရာ လမ်းကြောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းကျင်ချောင်းကို ဆီးနှင့် သုက်အတွက် ဘုံလမ်းကြောင်းဟူ၍ ယူဆနိုင်ပေသည်။

□ အထက်ပါ အင်္ဂါတို့အပြင် ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ်နှင့် ကျင်ချောင်းဘေး အကျိတ်များသည်လည်း သုက်ဖြစ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လိင်ဆက်ဆံရတွင် လည်းကောင်း ပါဝင်ကြည့်ကြ သဖြင့် ယင်းတို့ကိုလည်း အရန်လိင်အင်္ဂါများဟူ၍ ယူဆနိုင်ပေ သည်။

မှတ်ချက်။ အချို့ ပညာရှင်များကမူ ယောက်ျားဝေးစေ့နှင့် မိန်းမ၏ မမျိုးဥအင်္ဂါတို့မှာ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရန် အင်္ဂါများဖြစ်သဖြင့် လိင်အင်္ဂါများဟူ၍ မသတ်မှတ်ဘဲ မျိုးဆက် ပြန့် အင်္ဂါများ ဟူ၍ သီးခြား သတ်မှတ်ကြလေသည်။

□ အင်္ဂါတစ်ခုစီနှင့် ယင်းတို့၏ လုပ်ငန်းများကား အောက်ပါ

အတိုင်း ဖြစ်သည်။

ငှားစေ့နှင့် သူ့ကံဖြစ်ပေါ်ခြင်း

❑ ငှားစေ့သည် မိန်းမတွင်ရှိသော မျိုးဥအင်္ဂါနှင့် ဆင်တူသည်။

❑ အမိဝမ်းတွင်းတွင် ရှိစဉ်က ယောက်ျားလေး၏ ငှားစေ့သည် ဝမ်းဗိုက်အတွင်းတွင်ရှိ၍ အမိဝမ်းတွင်းမှ ထွက်လာသော အခါကျမှသာလျှင် ငှားစေ့သည် ကပ်ပယ်အိတ်အတွင်းသို့ ဆင်းလာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ငှားစေ့သည် ကပ်ပယ်အိတ်အတွင်းသို့ မဆင်းဘဲ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းတွင်ပင် နေရာ ငှားစေ့မဲ့သော ကပ်ပယ်အိတ်များကို မြန်မာတို့က “နတ်အုန်းသီး” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “နတ်ကွပ်သည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဆေးပညာဝေါဟာရအရ “မဆင်းသော ငှားစေ့” ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။

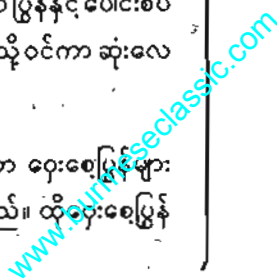
❑ ဤသို့သော ယောက်ျားများသည် ကလေးမမွေးနိုင်အောင် ပင် မြဲတတ်ကြသည်။ အကြောင်းမူ သုက်ကောင်များသည် အပူရှိန် များသော ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၌ ဖြစ်ထွန်းခြင်း မရှိဘဲ အေးသော ကပ်ပယ်အိတ်အတွင်း၌သာ ဖြစ်ထွန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

❑ အေးသော အချိန်၌ သုက်ကောင်များ ပိုမိုရှင်သန်ကြသည်ကို အင်္ဂလိပ် ဇီဝဗေဒပညာရှင် တစ်ဦး၏ အဖြစ်အပျက်က သက်သေခံနေပေသည်။ ယင်းပညာရှင်သည် မိမိ၏ လက်ထပ်ပြီးစ ဇနီးသည်နှင့် ပျားရည်ဆမ်း ခရီးထွက်ရာ ကားတိုက်၍ သေဆုံး

သည်။ မသေဆုံးမီပင် သူ၏ ဇနီးသည်က သူ၏ ငှားစေ့ကို ထုတ်၍ အအေးခန်းထဲတွင် သိုလှောင်ထားလိုက်သည်။ ရာသီလာပြီး မမျိုးဥ လာသော အချိန်၌ သူမသည် ထိုသိုလှောင်ထားသော ငှားစေ့မှ သုက်ကောင်များကို ထုတ်၍ သူမ၏ သားအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်ဖြင့်သွတ်သွင်းရာ အချိန်တန်သော အခါ၌ သူမမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့လေသည်။ သို့ဖြင့် သူမချစ်သော သေဆုံးသွားသော ခင်ပွန်း၏ သုက်သွေးဖြင့်ဖြစ်သည် ရင်သွေးငယ်တစ်ဦးကို မွေးဖွားနိုင်ခဲ့လေသည်။

❑ ငှားစေ့သည် ဂုံညင်းစေ့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၁ လက်မခွဲအရှည်၊ ၁ လက်မ အနံနှင့် ၁ လက်မကျော်ကျော် ထူရှိသည်။ အများအားဖြင့် ဗယ်ဘယ်ငှားစေ့သည် ယာဘက်ငှားစေ့ထက် ပို၍ နိမ့်သည်။ ငှားစေ့နှစ်ခုသည် ကပ်ပယ်အိတ်အတွင်း သက်ဆိုင်ရာ အခန်းအတွင်းတွင် တည်ရှိကြသည်။ ငှားစေ့၏ နောက်ဘက်တွင် ငှားစေ့ပြွန်များဖြင့် ဆက်နေသော ငှားစေ့အထက် အင်္ဂါနှင့် ယင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း သက်ပြွန်ရှိသည်။ သက်ပြွန်သည် ငှားစေ့မှ သုက်ကောင်များကို သယ်ဆောင်၍ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းသို့ ဝင်ကာ ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ်အတွင်းသို့ ဝင်သည်။ ယင်းသည် သုက်လှောင်အိမ်မှလာသော ပြွန်နှင့် ပေါင်းစပ်ကာ သုက်လွှတ်ပြွန်အဖြစ်နှင့် ကျင်ချောင်းထဲသို့ ဝင်ကာ ဆုံးလေသည်။

❑ ငှားစေ့အတွင်းတွင် ကောက်ကျွေးသော ငှားစေ့ပြွန်များနှင့် ကြားကလာပ်စည်း (ဆဲလ်) များစွာ ရှိသည်။ ထိုငှားစေ့ပြွန်

များထဲတွင် သုက်ဖြစ်ပေါ်၍ ထိုပြွန်များကြားရှိ ကလာပ်စည်းများသည် ဖိုဟိုမှန်းဓာတ် (တက်စထရိုစတီရုန်း) များကို ထုတ်လေသည်။ လူပျိုပေါက် မဖြစ်မီ၌ ဝေးစေ့အတွင်းတွင် သုက်ကောင်များ ဖြစ်ပေါ်သော်လည်း ယင်းတို့သည် အရွယ်မရောက်ကြသေးပေ။ လူပျိုပေါက် ဖြစ်သောအခါမှ ယင်းသုက်ကောင်ငယ်များသည် ဖိုဟိုမှန်းဓာတ် လွှဲဆော်မှုကြောင့် ဝေးစေ့အထက် အင်္ဂါအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ အရွယ်ရောက်ကြလေသည်။

❑ ဝေးစေ့အထက်အင်္ဂါမှ သုက်ပြွန်အတွင်းသို့ ဝင်သော အခါ သုက်ကောင်တို့သည် အရွယ်ရောက်ပြီး ဖြစ်ရုံမက လှုပ်ရှားသွားလာမှုလည်း ပြုနိုင်ကြသည်။ သုက်ကောင်များသည် လူပျိုပေါက်သည်မှ အတော်အတန် အိုသည်အထိ (အသက် ၆၀၊ ၇၀ အထိ) ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ သုက်ကောင်သည် ၁ လက်မ၏ ၅၀၀ ပုံ ၁ ပုံလောက်သာ အရှည်ရှိသော်လည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ အမြီးစသည်ဖြင့် အပိုင်း သုံးပိုင်းရှိသည်။ ခေါင်းသည်သာလျှင် မမျိုးဥနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီးနောက် ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြသည်။

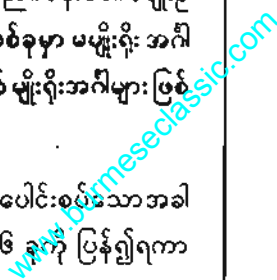
❑ သုက်ကောင်များမှာ ၂ မျိုး ၂ ဓား ရှိလေသည်။ တစ်မျိုးမှာ မမျိုးဥနှင့် ပေါင်းလျှင် ယောက်ျားလေးကို ဖြစ်စေ၍ ကျွန်တစ်မျိုးမှာ မိန်းကလေးကို ဖြစ်စေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ကြသည်မှာ အခြားမအကြောင်းကြောင့်မဟုတ်။ ယင်းတို့အထဲတွင် မကိုဖြစ်စေသော မ၊ မျိုးရိုးအင်္ဂါ (အိတ်ကစ်ကရိုမိုဆုန်း) နှင့် အဖိုကိုဖြစ်စေသော အဖိုမျိုးရိုးအင်္ဂါ (ဝိုင်ကရိုမိုဆုန်း) တို့ အသီးသီး ပါရှိသော

ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မမျိုးဥတွင် မူမကို ဖြစ်စေသော မမျိုးရိုးအင်္ဂါ (အိတ်ကစ်ကရိုမိုဆုန်း) ချည်းသာ ပါဝင်လေသည်။ ဤမျိုးရိုးအင်္ဂါများသည် ကလေး၏ လိင်ကို ခွဲခြားပေးနိုင်သဖြင့် ယင်းတို့အား လိင်မျိုးရိုးအင်္ဂါ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကျွန်မျိုးရိုး အင်္ဂါများမှာ လိင်နှင့် မဆိုင်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်သာ ဆိုင်သဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် မျိုးရိုးအင်္ဂါများ ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်လေသည်။

❑ လူ၏ ကလာပ်စည်းတိုင်းတွင် ၄၆ ခုသော မျိုးရိုးအင်္ဂါရှိရာ လိင်မျိုးရိုး အင်္ဂါနှစ်ခုနှင့် ခန္ဓာကိုယ် မျိုးရိုးအင်္ဂါ ၄၄ ခု ဖြစ်သည်။ မိန်းမတွင် လိင်မျိုးရိုးအင်္ဂါ နှစ်ခုစလုံးသည် မမျိုးရိုးအင်္ဂါ (အိတ်ကစ်ကရိုမိုဆုန်း) ချည်းဖြစ်၍ ယောက်ျားတွင် လိင်မျိုးရိုး အင်္ဂါတစ်ခုမှာ မမျိုးရိုးအင်္ဂါဖြစ်သော်လည်း ကျန်တစ်ခုမှာမူ ဖိုမျိုးရိုးအင်္ဂါ (ဝိုင်ကရိုမိုဆုန်း) ဖြစ်လေသည်။ ကျန်ခန္ဓာကိုယ် မျိုးရိုး အင်္ဂါ ၄၄ ခုမှာ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတွင် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

❑ ယောက်ျား၏ သုက်ကောင်တွင်မူ မျိုးရိုးအင်္ဂါမှာ ၂၃-ခုသာ ရှိရာ တစ်ခုမှာ မမျိုးအင်္ဂါ သို့မဟုတ် ဖိုမျိုးရိုးအင်္ဂါဖြစ်၍ ကျန် ၂၂ ခုမှာ ခန္ဓာကိုယ် မျိုးရိုးအင်္ဂါများ ဖြစ်ကြသည်။ မိန်းမ၏ မမျိုးဥတွင်လည်း မျိုးရိုးအင်္ဂါ ၂၃ ခုသာ ရှိပြန်ရာ တစ်ခုမှာ မမျိုးရိုး အင်္ဂါသာ အမြဲဖြစ်လျက် ကျန် ၂၂ ခုမှာ ခန္ဓာကိုယ် မျိုးရိုးအင်္ဂါများ ဖြစ်ကြလေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ သုက်ကောင်နှင့် မမျိုးဥ ပေါင်းစပ်သောအခါ လူအတွက် သီးသန့်ဖြစ်သော မျိုးရိုးအင်္ဂါ ၄၆ ခုကို ပြန်၍ရကာ

လူကလေး: (ကလေး:) ဖြစ်လာသည်။ ဖြစ်လာသောကလေး၏ လိင်မှာမူ သက်ဆိုင်ရာ သက်ကောင်တွင် မမျိုးရိုးအင်္ဂါနှင့် ဖို မျိုးရိုးအင်္ဂါ ၂ခုအနက် မည်သည့်လိင်အင်္ဂါပါသည်ပေါ်တွင် တည် လေသည်။

❑ အကယ်၍ သက်ကောင်တွင် မမျိုးရိုးအင်္ဂါ ပါပါက မိန်း ကလေးဖြစ်လာ၍ သို့မဟုတ် ဖိုမျိုးရိုးအင်္ဂါပါပါက ယောက်ျားလေး ဖြစ်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကလေး၏ လိင်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေး သည်မှာ မမျိုးဥမဟုတ်ဘဲ သက်ကောင်သာ ဖြစ်လေသည်။

❑ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုပါက လင်ကံသာလျှင် သားသော် လည်းကောင်း၊ သမီးသော်လည်းကောင်း လိုချင်ရာကို ဖြစ်စေနိုင် ၍မိန်းမကလေး၏လိင်ကို အဆုံးအဖြတ်မပေးနိုင်ပေ။ သက် ပြန်သည် ဝှေးစေ့၏ အထက်အကျိတ်၏ အမြီးပိုင်းမှစပြီး ၁၈ လက်မခန့် ရှည်သည်။ ယင်း၏အကာမှာ ပြောင်ချော ကြွက်သား များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသဖြင့် သက်ကောင်များကို လိုရာသို့ ရောက် အောင် တွန်းပို့နိုင်စွမ်းရှိလေသည်။ သက်ပြန်အတွင်း၌ သက် ကောင်များနှင့် ဝှေးစေ့အထက် အင်္ဂါမှထွက်သော အရည်များ သည် ရောလျက်ရှိလေသည်။ သက်ပြန်သည် ဆုံးခါနီး လက်မခွဲ ခန့်၌ အိမ်သဖွယ်ကျယ်နေသဖြင့် ထိုနေရာတွင် သက်ကောင်များ ကို သိုလှောင်နိုင်လေသည်။

❑ သက်လှောင်အိမ်သည် သက်ပြန်နှင့် သီးခြားဖြစ်၍ ဆီး အိမ်၏နောက် ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ်၏အထက်တွင် တည်ရှိ

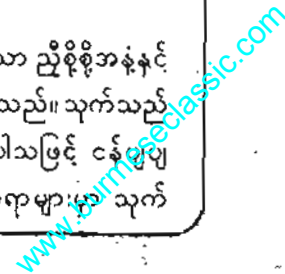
သည်။ ယင်းသက်လှောင်အိမ်သည် ဝါဖျော့ဖျော့အရောင်ရှိလျက် စေးထန်းသော အကျိတ်အချွဲများကို ထုတ်လုပ်ပေးသည်။ ယင်းအကျိတ် အချွဲများသည် အခြားအရည်ကြည်များနှင့် ရောလျက် သက် အဖြစ် ထွက်လာလေသည်။

ဆီးအိမ်အောက်အကျိတ်နှင့် သက်

❑ ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ်သည် ကွမ်းသီးသဏ္ဍာန်ခန့် အရွယ်ရှိ၍ ကျင်ချောင်း၏ အစပိုင်းကို ပိုင်းရံထားသည်။ ဤ အကျိတ်မှနေ၍ သက်၏ အနံ့အသက်ကို ဖြစ်စေသော စပါမင်းနှင့် စပါမင်းဒင်း ဟူသည့် ဓာတ်နှစ်ပါးကို ထုတ်လုပ်ပေးသည်။

❑ ဤအကျိတ်တွင် ပြွန် ၂၀ခန့်ရှိရာ ၂၀ စလုံး ကျင်ချောင်း အတွင်းသို့ ဝင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျင်ချောင်းအတွင်းသို့ ဝင် သော ပြွန်များမှာ သက်ပြွန်၏ အဆုံးပိုင်းနှင့် သက်လှောင်အိမ်၏ ပြွန်များမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သက်လွတ်ပြွန် ၂ ခု၊ ဆီးအိမ် အောက် အကျိတ်၏ ပြွန်ငယ် ၂၀ နှင့် အောက်ပိုင်းတွင် ကျင် ချောင်းဘေးအကျိတ် ၂ ခုတို့မှ ပြွန် ၂ ခုတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤပြွန် အားလုံးသည် သက်ကို ဖြစ်စေသော အရည်များ၊ အကျိတ်အချွဲများ ကို ထုတ်ပေးကြလေသည်။

❑ သက် (ဝါ) သက်သွေးသည် ထူးခြားသော ညှိစိုစိုအနံ့နှင့် ဖြူဝါဝါအရောင်ရှိသော ကျိတ်အရည်ဖြူဖြစ်သည်။ သက်သည် အနည်းငယ် ဆားဓာတ် (အယ်လ်ကာလီ) ပါသဖြင့် ငန်ဗျူဗျ အရသာ ရှိသည်။ ယင်းအထဲတွင်ပါသော အရာများမှာ သက်

□ လိင်တံသည် စိတ်မပါသော အခါ၌ ပျော့နေ၍ စိတ်ပါသော အခါ၌ မူမာတောင့်လာသည်။ ဤသို့ မာတောင့်လာခြင်းမှာ ယင်းအတွင်းရှိ ရေမြှုပ်သဖွယ် အခန်းငယ်ကလေးများအတွင်း သို့သွေးများ တိုးဝင်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဝင်သော သွေးများမှာ သွေးလွတ်ကြောမှ ဖြစ်သဖြင့် တောင့်နေသော လိင်တံသည် ပူ၍ နီလာကာ နှလုံးခုန်သကဲ့သို့ လိုက်တုန်လေသည်။

□ လိင်တံ တောင့်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိသော အကြောင်းအရာများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

- (၁) လိင်ချောင်းထိပ်ရှိ ကျင်ချောင်းအဝ လိင်တံထိပ်ဖူးနှင့် ထိပ်ဖူး ထိပ်ဖူးဖုံး အရေပြားများကို ပွတ်တိုက်လှုံ့ဆော်ခြင်း။ ဤသို့ဆွပေးပါက သာယာသော ခံစားမှုများသည် ဦးနှောက်သို့ ရောက်လာပြီး ဦးနှောက်က လိင်တံအတွင်း သို့ သွေးများကို တိုးဝင်စေသည်။

- (၂) ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တဏှာရာဂစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ဦးနှောက်က လိင်တံကို သူ့အလိုလို တောင့်လာစေခြင်း။ လူကြီးတွင် လိင်တံတောင့်သည်မှာ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

- (၃) ဆီးအိမ်၊ မစင်အိမ် စသော တင်ဆုံကွင်းအတင်းရှိ အင်္ဂါများ တင်းခြင်း။ နံနက်အိပ်ရာထ လိင်တံတောင့်တင်းခြင်းများမှာ ဆီးအိမ်၊ မစင်အိမ်များ

တင်းနေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

□ လိင်ဆက်ဆံရန်အတွက် လိင်တံတောင့်လာပါက ဤကျင်ချောင်း တစ်လျှောက်ရှိ အရည်ကြည်အကျိတ်ကလေးများနှင့် ကျင်ချောင်းဘေးရှိ အကျိတ်များသည် အရည်ကြည်များကို ထုတ်လွှတ်သည်။ ဤအရည်ကြည်များသည် ကျင်ချောင်းရှေ့အဝမှ ထက်လာပြီး လိင်တံကို ဆီသုတ်ပေးသကဲ့သို့ ချောမွေ့စေသည်။ ဤအရည်ကြည် ထွက်လာခြင်းမှာ လိင်မဆက်ဆံမီ ထွက်ခြင်းဖြစ်၍ သုက်ထွက်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဤအရည်ကြည်သည် လိင်ဆက်ဆံနိုင်ရန် ပြင်ဆင်သည့်အနေနှင့် ထွက်လာသဖြင့် တဏှာရာဂပြင်းပြကာ လိင်ဆက်ဆံမှုတို့ စဉ်းစားရုံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်တစ်ဦးဦးကို စိတ်ထဲက ပြစ်မှားရုံနှင့်ပင် ထွက်လာနိုင်သည်။

□ သို့ဖြစ်ရကား လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုမီ ထွက်လာသော အရည်သည် မပြီးမီ သုက်ထွက်သော ရောဂါကြောင့် ထွက်လာသော သုက်ဟူ၍ မထင်မှတ်သင့်ပေ။

□ လိင်တံ တောင့်ခြင်းနှင့် အရည်ကြည်ထွက်ခြင်းသည် မိန်းမ၏ ယောနီအင်္ဂါအတွင်း သို့ယောကျ်ား၏ လိင်တံထည့်သွင်းရန်အတွက် ပြင်ဆင်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယောနီအင်္ဂါအတွင်း သို့လိင်တံထည့်သွင်းပါက ပွတ်တိုက်လှုပ်ရှားမှုများသည် သာယာမှု၊ ကျေနပ်မှုများကို ဖြစ်စေကာ နောက်ဆုံး စိတ်က မထိန်းချုပ်နိုင်သောအခါ သုက်ကို ထုတ်လွှတ်ရလေသည်။ သုက်လွှတ်ပြီးသော အခါကျမှသာ ကျေနပ်မှုအဆုံးသို့ ရောက်ကာ လိင်တံသည်

ပျော့ခွေသွားပေတော့သည်။

□ ဤသက်ထွက်ခြင်းသည် ယောက်ျားများ ကိုယ်ဘာသာ ကိုယ်လိင်တံပွတ်တိုက်ခြင်းကြောင့် သက်ထွက်ခြင်းနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကွာခြားမှုမှာ ကားတကယ်လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် ယောနိအင်္ဂါအတွင်းသို့ သက်လွှတ်၍ မိန်းမမှာ ကျေနပ်မှု ရသလို ယောက်ျားလည်း ကျေနပ်မှု ရသည်။ မိမိဘာသာ သက်လွှတ်ရာ၌ သက်မှာ အလဟဿဖြစ်လျက် ယောက်ျားတစ်ဦးတည်းသာ ကျေနပ်မှု ရလေသည်။ သို့တိုင်အောင် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကျေနပ်မှု ရသည်မဟုတ်ချေ။ ပေါက်ကွဲမည့်စိတ်ကို မပေါက်ကွဲအောင် စတိသဘော ထုတ်ပေးနိုင်ရုံပေတည်း။

မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများ

- မိန်းမတို့၏ လိင်အင်္ဂါများနှင့် ပတ်သက်၍ ယောက်ျားတိုင်း လိုလို သိကြသည်ဟု ထင်ကြသည်။
- သို့သော် ထိုထင်မြင်ချက်များမှာ အခြေအမြစ် မရှိလှပေ။ အကြောင်းမှာ ထိုသို့သည် ထင်သော ၎င်းတို့သို့သော အကြောင်းအရာတိုင်းသည် မှန်ကန်ချင်မှ မှန်ကန်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ပေတည်း။
- မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၊ တင်ဆုံကွင်းအတွင်းတွင် တည်ရှိသော မမျိုးဥအင်္ဂါ၊ သားအိမ်နှင့် သားအိမ်ပြွန်တို့ အပြင် ဆီးပုံးအောက်တွင်ရှိသော မ၊ အင်္ဂါစပ်နှင့် ယောနိအင်္ဂါ

တို့ဖြစ်လေသည်။

မျိုးဥအင်္ဂါနှင့် မမျိုးဥများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

- မမျိုးဥအင်္ဂါသည် ဝေးစေ့နှင့် လုပ်ငန်းခြင်း ဆင်တူ၍ ဝမ်းအင်းအောင်ပိုင်း တင်ဆုံကွင်းအတွင်း သားအိမ်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် တစ်ခုစီ တည်ရှိသည်။
- မွေးစ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တွင် မမျိုးဥ အင်္ဂါတစ်ခုစီ ၌ တစ်သိန်းခန့်မျှရှိသော မမျိုးဥများ ပါသည်။ ယင်းဥများသည် ဥပျိုပေက် ဖြစ်သော အခါ၌ အရွယ်ရောက်သည် မှန်သော်လည်း သက်ကောင်များနှင့် မတူတသော အချက်မှာ ယင်းတို့သည် တစ်လတွင် တစ်ခုသာ အရွယ်ရောက်၍ ကြွေကျကြလေသည်။
- အပျိုပေါက်မှ သွေးဆုံးသည်အထိ ပျမ်းမျှအားဖြင့် မိန်းမ ၌ တစ်ယောက်သည် ဥလေးရာသာ ကြွေကျနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်စေကာမူ မိန်းမတစ်ယောက်တစ်လတွင် ကြွေကျနိုင်သော ဥပေါင်းမှာ လိုသည်ထက် ပို၍ ရှိပေသည်။
- အရွယ်ရောက်ပြီး မမျိုးဥတစ်ခုသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကြီးဆုံးကလာပ်စည်းဖြစ်၍ တစ်လက်မ၏ တစ်ထောင်ပုံရှစ်ပုံခန့် အချင်းရှိလေသည်။ ကြွေကျပြီး နှစ်ရက် သုံးရက်အတွင်း သူသည် သင့်တော်သော သက်ကောင်တွေနှင့်တွေ့ပါက မျိုးပေါက်ပျက်အောင်မြင်သော သန္ဓေတည်စေသည်။ မျိုးစပ်မှုမအောင်မြင်မှီ ကြွေကျသော မမျိုးဥတိုင်းသည် သေ၍သွားလေသည်။

❑ မမျိုးဥကြွေကျခြင်းသည် ရာသီလာပြီး ၁၂ ရက်ခန့်တွင် ဖြစ်တတ်သည်။ ထိုသို့ ကြွေကျသောအခါ ဗိုက်အနည်းငယ်နာရုံ မျှရှိ၍ အခြားမည်သို့မျှ မသိသာချေ။ ခန္ဓာကိုယ်အပူရှိန်ကျသည် ဆိုသော်လည်း စေ့စပ်သေချာစွာ တိုင်းယူနိုင်ပါမှ သိသာလေ သည်။

❑ မမျိုးဥတိုင်းတွင် မျိုးရိုးအင်္ဂါ ၂၃ ခုပါရာ တစ်ခုမှာမမျိုးရိုး အင်္ဂါဖြစ်ပြီး ကျန် ၂၂ ခုမှာ ခန္ဓာကိုယ်မျိုးရိုး အင်္ဂါများဖြစ်လေ သည်။ သုက်ကောင်တွင်ပါသော မျိုးရိုးအင်္ဂါများနှင့် ပေါင်းမှသန္ဓေ သားဖြစ်လာသည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမမည်သို့လိင်ကွဲလာသည်ကို အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။

သားအိမ်ပြွန်နှင့် မျိုးစပ်သန္ဓေအောင်ခြင်း

❑ သားအိမ်ပြွန်သည် ၈ လက်မခန့်ရှည်၍ သားအိမ်၏တစ် ဖက်တစ်ချက်တွင်ရှိပြီး သက်ဆိုင်ရာ မမျိုးဥအင်္ဂါအပေါ်မှာ စီး၍ အုပ်ထားလေသည်။

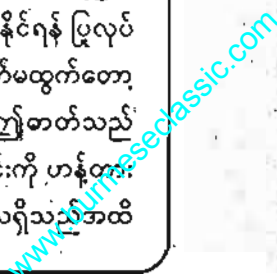
❑ ကြွေကျသော မမျိုးဥသည် ဤပြွန်အတွင်းသို့ ရောက်သွား ရာ ပြွန်က ညှစ်ထုတ်ပေးခြင်းနှင့် ယင်းဥကို သားအိမ်ဆီသို့ ရောက် အောင် တွန်းပို့ပေးလေသည်။ သားအိမ်သို့ အရောက်မီ သားအိမ် ပြွန်၏ အကျယ်ပိုင်း၌ သုက်ကောင်နှင့်တွေ့ပါမှ မျိုးစပ်ခြင်း အောင်မြင်ပေသည်။ ဤအပိုင်းမှကျော်လွန်၍ မျိုးစပ်မှုဖြစ်ခဲ့ သည်။ နေရာလွဲ၍စပ်ပါက သန္ဓေသားသည် နေရာလွဲပဋိသန္ဓေ

ဖြစ်လာလေသည်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သက်ဆိုးမရှည်။ ၂လ၊ ၃လ အတွင်း ပျက်ကျတတ်လေသည်။

❑ မမျိုးဥတစ်ခုသည် ကြွေကျပြီး တစ်ရက်သာ အသက်ရှင် နိုင်သည်။ သုက်ကောင်သည် သုက်ထွက်ပြီး ၂ရက်၊ ၃ရက်အထိ ရှင်နိုင်သော်လည်း သားအိမ်ပြွန်အကျယ်ပိုင်းသို့ ရောက်ရန် အနည်းဆုံး ရှစ်နာရီမျှကြာသည်။ သို့ဖြစ်၍ မမျိုးဥမကြွေမီ ၃ ရက် အတွင်းနှင့် ၁ ရက်အတွင်း သုက်ထွက်ပါမှ မျိုးစပ်ခြင်းဖြစ်နိုင်ပေ သည်။

❑ မျိုးစပ်အောင်မြင်ပြီးသောဥကို သန္ဓဥဟု ခေါ်ဆိုနိုင် သည်။ ဤသန္ဓဥသည် ၅ ရက်အတွင်း သားအိမ်ထဲသို့ ရောက် အောင်သွားလေသည်။ သားအိမ်တွင်းသို့ ရောက်သောအခါ သားအိမ်အတွင်း မြွေထဲတွင် ဝင်ရောက်ခိုကပ်ကာ သန္ဓေသား အဖြစ် ကြီးထွားလာလေသည်။

❑ မမျိုးဥအင်္ဂါမှနေ၍ မဟိုမှန်းဓာတ်ကို အပျိုပေါက်မှ သွေး ဆုံးသည်အထိထုတ်ပေးသည်။ ဤဟိုမှန်းဓာတ်သည် မိန်းမတို့၏ ဝမ်းဗိုက်၊ ဟန်ပန်အမူအရာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစားကျခြင်း ခြံ ဖြစ်စေ၍ သားအိမ်ကိုလည်း သန္ဓဥကို လက်ခံနိုင်ရန် ပြုလုပ် ပေးသည်။ သန္ဓဥအောင်သောအခါ၍ မဟိုမှန်းဓာတ်မထွက်တော့ အဲသန္ဓေသည် ဟိုမှန်းဓာတ်သာ ထွက်တော့သည်။ ဤဓာတ်သည် သန္ဓေသားကို သားအိမ်တွင်မြဲစေ၍ ရာသီလာခြင်းကို ဟန့်တား သည်။ ဤဓာတ်ကို မမျိုးဥအင်္ဂါက ကိုယ်ဝန် ၃၂၄ လရှိသည်အထိ

ထုတ်ပေးပြီး ထိုအချိန်မှ ကျော်သောအခါ အချိန်မီ ဖြစ်ပေါ်လာသော အချင်းက ဆက်လက်ထုတ်ပေးလေသည်။

သားအိမ်နှင့် ရာသီလာခြင်း

❑ သားအိမ်သည် သစ်ထော်သီးပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၍ ကြက်ဥငယ်တစ်လုံးခန့်အရွယ် အရှည် ၃ လက်မ၊ အကျယ် ၂ လက်မ၊ ထု ၁ လက်မ အတိုင်းအတာ ပမာဏရှိသည်။

❑ ယင်း၏ဖင်ပိုင်းသည် အထက်တွင်ရှိ၍ ခေါင်းပိုင်း (ဝါ) လည်ပင်းပိုင်းသည် ယောနီအင်္ဂါ၏ အထက်ပိုင်းတွင်ရှိသည်။ ဖင်ပိုင်းသည် သားအိမ်ပြွန်များနှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေသဖြင့် မျိုးစပ်ပြီး သန္ဓေဥကို စတင်၍တွေ့ရာအပိုင်းဖြစ်လေသည်။

❑ သားအိမ်တွင် အပြင်က ပြောင်ချော ကြွက်သားဖြင့် လုပ်ထားပြီး အတွင်းဘက်၌ အမြှေးပါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ ဤသားအိမ်အမြှေးသည် မဟိုမုန်းဓာတ်၊ သန္ဓေတည်ဟိုမုန်းဓာတ်တို့၏ အာနိသင်ဖြင့် လိုအပ်သလို ထူလိုက်ပါးလိုက် ဖြစ်လေသည်။ မမျိုးဥမကြေမီ ဤအမြှေးသည် ထူလာပြီး မမျိုးဥမျိုးစပ်ခြင်းအောင်မြင်ပါက သန္ဓေသားတွယ်ကပ်ကြီးထွားစေရန် ပြုလုပ်ပေးသည်။ သို့တည်းမဟုတ်ဘဲ မျိုးစပ်ခြင်းမအောင်မြင်ပါက ဤသားအိမ်အမြှေးသည် ကြွေကျသွားပြန်လေသည်။ ဤသို့ကြွေကျသဖြင့် သွေးထွက်ခြင်းကို ရာသီလာခြင်းဟုခေါ်သည်။

❑ သို့ဖြစ်ရကား ရာသီလာခြင်းသည် မဟိုမုန်းဓာတ်နှင့်

သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ်များကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ရောဂါကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သားအိမ်တွင်ဒဏ်ရာရ၍သော်လည်းကောင်း၊ အခြားရောဂါများကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မဟုတ်ပေ။ ရာသီလာပြီးနောက် သားအိမ်အမြှေးသည် နဂိုအတိုင်းဖြစ်ကာ အထက်ပါသံသရာကို ပြန်၍လည်လေ၏။

နှုတ်ခမ်းသားကြီးနှင့် နှုတ်ခမ်းသားငယ်

❑ မိန်းမအင်္ဂါဓာတ်ကို နှုတ်ခမ်းသား ၂ ခုဖြင့် ဝိုင်းပတ်ထားသည်။

❑ အပြင်တွင် နှုတ်ခမ်းသားကြီးရှိ၍ အတွင်းဘက်တွင် နှုတ်ခမ်းသားငယ်ရှိသည်။ နှုတ်ခမ်းသားကြီးသည် သန္ဓေသားဘဝတွင် ယောက်ျား၏ ကပ်ပယ်အိတ်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၍ လူကြီးတွင်မူ အမွှေးများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည်။ နှုတ်ခမ်းသားငယ်သည် ယောက်ျား၏ လိင်တံအရင်းနှင့် သဘောတူ၍ အမွှေးလုံးဝမရှိချေ။ သို့သော် ယင်းသည် ထိပ်၌ မလိင်စေ့ကို ဖုံးအုပ်ထားလေသည်။ နှုတ်ခမ်းသားများ၏ အရွယ်ပမာဏနှင့် အရောင်သည် လိင်ဆက်ဆံမှု အတွေ့အကြုံနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်ချေ။ လူပေါ်မူတည်၍ ကွဲပြားကြသည်။

အင်္ဂါဓာတ်နှင့် မလိင်စေ့

❑ မလိင်စေ့သည် ယောက်ျား၏လိင်တံနှင့် သဘောတူ

သည်။ သူသည်လည်း ပွတ်တိုက်လှုံ့ဆော်မှုများကို မာခြင်းတောင်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်လေသည်။

□ လိင်တံသည် မလိင်စေ့ထက် ကြီးသဖြင့် အချို့က ယောက်ျားများ လိင်ဆက်ဆံခံစားမှုမှာ မိန်းမများထက်ပိုသည်ဟု ထင်ကြလေသည်။ ဤထင်မြင်ချက်မှာ မမှန်ကန်ပေ။ အကြောင်းမူ ယောက်ျားတွင် လိင်တံကြောင့် ကာမဂုဏ် အရသာကိုခံစား၍ ရသည်မှန်သော်လည်း မိန်းမတွင်လည်း ကာမဂုဏ် အရသာကိုခံစားနိုင်ရန် နှုတ်ခမ်းသားများ ရှိလေသည်။ အင်္ဂါဇာတ်နှင့် မတူသော အချက်ကား ယောက်ျားတွင် ကျင်ချောင်း၏ အဝသည် လိင်တံထိပ်တွင် ရှိ၍ မိန်းမတွင်မူ ကျင်ချောင်း၏ အဝသည် အင်္ဂါဇာတ်အတွင်း၌ ရှိရုံမက ယောနိ၏အပေါက်မှာလည်း ကျင်ချောင်းဝ၏ နောက်တွင် သတ်သတ်ရှိခြင်းပေတည်း။

□ အင်္ဂါဇာတ်အတွင်း ကျင်ချောင်းဝ၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် အကျိအရွဲများကို ထုတ်ပေးသော ကျင်ချောင်းဘေးအကျိတ်များနှင့် ယောနိ၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင်လည်း အရည်ကြည်များ ထုတ်ပေးသော ဗာသိုလင်၏ အကျိတ်များ တည်ရှိလေသည်။ ဤအကျိတ်များမှ အရည်ကြည်များသည် လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုမီ ထွက်လာ၍ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ချောမွေ့စေရန်ပြုလုပ်ပေးလေသည်။ ဤအရည်ကြည်များရှိမှ ထွက်မှသာလျှင် လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ မနာကျင်ဘဲ နှစ်ဦးစလုံး ကျေနပ်မှု ရရှိနိုင်ပေသည်။

အပျိုမြွေနှင့် ယောနိဝ

□ 'ပန်းဦး' ခေါ် အပျိုမြွေသည် ယောနိဝအတွင်း ဘက်တွင် ရှိသော အမြွေပါးတစ်ခုဖြစ်သည်။

□ ယင်းသည် ယောနိပေါက်ကို လုံးဝပိတ်ဆို့နေခြင်းမရှိဘဲ လက်တစ်ဆစ်ခန့် ဝင်နိုင်သော အပေါက်တစ်ခုကို သူ၏အလယ်တွင် ချန်ထားလေသည်။

□ ဤပေါက်၏ပုံမှာ အမျိုးမျိုးရှိသည်။ များသောအားဖြင့် ပထမအကြိမ် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် သူသည် စုတ်ပြတတ်သည်။ ဤသို့စုတ်ပြပါက ယောနိမှ သွေးထွက်တတ်လေသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က အားကစား ခုန်စား လိုက်စားမှု၊ မိမိဘာသာ ဆော့ကစားမှုများကြောင့်လည်း သူသည် စုတ်ပြနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမြွေ မစုတ်ပြဘဲရှိမှ အပျိုစစ်သည်ဟူသော အယူအဆမှာ တစ်ဝက်သာ မှန်လေသည်။

□ သို့ရာတွင် ကလေးတစ်ခါမွေးဖူးသူများတွင်ကား အမြွေအစအနကိုမှ တွေ့ရတော့မည် မဟုတ်ချေ။

ယောနိနှင့် သားအိမ်ခေါင်း

□ ယောနိသည် ၃ လက်မ ၄ လက်မခန့်ရှည်၍ ဓားအိမ်နှင့် တူလေသည်။

□ ယင်း၏အောက်ပိုင်းသည် ယောနိဝဖြစ်၍ အထက်ပိုင်း

သည် သားအိမ်ခေါင်းနှင့် ဆက်နေသည်။ ယင်း၏ ရှေ့ အကာနှင့် နောက်အကာတို့၏ အတွင်းပြေးသည် ကန့်လန့်တွန့်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်သောအခါ၌ ယောနိနှင့် လိင်တံကို ပွတ်တိုက် လှုံ့ဆော်ပေးလေသည်။ ဤသို့ လှုံ့ဆော်ပေးခြင်းသည် ယောက်ျားကိုသာမက မိန်းမကိုပါ သာယာမှုဖြစ်စေလေသည်။

□ ယောနိအတွင်းပြေးမှနေ၍ နီငရဲမီး (လက်တစ်အက်ဆစ်) ပါသော အရည်ကြည်များကို ထုတ်ပေးသဖြင့် ယောနိအတွင်းဘက်တွင် အမြဲတမ်း ငရဲမီးဓာတ်ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် မမျိုးဥကြွေကျသောအခါ၌ကား ငရဲမီးထုတ်လုပ်မှုမှာ နည်းပါး၍ သွား၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆားဓာတ် (အငန်ဓာတ်အယ်လ်ကာလီ) တွင် အသက်ရှင်နိုင်သော သုက်ကောင်များသည် ထိုအချိန်၌ ယောနိနှင့် သားအိမ်ကို ဖြတ်လာသော မမျိုးဥရှိသော သားအိမ်ပြွန်သို့ ရောက်အောင် သွားနိုင်သည့် အလားအလာပိုလာလေသည်။

□ ယောနိအတွင်းပြေးသည် ယင်းအတွင်းသို့ထည့်သော အရည်များနှင့် သုက်ထဲတွင်ပါလာသော ဓာတ်များကို စုပ်ယူနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျား၏သုက်သည် သန္ဓေသားကို ဖြစ်စေသည်သာမက မိန်းမဖြစ်သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဓာတ် သဘာဝကိုလည်း ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

□ ယောနိ၏ အထက်ပိုင်းတွင် စိုက်နေသော သားအိမ်ခေါင်း၏ အပေါက်သည် ရိုးရိုးတန်းတန်းအားဖြင့် ပျစ်သော အကျိအချွဲ

များဖြင့် ပိတ်နေလေသည်။ လိင်ဆက်ဆံသောအခါ ယင်းအကျိအချွဲများသည် သုက်ကောင်များကို သားအိမ်အတွင်းသို့ စင်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ပေးသည်။ ဤအကျိအချွဲများကို သားအိမ်ခေါင်းက ထုတ်ပေးသည်။ ၎င်းတို့တွင် ဆားဓာတ်ပါရှိလေသည်။

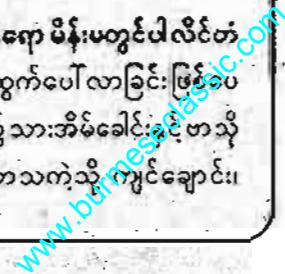
□ လိင်ဆက်ဆံပြီး ကျေနပ်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သောအခါ (ဝါ) ကာမ စည်းစိမ် ရသောအခါ ဤ အကျိအချွဲများနှင့် ဗာသိုလင်အကျိတ်များမှ ထွက်သော အရည်များသည် ယောနိအတွင်း လာ၍စုကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံပြီး ယောနိမှ ထွက်လာသော အဖြူရည်များသည် သုက်ချည်းမဟုတ်သည်ကို သတိချုပ်သင့်ပေသည်။

ကာမစည်းစိမ်နှင့် တင်ဆံကွင်း ကြွက်သားများ

□ ကာမစည်းစိမ်ဆိုသည်မှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပြီး (ဝါ) မေထုန်မှိတ်ပြီး အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ရသည်ကို ဆိုလိုသည်။

□ ဤကျေနပ်မှုသည် မည်သည့်ကျေနပ်မျိုးနှင့်မျှမတူ။ စည်းစိမ်တစ်မျိုးဟုပင် ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ဤစည်းစိမ်ကို ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ခံစားနိုင်လေသည်။

□ ကာမစည်းစိမ်သည် ယောက်ျားရော မိန်းမတွင်ပါ လိင်တံနှင့် ယောနိတို့ ပွတ်တိုက်လှုပ်ရှားရာမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မိန်းမတွင် စည်းစိမ်ရသောအခါ၌ သားအိမ်ခေါင်းနှင့် ဗာသိုလင် အကျိတ်များမှ အရည်ပိုထွက်လာသကဲ့သို့ ကျင်ချောင်း။

ယောနိအင်္ဂါနှင့် စအိုအိမ်တို့ကိုဝိုင်းပတ်ထားသော စအိုမြင့်ကြွက်
သား (လိဗေတာအေနိုင်) သည်လည်း ရှုံ့တွ၍လာပေသည်။ ဤ
သို့ဖြစ်သောအခါ၌ မိန်းမတွင် ပြောမပြနိုင်သော ကျေနပ်မှု၊ သာ
ယာမှုကို ရ၍ အထူးပျော်ရွှင်သွားလာသည်။

□ အထက်တွင် ပြောခဲ့သော စအိုမြင့်ကြွက်သားကိုစိတ်ဆန္ဒ
ဖြင့် ရှုံ့တွ၍လည်းရသည်။ ဤသို့ရှုံ့တွခြင်းကို ကျင့်ပေးခြင်းဖြင့်
လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် ယောက်ျားကိုလည်း ပိုမိုစိတ်ပါလာစေ
လျက် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကာမစည်းစိမ်ကို လွယ်ကူစွာရနိုင်လေ
သည်။

□ ယောက်ျားတွင် ကာမစည်းစိမ်ရသောအခါ၌ လိင်တံမှနေ
၍ သုက်ပန်း၍ထွက်လေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု တစ်ခုတွင်
ယောက်ျားသည် သုက်တစ်ခါသာလွှတ်နိုင်၍ ကာမစည်းစိမ်တစ်
ခါသာရနိုင်လေသည်။ မိန်းမမှာမူ တစ်ခါမက အခါခါရနိုင်လေ
သည်။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမတွင် ထွက်ရန် သုက်မရှိသော၊
လိင်တံမရှိသောကြောင့်ပေတည်း။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီး ၁၀
နှစ်၊ ၁၅ နှစ်ကြာသည်အထိ ကာမစည်းစိမ်မရဖူးသော မိန်းမများ
လည်းရှိလေသည်။ ၎င်းမိန်းမများကား လိင်အကြောင်း ကကြီး၊
ခကျေး မှု နားမလည်၍ ဖြစ်ပေသတည်း။ " "

အခန်း ၃

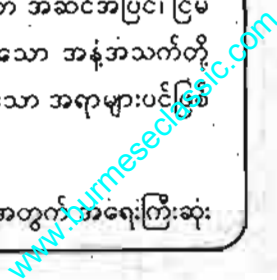
လိင်ဆက်ဆံမှုကို နိဒါန်းပျိုးခြင်း

စိတ်နှောနှင်းကျင့်

□ လူသည် အခြားသတ္တဝါများနှင့်မတူဘဲ ခံစားမှုရှိသလို
စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်သော သတ္တဝါလည်းဖြစ်လေသည်။

□ ခံစားမှုရှိပါမှလည်း အလုပ်တစ်ခုခုကို ကောင်းမွန်စွာပြု
လုပ်၍ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရမည့်သူများသည်
ထိုသို့မပြုမီ လိင်ဘက်၌စိတ်ပါကာ တက်ကြွစေရန် လိုပေသည်။
လိင်ဘက်တွင်စိတ်တက်ကြွအောင်ပြုလုပ်ရန်အတွက် ခန္ဓာကိုယ်
ချင်းထိတွေ့ပွတ်သပ် နမ်းရှုပ်ခြင်းသည်သာလျှင် နည်းမဟုတ်
ပေ။ စိတ်၏ ကြည်နူးသာယာတက်ကြွမှုကို လှုပ်ရှားသာယာစေ
ပါကလည်း ပြုလုပ်၍ရပေသည်။ လှပသော အဆင်အပြင်၊ ငြိမ်
ညောင်းသော တေးဂီတတို့နှင့် မွှေးကြိုင်သော အနံ့အသက်တို့
သည် လူတွင် ကာမဆန္ဒကို တက်ကြွစေသော အရာများပင်ဖြစ်
ပေသည်။

□ သို့သော် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့အတွက် အရေးကြီးဆုံး

မှာကားတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးယုယမြတ်နိုးစွာ ချစ်တင်းနှောမှုပင် ဖြစ်ပေသည်။ မည်မျှပင် လှလှ၊ မည်မျှပင် မွှေးမွှေး၊ တေးဂီတမည်မျှပင် သာယာသာယာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ယုယုယယကြင်ကြင်နာနာ ဂျစ်စကားမဆိုက မည်သို့မျှ သာယာနိုင်ကြလိမ့်မည်။ ချစ်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ တူလည်တွဲ၍ ချစ်ပွဲဝင်လိုပါက ချစ်စကားကို ခရားရေလွှတ်တတ်တတ်ပြောကြရပေလိမ့်မည်။

□ ချစ်တင်းဆိုရာ၌ အဖန်ဖန်အခါအခါ ချစ်စကားများပြောခဲ့ပြီးဖြစ်၍ 'ချစ်လှချည်ရဲ့' ဆိုသော စကားမျိုးကို ပြောရန် မလိုဟုမထင်သင့်၊ ဝန်လည်းမလေးသင့်ပေ။ မည်သူမဆို မိမိကို အခြားသူတစ်ဦးက ချစ်သည် ကြိုက်သည် ဆိုသည် စကားပြောသည်ကို အမြဲပင် ကြားနေချင်ပေသည်။ လင်နှင့်မယားကား တစ်ယောက်ကချစ်စကားဆိုသည်ကို တစ်ယောက်က ပို၍ကြားချင်ပေသေး၏။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က ချစ်မှန်းသိလျက် 'ခင်ကို သိပ်ချစ်တာပဲ' 'မောင်ကို သိပ်ချစ်တာပဲ' ဆိုသော စကားများကို ကြားရသည်လောက် မည်သည့်စကားမျှ အိမ်ထောင်ရေးလောကတွင် သာယာဖွယ်၊ ကြည်နူးဖွယ် ရှိအံ့မထင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ လင်မယားမှန်သမျှသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ကြောင်းကြိုက်ကြောင်းများကို အဖန်တလဲလဲ ထပ်၍ထပ်၍ ပြောနေရပေမည်။

□ ချစ်ကြောင်းကိုပြောသလိုငယ်ရွယ်စဉ် သမီးရည်းစားဘဝက အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း စမြဲပြန်၍ ပြောနေသင့်ပေ၏။

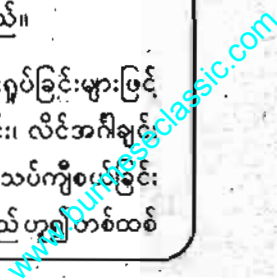
ဤသို့ စမြဲပြန်၍ ပြောခြင်းသည် ရှက်စရာမဟုတ်ပေ။ ဤသို့ ပြောခြင်းသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုမိုသံယောဇဉ် တွယ်စေ၍ အချစ်ကို ပိုမိုမြဲစေလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ချစ်ခင်တွယ်တာမှသာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးက အစွမ်းကုန်အလိုလိုက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ရင်မှလာသော အချစ်ဖြင့် အရင်းတည်၍သာ ခန္ဓာကိုယ်မှရသော အတွေ့အရသာ ချစ်မေတ္တာကို ရယူသင့်ပေသည်။

□ ဤသို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သာယာကြည်နူးဖွယ် ချစ်တင်းနှောနေပါက နှစ်ဦးစလုံးပင် ကာမဆန္ဒများ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့လာသဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပွတ်သပ်ကျိစယ်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ သက်ဆိုင်ရာ လိင်အင်္ဂါများသည်လည်း အလိုလိုတင်းလာ၍ အရည်ကြည်များဖြင့် ခိုလာတတ်ပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ပါက နောက်တစ်ဆင့်တက်ရန် မခက်ခဲတော့ပေ။ နောက်တစ်ဆင့်ကား ခန္ဓာကိုယ်ချင်းထိတွေ့ ပွတ်သပ် ကျိစယ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ပွတ်သပ်ကျိစယ်ခြင်း

□ လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုမီ ပွတ်သပ်ကျိစယ်ခြင်းကို မိန်းမတွင်သာမက ယောက်ျားတွင်ပါ ပြုလုပ်ရန်လိုပေသည်။

□ ပွတ်သပ်ကျိစယ်ခြင်းကို ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်ခြင်းများဖြင့် စ၍ နောက်ပိုင်းတွင် ခန္ဓာကိုယ်ချင်းထိကပ်ခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါချင်းထိကပ်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သင့်ပေသည်။ ပွတ်သပ်ကျိစယ်ခြင်းကို ယောက်ျားက စသင့်သည် မိန်းမက စသင့်သည် ဟူ၍ တစ်ထစ်

ချမမှတ်သင့်ပေ။ လင်နှင့်မယား ချစ်သူချင်းချင်းဖြစ်၍ မည်သူက
စစ အရေးမကြီး၊ ရှက်စရာမဟုတ်ပေ။ လိုသောအခါ၌ ပွတ်သပ်
ကျီစယ်ခြင်းမပြုလျှင်သာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအပြစ်တင်ထိုက်၊ ရှက်
ထိုက်ပေသည်။

□ ပွတ်သပ်ကျီစယ်ခြင်းသည် နှစ်ဦးစလုံး၏စိတ်ကိုသာ ယာ
ကြည်နူးစေ၍ လိင်အင်္ဂါများအတွင်း သွေးတိုးမှုကိုလည်း များပြား
လာစေသည်။ လိင်အင်္ဂါများအတွင်း သွေးတိုးမှုများပြားလာသော
အခါ၌ အင်္ဂါများ တောင့်တင်းလာသဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်
ချင်လာလေသည်။

□ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုလုပ်မှသာလျှင် တင်းသောအင်္ဂါများ
လျော့၍ သာယာကျေနပ်မှုရမည်ဟု ဦးနှောက်က အလိုလို သိလာ
သဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ ပြုကိုပြုမှသာ
လျှင် ကျေနပ်နိုင်ပေတော့သည်။ ဤသို့ နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ပါနေ
သော အခါ၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရန်မှာလည်း အထူးလွယ်ကူပေ
သည်။ ဂရု စိုက်ရန်အချက်မှာကား မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ
အရည်ကြည်များ ထွက်နေရန်ပင်ဖြစ်သည်။ မထွက်ပါက လိင်
ဆက်ဆံမှုလွယ်ကူစွာ ပြုလုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ မိန်းမ၏ ယောနီ
အင်္ဂါ ပွန်းပဲ့နာ ကျင်စေနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းအရည်
ကြည်များ အလိုအလျောက် ထွက်လာသည်အထိ စောင့်၍
လှုံ့ဆော်သင့်လေသည်။

□ ချစ်တင်းနိုးနှောခြင်းနှင့် ကလူကျီစယ်ခြင်းကို တစ်ပြိုင်

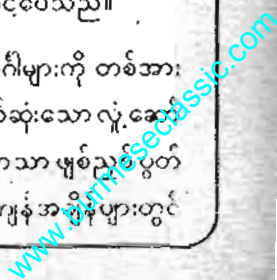
တည်းပင် ပြုလုပ်နိုင်ပေသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပို၍ထိ
ရောက်မှုရှိကာ ပို၍တက်ကြွစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ပြုလုပ်
ပါက နှစ်ဦးစလုံး၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း
တောင့်တင်းလာကာ လိင်ဆက်ဆံမှုအတွက် အသင့်ဖြစ်ပြီး ဖြစ်
လေသည်။

□ ဤသို့ချစ်တင်းနှောရာ ကလူကျီစယ်ရာ၌ သတိထားစရာ
အချက်အနည်းငယ်ရှိပေ၏။

□ ပထမအချက်မှာ စိတ်ပါလျှင် ပါသလို လိင်အင်္ဂါများကို
ဓုတ်တရက်ချည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် မဆွမိရန် ဖြစ်ပေ၏။

□ ချက်ချင်းစိတ်ထစေရန်ရည်သန်၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဆွ
ပါက လိင်အင်္ဂါများ နာကျင်လာနိုင်ပေသည်။ လိင်အင်္ဂါများမှာ
နူးညံ့လှသဖြင့် ၎င်းတို့အား ညင်ညင်သာသာ တဖြည်းဖြည်းသာ
ပွတ်တိုက် လှုံ့ဆော်သင့်ပေသည်။ ပွတ်အားကို နည်းစေသော
အရည်ကြည် များများလာလျှင်သာ အနည်းငယ်တိုး၍ လှုံ့ဆော်
နိုင်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် မလိင်စေနှင့် ကျားလိင်တံထိပ်ပူးတို့ကို
တင်းကျပ်ပြင်းထန်စွာ ပွတ်တိုက်နှိုးဆွမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် လိင်အင်္ဂါများကို
အထူးနာ ကျင်စေတတ်သည်ကို သတိချပ်သင့်ပေသည်။

□ အထူးမှတ်သားရန်အချက်မှာ လိင်အင်္ဂါများကို တစ်အား
ပွတ်ခြင်း၊ ဖျစ်ညှစ်ခြင်းများသည် အထိရောက်ဆုံးသော လှုံ့ဆော်
မှုများ မဟုတ်ဆိုခြင်းပင်တည်း။ ညင်ညင်သာသာ ဖျစ်ညှစ်ပွတ်
တိုက်၍ ရံဖန်ရံခါ အားထည့်လိုက်ခြင်း၊ ကျန်အချိန်များတွင်

စည်းဝါးကျကျ မှန်မှန်သာ ပွတ်တိုက်ပေးခြင်းများသည်သာ နှစ်ဦးစလုံးအား အလွန်သာယာ ကြည်နူးမှုရစေနိုင်သည်ဟူလို။

❑ လင်နှင့် မယား ဤသို့ ကလျာဏီစယ် ချစ်ပင်လယ်ကြော မျောရာ၌ မည်သည့်အရာကိုမျှ မရှုနိုင်။ အယူမသည်းသင့်ပေ။ ပညတ်ချက်များလည်း မထားသင့်ပေ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သာယာကြည်နူးစေလို၍ ဖက်လှဲတကင်း ချစ်တင်း နောရာ၌ လက်လက်ချင်း၊ လိင်အင်္ဂါလိင်အင်္ဂါချင်း၊ လက်နှင့်လိင်အင်္ဂါ၊ လိင်အင်္ဂါနှင့် ပါးစပ်တို့လည်း ထိတွေ့ပွတ်သပ်နိုင်ကြပေသည်။ "ယောက်ျားတို့၏ ကိုယ်ပေါ် မိန်းမကျော်လျှင် ဘုန်းနိမိတ်သည်" စသော အယူအဆများကိုလည်း စွန့်လွှတ်သင့်ပေ၏။

❑ ယောက်ျား မိန်းမတစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းကို အခြားတစ်ဦးက ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်မှုမျိုးကိုလည်း ရှောင်အပ်သည်။ အရေးကြီးသည်မှာကား နှစ်ဦးစလုံး ရောဂါကင်း၍ ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရန်သာ ဖြစ်၏။

❑ သို့ဖြစ်၍ လင်နှင့် မယားတို့သည် ချစ်တင်းမနှောမီ ရေချိုးခြင်း၊ မိမိတို့၏ လိင်အင်္ဂါများကို ညစဉ်ဆေးကြော သုတ်သင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ အိမ်သာသို့ သွားပြီးတိုင်းလည်း လိင်အင်္ဂါများကို စင်အောင် ဆေးကြောသင့်ပေသည်။ လိင်အင်္ဂါအပါအဝင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး၏ ပညသည့်အစိတ်အပိုင်းမျှ ရက်စရာ ရွံ့စရာ မဟုတ်ပေ။ ရက်စရာ ရွံ့စရာကား မသန်ရှင်းသော၊ ရောဂါမကင်းသော လိင်အင်္ဂါများ၊ ညစ်ညမ်းသော ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို မပြုမပြင်ထားခြင်းများသာလျှင် ဖြစ်ပေသတည်း။

လိင်စိတ်နိုးကြားစေသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ

❑ ကာမဆန္ဒကို ထကြွစေသော ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများမှာ ဆိင်အင်္ဂါတစ်ခုတည်းမဟုတ်ချေ။ အခြားသော အစိတ်အပိုင်းများသည်လည်း ကျွမ်းကျင်စွာ ပွတ်သပ်လှုံ့ဆော်ပါက လိင်စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေလေသည်။

❑ မိန်းမများတွင် ဆိုပါလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ပွတ်သပ်ချော့မြူပါက လိင်စိတ်များ အလိုလို ထကြွလာနိုင်သည်။ အကြောင်းမူ မိန်းမတို့၏ ကိုယ်ရေပြားတစ်ခုလုံးသည် အာရုံကြောများဖြင့်ပြည့်တင်းနေသော အတွေ့အရသာခံ ကမ္မလာကြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပေတည်း။ ယောက်ျားများတွင်ကား ထိုသို့မဟုတ်၊ စိတ်လည်းပါမှ သို့တည်းမဟုတ် လိင်အင်္ဂါများကိုလည်း ပွတ်သပ်လှုံ့ဆော်ပါမှ လိင်စိတ် ကြွလာတတ်ပေသည်။ ၎င်းတို့၏ အရေပြားမှာ မိန်းမတို့၏ အရေပြားလို အထိအတွေ့ အာရုံကို မခံစားတတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ "အတွေ့မခံနိုင်" ဆိုသော စကားမှာ မိန်းမများအတွက် ပိုမိုမှန်ကန်ပေသည်။

❑ မည်သို့ဆိုစေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အစိတ်အပိုင်းများသည် ယောက်ျားမိန်းမ မဟုတ်အထိအတွေ့ကို ခံစားရာ တုံ့ပြန်ရာ၌ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူညီကြပါ။ ဤသို့ မတူညီကြသဖြင့် လိင်စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေရာ၌ ထိရောက်မှုမှာလည်း ကွဲပြားကြပေ၏။ ဤကွဲပြားချက်ကို အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်း သိထားကြရန် လိုအပ်သဖြင့် ၎င်းတို့၏ ထိရောက်မှုတိုင်း အောက်တွင် တစ်စုံစီ ဖော်ပြ

လိုက်ပါသည်။

လိင်တံ။ ။ လိင်တံတစ်ခုလုံးသည် ပွတ်သပ်လှုံ့ဆော်မှုကို တင်းမာလာခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။

အထူးသဖြင့် လိင်တံထိပ်ဖူး အောက်ပိုင်း ကွင်းပတ်သည် အခြားအပိုင်းများထက် အထိအတွေ့ အရသာကို ပိုမိုသိသာသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်တံသည် ယောက်ျားတွင် ကာမဆန္ဒကို အထူးကြွစေသော အင်္ဂါ ဖြစ်လေသည်။

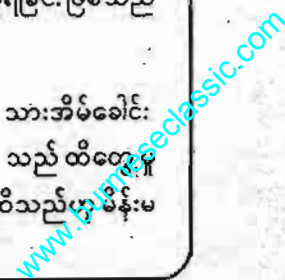
မလိင်စေ့။ ။ မလိင်စေ့သည် လိင်တံနှင့် သဘောတူသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း၏ ထိပ်ဖူးသည် လည်း မည်မျှပင် သေးငယ်စေ အတွေ့အရသာကို အပြည့်အဝခံစားနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သတိပြုရန်အချက်မှာ ကား ၎င်းကို မှန်မှန် ဆက်တိုက် ပွတ်သပ်လှုံ့ဆော်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမူ ဤသို့ပြုလုပ် လှုံ့ဆော်ခြင်းသည် မိန်းမတွင် နာကျင် ယားယံစေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မကြာခဏ ဤသို့ပြုပါက ကာမဆန္ဒစိတ် ခန်းခြောက်စေနိုင်ပေသည်။

ရင်သား။ ။ မိန်းမတို့၏ ရင်သားသည် ယောက်ျားများကိုသာ တတုရာဂစိတ် ထကြွစေသည်မဟုတ်။ ၎င်းတို့ကို ပွတ်သပ်လှုံ့ဆော် နှမ်းစုပ်ပါက မိန်းမများ ကိုယ်တိုင်လည်း လိင်စိတ် နိုးကြားစေနိုင်သည်။ နို့သီးကို ကလေးကဲ့သို့ စို့ခြင်းထက် ရင်သားတစ်ခုလုံးကို ငုံ့၍ စို့ခြင်းက ပို၍ ထိရောက်မှု ရှိသည်ဟု ဆေးပညာရှင်များက ဆိုကြသည်။

အင်္ဂါဇာတ်။ ။ အင်္ဂါဇာတ်တွင် ကျင်ချောင်းဝနှင့် ယောနိဝတို့ရှိရာ ဤအပေါက်များသည် လည်း အထိ အတွေ့ကို ခံစားနိုင်လေသည်။

ယောနိ။ ။ ယောနိ အင်္ဂါကို ဝိုင်းရံထားသော ကြွက်သားများ ရှုံ့ပေးပါက စိတ်တွင် သာယာမှု ဖြစ်လာ၍ ကာမဆန္ဒကို ထကြွလာစေသည်။ မိန်းမကိုယ်တိုင် မရှုံ့သော် ယောက်ျားဖြစ်သူက အပြင်မှ ပွတ်တိုက်ပေးခြင်းများသည် လည်း အလားတူ ထိရောက်လေသည်။ သို့ရာတွင် ယောနိအင်္ဂါအတွင်း သို့နှိုက်၍ ပွတ်တိုက်ခြင်းမျိုးကို မူရှောင်အပ်သည်။ ဤသို့ လက်နှိုက်ခြင်းသည် အကျိုးမများရုံမက ဒုက္ခရောက်နိုင်လေသည်။ ဖြစ်တတ်သည်မှာ လက်သည်ဖြင့် ခြစ်မိ၍ ယောနိအတွင်း ပိုင်း ဒဏ်ရာရ သွေးထွက်နိုင်သည်။ ညစ်ပတ်သော လက်ဖြစ်က ဤနည်းဖြင့် မိန်းမ၏ ကိုယ်ထံသို့ ရောက်ပါဖူးများ ဝင်ရောက်စေကာ ဥပါဒ်ပေးနိုင်လေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်ရာ၌ မိန်းမတွင် သာယာမှု ရသည်မှာ ယောနိအင်္ဂါကို လိင်တံဖြင့် ပွတ်တိုက်လှုပ်ရှားမှု သက်သက်ချည်းကြောင့်သာ မဟုတ်ပေ။ စိတ်က လိင်ဘက်တွင် ပါ၍ ခံစားမှုကို သိသဖြင့်သာ ကျေနပ်မှုရခြင်း ဖြစ်သည်ကို သိအပ်သည်။

သားအိမ်ခေါင်း (ဝါ) သားအိမ်လည်တံ။ ။ သားအိမ်ခေါင်းသည် ထိတွေ့မှုကို မသိပေ။ လိင်ဆက်ဆံရာ၌ သားအိမ်ခေါင်းထိသည်မှာ မိန်းမ

များကို ထင်ကြသည်မှာ ပွတ်တိုက်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဝမ်းခေါင်းအောက်ပိုင်းရှိ အူဖုံးအမြှေးကို လှုပ်ရှားစေသဖြင့်သာ ထိသည်ထင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သားအိမ်ခေါင်းကို ထိတွေ့လှုံ့ဆော်ရန် ကြိုးစားပါက မည်သည့်အခါမျှ အောင်မြင်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

နှုတ်ခမ်းသားကြီး။ ။ နှုတ်ခမ်းသားကြီးသည် ယောက်ျား၏ ကပ်ပယ်အိတ်နှင့် သဘောတူ၍ ထိတွေ့မှုအာရုံကို အလွန်အကျွံ မသိလှပေ။

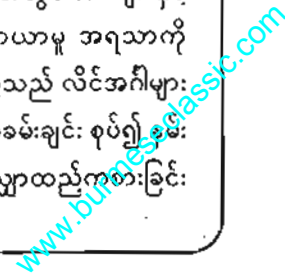
ကပ်ပယ်အိတ်။ ။ ၎င်းသည် ထိတွေ့မှုကို အထူးမသိသော်လည်း အချို့ ယောက်ျားများမှာ ၎င်း၏ အရင်းကို ကိုင်ထားပါက သာယာတတ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ကိုင်ပါမူ နာကျင်စေတတ်သည်။ မည်သို့ရှိစေ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာ၌ ယောက်ျား၏ ခန္ဓာကိုယ် ရှေ့တိုးနောက်ငင် လှုပ်ရှားတိုင်း ၎င်းသည် မိန်းမ၏ ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်း ပေါင်ကြားနှင့် အင်္ဂါဇာတ်တစ်ခုလုံးသည် အချက်ကျကျ ထိတွေ့ ရိုက်ခတ်တတ်သည်ဖြစ်ရာ ဤရိုက်ခတ်မှုသည် မိန်းမများအား အထူးသာယာစေနိုင်လေသည်။

ကိုယ်အောက်ပိုင်း ပေါင်ကြားနေရာ။ ။ လိင်တံ၏ အရင်း (သို့မဟုတ်) ယောနီဝန်နှင့် စအိုဝကြားရှိ နေရာသည် ထိတွေ့မှုကို ခံစားနိုင်သည်။ ဖိ၍ ပွတ်ပေးခြင်းဖြင့် သာယာမှုကို ဖြစ်စေကာ လိင်စိတ်ကို နိုးကြားစေလေ

သည်။

စအိုဝ်။ ။ စအိုပြွန်နှင့် စအိုဝ်တို့သည် လိင်အင်္ဂါများမဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာ လိင်အင်္ဂါတို့နှင့် နီးကပ်စွာ ရှိနေရုံမျှမက သန္ဓေသားဘဝ ကိုယ်အင်္ဂါများ စတင်ဖြစ်ပေါ်စတွင် တစ်နေရာတည်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြရကား လိင်အင်္ဂါများ တောင့်တင်းလျှင် ၎င်းတို့လည်း တင်းလာသည်။ ဤအချိန်၌ လိင်အင်္ဂါများကဲ့သို့ လှုံ့ဆော်ပါက ၎င်းတို့လည်း လှုံ့ဆော်မှုကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် သာယာကြည်နူး လိင်စိတ်ကို မြှူးစေနိုင်ပေသည်။ ယောက်ျားချင်း လိင်တူဆက်ဆံမှုများမှာ တစ်ဦး၏ စအိုဝ်တွင်းသို့ တစ်ဦး၏ လိင်တံကို ထည့်ခြင်းဖြင့် ကျေနပ်မှုကို ယူကြသည်ဖြစ်ရာ စအိုပြွန်သည် လိင်အင်္ဂါတစ်ခုကဲ့သို့ (တိတိ ကျကျဆိုရလျှင် ယောနီအင်္ဂါကဲ့သို့) ခံစားနိုင်သည်ကို သိသာနိုင်လေသည်။ ဤသို့ခံစားနိုင်၊ သာယာနိုင်သည်မှာမူ လိင်စိတ် မမှန်ဖြစ်နေပါမှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်သည်ကို ကား သတိချပ်သင့်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စအိုပြွန်ကို လိင်အင်္ဂါတစ်ခုအဖြစ် ရိုးရိုး တန်းတန်းအားဖြင့် မယူဆနိုင်၊ မယူဆအပ်ပေ။

ပါးစပ်။ ။ နှုတ်ခမ်း၊ အာခေါင်၊ ပါးစပ်အတွင်း သားများနှင့် လျှာတို့သည် ထိတွေ့ သာယာမှု အရသာကို အထူး ခံစားနိုင်သည်။ လိင်ကိစ္စတွင် ၎င်းတို့သည် လိင်အင်္ဂါများကဲ့သို့ပင် အသုံးဝင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်၍ စွမ်းခြင်း၊ တစ်ဦး၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ တစ်ဦးက လျှာထည့်ကစားခြင်း

များသည် ကာမဆန္ဒကို အလွန်ကြွစေသော နည်းများ ဖြစ်လေသည်။

တင်ပါးဆုံများ။ ။ တင်ပါးဆုံ ကြွက်သားများကို ရှုံ့တွစေခြင်းဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် သာယာမှုကို ရစေနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံရာ၌ ဤကြွက်သားများကို လှုပ်ရှားကြသည်မှာ မဆန်းပေ။ ဤကြွက်သားများကို လှုပ်ခြင်း၊ ရှုံ့တွပေးခြင်းသည် လိင်အင်္ဂါများကို ပိုမို တင်းစေနိုင်ပေသည်။

ပေါင် သားများ။ ။ ပေါင် အတွင်းသားများသည်လည်း ထိတွေ့မှုကို ခံစားနိုင်ပေသည်။

အခြားအစိတ်အပိုင်းများ။ ။ အခြားခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများက ကာမဆန္ဒကို ကြွစေရာ၌ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးတွင် မတူညီကြပေ။ အချို့လူများတွင် မျက်စိ၊ နားရွက်၊ လည်ပင်း စသည်တို့ကို နမ်းရှုပ်ပွတ်သပ်ပါက ကာမဆန္ဒ ကြွလာ၍ အချို့မှာ မူချိုင်းကြား၊ ဝမ်းပြင်၊ ချက်တို့ကို ပွတ်သပ်ပါနမ်းပါက အလားတူ အကျိုးသက်ရောက်ကြသည်။ ဆီးခုံနှင့် အင်္ဂါဇာတ်တွင်ရှိသော အမွှေးများကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်၍ မိခြင်းများသည်လည်း အချို့သူများတွင် လိင်စိတ်ကို အထူးဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟုလည်း သိရှိရလေသည်။

□ သို့ဖြစ်ရာ လူတစ်ကိုယ်လုံးတွင် အထိအတွေ့ကို မသိသော၊ သာယာမှုကို မခံစားနိုင်သော အပိုင်းဟူ၍ မရှိသလောက်

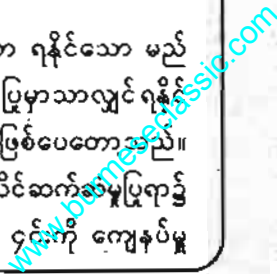
ပင်ဖြစ် ချေသည်။ လင်နှင့် မယားကြားတွင်မူ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သဒ္ဓါကြည်ဖြူမှုကလည်း ရှိပြီးသား ဖြစ်ရကား မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းကို ထိတွေ့ ထိတွေ့ သာယာကြည်နူးမှု၊ လိင်စိတ်ကြွစေမှုတို့မှာ မလွဲ မသွေ ဖြစ်လာတော့မည်မှာ ဧကန်ပင်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မရှုံ့မရှာ နှစ်ဦးစလုံး ကျန်းမာသန်ရှင်းကြရန်သာ အရေးကြီးပေ၏။

လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့် ကာမစည်းစိမ်

□ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်ကြခြင်းသည် ကာမဆန္ဒတက်ကြွနေသဖြင့် တောင့်တင်းမာကြောသော နှစ်ဦးစလုံး၏ လိင်အင်္ဂါများကို လျော့သွားအောင် နေသာထိုင်သာ ရှိသွားအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

□ ဤသို့ပြုလုပ်ရာ၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြီးဆုံးလျှင် လိင်အင်္ဂါများသာ ပျော့သွားသည်၊ နေသာ ထိုင်သာဖြစ်သွားသည် မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း သာယာကျေနပ်မှုများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားသဖြင့် တစ်ဒဂံအားဖြင့် ဖော်မပြနိုင်သော ပျော်ရွှင်မှုကို ရလိုက်ပေသေးသည်။

□ ဤပျော်ရွှင်မှုမှာ လောကတွင်ရှိသော ရနိုင်သော မည်သည့်ပျော်ရွှင်မှုနှင့်မျှ မတူဘဲ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုမှာသာလျှင် ရနိုင်ရကား။ ၎င်းမှာ ကာမစည်းစိမ် တစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုပါမူ ဤစည်းစိမ်သည် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာ၌ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်မှသာ ရနိုင်ရကား ၎င်းကို ကျေနပ်မှု

အထွတ် အထိပ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာ၌ ကျေနပ်မှု အထွတ်အထိပ် ရောက်ခါနီးတွင် သိသိသာသာ ပြောင်းလဲမှုများ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ယောက်ျားတွင်ဆိုပါက ကျေနပ်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခါနီး တွင် လိင်တံထိပ်မှစကာ တစ်ကိုယ်လုံး တစ်လှုပ်လှုပ်နှင့် သာယာ ၍ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ထိုးထိုးထွန်းထွန်း ဖြစ်လာသည်။ အသက်ရှု မြန်လာခြင်း၊ နှလုံးခုန် မြန်လာခြင်း၊ သွေးတိုးများလာခြင်းတို့နှင့် အတူ လိင်အင်္ဂါများ ပွတ်တိုက်လှုပ်ရှားမှုများမှာလည်း မြန်သည် ထက်မြန်လာကာ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကြွက်သားများ တုန်လျက် သုက်ကို ပန်းထွက်စေခြင်းဖြင့် ကျေနပ်မှု အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်လေသည်။

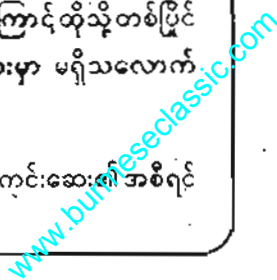
□ မိန်းမများတွင်မူ ကျေနပ်မှုရခါနီး၌ အသက်ရှု မြန်လာ ခြင်း၊ နှလုံးခုန် မြန်လာခြင်းတို့မှာ ယောက်ျားများနည်းတူဖြစ်လာ ၍ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ရှားတက်ကြွလာကာ ယောနီ အင်္ဂါမှ အရည်များ စို၍လာလေသည်။ ထိုအခါ၌ မနေနိုင် မထိုင် နိုင်ဖြစ်ကာ ယောက်ျားဖြစ်သူအား အားပါးတရ ကပ်၍ ဖက်ထား တတ်လေသည်။ ဤသို့ဖက်ထားရာမှ တစ်ဖြည်းဖြည်း ပျော့ခွေ လာပြီးလျှင် လောကကို မေ့လျက် သာယာမှုရေယဉ်ကြောတွင် မျောပါကာ မိန်းကနေတတ်လေသည်။ ကျေနပ်မှုရပြီးသည်နှင့် ယောနီအင်္ဂါမှ အရည်များလည်း ဆက်မထွက်တော့ပေ။

□ ကျေနပ်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ယောက်ျားများသည် မြန်မြန်

ရောက်လွယ်၍ မြန်မြန်လည်း အထွတ်အထိပ်မှ ပြန်ကျလာတတ် သည်။ ပြန်ကျလာသည်နှင့် ယောက်ျားများမှာ နုံးခွေ၍ အိပ်ချင် လာလေသည်။ မိန်းမများမှာမူကား ကျေနပ်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ တစ်ဖြည်းဖြည်းသာ ရောက်၍ အထွတ်အထိပ်မှလည်း တစ်ဖြည်း ဖြည်းသာ ပြန်ဆင်းလာတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျေနပ်မှု အထွတ် အထိပ်တောင်ကို တက်ရာ ဆင်းရာ၌ ယောက်ျားများသည် မြန်၍ မိန်းမများသည် နှေးလေသည်။ ထိပ်သို့နှစ်ဦးစလုံး တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်ရန်မှာ မလွယ်ကူချေ။ နှစ်ဦးစလုံး အပေးအယူတည့်မှ တိုင် ပင် ညှိနိုင်မှသာ လျှင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ရန်အတွက် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် ယောက်ျားဖြစ်သူက မိန်းမဖြစ်သူအား ကျွမ်း ကျင် လိမ္မာစွာ ရှေ့ဆောင်တတ်ရန် လိုပေသည်။ ဤရှေ့ဆောင် မှုကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာရန်လည်း မိန်းမဖြစ်သူ၌ တာဝန် ရှိပေသည်။

□ မြန်မာနိုင်ငံ၌ လက်ထပ်ပြီး ဇနီးမောင်နှံမည်မျှတွင် ကာမ စည်းစိမ်ကို တစ်ပြိုင်တည်းရကြသော ဇနီးမောင်နှံ မည်မျှရှိသည် ဟူသော စာရင်းဇယားမရှိပေ။ စာရင်းကောက်ယူနိုင်ရန် လေ့လာ မှုလည်း မရှိပေ။ သို့ရာတွင် လိင်နှင့် ပတ်သက်၍ အစဉ်အလာ ယဉ်ကျေးမှုအရ ဖိနှိပ်မှု၊ မသိနားမလည်မှုကြောင့် ထိုသို့ တစ်ပြိုင် တည်း စည်းစိမ်ရနိုင်သော ဇနီးမောင်နှံများမှာ မရှိသလောက် နည်းပါးလှသည်ဟု ယူဆရလေသည်။

□ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒေါက်တာကင်းဆေး၏ အစီရင်

ခံစားအရလွတ်လပ်သည်ဆိုသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ပင်လက်ထပ်ပြီး မိန်းမတစ်ရာတွင် ၆၃ ယောက်သာ လက်ထပ်ပြီး တစ်နှစ်အတွင်း၌ ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားဖူးသည်ဟူသော စာရင်း ရှိသောကြောင့်ပေတည်း။

□ ဒေါက်တာ ကင်းဆေး၏အလိုအရမူ အမေရိကန် အိမ်ထောင်ရှင်မ ၁၀၀ တွင် လက်ထပ်ပြီး ပထမနှစ်အတွင်း ၆၃ ယောက် ကာမစည်းစိမ်ခံစားဖူး၍ ပဉ္စမနှစ်အတွင်းတွင် ၇၁ ယောက်နှင့် အနှစ် ၂၀ အတွင်းတွင် ၈၀ ယောက်၊ ထိုသို့ခံစားနိုင်ကြသည်တိုင် ကာမစည်းစိမ်ကို မခံစားဖူးသော အိမ်ထောင်ရှင်မမှာ ၁၀၀ တွင် ၁၅ ယောက်မျှ ရှိနေပေသေးသည်ဟု သိရသည်။ အမေရိကန်တွင်ပင် ဤသို့ ရှိနေပါက မြန်မာနိုင်ငံတွင် မည်သို့ ရှိမည်ကို ခန့်မှန်း၍သာ ကြည့်စေချင်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း ယောက်ျားတွေသာလျှင် စည်းစိမ် ခံစားရ၍ မိန်းမတွေမှာ မခံစားရသလောက် ဖြစ်ချေသည်။ ဤသို့ဖြစ်နေသည်မှာ ဇနီးမောင်နှံတို့အဖို့ မကောင်းလှပေ။ ယောက်ျားမှာ စည်းစိမ်ခံစားရသည်ဆိုသော်လည်း မိမိအလိုပြည့်ရုံ တစ်ဖက်သတ်ခံစားရမှုသာ ဖြစ်ပေသည်။ မိမိ၏ ချစ်သူဇနီးသည်ကိုယ်တိုင် မခံစားရသဖြင့် ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်သော မည်သည့် ယောက်ျားမျှ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ကျေနပ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။ “မိန်းမမကျေနပ်လည်း အရေးမကြီး၊ ယောက်ျားကျေနပ်လျှင် ပြီးရော” ဆိုသည် အယူအဆမှာမူ တစ်ကိုယ်ကောင်း

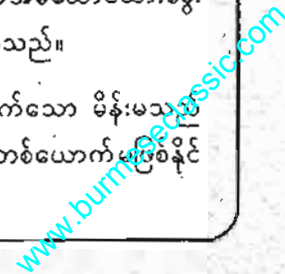
ဆန်သော အယူအဆသာ ဖြစ်ချေ၍ ထိုအယူအဆရှိသူများမှာ မုဒိမ်းမှုကို အားပေး သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။

□ အကြောင်းမူ လက်ထပ်ခြင်းမှာ ယောက်ျား မိန်းမ အစစညီမျှစွာနှင့်တစ်ဦး၏ အလိုတစ်ဦးကလိုက်၍ လောက၏ သာယာမှုဘဝ၏ အရသာများကို အတူတူခံစားရန် ဖြစ်လာသောကြောင့်ပေတည်း။

□ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်သူမှာ အိမ်ထောင်ရေး၏ အရင်းခံအချက်အချာ လိင်ဆက်ဆံမှုတွင်မူ ကိုယ်တိုင် စိတ်မပါ အရသာမခံရပါက ထိုလိင်ဆက်ဆံမှုဟူသမျှမှာ မုဒိမ်းမှုနှင့် တူနေပေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအိမ်ထောင်ရှင်မျိုးကို တရားဝင် မုဒိမ်းကျင့်သူများ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဤအိမ်ထောင်မျိုးကို အားပေးသူများ အား မုဒိမ်းမှု အားပေးသူများ ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုထိုက်ချေသည်။

□ အခြားအရေးကြီးသော အချက်တစ်ခုကား လိင်ဆက်ဆံမှုမှ မည်သည့်သာယာကျေနပ်မှုကိုမျှ မရသဖြင့် ကြာသော် မိန်းမကိုယ်တိုင် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၏ သဘော၊ လိင်ဆက်ဆံမှုသဘောများကို နားမလည် သဘောမပေါက်တော့ဘဲ အိမ်ထောင်သားမွေးမှုများကို ကြောက်ရွံ့လာတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

□ အိမ်ထောင် သားမွေးမှုကို ကြောက်သော မိန်းမသည် မည်သည့်အခါမျှ အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်

ရကား ထိုအိမ်ထောင်မှာ မည်သို့မျှ မသာယာနိုင်တော့ပေ။ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ပင်ပန်းရပေလိမ့်မည်။ သားသမီးများ ရထားပါကလည်း ၎င်းတို့မှာ သာယာသော အိမ်ထောင်တွင် ပေါက်ဖွားလာခြင်း မဟုတ်၍ မိဘနှစ်ဦးစလုံး၏ ယုယကြင်နာမှု၊ အုပ်ထိန်းမှုနှင့် ဝေးကားစိတ်ဓာတ်ကျ လေလွင့်ပျက်စီးနိုင်ပေ၏။ လမ်းသူရဲတို့၏ အစသည် မသာယာသော အိမ်ထောင်ရှင်များကဟု ဆိုက မှားပေ။

❑ သို့ဖြစ်၍ သာယာသော အိမ်ထောင်ကို တည်ဆောက်နိုင်ရန် လင်နှင့်မယား နှစ်ဦးစလုံး လိင်ဆက်ဆံမှု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သဘောပေါက်၍ ထိုအမှုတွင် နှစ်ဦးစလုံး သာယာကျေနပ်မှု ရအောင် ပြုလုပ်သင့်ကြသည်။ ကျေနပ်မှုကို ရနိုင်သော လိင်ဆက်ဆံနည်းများကို မသိကလည်း သိအောင် လေ့လာသင့်ကြပေသည်။

❑ လက်ထပ်ပြီးစ အချိန်တွင်မူ ယောက်ျားသာလျှင် ကျေနပ်မှုကို ရတတ်၍ မိန်းမဖြစ်သူမှာ ရခဲသည်။ သို့ရာတွင် စိုးရိမ်ပူပန်စရာ မလိုချေ။ အကြောင်းမူကား မိန်းမဖြစ်သူမှာ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အသုံးချခြင်းဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ပျော်ရွှင်စေမှုကို ပြုလုပ်ပေးနိုင်သဖြင့် ကျေနပ်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ လက်ထပ်ပြီး ကြာသော အခါမှာသာလျှင် နှစ်ဦးစလုံး လိင်ဆက်ဆံမှုကို ပိုမို လိုလား၍ ကာမစည်းစိမ်ကို ပိုမို တပ်မက်လာကြပေသည်။ ဤအခါ၌ မိန်းမဖြစ်သူအား ယောက်ျားဖြစ်သူက ယုယယယကြင်

ကြင့် နာနာနှင့် လိင်အကြောင်း ပြောပြသင့်ပေသည်။

❑ မိန်းမသာသာဝမှာ လိင်ဘက်တွင် ယောက်ျားကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ တစ်ဖြည်းဖြည်းသာ စိတ်ပါလာတတ်ရကား ယောက်ျားဖြစ်သူသည် လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုမီ မိန်းမဖြစ်သူအား ချစ်တင်းနှောခြင်း၊ ကလူကျီစယ်ခြင်း၊ ငယ်ငယ်က ချစ်ခဲ့ ပိုးခဲ့ပုံများကို စမြဲပြန်၍ ပြောပြခြင်းဖြင့် မိန်းမစိတ်ကို ပါလာအောင် ကြွလာအောင် ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသောအခါ၌လည်း ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မိန်းမဖြစ်သူ အဆင်သင့် ဖြစ်သည်အထိ တစ်ဖြည်းဖြည်း စောင့်ခေါ် ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။

❑ မိန်းမကိုယ်တိုင် ကျေနပ်မှုအထွတ်အထိပ် ကာမစည်းစိမ်ကို ရသော အခါမှာသာ ယောက်ျားဖြစ်သူလည်း ထိန်းထားသော သူ့ကို လွှတ်သင့်ပေသည်။

❑ နှစ်ဦးနှစ်ဝ လိင်ဆက်ဆံမှုပြု၍ ကျေနပ်ရသော ကျေနပ်မှု၊ ပျော်ရွှင်ရသော ပျော်ရွှင်မှုတို့သည် မည်သည့် ကျေနပ်မှု၊ ပျော်ရွှင်မှုတို့နှင့်မှ နှိုင်းယှဉ်၍ မရပေ။ ဤကျေနပ်မှုများ၊ ပျော်ရွှင်မှုများကြောင့် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ပိုမိုချစ်ခင် ကြင်နာယုယ လာတတ်ကြပေသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် ပျော်ရွှင်သော အိမ်ထောင်ကို တည်ထောင်ရန် အဓိက လိုအပ်ချက် ဖြစ်တော့သည်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး စာနာမှု၊ တစ်ဦးအတွက် တစ်ဦး အနစ်နာခံမှု၊ အချင်းချင်း နားလည်မှုများလည်း အလိုလို တိုးပွားလာသဖြင့် ဤကဲ့သို့သော အိမ်ထောင်ကို သိကြားမင်းဆင်း၍ ဖျက်စေ ပျက်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ။

အခန်း ၄

လိင်မှုကိစ္စ

စိမ်ကိန်းချ အိမ်ထောင်သားမွေးမှု

- အရွယ်ရောက်သည်နှင့် မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး သဘာဝတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်။
- မုဒိတာသဘောကို မလိုက်လျောဘဲ မနေနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့အရွယ်နှင့် သူ့ချစ်ကြ၊ ကြိုက်ကြ၊ ယူကြ၊ အိမ်ထောင်ပြုကြသည်။ အိမ်ထောင်ပြုသည်ဖြစ်စေ၊ မပြုသည်ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားမိန်းမ မေတ္တာတရား ပွားများ သားမယားလို နေလျှင်ကား တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ ကလေးရမည်ကား အမှန်ပင်။
- ကလေးရလာလျှင် အိမ်ထောင်ရှိရှိ မရှိရှိ ထမင်းကျွေးရန် ပါးစပ်တစ်ပေါက်ပိုလာပြီ၊ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ကျွေးမွေးနိုင်ရန် မိဘများ သက်ဆိုင်သူများ၌ တာဝန်ပိုလာပြီ။ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းပြည် နိုင်ငံလူမျိုးနှင့် လူဦးရေတိုးလာပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ လူဦးရေတိုးလာပြီ။ လူဦးရေတိုးလာသောကြောင့် စားဝတ်

- နေရေး ပြဿနာများမှာ ယနေ့တိုင် မပြေလည်သေးသော ဤကမ္ဘာကို ပို၍ ဒုက္ခရောက်ဖို့ ဖန်တီးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
- မှန်၏။ ယနေ့ကမ္ဘာ၏ အရေးကြီးဆုံးသော ပြဿနာသည် စစ်ဘေး၊ ရောဂါဘေး (သို့မဟုတ်) ကပ်ကြီးသုံးပါး၌ သုံးပါးစလုံးအရေးမဟုတ်တော့။ ဒုက္ခိက္ခန္ဓာရကပ်သာ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်နေသည်။ စပါးပိုမထွက်၍ ဂျုံပိုမစိုက်၍ လူတွေ အလုပ်မလုပ်ကြ၍ မဟုတ်၊ ထွက်သောစပါး၊ စိုက်သော ဂျုံ၊ ရလာသော လုပ်အားနှင့် တိုးလာသော လူဦးရေ မကာမိသောကြောင့် တစ်ဖြည်းဖြည်း အစာရေစာ ရှားလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
 - ကြည်ပါဦး။
 - ခရစ်နှစ် ၁၇၇၀ ခုနှစ်လောက်က တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ လူဦးရေမှာ သန်း ၁,၀၀၀ ခန့်သာရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ၁၈၀၀ ခုနှစ်၌ သန်း ၁,၅၀၀။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၌ သန်း ၂,၀၀၀။ ယခု ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်ဆိုလျှင် သန်းပေါင်း ၃,၀၀၀ ကျော်၊ ၁၉၈၀ ခုနှစ် သန်းပေါင်း ၄,၀၀၀ ကျော်လိမ့်မည်။ (၁၉၈၂ ခုနှစ်၌ သန်းပေါင်း ၄၅၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။)
 - တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုပါက ကမ္ဘာပေါ်၌ လူပေါ်ဦးစလွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀၀ ကျော်မှ ၁၇၇၀ ခုနှစ်အထိ လူဦးရေ သန်းပေါင်း ၁၀၀၀ အထိသာ တိုးတက်ခဲ့သည်။ ၁၈၀၅ ခုနှစ်အထိ သန်း ၁၀၀၀ ကျော်ရှိ၊ နောက်နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ အတွင်း ၁၉၅၅ ခုနှစ်အတွင်း သန်း ၂၀၀၀ အထိ တိုးလာသည်။ နေ့ရက် ၂၅

နှစ်အတွင်း ၂ ဆတိုးကာ သန်း ၄၀၀၀ ကျော် လိမ့်မည်။ ဤအတိုင်း သာသွားက နောက်နှစ် ၅၀ ဆိုလျှင် ကမ္ဘာ၌ နေစရာ စားစရာ ရှိတော့မည် မဟုတ်။ ဒုက္ခမှ ဒုက္ခ။

❑ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ပရွက်အုံတုတ်နှင့်ထိုးသည်နှင့် တူနေပေတော့မည်။

❑ ယခုပင်လျှင် လူတွေမှာ နေထိုင်မှုခက်ခဲ၊ စားမှုသောက်မှု ခက်ခဲလှပေရာ လူဦးရေ ဤမျှမက တိုးလာလျှင် ကား၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးဘက်၌ တော်လှန်ရေးပေါ်၍ ဤထက် ၂ ဆ ၃ ဆ ပိုးတိုးမထွက်နိုင်လျှင် လူတိုင်း ငတ်ကြတော့မည်မှာ ကေနံ။ အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ခါစ နိုင်ငံများ၊ ဆင်းရဲသော နိုင်ငံ များ၌ ပိုဆိုးမည်။ ယခုပင်လျှင် ဖွံ့ဖြိုးစံနိုင်ငံများ၌ လူဦးရေ တိုးတက် နှုန်းနှင့် စီးပွားရေးတိုးတက်နှုန်းမှာ အချိုးမကျ။ လူဦးရေတိုးတက် နှုန်းက များမြဲ များနေသဖြင့် စီးပွားရေး အဆင်အတန်းမှာ နိမ့်မြဲ။ အချို့နိုင်ငံများ၌ ပို၍ပင် ကျသွား၏။

❑ ဤသို့သာ ဆိုပါက ဤနိုင်ငံများမှာ ယခု လွတ်လပ်သော ဘဝမှာ လွန်ခဲ့သော ကျွန်ဘဝမှာထက် ပိုဆင်းရဲကြတော့မည်။ ဤဆင်းရဲမှုခွဲတွင်းက မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လွတ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်။

❑ ကဲ ဘာလုပ်ကြမည်နည်း။

❑ လူဦးရေတိုးပွားနှုန်းနှင့် စီးပွားရေးတိုးနှုန်း အချိုးကျစေရန် အတွက် လူဦးရေ တိုးနှုန်းသည် စီးပွားရေး တိုးနှုန်းထက် အမြဲ

အမြဲလိုသည်။ စီးပွားရေးတိုးနှုန်းကို တိုးတက်အောင် မလုပ်နိုင်လျှင် လူဦးရေ တိုးနှုန်းကို ထိန်းထားရမည်။ လျော့သွားအောင် လုပ်ပေးရမည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်မှသာ လျှင် စီးပွားရေးတိုးနှုန်းမှာ လူဦးရေတိုးနှုန်းထက် ပို၍ ပို၍ လာကာ ကြာလာသည်နှင့် တစ်တိုင်း ပြည်လုံးရှိ လူတွေ၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတို့မှာ တိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။ သို့ဆိုမှ ထို နိုင်ငံမှာ သာယာဝပြော သော နိုင်ငံ၊ လူတိုင်း ချမ်းသာသော နိုင်ငံ ဖြစ်နိုင်မည်။ သို့မဟုတ် ဝေလော ဝေ။

❑ ထိုသို့ လူဦးရေတိုးတက်နှုန်းကို မတက်အောင် ထိန်းထားနိုင်ရန်၊ ကျအောင်လုပ်ရန်အတွက် တစ်နည်းသာ ရှိသည်။ ဆင်းရဲမှာ စီမံကိန်းချ အိမ်ထောင်သားမွေးမှု (ဝါ) ကလေးမရအောင် လုပ်နည်း။ သန္ဓေထိန်းသောနည်း။ စီမံကိန်းချ အိမ်ထောင်ပြု သော နည်း။ ဤနည်းမှာ ယခု အရင်းရှင်၊ ဆိုရှယ်လစ်၊ ကြားနေ၊ တိုက်သော နိုင်ငံတိုင်းလို အသုံးပြုသော နည်းဖြစ်နေပေပြီ။ ဤနည်းသာ လျှင် ထွက်ရပ်လမ်း။

❑ ဤနည်းမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ်နိုင်ငံမှာ လုပ်နိုင်လျှင် ဘာမျှမရ။ တစ်နိုင်ငံလုံး ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ်မလုပ်လျှင် မရ။ အိမ်ထောင်ရှိ အိမ်ထောင်မဲ့ သက်ဆိုင်သည်ကား အချက် ၂ ချက်ကြောင့်။ ပထမ အချက်က မိမိနေသော နိုင်ငံ တိုက်သက် ချမ်းသာမှ မိမိလည်း တိုးတက်ချမ်းသာမှုကို ခံစားနိုင်မည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး ဆင်းရဲမွဲတေက မိမိမှာ မည်မျှပင် ချမ်းသာ

ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာနိုင်မည် မဟုတ်သောကြောင့်။ ဒုတိယ အချက်မှာ မိမိလည်း လူသား၊ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ကင်းနိုင်မည် မဟုတ်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သန္ဓေထိန်းရေးကိစ္စ၊ စိမ့်ကိန်းချ၊ အိမ်ထောင် ပြုရန်ကိစ္စမှာ မိမိနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်နေသောကြောင့်။

□ စိမ့်ကိန်းချ အိမ်ထောင်သားမွေးမှု (၀၁) သန္ဓေထိန်းသိမ်းခြင်းဆို၍ ကလေးမရအောင် ပြုလုပ်ခြင်းကိုသာ မဆိုလို။ ကလေးလိုချင်သည်အခါ ယူ၍၊ မလိုချင်သည်အခါ မရအောင် ပြုလုပ်ခြင်းအားလုံးကိုပင် ဆိုလိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွေးနိုင်သူများက ကလေး (၁၀) ယောက် ယူလိုကယူ ဘာမျှမပြော။ မကျွေးနိုင်သူ၊ မယူလိုသူများအတွက်မူ ၂ ယောက်၊ ၃ ယောက်ထက်ပိုမယူကြပါရန် ပြောဆိုခြင်း။ ထိုသို့မရအောင် ဆေးပညာဖြင့် ကူညီခြင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ဤသန္ဓေမရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ မိသားစုဦးရေကန့်သတ်ခြင်း၊ စိမ့်ကိန်းချ အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ မည်သို့ပင်ခေါ်ခေါ် ကလေးမလိုလျှင် မရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ လိုလျှင် ရအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် လူတိုင်းနှင့် ဆိုင်သည်။ လူတိုင်း သိသင့်သည်။ လူတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်သင့်သည်။

□ ဤသို့ဆိုရာ၌ မိန်းကလေးတိုင်းမှာ အဆိုင်ဆုံး။ အကြောင်းမူ သန္ဓေရှိသည်ဆိုက သူတို့သာ ကလေးတာဝန်ကို လွယ်ရ မွေးရ ကျွေးရသောကြောင့်တည်း။

□ 'ထို့အပြင် အဖေ မဖော်နိုင်ကအခက်။ အရှေ့တိုင်း အနောက်တိုင်း နိုင်ငံတိုင်း လိုလို၌ပင် အဖေမပေါ်ဘဲ မွေးသော ကလေးအဖေများကို ရှိချ ဖယ်ကြ၍လိုကြသည်။ စာနာမှု မရှိ။ အကျင့် စာရိတ္တမကောင်း။ လျှပ်ပေါ်လော်လီသည်။ ကိုယ့်ထိုက်နှင့် ကိုယ်ကံခံဟု သဘောထားလိုကြသည်။ ဘာသာရေးအရလည်း ကဲ့ရဲ့ဝိုင်းပယ် ပြစ်တင်ဒဏ်ခတ်လိုကြသည်။ ဤသည်မှာ မတရား။ အကြောင်းမူ သူလျှပ်ပေါ်လော်လီ၍ချည်း ကလေးရသည် မဟုတ်။ ကလေးအဖေ၌လည်း တာဝန်ရှိ၏။ ကလေးရမှ အဘယ်ကြောင့် သူ ထွက်ပြေးရသနည်း။ သူ ထွက်မပြေး မပုန်းရှောင်လျှင်ပြဿနာမပေါ်။ ဤသို့စဉ်းစားက သူက တာဝန်အရှိဆုံး။ သို့ဖြစ်၍ လူမှုရေးဘက်၌ အဆင်မြင့်လှသော ဆွီဒင်၊ နော်ဝေ စသည် စကင်ဒီနေဗီယန်း (Scandinavian Countreis) နိုင်ငံများ၌ အဖေမပေါ်သော ကလေးနှင့် မိခင်များကို လူမှုဖူလုံရေး စီမံထိန်းများဖြင့် ကူညီစောင့်မကြသည်။ လူသားစိတ် အပြည့်ရှိသော နိုင်ငံများပေ။

□ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကလေးအဖေ မဖော်နိုင်လျှင် နေရာဒေသများစွာ၌ပင် ကလေး၏ မိခင်မှာ ဒုက္ခ။ ထိုဒုက္ခမရအောင် အစကပင် ဆင်ခြင်သင့်ကြသည်။ ကလေးအဖေ ဖော်နိုင်လည်း ထက်ထပ်ပြီး ပြန်လည်မကျွေးနိုင်က ဒုက္ခ။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့မဖြစ်အောင် မိန်းမတိုင်း သန္ဓေထိန်းတတ်ကြဖို့ လိုသည်။ လူတိုင်း အိမ်ထောင်ကို စိမ့်ကိန်းချတတ်ဖို့ လိုသည်။

❑ “လုပ်ထိုမှ အစီတ” ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်ဝန်ရှိမှ ဖျက်ချခြင်းကား မကောင်း။ ကလေးနှင့် မိခင်၏ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မည် စိုး၍ ဖျက်ချခြင်းသာ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ကျွန်ကိစ္စများကား လူမှုရေး ကျန်းမာရေးအရပင် မကောင်း။ သို့တိုင် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချကြသည်မှာ ကမ္ဘာတွင် ဒုနင်ဒေး။ ယင်းသို့ ဖျက်ချရင်း သေကြ၊ ကြေကြသူများလည်း အပုံ။ သို့ကြောင့် ပင်လျှင် အချို့ နိုင်ငံများ၌ မလိုသော ကိုယ်ဝန်များကို တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များနှင့် ဖျက်ချခွင့်ပြုရန် ခွင့်ပေးနေရ၏။ ဥပမာ- ပိုလန်၊ ဟန်ဂေရီ၊ ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယား စသော အရှေ့ဥရောပ နိုင်ငံများ၊ ဆွီဒင်၊ အင်္ဂလန် စသော အနောက်ဥရောပ နိုင်ငံများ ဂျပန်၊ တောင်အာဖရိက စသော တိုးတက်သော နိုင်ငံများ။

❑ အင်္ဂလန်၌ ၁၉၆၈ ခုနှစ်မတိုင်မီ သန္ဓေဖျက်ခွင့် ဥပဒေ မရှိမီက တစ်နှစ်လျှင် (၈၀,၀၀၀) ဖျက်ကြသည်။ ဤအထဲမှာ ၃၅ ယောက်မှာ သေကြသည်ဟု သိရ၏။ မသေသော မိန်းမလည်း သွေးသွန်ရောဂါပိုးဝင်၊ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်၊ အလုပ် ဖျက်စီး။ ဥပဒေရှိပြီးနောက်ကား တစ်နှစ်လျှင် (၃၀၀၀) ခန့်သာ လုပ်ကြသည်။ ထိုအထဲက ၆ ယောက်မျှသာ သေကြသည်ဟု သိရ၏။

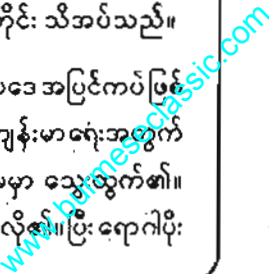
❑ ဂျပန်၌ ၁၉၄၉ ခုမှစ၍ သန္ဓေဖျက်ခွင့် ဥပဒေရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါ အရွယ်ရောက်ပြီး ဂျပန်မိန်းမတိုင်း သန္ဓေတစ်ခါတော့ ဖျက်ဖူးသည်ဟု သိရသည်။ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်အတွင်း သန္ဓေ

ဖျက်သော မိန်းမများမှာ ဂျပန်၌ တစ်သန်းမျှ ရှိသည်ဟု သိရပေသည်။

❑ ဟန်ဂေရီ၌ ဆိုပါက ကိုယ်ဝန် (၁၀၀) လျှင် ၁၀ ယောက် အလိုလို ကိုယ်ဝန်ဖျက်ကျ၍ (၅၀) မှာ ဖျက်ကြသည်။ (၄၀) သာ ရိုးရိုး ဖွေးကြသည်ဟု သိရသည်။

❑ ဤအချက်များ ဖော်ပြနေသည်မှာ ကလေးဖျက်ခြင်းကို ခွင့်ပြုစေလို၍ မဟုတ်။ အားပေးလို၍ မဟုတ်။ ကိုယ်ဝန်ရှိသူတိုင်း ကလေးမယူလိုကြ။ မယူလိုသော ကိုယ်ဝန်အတွက် ဖြစ်သလို ဖျက်ချနေခြင်းကိုသာ ပြောလို၍ ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ကြောင်းမှာလည်း တောင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ၌ ကက်သလစ် ဘာသာအရ ကလေးဖျက်ချခွင့် မရှိ။ သို့ဖြစ်၍ ဥပဒေများ အရ ဖျက်ချခွင့် မရှိ။ ၍ မတတ်ကျွမ်းသော လက်သည်များ၊ ဆရာဝန် အတုများနှင့် ဖျက်ချကြရာ ထက်ဝက်မှာ သေကြသည်ဟု သိရ၏။ ဆေးရုံများရှိ မိန်းမဦးရေ ၃ ပုံ တစ်ပုံမှာလည်း ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချခြင်းဒဏ်ကြောင့် သွေးလွန်ရောဂါရ၍ တက်ကြွရသော လူနာများသာ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းမှာ ပြဿနာတစ်ခုပင် ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်း သိအပ်သည်။

❑ တရားဥပဒေအရပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တရားဥပဒေ အပြင်ကပဲဖြစ် ဖြစ် တကယ်တော့ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းမှာ ကျန်းမာရေးအတွက် သိပ်မကောင်း။ ဖျက်သည်ဆိုသည်နှင့် အမေမှာ သွေးထွက်၏။ ထိုထွက်သွားသော သွေးများကို အစားထိုးရန်လို၏။ ပြီး ရောဂါပိုး

ဝင်က ဖျားနိုင်နာနိုင်၏။ ထိုသို့ဆိုက အလုပ်အကိုင် ပညာရေး အားလုံး ထိခိုက်နိုင်၏။ သွေးသွန်၍၊ ရောဂါပြင်းရ၍ သေလျှင် ကား ပြောစရာမလို။ မဆုံးရှုံးသင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးရခြင်း၊ လူ့ဘဝမှာ ရခဲဘိတောင်း။ ရခဲသော လူ့ဘဝကို အဘယ်ကြောင့် အလွယ် တကူ ဆုံးရှုံးခံရအံ့နည်း။

❑ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မရမီက ယူလိုမယူလို ပထမစဉ်းစားဖို့လို၏။ မယူလိုက၊ ဝေခွဲမရက မယူ ခြင်းသာ အကောင်းဆုံး။ ထိုသို့ဆိုက သန္ဓေမရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း သာ အကောင်းဆုံး။

❑ ကောင်းပါပြီ။ သန္ဓေမရအောင် ဘယ်လိုလုပ်၍ ရပါ သနည်း။ သန္ဓေမရအောင် လုပ်နည်းများကို (၃) မျိုးခွဲခြား ပြော နိုင်၏။

- (က) ယောက်ျားများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့် ကလေးမရသော နည်း။
- (ခ) မိန်းမများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့် ကလေးမရသော နည်း။
- (ဂ) ယောက်ျား မိန်းမပူးပေါင်းလုပ်မှ ကလေးမရသော နည်း။

(က) ယောက်ျားများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့် ကလေးမရသော နည်း

❑ အဓိကမှာ ယောက်ျားမှထွက်သော သုက်ကောင် မိန်းမ လိင်အင်္ဂါထဲသို့ မဝင်အောင် ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်၏။

- (၁) လိင်ဆက်ဆံတိုင်း လိင်တံစွပ် ကြက်ပေါင်ကို သုံးလျှင်သော် လည်းကောင်း။
- (၂) လိင်ဆက်ဆံတိုင်း သုက်ထွက်ခါနီးလျှင် လိင်တံကို မိန်းမ၏ ယောနိအင်္ဂါအပြင်သို့ ရုတ်တရက် ဆွဲ ထုတ်၍ ထုတ်ပစ်ခြင်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း။
- (၃) သုက်ကောင်ထွက်သော သုက်လမ်းကြောင်းဖြစ် သည့် သုက်ကြောကို ချည်ခြင်း၊ ဖြတ်ပစ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်လျှင် လည်းကောင်း ကလေးမရ။

(ခ) မိန်းမများ ပြုလုပ်ရုံဖြင့် ကလေးမရသောနည်း

❑ ဤနည်းသည် ယောက်ျားများက ထုတ်လိုက်သော သုက် များကို မိန်းမ၏ မမျိုးဥနှင့် မတွေ့စေရန် တစ်နည်းနည်းဖြင့် မိန်းမ က ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်၏။

❑ သို့ဖြစ်၍.....

- (၁) လိင်ဆက်ဆံပြီးတိုင်း ယောနိကို ရေဆေးပစ်ခြင်း။
- (၂) လိင်ဆက်ဆံစဉ် သုက်သေစေသော သုက်သတ် ဆေးများကို ယောနိအင်္ဂါထဲ၌ ထည့်ထားခြင်း။
- (၃) သုက်များ သားအိမ်ထဲသို့ မဝင်နိုင်ရန် သားအိမ် ခေါင်းကို သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်များဖြင့် ဖွဲ့ပုံ၍ ကာထားခြင်း။

(၄) ဟိုမှန်းပါသော ပဋိသန္ဓေတားစားဆေးများကိုမှန်မှန် စားခြင်း။ ဤသို့စားရာက ရာသီတော့ လာပါ၏။ မမျိုးဥကား မကြော့ သို့ဖြစ်၍ သားအိမ်ထဲ သက်ကောင်ဝင်လည်း ကလေးမရနိုင်တော့။

(၅) သားအိမ်ထဲတွင် သားအိမ်ထည့် ပဋိသန္ဓေတားကိရိယာများကိုထည့်ထားခြင်း။ ဤသို့ထည့်ထားက သက်ကောင်နှင့် မမျိုးဥတွေ့၍ မျိုးစပ်အောင် သော်လည်း သန္ဓေမတည်နိုင်။ သို့ဖြင့် ကလေးမရ။

(၆) သားအိမ်ပြန်ကို ချည်ခြင်း ဖြတ်ပစ်ခြင်း။ ဤသို့ဆိုက မမျိုးဥနှင့် သက်ကောင် လုံးဝမတွေ့နိုင်။ သို့ဖြင့် ကလေးမရ။

(ဂ) ယောက်ျား မိန်းမ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှ ကလေးမရသောနည်း

□ ဤနည်းမှာ မိန်းမရာသီခွင်တွင် မမျိုးဥကြွေသော ရက်နှင့် မကြွေသော ရက်များကို မှတ်ရ၏။

□ မမျိုးဥ မကြွေသောရက်၌ လိင်ဆက်ဆံက ကိုယ်ဝန်မရ။ သို့ဖြစ်၍ စိတ်ချရသော ရက်ဟုဆိုသည်။ မမျိုးဥ ကြွေသောရက်တွင် ဆက်ဆံက ကလေးရနိုင်၏။ မည်သည့်အခါမဆို လိင်တစ်ခါ ဆက်ဆံက ကလေးရနိုင်သည်အခွင့်အလမ်းမှာ ၃၀ ပုံ တစ်ပုံရှိ၏။

ဤနည်းကို သုံးက ၁၈၀ ပုံ တစ်ပုံသာ ရရှိနိုင်၏။

□ ဤသည်မှာ သန္ဓေထိန်းသိမ်းနည်းများ (ဝါ) ကလေးမရအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော နည်းများ၏ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်၏။ နည်းတိုင်း သူ့နည်းနှင့် သူ့ အသုံးဝင်သည်သာဖြစ်၏။ သို့သော် စိတ်ချရပုံ၊ အကျိုးသက်ရောက်ပုံကား မတူ။ ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဆစ်ဒနီတက္ကသိုလ်မှ သားဖွားနှင့် မီးယပ်ရောဂါပါမောက္ခ ဒေါက်တာ လျှိုက်လင်ဂျွမ် (၁၉၇၁) ၏ အဆိုအရမူ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ကလေးမရအောင်သုံးသောနည်း	ကိုယ်ဝန်ရနိုင်သောနှုန်း
နည်းလုံးဝမသုံး	၁၈၀
ယောနိကို ဆေးပစ်ခြင်း	၄၅
ယောနိထဲသို့ သက်ဆေးများထည့်ခြင်း	၄၀
သက်အပြင်သို့ ထုတ်ပစ်ခြင်း	၃၅
ကလေးမရအောင်သုံးသောနည်း	ကိုယ်ဝန်ရနိုင်သောနှုန်း
ရာသီခွင်သုံးခြင်း (ကလေးမရသောရက်စွဲခြင်း)	၃၀
လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင်	၁၅
သားအိမ်ခေါင်းစွပ်	
သားအိမ်တွင်းထည့် ပဋိသန္ဓေတားကိရိယာ	၄
ပဋိသန္ဓေတား စားဆေးများ	၆
ပရိုက်ဂျက်စတီရုန်းချည်း	၆

၆၀ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို

- အိစထိုဂျင်ချည်း: J
- အိစထိုဂျင်၊ ပရိုက်ဂျက်စတီရုန်း၊ J ခုပေါင်း: ၀. J၅
- သုက်ကြောဖြတ်ခြင်း: ၀
- သားအိမ်ပြွန်ဖြတ်ခြင်း: ၀

□ ဤနှုန်းမှာ ဤသို့တွက်ယူခြင်းဖြစ်၏။ တစ်နှစ်အတွင်း နည်းတစ်ခုခုကို အသုံးပြုသော မိန်းမများတွင် ကိုယ်ဝန် ဘယ်နှစ် ဦးရသနည်းဆိုသည်ကို တွက်ကြည့်ခြင်းဖြစ်၏။ တွက်နည်းမှာ...

$$\frac{\text{ကိုယ်ဝန်ရသောဦးရေ ၁၀၀} \times \text{၁ J}}{\text{နည်းကို အသုံးပြုသော မိန်းမများ} \times \text{သုံးသောလူ ပေါင်း}} = \text{ကိုယ်ဝန်ရနိုင်နှုန်း}$$

□ သို့ဖြစ်၍ သုက်ကြော၊ သားအိမ်ပြွန်ဖြတ်ခြင်းသာ စိတ်အချရဆုံး။ ကျန်နည်းများကား ကာရန်မတော်က ကလေးရနိုင်သည်သာ။ အလွန်အလွန် ဂရုစိုက်မှသာ အောင်မြင်နိုင်ပေမည်။

လေးဆယ်ကျော်မှ ကံပေါ်

□ လေးဆယ်ကျော်လျှင် သွေးဆုံးကာနီးပြီ။ သွေးဆုံးလျှင် မမျိုးဥ မကြွေ။ ထိုသို့ မကြွေက မည်မျှ လိင်ဆက်ဆံ ဆက်ဆံ ကလေး မရနိုင်။

□ သို့သော် သွေးဆုံးသော အသက်မှာ မတိကျ။ ၄၀-၄၅၊ ၅၀ မည်သည်နှစ်မှာမဆို ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ အချို့မိန်းမများ ၄၀ကျော်မှကံပေါ်ကာ ကလေးရကြခြင်းဖြစ်သည်။ အသက်ကြီး

မှ ကလေးရလျှင် လူကြီးရော ကလေးပါ ပင်ပန်း၏။ ကလေးမှာ ခန္ဓာကိုယ်၊ ဉာဏ်ချွတ်ယွင်း၍လည်း မွေးလာတတ်၏။ အနာလည်း ရတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အသက်ကြီးမှ ၄၀ ကျော်မှ ကလေးရ မှာ ကြောက်လျှင် သွေးမဆုံးမချင်း ပဋိသန္ဓေမရသောနည်းများကို သုံးသင့်သည်။ များသောအားဖြင့် အသက် ၅၀ ထိ သုံးက လုံးဝ မရနိုင်။

အမြဲ

□ အံ့သြဖို့လည်း ကောင်းသည်။

□ ယနေ့ကမ္ဘာ့ပြဿနာမှာ လူဦးရေ အဆမတန် တိုးပွားမှု ဖြစ်နေသကဲ့သို့ လူတိုင်း၊ အိမ်ထောင်တိုင်း ကလေးလိုသည်ထက် ပိုမရအောင် ပြုလုပ်နေချိန်၌ အချို့အိမ်ထောင်ရှင်များ၊ အချို့သူများမှာ ကလေးကို လိုချင်လျက် မရ။ သို့ဖြင့် ကလေးမရသူများ အား ရအောင် စုံစမ်းကူညီပေးဖို့ အကြောင်းသည်လည်း ဆေးပညာရှင်တို့အတွက် တာဝန်တစ်ခု ဖြစ်လာလေသည်။

□ ဤသို့ကလေးမရခြင်းမှာ အမှန်တော့မိန်းမတစ်ယောက် တည်း၏အပြစ်မဟုတ်။ ယောက်ျားများတွင် ချွတ်ယွင်းချက်ရှိနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးယခင်က ကလေးမရလျှင် မိန်းမကို အမြဲဟု ရှုံ့ချခဲ့ရာ သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာ စစ်ဆေးခဲ့ပါက သူ့မှာ အပြစ်ရှိချင်မှ ရှိမည်။ ယောက်ျားတွင် အပြစ်ရှိပါက မိန်းမများကို ရှုံ့ချခြင်းမှာ သဘာဝမကျ၊ မတရား။

❑ မေးစရာတော့ပေါ်လာ၏။ ကမ္ဘာကြီးတွင် လူဦးရေဤမျှ များပြားနေပါက အိမ်ထောင်တိုင်း ကလေးမရအောင် စီမံနေပါလျက်ကလေးမရနိုင်သော အိမ်ထောင်အနည်းငယ်ကိုဤအတိုင်းထား၍ မဖြစ်ပါသလောဟုမေးခြင်းကား မှန်၏။ သို့သော် ကလေးဆိုသည်မှာ မိဘတို့က အဓိက ကျွေးမွေး သုတ်သင်ရသဖြင့် မိဘများက ယူလိုက ရအောင် ကူညီရန်ကား ဆရာဝန်၊ ဆေးပညာရှင်များ၏ တာဝန်ပေ။ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကို ၉ လလွယ် ၁၀ လမွေးရမည့် မိခင်လောင်းကိုယ်တိုင်က ယူချင်ပါမူကား သူ့စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရှေ့ရှု၍ သူ့ဆန္ဒကို လေးစားရပေမည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်တစ်ခု မြို့လျှင် မြို့သည် ပြဿနာကို ကူညီဖြေရှင်းပေးရန်လည်း စဉ်းစားသင့်ပေ၏ ဟူလို။

❑ ကောင်းပြီ။ မြို့သည်ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။

❑ ဆေးပညာရှင်တို့၏ အလိုအရမူ အိမ်ထောင်တစ်ခုရှိ ယောက်ျားရော မိန်းမပါပဋိသန္ဓေတားနည်းများ မသုံးပါဘဲလျက် အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ကြာသည်တိုင် ကလေးမရက မြို့သည် ဟု ဆိုကြသည်။

❑ ဤသို့ ကလေးမရကြရာ၌ ကလေးမရသော အိမ်ထောင်တစ်ရာတွင် ၂၅ခုမှာ မိန်းမကြောင့် ကလေးမရ၍ အခြား ၂၅အိမ်ထောင်မှာ ယောက်ျားကြောင့် မရ။ ကျန်အိမ်ထောင် ၅၀ မှာ လင်ရော မယားတွင်ပါ အပြစ်ရှိ၍ ကလေးမရကြဟု သိရသည်။ ယင်းအိမ်ထောင်စုများကို ကလေးရအောင် ကူညီရာတွင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း

သာ ကလေးရ၍ ကျန် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ များသောအားဖြင့် ကလေး လုံးဝမရနိုင်ဟု သိရသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ လက်ထပ်ပြီး နှစ်ကြာပါလျက် ကလေးမရပါက နောက်ထပ် ကလေးရနိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းမှာ သုံးပုံ တစ်ပုံသာ ရှိသည်ဟု သိအပ်သည်။ အချို့ကလေးမရသော အိမ်ထောင်ရှင်များမှာ မိန်းမမှာ ကလေးရနိုင်သော အကြောင်းမရှိသော်လည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်နိုင်လောက်အောင် ကျန်းမာမှုမရှိသဖြင့် ကိုယ်ဝန်မဆောင်နိုင်သောကြောင့် ကလေးမယူနိုင်၍လည်း ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမည့် ဇနီး၌ အလွန်ဆိုးဝါးသော နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ ဆီးချို ရောဂါတို့ ရှိပါက ကလေးမယူခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးပင်။ ယူပါက ကလေးရော လူကြီးပါဒုက္ခရောက်နိုင်၏။ အသက်ပင် ဆုံးနိုင်လေသည်။

❑ အံ့ဩဖို့ကောင်းသည်ကား ကလေးမရ၍ ကလေးရအောင် ဆေးကုသခံယူသူ အိမ်ထောင်ရှင်များ၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ လင်ရော မယားပါ ကျန်းမာပါလျက်၊ ကလေးရနိုင်ပါလျက် လိင်ဆက်ဆံမှု မမှန်ကန်၍ ကလေးမရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းပင်။ အချို့မိန်းမများမှာ လက်ထပ်ပြီး ကြာပါလျက် အပျိုရည်မပျက် အပျိုဖြေး မစုတ်ဘဲလျက် ရှိသည်ဟု သိရ၏။

❑ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ပြုမည် ကြပါက ယောက်ျားရော မိန်းမပါ လိင်အကြောင်း၊ လိင်ဆက်ဆံမှုအကြောင်း လေ့လာထားသင့်ကြပေသည်။

- ❑ အဘယ်ကြောင့် မြို့ကြသနည်း။
- ❑ မြို့သည်မှာ ကလေးမရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကလေးရနိုင်သောအကြောင်း (ဝါ) ကလေးရပုံ သန္ဓေတည်ပုံကို သိက အလွယ်တကူ နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်၏။
- ❑ ကလေးရသည်ဆိုသည်မှာ ဘခင်ထံမှ သုက်ကောင်နှင့် မိခင်ထံမှ မမျိုးဥတို့ မျိုးစပ်အောင်မှ ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ ပထမ လိုအပ်ချက်မှာ ယောက်ျားဖြစ်သူ၌ သုက်ဖြစ်ပေါ်မှု မှန်ကန်ရမည်။ သုက်ကောင်များ ရှင်သန် ကျန်းမာရမည်။ မိခင်၌ မမျိုးဥ မှန်မှန် ကြွေရမည်။
- ❑ ဒုတိယလိုအပ်ချက်မှာ ဘခင်၏ သုက်ကောင်သည် မိခင်၏ ယောနီအင်္ဂါ၊ ယင်းမှ သားအိမ်ခေါင်း၊ သားအိမ်တို့ကိုဖြတ်၍ သားအိမ်ပြွန်ဆီသို့သွားနိုင်ရမည်။ မမျိုးဥသည်လည်း မျိုးဥအင်္ဂါမှ ကြွေ၍ သားအိမ်ပြွန်ထဲသို့ ဝင်နိုင်ရမည်။
- ❑ တတိယလိုအပ်ချက်မှာ သုက်ကောင်နှင့် မမျိုးဥတို့ သားအိမ်ပြွန်၏အကျယ်ပိုင်းတွင် တွေ့ရန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့တွေ့ရန် အတွက် သုက်ကောင်များသည် မမျိုးဥကြွေပြီး တစ်ရက်အတွင်း ထွက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ မျိုးဥကြွေချိန်၌ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရမည်။
- ❑ စတုတ္ထအချက်အားဖြင့် မျိုးစပ်၍ အောင်က သန္ဓေဥ (ဝါ) သန္ဓေလောင်းသည် သားအိမ်ထဲ ပြန်ဝင်၍ သားအိမ်အတွင်းဖြေ တွင် တွယ်ကပ်ကြီးထွားနိုင်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ သားအိမ်မှာ မှုမုန်

- ကျန်းမာရန် လို၏။
- ❑ ပဉ္စမအချက်ကား သားအိမ်ထဲ၌ သန္ဓေတည်ရန်နှင့် ယင်း သန္ဓေပျက်စေသော အကြောင်းများ လုံးဝ မရှိစေရ။ ဥပမာ- သန္ဓေတည်စဉ် အပြင်းဖျားခြင်း၊ သွေးသွန်ခြင်း၊ သားအိမ်ညှစ်သော ကိစ္စနိုင်စသည် ဆေးများ သောက်ခြင်းတို့ မပြုလုပ်ရ။
 - ❑ ထိုသို့ဆိုက မှုမုန် သန္ဓေတည်နိုင်၏။ ကလေးရနိုင်၏။ အထက်ပါအချက်တစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းက ကလေးမရနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တော့၏။
 - ❑ သို့ဖြစ်၍ မြို့ရသည် အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်လိုက်သော်
 - (၁) ယောက်ျားတို့၏ ချွတ်ယွင်းမှု၊
 - (၂) မိန်းမ၏ ချွတ်ယွင်းမှု၊
 - (၃) အခြားသော အကြောင်းများဟူ၍ ခွဲခြား ပြောနိုင်၏။
 - (၁) ယောက်ျားကြောင့် ကလေးမရနိုင်ခြင်း
 - ❑ ကလေးရရာ၌ ယောက်ျားထံမှ သုက်မှန်ကန်စွာ ဖြစ်ထွန်းရန် လို၏။
 - ❑ ထိုအတူ သုက်ဖြစ်ထွန်းသော ဝေးစေ့မှ လိင်ဆက်ဆံသော အခါ မိန်းမ၏ ယောနီထဲသို့ သုက်ထွက်ရန် သုက်လမ်းကြောင်း

လည်း ပွင့်နေရန် လိုသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျား၏ ဝေးစေမှ သုတ်မဖြစ်က မည်သို့မျှ ကလေးရနိုင်မည် မဟုတ်။ ဆေးပညာရှင်တို့၏အလိုအရ ဝေးစေမှာ ကပ်ပယ်အိတ်ထဲ၌ မရှိလျှင်လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားမှာ မိန်းမ ဆန်နေ၍ ဝေးစေသေးငယ် မာကျောနေလျှင်လည်းကောင်း၊ ငယ်ငယ်က ပါးချိတ် ရောင်ခဲ့လျှင်လည်းကောင်း၊ ဆေးလိပ်၊ အရက်သောက်ပါများလျှင်လည်းကောင်း၊ သုတ်ကောင်းစွာ ဖြစ်ထွန်းခြင်း မရှိဟု သိရ၏။ သို့ဆိုက ကလေးမရနိုင်။ ထိုအတူ ဝေးစေ၌ တီဘီ၊ ဆစ်ဖလစ်၊ ကင်ဆာတို့ ဖြစ်ပါကလည်း သုတ်မဖြစ်နိုင်။ ကလေးမရနိုင်။ ကပ်ပယ်အိတ်ထဲ၌ သွေးပြန်ကြော ကျယ်ရောဂါ (Varicocele) ရပါကလည်း ကလေးရခဲသည်ဟု သိရသည်။

❑ သုတ်ကတော့ ကောင်းစွာဖြစ်ပါ၏။ ဖြစ်သော သုတ်မှာ အပြင်သို့ မထွက်နိုင်ပါကလည်း တစ်ခုကွ။ သို့ဖြစ်၍ ဝေးစေအထက်အင်္ဂါ၊ သုတ်ဖြန့်နှင့် ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ်တို့ ရောဂါရလျှင် ပိတ်နေလျှင်လည်း သုတ်မထွက်နိုင်၍ ကလေးမရနိုင်။ ဤသုတ်လမ်းကြောင်းကို ပိတ်စေသော ရောဂါများကား တီဘီ၊ ဂနိုစသည်တို့ဖြစ်၏။ ဆီးအိမ်အောက်အကျိတ် (ပရောစတိတ်) ခွဲထုတ်ထားသူများမှာလည်း သုတ်မလွှတ်နိုင်၍ ကလေးရရန် မမျှော်လင့်အပ်ပေ။

❑ သုတ်လည်းဖြစ်ပါ၏။ ထွက်လည်းထွက်ပါ၏။ ထွက်

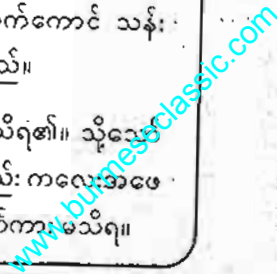
သော သုတ်မှာ ယောနိထဲမရောက်ပါကလည်း အလကား။ သို့ဖြစ်၍ မပြီးခင် သုတ်လွတ်တတ်သူများ၊ လိင်တံ၌ အောက်ဘက်ပေါက် သူများ (Hypospadius) ရှိသူများမှာ သုတ်ကို ယောနိထဲသို့ သဘာဝ လိင်ဆက်ဆံမှုဖြင့် ထည့်မရ။ သို့ဆိုက မြေပြန်ရော။ ပန်းသေ သော သူများကိုမူ အထူးပြောစရာ မလိုပေ။ လိင်ဆက်ဆံမှု လုံးဝ မပြုနိုင်၍ သဘာဝအားဖြင့် ကမူ ကလေးမရနိုင်တော့။ ယူလိုလွန်း ပါကမူ မိမိသုတ်ကို မိမိ၏မိန်းမထံသို့ ဆရာဝန်၏ အကူအညီဖြင့် ထည့်ပေးက ကလေးမရနိုင်၏။ ဤနည်းသာ ကလေးရရန် အားကိုးစရာ။

❑ သုတ်လည်းဖြစ်ပါ၏။ ထွက်လည်းထွက်ပါ၏။ သို့သော် ထွက်သော သုတ်မှာ အရည်အချင်းမပြည့်ပါက ကလေးမရနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ သုတ်မှာ အရည်မိရန်လည်းလိုသည်။ ဆေးပညာရှင်တို့၏ အလိုအရမူ အရည်မီသုတ်သည် အောက်ပါအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံရသည်ဟု သိရ၏။

ထူထည်။ ။ တစ်ခါထုတ်လျှင် လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်စာ (၃.၅ စီစီ) ရှိရမည်။

အရေအတွက်။ ။ သုတ်တစ်စိစိတွင် သုတ်ကောင် သန်း ၁၀၀-၁၂၀ ခန့် ပါရမည်။

❑ သန်း ၄၀ ထက်နည်းပါက မြို့သည်ဟု သိရ၏။ သို့သော် သန်း ၂၀ အထိသာပါသည် ယောက်ျားအချို့လည်း ကလေးအဖေ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရ၏။ အဖေစစ် ဟုတ်မဟုတ်ကား မသိရ။

သုက်ပုံပန်း။ ။ သုက်ကောင်များသည် ပုံမှန်ရမည်။ စုံဖြူးရာခိုင်နှုန်းမှာ မှုမှန်ရမည်ဟုသိရ၏။ သုက်ကောင်များ ပုံသဏ္ဍာန် ချွတ်ယွင်းမှုများပါကလည်း ကလေးမရနိုင်။

လှုပ်ရှားမှု။ ။ သုက်ကောင်များ၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် သုက်ထွက်ပြီး ၁၂ နာရီအထိ လှုပ်ရှားနိုင်ရမည်။ ထိုသို့မလှုပ်ရှားနိုင်ပါက မျိုးစပ်မအောင်တတ်။ သို့ဆိုကကလေး မရနိုင်ဟု သိရသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ မြေခြင်းမှာ ယောက်ျားကြောင့် ဟုတ်မဟုတ် ဝေးဝေးကို စမ်းကြည့်၊ လိင်တံကိုကြည့်၊ ထွက်သော သုက်ကို စမ်းကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်၏။ အထူးအသုံးဝင်သော စမ်းသပ်နည်းမှာ လိင်ဆက်ဆံပြီး ၆ နာရီအကြာ၌ မိန်းမ၏ ယောနီအင်္ဂါအတွင်းမှ ထုတ်လျက် သုက်ကောင်များကို စမ်းကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤစမ်းသပ်နည်းကို လိင်ဆက်ဆံပြီးနောက် စမ်းသပ်နည်း (Post Col-tal Test) ဟု ခေါ်သည်။

(၂) မိန်းမကြောင့် ကလေးမရနိုင်ခြင်း

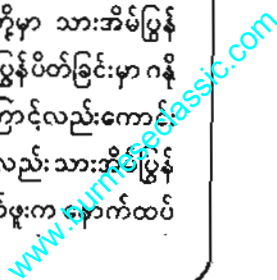
□ ကလေးရရန်အတွက် မိန်းမ၏ အဓိကတာဝန်မှာ မမျိုးဥများ ထုတ်လုပ်ပေးရန် ဖြစ်၏။

□ မမျိုးဥထုတ်လုပ်နိုင်က မည်သို့မျှ ကလေးရနိုင်မည်မဟုတ်။

□ ၁ များသောအားဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး မိန်းမများမှာ မမျိုးဥထုတ်လုပ်နိုင်၍ ရာသီလာခြင်း၊ မိန်းမခန္ဓာကိုယ်များ ဖွံ့ဖြိုးခြင်းဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် အသက် ၁၈ နှစ်နှင့် ၃၀ နှစ်အကြား မိန်းမများမှာ မမျိုးဥကြော့သည်သာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရွယ်အတွင်း မိန်းမများမြဲက အခြားအကြောင်းများကြောင့် သာဖြစ်တတ်သည်။ မမျိုးဥကြော့မကြော့သိလိုက ရာသီမလာမီ တစ်ပတ်အလို၌ သားအိမ်ခြစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်၏။ ခန့်မှန်းရန်အတွက်ကား ရာသီခွင်အတွင်း၌ ဗိုက်နာခြင်းဖြစ်၏။ သို့မဟုတ် မနက်တိုင်း ခန္ဓာကိုယ်အပူရှိန်ကို တိုင်းခဲပါက ရာသီအလယ်၌ အပူရှိန်ရုတ်တရက်ကျပြီး တက်လျှင် မမျိုးဥကြော့သည်ဟု သိနိုင်လေသည်။ ထို့အတူ ရာသီလာစဉ် ဗိုက်နာကလည်း မမျိုးဥကြော့ပြီးသောကြောင့်ဟု သိရသည်။

□ သို့ရာတွင် အပျိုပေါက်စနှင့် သွေးဆုံးကာနီး၌ကား ရာသီလာလည်း မမျိုးဥမကြော့တတ်၊ ကြော့လည်း ရာသီခွင်မှာ မမှန်တတ်ဟု သိရသည်။

□ မည်သို့ဆိုစေ မိန်းမကြောင့် မြဲရာတွင် အခြားသော အကြောင်းများလည်း အရေးကြီး၏။ ယင်းတို့မှာ သားအိမ်ပြွန်ပိတ်ခြင်းဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် သားအိမ်ပြွန်ပိတ်ခြင်းမှာ ဂနိုရောဂါကြောင့်လည်းကောင်း၊ တီဘီရောဂါကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်၏။ ယခင်က ကိုယ်ဝန်ပျက်ဖူးလျှင်လည်း သားအိမ်ပြွန်ပိတ်တတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကလေးတစ်ခါပျက်ဖူးက နောက်ထပ်

ကလေးရရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု ပြောကြခြင်းဖြစ်သည်။ သားအိမ် ဖြန့်ပိတ်မပိတ်သိလိုက် ဆရာဝန်များအနေဖြင့် သားအိမ်ထဲသို့ လေထိုးပြီးစမ်းကြည့်နိုင်၏။ ဓာတ်မှန်တွင်ပေါ်သော ဆီထိုးပြီး လည်း စမ်းသပ်ကြည့်၍ရ၏။ တစ်ခါတရံ ဤသို့စမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် ပင်သားအိမ်ဖြန့်မှာ ပြန်ပွင့်သွားတတ်၏။ သို့ဆိုလျှင် ကလေးပြန် ရတတ်သည်။

❑ အခြားအကြောင်းမှာ သားအိမ်၏ တည်နေပုံ မူမမှန် သဖြင့် သန္ဓေမတည်နိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

❑ သက်ကောင်လည်း မူမှန်၊ မျိုးဥကြွေသည်မှာလည်း မူမှန်၊ သားအိမ်ဖြန့်များတွင် မျိုးစပ်လည်းအောင်၏။ သို့သော် သန္ဓေ တည်ရမည့် သားအိမ်မှာ ရှေ့တွင်ကျွေးလွန်း သို့မဟုတ် နောက်တွင် လန်လွန်းပါကလည်းကောင်း၊ သားအိမ်မှာ သိပ်သေးနေပါက လည်းကောင်း အသားပို (Myoma) များ ရှိနေပါကလည်းကောင်း သန္ဓေမတည်နိုင်။ ထိုအတူ သားအိမ်တွင်းတွင်လည်း ပဋိသန္ဓေ တားကိရိယာများရှိနေပါကလည်း ကလေးမရနိုင်။ စမ်းသပ်ကြည့် ကရ၏။ သားအိမ်အတွင်းမြှေးမှုမှန်မမှန်ကိုလည်း ကြည့်ရန်လို ၏။ ဤအတွက် သားအိမ်ကို ခြစ်ကြည့်ရသည်။ သားအိမ်တီဘီ ဖြစ်ကလည်း ကိုယ်ဝန်မရနိုင်။ သားအိမ်တီဘီရက် တီဘီ ရောဂါ ကု၍ ပျောက်လျှင်ပင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကလေးရနိုင်၏။

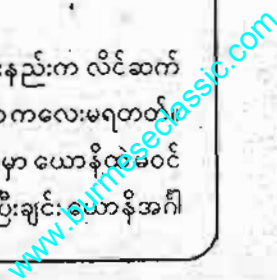
❑ အခြား၁၀ရာခိုင်နှုန်းမှာ ကလေးရလည်း နေရာလွှဲသန္ဓေ ဖြစ်ပြီး ၂ပတ် ၃ပတ်နှင့် သွေးသွန်ပျက်တတ်၏။ သတိချပ်စရာ

ပေ။ နောက်တစ်ခုကား မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ မူမှန်၏။ ကျန်းမာ၏။ မမျိုးဥလည်းမှန်မှန်ကြွေ၏။ သို့သော်ယောနိထဲသို့ ဝင်လာသော သုက်ကောင်များမှာ သားအိမ်ထဲ မရောက်မီ သေ ကုန်ကြ၏။ ထိုသို့ဆိုက ကလေးမရနိုင်ပြန်။ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ သားအိမ်ခေါင်းအနာ (Cervical Erosion) ဖြစ်လျှင် လည်းကောင်း၊ ယောနိအနာဖြစ်လျှင်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ် ၏။ ထို့ထက်ဆိုးသည်ကား ယောနိအင်္ဂါမှာ ယောက်ျား၏ သုက်ကို အထိမခံဖြစ်၍ သုက်ကိုဆန့်ကျင်သောဓာတ်များ (Antibodies to Sperm) ထုတ်ပါက မည်သို့မျှ ကလေးမရနိုင်။ သို့ဆိုလျှင် ၂ လမှ ၆လ အထိ ယောနိနှင့်သုက်ကို မထိတွေ့ရန်၊ လိင်ဆက်ဆံလို က လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင်ကို စွပ်၍ ဆက်ဆံရမည်။ ၆လ ကျော်မှ သုက်ကို ယောနိထဲလွှတ်ရမည်။ ထိုသို့လုပ်ပါက ကိုယ်ဝန်ရတတ် ၏။ အံ့ဩစရာပေ။

(၃) အခြားအကြောင်းများကြောင့် ကလေးမရခြင်း

❑ ဤသည်မှာ ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ကျန်းမာလျက် လိင် အားဖြင့် မှန်ပါလျက် ကလေးမရလျှင် ထည့်စဉ်းစားရသော အကြောင်းများ ဖြစ်၏။

❑ များသောအားဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှုနှုန်းနည်းက လိင်ဆက် ဆံချိန်နှင့် မိန်းမမမျိုးဥကြွေချိန် မတိုက်ဆိုင်က ကလေးမရတတ်။ ထိုအတူ လိင်ဆက်ဆံနည်း မှားနေပါက သုက်မှာ ယောနိထဲမဝင် လျှင် မရနိုင်။ ထိုအတူ လိင်ဆက်ဆံပြီးလျှင် ပြီးချင်း ယောနိအင်္ဂါ

ကိုဆေးကြောပစ်ပါကလည်းကလေးရခဲ၏။ သုက်များ သားအိမ်ထဲမဝင်နိုင်မီဆေးကြောသည်ထဲပါသွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

❑ ကောင်းပြီ။ ယောက်ျားများ၌ ကလေးရစရာ လမ်းမရှိ။ မိန်းမကား မှုမှန်။ ကလေးကိုလည်း လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး လိုချင်၏။ မည်သို့လုပ်ရမည်နည်း။

❑ လွယ်ပါ၏။

❑ အခြားသူများ၏ ကလေးကို မွေးစားနိုင်သည်။ မမွေးစားလိုဘဲ ကိုယ်တိုင်မွေးလိုပါမူ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သော အဖေနှင့် ခပ်တူတူ ဝိဇ္ဇာဓိပညာစေကောင်းသော လူပျိုထံမှ သုက်ကိုယူ၍ ယင်းလူပျို လုံးဝမသိစေအောင် မိန်းမနှင့် ယောက်ျားလည်း မသိစေရအောင် ဆရာဝန်က သုက်ကို မိန်းမမမျိုး၂ ကြွေချိန်၌ သားအိမ်ထဲသို့ ပြွန်ဖြင့် ထည့်ပေးက ကလေးရနိုင်၏။ ဤနည်းကို မေထုန်မဲ့သားစပ်ခြင်း (Artificial Insemination) ဟု ခေါ်သည်။ လူသော လူထံမှ ယူသဖြင့် အလှူခံ၍ မေထုန်မဲ့သားစပ်ခြင်း (Artificial Insemination by Donor) ဟု ခေါ်သည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူက ပန်းသေလည်း သုက်ထွက်က ယင်းသုက်ကို ယူထည့်ကလည်း ရ၏။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ခင်ပွန်းထံမှ မေထုန်မဲ့ သားစပ်ခြင်း (Artificial Insemination by Husband) ဟု ခေါ်သည်။ စိတ်ဝင်စားစရာပေစွာပေးသည်။

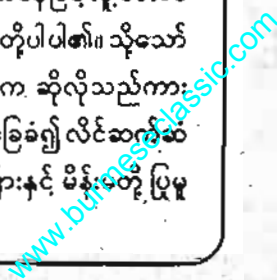
လိင်မှုကိစ္စ

❑ ကလေးရသည် ဖြစ်စေ၊ မရသည် ဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ ယောက်ျားမိန်းမ အရွယ်ရောက်လျှင် သူ့အရွယ်နှင့် သူ့ လိင်မှုကိစ္စတွင် စိတ်ဝင်စားကြသည်။ အတွေ့အကြုံ ရှာကြ၏။

❑ ဤသည်မှာ သဘာဝ၊ သဘာဝမကျသည်ကား လိင်မှုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အယူအဆ လွဲမှားပြီး ကြောင်သူတော် ဖြစ်နေလျှင်၊ လိင်ရောဂါရနေလျှင်၊ လိင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှ မသိလျှင် သာဖြစ်၏။ ဤသို့မဖြစ်ရအောင် အရွယ်ရောက်သော ယောက်ျားမိန်းမ မှန်သမျှကို လိင်အကြောင်း သင်ကြားထားသင့်ကြပေသည်။

❑ လိင်မှုကိစ္စဆိုသည်မှာကား အဘယ်နည်း။

❑ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး အကျယ်ချဲ့မပြောက ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ ပြုလုပ်သမျှသည် လိင်ကိစ္စသာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံခြင်းမှအစ ပညာသင်ခြင်း၊ သားကျွေးမှု မယားကျွေးမှု အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ဝင်ငွေရှာခြင်း၊ အိမ်ထောင်အနေဖြင့် လူ့ဘောင်တွင် ဝင်ဆန်အောင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းတို့ပါပါ၏။ သို့သော် ဤမျှထိ ဤစာအုပ်က မဆိုလို။ ဤစာအုပ်က ဆိုလိုသည်ကား ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ချစ်ခြင်း မေတ္တာကို အခြေခံ၍ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုခြင်းနှင့် ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ ပြုမှု နေထိုင် တွေးတောပုံတို့ကိုသာ ဆိုလို၏။

□ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာတွင် ယောက်ျား မိန်းမတို့၏ တုံ့ပြန်ခံစားမှု၊ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာတွင် အာသာ မပြေခြင်း၊ လိင်တူဆက်ဆံခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ယောနိ နာကျင်ခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံလိုစိတ် လျော့နည်းခြင်း၊ လိင် စိတ်ကြွစေရန်ဆေးသောက်ရခြင်း (ပိယဆေး ကာမဆန္ဒအားတိုး ဆေးများ)၊ လိင်ဆက်ဆံခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်း၊ လိင်နှင့် မိန်းမ စသည်တို့ကိုသာ ဤနေရာ၌ တင်ပြဆွေးနွေးလို၏။ ရှုလော့။

လိင်ဆက်ဆံမှု

□ လိင်ဆက်ဆံမှုဆိုသည်မှာ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမသံဝါသပြု ခြင်းကို ခေါ်သည်။

□ ဤသို့ပြုရာ၌ ယောက်ျားလိင်တံမှာ တောင်တင်းမာကျော ရန် လိုသကဲ့သို့ မိန်းမ၏ ယောနိမှာလည်း ပျော့ပျောင်းနူးညံ့ရန် လိုသည်။ ယောက်ျား၏လိင်တံမှာ ယောနိထဲသို့ထည့်နိုင်လောက် အောင် မတောင့်တင်း မမာကျောက လိင်ဆက်ဆံ၍ မရ။ မိန်းမ ၏ ယောနိမှာ မပျော့ပျောင်းပါကလည်း ယောက်ျားရော မိန်းမပါ နာကျင်နိုင်၏။ မိန်းမ၏ ယောနိမှာလည်း စုတ်ပြနိုင်၏။ သို့ဖြစ် ၍ မိန်းမပါ ဤဘက်တွင် စိတ်ပါပြီး အရည်များ စိုရွဲက ပို၍သင့်၏။

□ ဤသို့ ဆက်ဆံမှုပြုရာ၌ ယောက်ျား၏ လိင်တံမှာ သုက် ထွက်လျှင် ဆက်ဆံမှုပြီးမြောက်သည်ဟုမှတ်ယူရ၏။ ယောက်ျား လည်းကား စည်းစိမ် (Orgasm) ရသည်။ မိန်းမကား ရသည်အခါ

မှ ရ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူရနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံး။ ကာမ စည်းစိမ်မှာ အခြားသော စည်းစိမ်တို့ထက် သာလွန် ကောင်းမွန် သဖြင့် အစားစည်းစိမ်၊ အနေစည်းစိမ်၊ အအိပ်စည်းစိမ်တို့ထက် သာလွန် ကောင်းမွန်သဖြင့် ဤစည်းစိမ်ရနေစဉ် လောကကို မေ့၏။ စည်းစိမ်ရပြီး ကြာသော်လည်း ထပ်လိုချင်၏။ မည်သည့် အခါမျှ မရိုး။ သို့ကြောင့်သာ လူတို့မှာ ဤစည်းစိမ်ကိုရရန်၊ လိင် ဆက်ဆံမှု အမြဲလုပ်နိုင်ရန် အိမ်ထောင်ပြုကြခြင်း ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်များဆိုက သူ့ရာသီနှင့် သူ့ မိတ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ လောက၌ လိင်ဆက်ဆံလိုသော စိတ်ကား အပြင်းထန်းဆုံး စိတ် ပေတည်း။

□ လူတွင် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရန်အတွက် ယောက်ျား မိန်းမ သဘောတူရုံဖြင့် မရ။

□ ယင်းအလုပ်ကို ပြုလုပ်၍ရသော ပတ်ဝန်းကျင်လည်း လို၏။ လူမြင်ကွင်း မဖြစ်စေရ။ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် အေးချမ်း ရမည်။ ထိုအတူ အမြဲဆက်ဆံလိုပါက ပတ်ဝန်းကျင်ကပါ အသိ အမှတ်ပြုမှုရှိရမည်။ သို့ကြောင့် သည်ယောက်ျား သည်မိန်းမချည်း လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလိုပါက ပတ်ဝန်းကျင်၏ အသိအမှတ်ပြုချက် ရရန် လက်ထပ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ လူတွေ ယဉ်ကျေးလာ၍ ဖြစ် သည်။ မယဉ်ကျေးမီက လက်ထပ်မှုမရှိ၊ သူ့မယား ကိုယ်မယား မရှိ၊ အားလုံး ဘုံဆိုင်။ ယဉ်ကျေးလာမှသာ တစ်လင် တစ်မယား စနစ်သို့ ရောက်လာ၏။ လက်ထပ်မှု ပြုလာကြ၏။

❑ တကယ်တော့လက်ထပ်မှုမှာ အပေါ်ယံ၊ အဓိကကား အိမ်ထောင်မှုပင် ဖြစ်၏။

❑ ရည်မှန်းချက်မှာ သည်ယောက်ျားနှင့် သည်မိန်းမ ချစ်သလောက်ပေါင်းရန်၊ တစ်သက်လုံး ချစ်ရန်၊ ကလေးများ မွေးဖွား ပြုစုရန်။

❑ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် အဆင့်ကြီး (၃) ဆင့်ရှိ၏။ ပထမအဆင့်မှာ နှစ်ဦးစလုံး လိင်စိတ်ကြွအောင် ချောမြို့ ပွတ်သပ်ခြင်း။ ဒုတိယအဆင့်မှာ တကယ် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုခြင်းနှင့် တတိယအဆင့်မှာ လိင်ဆက်ဆံပြီး နားနေလဲလျောင်းခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

❑ လိင်မဆက်ဆံမီ ချောမြို့ ပွတ်သပ်ခြင်း၊ နမ်းရှုပ်ခြင်းမှာ လူတို့၏ အလုပ်။ တိရစ္ဆာန်များ၌ မရှိ။ မျက်နှာ၊ နတ်ခမ်း၊ လည်ပင်း၊ ရင်သား တစ်ကိုယ်လုံး နမ်းရှုပ်ပွတ်သပ်နိုင်၏။ ရွဲစရာမရှိ။ အရေးကြီးသည်မှာ နှစ်ဦးစလုံး ကျန်းမာရန်၊ သန့်ရှင်းရန်၊ သတိရန်။

❑ လိင်ဆက်ဆံမှု တကယ်ပြုလျှင် ပထမ လိင်စိတ်ကြွ၏။ ဒုတိယကြွသည်ထက် ကြွလာ၍ လှုပ်ရှားဆက်ဆံမှု ပိုမြန်လာ၏။ တတိယ ကာမစည်းစိမ်ရသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု၏ အထွတ်အထိပ်။ စတုတ္ထနောက်ဆုံး လိင်စိတ်ပြေ၏။ အားလျော့သွား၏။ ဤကား သဘာဝ။

❑ လိင်ဆက်ဆံပြီးလျှင် နားနေလဲလျောင်းလိုသည်မှာ ကုန်

ခန်းသွားသော အင်အားများကို ပြန်လည်ရရှိအတွက် လည်းကောင်း၊ ကာမစည်းစိမ် တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်၍ မူမှန်မြေပြင်ကို ပြန်ရောက်ရန် အဆင်းဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ယင်းအတွက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤသို့ နားနေရာ၌ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ခါတည်း အိပ်မပစ်သင့်။ နာရီဝက်ခန့် နားပြီးလျှင် ကိုယ်လက်ဆေးကြော သုတ်သင်အပ်၏။ ပြီးမှ အိပ်လိုက အိပ်နိုင်၏။ မအိပ်လိုက အခြားအလုပ်များကို လုပ်နိုင်၏။ နို့မို့ဆိုက မကောင်း။

❑ အဘယ်ကြောင့် လူတွေ တိရစ္ဆာန်တွေ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုကြသနည်း။

❑ တိုတိုပြောရလျှင် မပြဘဲ မနေနိုင်၍ ဖြစ်၏။ သဘာဝက လှုံ့ဆော်၍ ဖြစ်၏။ ရှည်ရှည် ပြောရလျှင် ဤသို့ လိင်ဆက်ဆံခြင်း ပြုမှ မျိုးဆက်ပြန့်မည်ဖြစ်၍ ဆက်ဆံရခြင်း ဖြစ်၏။

❑ သို့ဖြစ်၍ မျိုးရိုးတည်တံ့ပွားများရေးအတွက် လူတွင်ကား အိမ်ထောင်မှုအတွက်၊ အိမ်ထောင်များမှာ မြို့ရွာနယ်ပယ် နိုင်ငံတို့၏ အခြေခံ၊ သို့ဖြစ်၍ လူ့ဘောင်လောက၏ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ နိုင်ငံရေးအတွက်ပါ အရေးကြီး၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုခေတ်၌ အိမ်ထောင်များ၏ အခြေခံ လိင်ဆက်ဆံမှုသည် ကောင်းပါမှ။ ယင်းအိမ်ထောင်သည်များကို အခြေခံသော တိုင်းနိုင်ငံ ရွာရေး၊ ရပ်ရေးအခြားကိစ္စများက မောက်ကမမဖြစ်။ သို့ဆိုက အခြားကိစ္စ

များလည်း ကမောက်ကမ မဖြစ်နိုင်။

လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် ယောက်ျား မိန်းမတို့၏ တုံ့ပြန်ခံစားမှု

၁ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာတွင် ယောက်ျား၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ စိတ်ထဲတွင် လိင်စိတ်ကြွသည်မှ ကာမစည်းစိမ်ရ၍ သုက်လွှတ်သည်အထိ အားလုံးသော လှုပ်ရှားမှုများ ပါဝင်သည်။

၂ သို့ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ကိုမြင်ရာ၊ ထိရာ၊ ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ရာမှ လိင်စိတ်ကြွပြီး၊ နှလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်သွေးတိုးအသက်ရှူမြန်၊ လိင်တံမာကျောလာသည်မှ မိန်းမ၏ ယောနိအင်္ဂါထဲသို့ လိင်တံထည့်ပြီး သံဝါသပြု၊ သုက်လွှတ်သည်အခါ စိတ်လျော့၊ ကိုယ်လျော့ လိင်တံပျော့ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ခြေကုန်လက်ပန်း ကျသည်အထိဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လိင်စိတ်ကြွလာပါလျက် လိင်တံ မာကျောပါလျက် လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုရက မကျေနပ်။ ထိုသို့မကျေနပ်လျှင် နေမရ။ တစ်ခါတစ်ခါ မိမိဘာသာ လက်ဖြင့် ကျေနပ်အောင် ပြုမှရသည်။

၃ လက်ဖြင့်ပြုလုပ်၍ သုက်လွှတ်ခြင်းမှာ မိန်းမနှင့် ဆက်ဆံရသည်လောက် ခံစားမှု ကျေနပ်မှုမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမရသွားလျှင် မည်သူမျှ မိမိဘာသာ လက်ဖြင့် ကျေနပ်အောင် မလုပ်လိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၄ မိန်းမများကား ယောက်ျားကိုမြင်ရုံ၊ လိင်အကြောင်း

စဉ်းစားရုံဖြင့် လိင်စိတ်ကြွခဲ၏။ ယောက်ျားက ပွတ်သပ်ချော့မြူမှသာ လိင်စိတ်ကြွတတ်သည်။ လိင်စိတ်ကြွခြင်းမှာ နှေးသည်။ သို့သော် ကြာကြာခဲ၏။ သို့ဖြစ်၍ တကယ်လိင်ဆက်ဆံမှုပြုသော အခါ ယောက်ျားက ကာမစည်းစိမ် စောစောရတတ်သည်။ မိန်းမများကား နောက်ကျမှသာ ရတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ခါ လုံးဝမရတတ်။ ကာမစည်းစိမ်ရလျှင် ထိုမိန်းမလည်း လှုပ်ရှားမှု ပိုလာ၏။ မောလာ၏။ သို့သော် သုက်ထွက်မှုမရှိ။ ယောနိအင်္ဂါများ စိုရွှံ့ခြင်းမှာ လိင်စိတ်ကြွ၍ ယောနိမြှေးထဲမှ ရေစိမ့်ထွက်ခြင်းနှင့် ဗာသိုလင်အကျိတ်မှ အရည်ထွက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

၅ လောက၌ လိင်ဆက်ဆံမှုလောက် ရင်းနှီးမှုမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ လိင်တစ်ခါ ဆက်ဆံဖူးလျှင် ယင်းသို့ ဆက်ဆံဖူးသူအပေါ် အလွန်ရင်းနှီးခင်မင်သွား၏။ ချစ်ပြီးသားဆိုက ပို၍ တွယ်တာ စွဲလမ်းသွား၏။ သို့ဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရာသက်ပန် ကြင်ယာများ ဖြစ်သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် လိင်ဆက်ဆံပြီးပြီးချင်းကား ယောက်ျားလုပ်သူမှာ မိန်းမကကိုကြည့်ပင်မကြည့်ချင်။ ဤမျှပင် မှန်းသွားတတ်၏။ နောက်မှသာ ပြန်တပ်မက်ချစ်ခင် သွားတတ်သည်။ မိန်းမများကား ချစ်စိတ်ဖြင့် တွယ်တာမိလျှင် မပြောင်းလဲတတ်။ လိင်ဆက်ဆံမိလျှင် ပိုဆိုး၏။

၆ သို့ကြောင့် အချို့မိန်းမများ ချစ်ချစ် မချစ်ချစ် လွန်ကျားဖူးသူနှင့် ရသွားခြင်း၊ မိဘပေးစားသူများကို ချစ်သွားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာတွင် အာသာမပြေခြင်း

□ လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ လောကစည်းစိမ်ဖြစ်၍ သတ္တဝါမှန် သမျှ ခံမင်ကြသည်မှာ မဆန်း။ မူမှန်။ သို့သော် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသူတိုင်း အာသာမပြေ၊ ထပ်၍ ထပ်၍သာ ဆက်ဆံလိုပါကား ယောက်ျား မိန်းမမည်သူတွင် ဖြစ်ဖြစ် မူမမှန်တော့ဟု သိရသည်။

□ ယောက်ျားများ လိင်စိတ်လွန်ကဲခြင်း (Satyriasis) မှာ ဟိုင်ပိုသားလမတ်၊ ဦးနှောက်အောက်အကျိတ်၊ ဝှေးစေတို့ရောဂါ ရပြီး ဖိုဟိုမှန်းများ နင်းကန်ထွက်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင် သည်။ ဤကဲ့သို့သော သူများမှာ အရပ်ရည် ကိုယ်ထွား လူကြမ်း ကြီးများဖြစ်၍ အပြောအဆိုအပြုအမူအလွန်ကြမ်းတမ်းတတ်ကြ သည်။ ခိုက်ရန်ဖြစ်တတ်၍ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တတ်သူများ ဖြစ်၏။ ယင်းတို့၌ ဝိုင်ကရိုမိုဆုန်းတစ်ခုပိုနေတတ်သည်။ ဤကဲ့ သို့ ကိုယ်ကြမ်း စိတ်ကြမ်း တဏှာဆန္ဒကြီးသူများထဲတွင် ခေါမ လူသန်ကြီး ဟာကြူလီ၊ ရောမဘုရင် ကလီဂူလာ၊ နီရီးနှင့် တိုင် ကာနီးယပ်စ်တို့ ပါဝင်ကြသည်ဟု သိရသည်။ ဟာကြူလီမှာ တစ်ညတည်းနှင့် သမီးကညာ ၅၀ နှင့် ပျော်ပါးနိုင်သည်ဟု ဆို၏။ နီရီးဘုရင်ကား တစ်ညတွင် သမီးကညာ တစ်ရာနှင့် အိပ်နိုင်သည် ဟု သိရ၏။

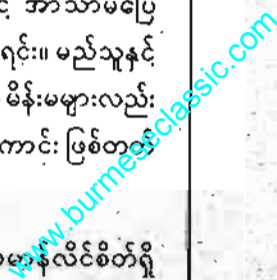
□ မြန်မာရာဇဝင်က ဘုရင်များလည်း သူတို့ထက်မညံ့ဟု ဆိုရမည်။ အကြောင်းမှာ အမြဲတမ်း မောင်းမိမိသံ အများကြီး “မိဖုရား” အများကြီးယူထားသောကြောင့် ပေတည်း။

□ ဒုတိယအကြောင်းမှာ ရောဂါကြောင့် လိင်တံမှာ အမြဲ တောင့်နေ၍ မည်သို့ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပြန် ပြန်ပျော့မလာ။ သို့ဖြင့် လိင်ဆက်ဆံပြီးရင်း၊ ဆက်ဆံလိုရင်း ဖြစ်နေ၏။ ကျောအာရုံ ကြောမ (Spinal Cord) ရောဂါရှိသူများ၊ လိင်တံတောင့် နှစ်ကြော များ (Nerves Erigentes) ရောဂါရသူများ၊ ကျင်ချောင်းအမှာ ဖြစ်သူများတွင် ဖြစ်တတ်၏။ ဤရောဂါမှာ ကု၍ပျောက်က လိင်တံ တောင့်ခြင်းမှာလည်း လျော့သွား၏။ ထိုအခါ လိင်စိတ် လည်း မူမှန်ဖြစ်လာ၏။

□ တစ်ခြားအကြောင်းမှာ စိတ်အားဖြင့် လိင်ဘက်တွင် သန် လွန်းပြီး လူက လူရာမဝင် ဖြစ်နေသော အခါ စိတ်သန်သည်ဘက် တွင် လူမှာ ပါတတ်၏။ သို့ဖြင့် လိင်စိတ်လွန်ကဲခြင်း ဖြစ်တတ် သည်။ ဥရောပသမိုင်းမှ ကာဆာနိုဗား (Cesanova)၊ အင်္ဂလန်မှ ကဗျာဆရာ ဘိုင်ရွန် (Lord Byron) ဒွန်ဂျွန်ယင် (Don Juan) တို့မှာ ယင်းသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။

□ ယောက်ျားများကဲ့သို့ အချို့ မိန်းမများလည်း ကာမဆန္ဒ အလိုအရမက ကြီး၍ တော်တော်တန်တန်နှင့် အာသာမပြေ တတ်။ သူတို့လည်း လိင်ဆက်ဆံပြီး ဆက်ဆံလိုရင်း။ မည်သူနှင့် မဆိုမည်သည်နေရာတွင်မဆို။ ယင်းကဲ့သို့သော မိန်းမများလည်း စိတ်မမှန်၍ လည်းကောင်း၊ ရောဂါရ၍ လည်းကောင်း ဖြစ်တတ် ၏။ မြန်မာတို့၏ ဟတ္တန် မိန်းမမျိုး။

□ ဤသို့ လိင်စိတ်လွန်ကဲသူများမှာ သာဓာန်လိင်စိတ်ရှိ

သော ယောက်ျားများ၊ မိန်းမများနှင့် အိမ်ထောင်ပြုက ပြဿနာ ဖြစ်တတ်၏။ စိတ်တူသူချင်း ယူနိုင်က ကောင်း၏။ ကုရသော ရောဂါများကြောင့် ဖြစ်ကလည်း ရောဂါကုပြီးမှ ယူသင့်ကြ၏။

လိင်တူဆက်ဆံခြင်း

❑ လိင်စိတ် မူမမှန်၍ ဖြစ်သော ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားဆိုက ယောက်ျားချင်း ဆက်ဆံရမှ၊ မိန်းမဆိုက မိန်းမ ချင်း ဆက်ဆံရမှ ကျေနပ်မှုရသူများ။

❑ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက အပေါင်းအသင်း များ၍လည်း ဖြစ် တတ်၏။ အထူးသဖြင့် အပျိုပေါက် လူပျိုပေါက်အရွယ် ဆန့်ကျင် ဘက် လိင်ကို ချစ်ရမှန်းမသိ၊ မိမိနှင့် နီးစပ်သော လိင်တူ ပုဂ္ဂိုလ် များကို ချက်ကြည်ညိုရာမှ ယင်းတို့ကို စွဲလမ်းသွားတတ်၏။ ထိုစွဲ လမ်းမှုမပျောက်လျှင် သို့မဟုတ် ထိုစွဲလမ်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်က လိင်တူ ဆက်ဆံအောင်ကျူးသွင်းလျှင် လိင်တူဆက်ဆံသည် ဂိုဏ်း ထဲ ရောက်သွားတတ်၏။ ယင်းဂိုဏ်းမှာ တစ်ခါဝင်ပြီးက ထွက်ရန် မလွယ်။ အဆွယ်ကောင်း၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေပြဿနာ မပေါ်၍ လည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ဖယ်ကြဉ်၍ လည်း ကောင်း ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါအမြင်ကျယ်သော နိုင်ငံများ၊ ဥပမာ- အင်္ဂလန်၊ ဆွီဒင်တို့၌ လူကြီးများ (အသက် ၂၁ နှစ် အထက်) လိင်တူ ဆက်ဆံခြင်းကို မဖမ်းတော့။ လွစ်လျှူဂ္ဂလိုက် ၏။ အရွယ်မရောက်သူများကို ကျူးသွင်းမှု၊ အဓမ္မပြုမှုသာ တရား စွဲတော့၏။ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများ၌ကား လိင်တူ ဆက်ဆံခြင်းမှာ

ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်နေသေး၏။ လူထုက ကြဉ်ကြသည်။

❑ ဤသို့လိင်တူဆက်ဆံခြင်းမှာ မျိုးရိုးဗီဇ၊ မွေးရာပါ ဟိုမှန်း များကြောင့်လည်း ဖြစ်တတ်၏။ အဖေ အမေ ဆက်ဆံမှု မူမမှန် ကန်၍လည်း ဖြစ်တတ်၏။

❑ လိင်တူဆက်ဆံခြင်းပြုသူတိုင်းမိန်းမလျှာ၊ ယောက်ျားလျှာ များ မဟုတ်ကြ။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် အစိမ်းရောင်၊ အရောင်နု များကို ပိုနှစ်သက်ကြသည်ဟု သိရ၏။

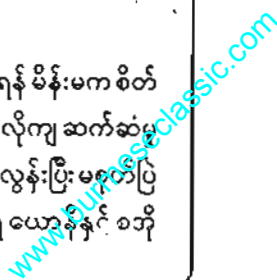
❑ ကု၍ မရသလော။ ရသည်ဟာရ၊ မရသည်ဟာ မရ။ တတ် ကျွမ်းသူများနှင့် တိုင်ပင်ရန် လိုသည်။

လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ယောနိနာကျင့်ခြင်း

❑ အချို့မိန်းမများမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုလျှင် မခံမရပ်နိုင် အောင် နာကျင်တတ်၏။

❑ လိင်ဆက်ဆံတိုင်း နာကျင်က ကြာသော် အိမ်ထောင်ရေး ဘက်ပါ စိတ်ကုန်သွားတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိန်းမသာမက ယောက်ျားလည်း နာကျင်တတ်၏။

❑ ဤသို့နာကျင်ခြင်းမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရန် မိန်းမက စိတ် မလာမီ အဆင့်သင့်မဖြစ်မီ ယောက်ျားက သူ့အလိုကျ ဆက်ဆံမှု ပြု၍လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ မိန်းမ၏ အပျိုမြွေမှာ ထူလွန်းပြီး မစုတ်ပြ သောကြောင့်လည်း ဖြစ်တတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ယောနိနာနှင့် စဘို

၉၂ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို

မြွေကြွက်သား (Levator Ani) အနာဖြစ်၍ကျုံ့နေသောကြောင့်လည်းဖြစ်နိုင်၏။ များသောအားဖြင့်ကား လိင်ဆက်ဆံသည့်နည်းများ မှား၍ ဖြစ်တတ်သည်။

□ ဤသို့ဖြစ်လျှင် များသောအားဖြင့် မိန်းမများမှာ ရှက်ပြီး အောင့်နေတတ်ကြ၏။ ကြာသော် လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကြောက်ကာ လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်သွားတတ်သည်။ အမှန်တော့ ဘာမျှ ရှက်စရာမလို။ ယောနိလည်း ခန္ဓာကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု မှုမမှန် မကျန်းမာက ဘယ်မှာ အထိခံနိုင်မည်နည်း။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုပြု၍ နာလျှင် ဘာမျှ ရှက်စရာမလို။ လင်ယောက်ျားကို ဖွင့်ပြော၊ တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များ၊ သားဖွားနှင့် မီးယပ်ရောဂါအထူးကုများအား ပြသ၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဤခွဲကျသော ရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးနိုင်ပါသည်။

လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်ခြင်း

□ လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်ခြင်းဆိုသည်မှာ တကယ်တော့ လင်ကို မုန်း၊ သားသမီးကို မုန်းခြင်းကို မဆိုလို။ လိင်ဆက်ဆံရမည်ကို ကြောက်ခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံရာ၌ ဆန္ဒမပြည့်ဝခြင်း၊ အားတက်သရောမရှိခြင်း၊ ကာမစည်းစိမ်မရ၍ စိတ်ပျက်ခြင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်လို အေးတိအေးစက် မိန်းမ (Frigid Woman) လိင်ဆက်ဆံရာ၌ အေးစက်ခြင်း (Frigidity or Sexual

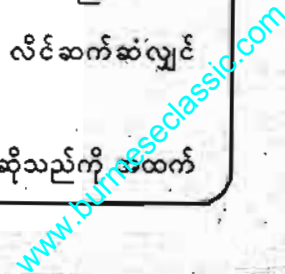
တွင် စိတ်မပါလာတော့၊ အားတက်သရော မရှိတော့ဟုဆိုက ယင်းကို အခြေခံသော အိမ်ထောင်မှုမှာ မသာယာနိုင်တော့။ ထိုအခါ ယောက်ျားကလည်း မိန်းမကို စိတ်ပျက်၊ မိန်းမကလည်း ယောက်ျားကို စိတ်ပျက်နှင့် ကြာသော် မိန်းမဖြစ်သူမှာ လင်ကို စိတ်ကုန်၊ သားကို စိတ်ကုန်သွားတော့၏။

□ ထို့ကြောင့် မြန်မာလို လင်စိတ် သားစိတ်ကုန်ခြင်း ဆိုသည်မှာ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် အေးစက်ခြင်း ဆိုသည်က ပို၍ မှန်ပေသည်။

□ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ များသောအားဖြင့် လိင်ဆက်ဆံရမည်ကို ကြောက်နေ၍ ဖြစ်တတ်သည်။ လိင်ဆက်ဆံခြင်းကို ကြောက်နေရသည်မှာလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက လိင်မှုကိစ္စမှာ မကောင်းသော အလုပ်၊ ယုတ်ညံ့သော အလုပ်၊ ယောက်ျားဖြစ်သူက လိုလျှင် မိန်းမဝတ္တရားမှာ ဝတ်ကျေ တန်းကျေ ပေးရသော အလုပ်ဟု သိမှတ်ထားသဖြင့် အိမ်ထောင်ပြု၍ လိင်ဆက်ဆံရသောအခါ ယင်းအမှုကို ရှုံ့ကြောက်ခြင်း ဖြစ်နေတတ်၏။ ထိုအခါမျိုး၌ လိင်စိတ် ကုန်နေတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးထုံးစဉ်လာ အားကြီးသော အယူအဆဟောင်းများ လွှမ်းမိုးသော တောအရပ်များ၊ အဘိုးအဘွားများနှင့် နေရသူများမှာ ဤရောဂါရတတ်သည်။

□ အခြားအကြောင်းတစ်ခုမှာကား လိင်ဆက်ဆံလျှင် ယောနိ နာကျင်သဖြင့် ဖြစ်နိုင်၏။

□ ယောနိဘာကြောင့် နာတတ်သည်ဆိုသည်ကို ဆထက်

တွင် ပြောခဲ့ပြီ။ ဖြစ်တတ်သည်ကား အဖျိုမြွေ မပေါက်ခြင်းပင်။ လွယ်လွယ်နှင့် ဒုက္ခရောက်သောကိစ္စ။ သို့ဖြစ်၍ လက်ထပ်ပြီးပါ လျက် အဖျိုမြွေ မစုတ်ပြုသေးလျှင် ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ခွဲစိတ် အပ်သည်။ အဆိုးဆုံးမှာကား လိင်ဆက်ဆံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ အားကြီး၍ ယောနိအင်္ဂါကို ဝိုင်းပတ်ထားသော ယောနိဝပတ် ကြွက်သား (Sphincter Vaginae) နှင့် စအိုမြှင့် ကြွက်သား (Levator Ani) တို့သည် အတင်းရုံးနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရုံးလျှင် မိုက်နာသကဲ့သို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် နာတတ်၏။ သို့ဆို က မည်သို့မျှ လိင်ဆက်ဆံ၍မရ။ တစ်ခါတစ်ရံ ယောနိအင်္ဂါထဲသို့ လိင်တံ ထည့်ပြီးမှ ယင်းကြွက်သားများက ရုံးသဖြင့် လိင်တံကို တမင် ဖြစ်ညှစ်သလိုဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ားမှာ မခံမရပ် နိုင်နာ၏။ လိပ်ခဲတည်းလည်းဆိုသကဲ့သို့ ဤရောဂါကို ယောနိဝ ညှစ်ခြင်း (Vaginismus) ဟု ခေါ်သည်။ စိတ်ကြောင့် ရောဂါဖြစ် သည်များ၍ စိတ်ဖြင့်ကုမှ ပျောက်တတ်သည်။

❑ လိင် ဆက်ဆံရာ၌ အေးတိ အေးစက် ဖြစ်ရခြင်းမှာ များသောအားဖြင့် လိင်အကြောင်းကို မသိနားမလည်၍လည်း ဖြစ်တတ်သည်။ ငယ်စဉ်က လိင်အကြောင်း မကြားဖူး၊ မလေ့လာ ဖူး၊ ကြီးသောအခါလည်း ရှက်၍ မလေ့လာဖူး၊ ထို့ပြင် ယောကျ်ား ရလိုက်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုကို နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ ပြုလုပ်ရသောအခါ ကြောက်လန့် စိုးရွံ့တုန်လှုပ်ပြီး လိင်ဘက်တွင် စိတ်မပါခြင်း ဖြစ် တတ်၏။ ထိုအတူ လိင်အကြောင်းကို သိပ်သိပြီး လိင်ဆက်ဆံ တိုင်း ကာမစည်းစိမ် (Orgasm) ရမည်ဟု အမြဲ မျှော်လင့်တတ်

သော မိန်းမများလည်း လိင်ဆက်ဆံတိုင်း ကာမစည်းစိမ် မရလျှင် မိမိကိုယ် မိမိ အထင်သေးလာတတ်သည်။ မိန်းမ မပီသဟု ထင်လာတတ်သည်။ လိင်အားဖြင့် ချို့တဲ့သည်ဟု အလိုလို အားငယ်လာတတ်သည်။

❑ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် လိင်ဘက်၌ စိတ်ပျော့သွား၏။ ထိုအခါ မျိုး၌လည်း လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်သည်ရောဂေါ် ရတတ်လေ သည်။

❑ ဤရောဂါမရအောင် မည်သို့ နေထိုင်ရမည်နည်း။

❑ အရေးကြီးသည်ကား ကလေးဘဝမှ အရွယ်ရောက်သည် အထိ မိဘများက လိင်အကြောင်း သိသာသမျှကို သိအောင် ပညာ ပေးခြင်းနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ မှုမှန်ဖြစ်သည်၊ လိင်ဆက်ဆံမှုပြု လျှင် ဘာဖြစ်တတ်သည် ဆိုသည်ကို သူ့အရွယ်နှင့် သူ သတိပေး ခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ထားဖို့လိုသည်။ မိန်းမတိုင်း အနေဖြင့်လည်း လိင် ဆက်ဆံမှုမှာ ကြောက်စရာမဟုတ်။ ထိုအတူ လိင်ဆက်ဆံတိုင်း နှစ်သက်ကြည်နူးစရာ မဟုတ်။ ထိုအတူ လိင်ဆက်ဆံတိုင်း ကာမ စည်းစိမ် ရသည် မဟုတ်။ လိင်ဆက်ဆံမှုဆိုသည်မှာ ချစ်သူ ခင်သူချင်း ချစ်ခြင်းကို ပြဆိုသော အမှု၊ အရင်းနှီးဆုံးသော လူချင်း ဆက်ဆံမှု၊ အပြင်ထန်းဆုံးသော သဘာဝဆက်ဆံမှုဟု သိထား ရမည်။ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ အထူးသဖြင့် လိင်အင်္ဂါများ၌ နာကျင် စေသော မည်သည်ရောဂါမျှ မရှိစေရန်လည်း ဂရုပြုရမည်။ လိင်ဆက်ဆံမှုနည်းပရိယာယ်များကိုလည်း နားလည်ထားရမည်။

ထိုသို့ ဗဟုသုတရှိက ထိုမိန်းမမှာ ဤရောဂါမျိုး မရနိုင်။

❑ ရောဂါရှိပြီဟု ဆိုပါမူ ရောဂါဖြစ်ရသော အကြောင်းရင်းကို ရှာကုရန်လို၏။

❑ ခန္ဓာကိုယ်ရောဂါကြောင့်လား၊ ဥပမာ - အပျိုမြွေ မပေါက်နိုင်ခြင်း၊ ယောနိ ရောင်နေခြင်း (Vaginitis)။ ထိုသို့ဆိုက လိုအပ်သလို ကုသမှုကိုခံရမည်။ စိတ်ကြောင့်လား၊ ဥပမာ - လိင်ဆက်ဆံမှုအပေါ် အယူအဆ လွဲမှားခြင်း၊ ယောက်ျားနှင့် အဆင်မပြေ၍ လိင်ဘက်တွင် စိတ်လျော့ခြင်း၊ ထိုသို့ဆိုက လိင်ဆက်ဆံမှုအပေါ် အယူအဆ မှန်လာအောင် ကျွမ်းကျင်သူတို့နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရမည်။ ယောက်ျားနှင့် မပြေမလည်ဖြစ်က ပြေလည်အောင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရမည်။ လုံးဝမပြေလည်က ကွာရှင်းသင့် ကကွာရှင်းပြီး နောက်အိမ်ထောင် ပြုသင့်က ပြုရမည်။

❑ အရေးကြီးသည်ကား ယောက်ျားတွေ လိင်ဆက်ဆံတိုင်း သုက်လွှတ်၍ ကာမစည်းစိမ်ရသလို မိန်းမများ မရက ယင်းမိန်းမများမှာ ဤရောဂါ ရှိပြီဟု မထင်ရန်ဖြစ်၏။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ သဘာဝအားဖြင့်ပင် မတူ၍ လိင်ဆက်ဆံရာဘက်တွင် ကွာခြားကြောင်း ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။

ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေး (ဝါ) ပီယဆေးများ

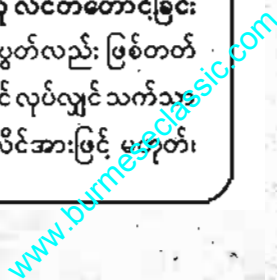
❑ လိင်ဘက်တွင် စိတ်လျော့နေသူ၊ မဟန်သူများရော၊ လိင်ဘက်တွင် မူမှန်နေသူများပါ လိင်ဘက်တွင် ပို၍ သန်လှို စွဲလှို

ကြ၏။

❑ သို့ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို ဆွဲဆောင်ရန် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် ပိုမို သန်စွမ်းရန်အတွက် ပီယဆေး၊ စန်းပွင့်ဆေးများ သို့မဟုတ်၊ ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေးများကို သိချင် သုံးချင်ကြ၏။ ဤသည်မှာ ယခုခေတ်မှမဟုတ်၊ ယောက်ျားမှမဟုတ်၊ ခေတ်အဆက်ဆက်ယောက်ျား၊ မိန်းမမရွေး၊ နေရာဒေသ လူမျိုးမရွေး။ သို့သော် များသောအားဖြင့် မည်သည့် ပီယဆေးမှ မစွမ်း။ မည်သည့် ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေးမှ မတိုး။

❑ “ယုန်ချို၊ လိပ်မွေး၊ ပုစွန်သွေး” ကို ပီယဆေးဆိုရာ၌ တကယ်တော့ ဘယ်ယုန်မှ ချိုမရှိ၊ ဘယ်လိပ်မှ အမွှေးမပေါက်၊ ဘယ်ပုစွန်မှ သွေးမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ မရှိတာစပ်မှ ပီယစွမ်းသည် ဆိုရာဝယ် ပီယဆိုသည်မှာ မရှိသည်ပင် အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သို့သော် လူတွေက တကယ်ရှိကြသည် ထင်ကြ၏။ အရူးအမူး ပီယဆေးရှာကြ၊ ဝယ်ကြ၏။ ငွေကုန် လူပန်း ပန်းမှန်းမသိ။

❑ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ ဇာတိပျိုလ်သီး၊ နန်းလုံးကြိုင်တို့သည် ကာမဆန္ဒတိုးစေသည်ဟု ယုံကြ၏။ မမှန်။ သို့သော် မည်သည့် ပူသော ဆေး၊ ပူသော ယားစေသော ဓါတ်ကိုမဆို လိင်တံကို ပွတ်ပါက လိင်တံမှာ တောင့်လာတတ်၏။ အလိုလို လိင်တံတောင့်ခြင်း (Priapism)။ ထိုအတူ မလိင်စေ့ကိုလည်း ပွတ်လည်း ဖြစ်တတ်၏။ ထိုသို့တောင့်နေရာက လျော့သွားအောင် လုပ်လျှင် သက်သာ၏။ ကျေနပ်၏။ သို့သော် စိတ်အားဖြင့် လိင်အားဖြင့် မတိုးတတ်။

ရုပ်သက်သက်ဖြင့်သာ။ သို့ဖြစ်၍ ဤသည်မှာ မကောင်း။

❑ ဆတ်ချိုနု၊ ကြံ့ချို၊ ကြံ့သွေး၊ ကိုယ်လေးပင် (ကျင်ဆန်း) စသည်တို့လည်း ဤမှာဘက်၌ မှာမည်ကြီး၏။

❑ တကယ်မဟုတ်။ စိတ်ထင်သောကြောင့်သာ။ စာကလေး၊ ငုံးဥ၊ လိင်ဥ စားလျှင်လည်း လိင်စိတ်ကြွသည်ဟု ထင်၏။ မဟုတ် စိတ်ထင်၍သာ။ ဘယ်ဥမဆို အာဟာရတန်ဖိုးတော့ ရှိသည်သာ။ ဤထက်မပို၊ ဖျံ့သာ၊ မျှော့ကံသာ၊ မျှော့ကံသွေး၊ ကနုကမာသာ၊ ငှက်သိုက်၊ သူတို့ကိုလည်း ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေးများ ဟု ထင်ကြ၏။ မဟုတ်။ အရက်ကိုလည်း ထင်ကြသည်။ တကယ်တော့ အရက်က လိင်စိတ်ကို လှုံ့ဆော်သည် မဟုတ်။ အရက်မူးလျှင် အရက် အကြောက် မရှိ၍ ရဲလာခြင်းသာ။ သို့ဖြစ်၍ မူးစဉ်၌ ရဲကြခြင်းဖြစ်၏။ သိပ်မူးလာလျှင် ဘာမှလုပ်မရ၊ စိတ်က ပါလည်း ကိုယ် ခန္ဓာက မလိုက်နိုင်။

❑ အချို့ဆေးများကား လိင်စိတ်ကြွစေသည် ထင်ရ၏။ ဥပမာ-ဆေးခြောက်၊ အယ်လ်အက်ဒီ (L.S.D)။ ဘိန်း၊ ဟိရိုအင်း တို့ကား တကယ်မစွမ်း၊ စိတ်ကူးနှင့်သာ စွမ်း၏။ အိပ်မက်ထဲမှာ နတ်သမီး တစ်ဘက် ငါးရာဖြင့်၊ လက်တွေ့တွင်ကား အလဲကား၊ ယောက်ျားများတွင် ဖိုဟိုမုန်း (Testosterone) ထိုးပေးက လိင် စိတ်ကြွသည်ဟု ဆို၏။ ဤလည်း တစ်ခဏ၊ အန္တရာယ် မကင်း။ မိန်းမများတွင် ထိုးက ပိုဒုက္ခရောက်နိုင်၏။ မိန်းမသဘာဝပျက်စီး သွားနိုင်သည်။

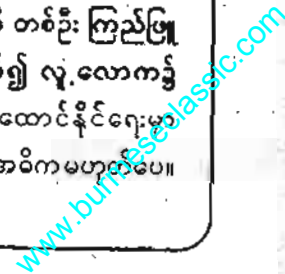
❑ သို့ဖြစ်၍ မည်သည် ပီယဆေး၊ ကာမဆန္ဒအားတိုးဆေးမှ အားမကိုးသင့်။ မယုံသင့်။ မိမိခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေး၊ စိတ်မှန် ကန်ရေးပေါ်တွင်သာ အားကိုးသင့်၏။ လိင်ဘက်တွင် မူမှန်ဆို တော်ပြီ။ မရွံ့မပဋိပဒါ၊ တန်ဆေး လွန်ဘေး၊ ဘာမျှ မသိလျှင် ပို၍ အန္တရာယ်ကြီး၏။

လိင်ဆက်ဆံခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်း

❑ လိင်ဆက်ဆံခြင်းသည် သဘာဝလုပ်ငန်းဖြစ်၍ လက်ထပ် ခြင်းမှာ လူမှုရေး လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

❑ ဆန်ကျင်ဘက် လိင် ၂ ခု မျိုးစပ်ရန်၊ သားစဉ်မြေးဆက် ပြန့်ပွားရန်အတွက် သဘာဝအရ လိုအပ်သည်ကား လိင်ဆက်ဆံ ခြင်းသာဖြစ်၏။ လက်ထပ်ခြင်းမှာ ယဉ်ကျေးသော လူတို့တွင်။ လူရိုးများ၊ ရှေးလူများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၌ မရှိ။ သို့သော် ယခုအခါ လူ့လောက၌ လက်ထပ်ခြင်းမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရန် လူ့ပတ်ဝန်း ကျင် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှ ခွင့်ပြုချက်ယူသည် သင်္ကေတ ဖြစ်နေ လေပြီ။

❑ တကယ်တော့ လက်ထပ်ခြင်းမှာ အရေးမကြီး၊ အရွယ် ရောက်သော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကြည်ဖြူ နှစ်သက်ရန်သာ အရေးကြီးသည်။ သို့ဖြစ်၍ လူ့လောက၌ သာယာစိုပြည်သော အိမ်ထောင်ကို တည်ထောင်နိုင်ရေးမှာ အဓိက။ ပကသနပါသော လက်ထပ်ခြင်းမှာ အဓိကမဟုတ်ပေ။

□ အိမ်ထောင်ဟုဆိုရာ၌ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့မှ ပေါက်ဖွားသော သားသမီးများကိုသာ ဆိုလိုသည်။ နှစ်ဘက် ဆွေမျိုး မိဘများ ပါဝင်သော အိမ်ထောင်စု အသိုင်းအဝိုင်းများကို မဆိုလို။ အကြောင်းမူ ဇီဝဗေဒ၊ သဘာဝတ္တဗေဒအရ အရေးကြီးသည်မှာ လင်နှင့်မယား သားသမီးများသာ ဖြစ်၍ နှစ်ဘက်မိဘများ အခြားဆွေမျိုးများမှာ အရေးမကြီးလှသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မှန်၏။ အိမ်ထောင်တစ်ခုတည်ဆောက်ရာ၌ အဓိကစဉ်းစားစရာမှာ လင်နှင့် မယား ပျော်ရွှင်ရေး၊ သဘောတိုက်ဆိုင်ရေး၊ ကျန်းမာထွားကျိုင်းသော သားသမီးများ မွေးဖွားရေး၊ ယင်းတို့ကို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ကျွေးမွေးပညာသင်ရေးသာ ဖြစ်၍ အခြားသူများမှာ တိုက်ရိုက် အရေးမကြီးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

□ ဤအိမ်ထောင်မျိုးကို ပြုရာ၌ အခြေခံမှာ ၃ ခုသာရှိ၏။

□ ပထမခြေခံမှာ လိင်ဆက်ဆံမှု (Sexual Congress) ဖြစ်၍ ဒုတိယအခြေခံမှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ဝင်ဆန့်နိုင်မှု (Social Compatibility) တတိယအခြေခံမှာ လင်နှင့်မယား စိတ်ထားဝိညာဉ်အားဖြင့် ပေါင်းစပ်မှု (Spiritual Union) ဖြစ်သည်။ ဤ ၃ ခုသဟဇာတဖြစ်မှ ပြည့်စုံမှ အိမ်ထောင်အောင်မြင်၏။ သို့မဟုတ်က အိမ်ထောင်မှာ ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုရှိနေမည်သာ။

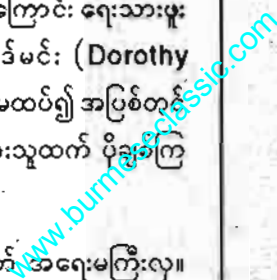
□ လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်၍ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမဘာမျှမတော်စပ်ဘဲ သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံးကြင်နာသွားနိုင်၊ ပြုစုသွားနိုင်၊ ချစ်သွားနိုင်သည်မှာ ဤဆက်ဆံမှုကြောင့်

ဖြစ်၏။ ဤဆက်ဆံမှုအဆင်ပြေက အခြားကိစ္စများတွင် အဆင်ပြေရန် လမ်းများ၏။ ဤ လိင်ဆက်ဆံမှု အဆင်မပြေက အခြားကိစ္စများ မည်သို့မျှ အဆင်မပြေနိုင်။ နောက်ပြီး ယဉ်ကျေးသော လူ့လောက၌ ယခုလက်ထပ်ကြသည်မှာ ဤလိင်ဆက်ဆံမှုကို မိမိကြိုက်နှစ်သက်သူ သို့မဟုတ် လူကြီးသူမများ ပေးစားက တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် ထာဝစဉ် ဆက်ဆံရန် အခွင့်ပြုချက် အသိအမှတ် ပြုချက် ရယူခြင်းသာ ဖြစ်၏။

□ တကယ်တော့ မည်သူမျှ ခွင့်မပြုလည်း နှစ်ဦးသဘောတူက ရယူနိုင်မည်သာ။ သို့သော် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် အိမ်ထောင် တစ်ခုအဖြစ် ဝင်ဆန့်လို၍ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ဥပဒေသကို လိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

□ သို့ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်သော လူ့ဘောင်၏ ပကာသနကို မကြိုက်သော ပညာတတ်များ၊ လူမှုရေး ပညာရှင်များ၊ လက်ဝဲသမားများမှာ လက်မထပ်ဘဲ နှစ်ဦးသဘောတူက လင်မယားအဖြစ် နေသွားကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဥပမာ အင်္ဂလန်မှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ လာရောက်ဖူးသော မြန်မာနိုင်ငံအကြောင်း ရေးသားဖူးသော သတင်းစာဆရာမကြီး ဒေါ်ရသီဇန်မင်း (Dorothy Woodman) တို့ ဇနီးမောင်နှံ။ ဤသို့ လက်မထပ်၍ အပြစ်တင်စရာ မဟုတ်။ သူတို့မှာ အချို့လက်ထပ်ထားသူထက် ပိုချစ်ကြကြင်နာကြ သစ္စာရှိကြ၏။ သေမှ ကွဲကြ၏။

□ လိင်ဆက်ဆံခြင်းမှာလည်း ကြာသော် အရေးမကြီးလှ။

အရေးကြီးသည်ကား နှစ်ဦးချစ်ဖို့ကြင်နာဖို့သစ္စာရှိဖို့ပင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လိင်ဆက်ဆံမှု တစ်ခုတည်းအတွက်ဆိုက ရရာ မိန်းမ ယောက်ျားနှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ တစ်ဦးစီ သတ်မှတ်နေဖို့ မလို။

□ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်နှစ်ဦး တပ်မက်ချစ်ခင်လာလျှင် လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ မပါ၍မရ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပါတော့၏။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုအဆင်မပြေက အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ။ လိင်ဆက်ဆံမှု တစ်ခုတည်းနှင့်ကား လောကတွင် နေလိုမရ။ စားဝတ်နေရေး၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ပါဝင်နိုင်ရေးအတွက် အရေးကြီး၏။ ဤသို့ပါဝင်ရာ၌ အခြေခံ ယူနစ်မှာ မိသားစု (၀၁) အိမ်ထောင်စု (Family)။ သို့ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ကွဲများမှာ အိမ်ထောင်ပြုကြရ၏။ အိမ်ထောင်ဖြစ်အောင် လက်ထပ်ကြရခြင်းဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းက အိမ်ထောင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုမှုကို ခံယူ၍ လူလုပ်ကြရ၏။ ဤကား လိင်ဆက်ဆံမှုပေါ် အခြေခံ၍ ယဉ်ကျေးတိုးတက်လာသော အဆင့်။

- ဤမျှနှင့်ကား မလုံလောက်။
- ဤမျှနှင့်ကား အိမ်ထောင်မှာ သာယာစိုပြည်တာရှည်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်။
- အကြောင်းမှာ

□ အိမ်ထောင်အဖြစ် နေလာရာတွင် လင်နှင့် မယား စိတ်အားဖြင့်၊ ခံစားမှုအားဖြင့် နှစ်ဦးသဘောတူ ညှိနှိုင်းရန်မှာလည်း အရေးကြီးသောကြောင့် ဖြစ်၏။

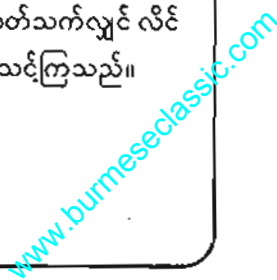
□ ဤသို့ညှိနှိုင်းရမှ ဘဝချင်း ဆုံတော့မည်။ စိတ်ဝိညာဉ်ချင်း ဆုံတော့မည် (Spiritual Union)။ ဤဟာရလျှင် အိမ်ထောင်မှာ အသာယာဆုံး လောကနိဗ္ဗာန်။ ဤအခြေခံဆိုက အခြားကိစ္စများ၊ ဥပမာ လိင်ဆက်ဆံမှုပင် ဘေးဖယ်ထား၍ ရ၏။

□ သို့သော် လင်နှင့် မယား ရိုးမသွား၊ မုန်းမသွား၊ ရန်မဖြစ်တာရှည်၊ ချစ်ခင်တွယ်တာသွားသည်။ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ရန်အတွက် ရေရှည်သဘောတိုက်ဆိုင်မှု၊ ရေရှည်လိင်ဆက်ဆံခြင်း ပြေလည်မှု လူမှုရေး အောင်မြင်မှု လို၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအချက်မှာ ရရန်ခက်ခဲလွန်း၏။ ဤအချက် ရပြီဆိုက အိမ်ထောင်မှာ လောကနိဗ္ဗာန် အစစ်ပင်။

□ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်တည်ဆောက်ရာ၌ လက်ထပ်ခြင်းမှာ အဓိကမဟုတ်။ လိင်ဆက်ဆံမှုသာ အဓိက။ အခြေခံအကျဆုံး။ နောက်မှ လူမှုရေးဝင်ဆန်မှု၊ အောင်မြင်မှု၊ ပြီးမှ စိတ်ချမ်းသာမှု သုခ။ သို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင် လိင်ဆက်ဆံမှု၏ အခန်းကဏ္ဍအမှန်ကိုလည်း သိသင့်ကြသည်။

လိင်စိတ်နှင့် မိန်းမ

□ အထူးအထွေ ပြောစရာ မလို။

❑ ယောက်ျားလည်းလိင်၊ မိန်းမလည်းလိင်၊ သို့ဖြစ်၍ လိင်မှ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လျှင် မိန်းမတွေလည်း အသည်းနှလုံးနှင့် ခံစားမှု ရှိသည်ဟု သိရမည်။ သို့သော် သူ့အတိုင်းအတာနှင့် သူ။

❑ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရာ၌ ယောက်ျားချည်း စိုးမိုးလှုပ်ရှားသူ မဟုတ်။ မိန်းမလည်း စိုးမိုး လှုပ်ရှားသူဟု ဆိုရမည်။ ယောက်ျားတွေမှာ လိင်စိတ်ရှိသလို မိန်းမတွေမှာလည်း လိင်စိတ် ရှိသည်။ သို့သော် ယောက်ျားတွေ၌ လိင်စိတ်မှာ လူပျိုပေါက်သည်မှ သေသည်အထိ အမြဲရှိနေ၏။ မိန်းမတွေတွင်ကား ထိုသို့မဟုတ်။ အရွယ်ရောက်စဉ် သိပ်မသိသာ။ သွေးဆုံးသည်အခါ သိပ်မရှိ။ အသက် ၁၈ နှစ် ၃၀ အတွင်းသာ ပိုရှိသည်။ ရာသီလာကာနီး၌ လည်းကောင်း၊ လာပြီးစဉ် လည်းကောင်း ပိုရှိတတ်၏။ သို့သော် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း ကာမစည်းစိမ် မရ။

❑ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမအဓိကကွာခြားချက်ကား ယောက်ျားများအတွက် အချစ်ဆိုသည် ကစားစရာ၊ လိင် (လိင်ဆက်ဆံမှု) ဆိုသည် သဘာဝ၊ မိန်းမများအတွက် အချစ်ဆိုသည်မှာ ယုံကြည်အားကိုးစရာ၊ လိင်ဆက်ဆံမှုဆိုသည်ကား ဘဝကို ပုံအပ်ရခြင်း။ ဤသည်ကို လူတိုင်းသိက လောက၌ နေပျော်ပြီ။ ။

အခန်း ၅

လိင်ဆက်ဆံပြီး နားနေနည်းများ

ဗုဒ္ဓသစ်ချောမြုခြင်း

- ❑ ကာမစည်းစိမ်ကို ပြိုင်တူရသော နန်းမောင်နံ့များမှာမူ...
- ❑ ဆက်ဆံပြီးသည်နှင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကျေးဇူးတင်စကား၊ ချစ်စကားတို့ကို ဆိုပြီး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အခါခါပြန်၍ နမ်းရှုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှု အပြီးသတ်ကာ အိပ်နိုင်ကြပေသည်။
- ❑ သို့ရာတွင် များသောအားဖြင့် ကျေနပ်မှုကို ယောက်ျားဖြစ်သူများက အရင်ရတတ်သည်။ ရသည်နှင့်၎င်းတို့သည် သတိပြန်ဝင်လာကာ မိန်းမနှင့်ခွာလျက် ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်လိုက်ချင်ကြသည်။ မိန်းမများမှာမူ ကာမစည်းစိမ်ကို နောက်မှရသဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူ အိပ်သောအခါ၌ ၎င်းတို့မှာ မပြီးသေးပေ။ ကာမဂုဏ်ကြောတွင် ဆက်လက် မျှောလျက် အချိန်အတော်ကြာကြာ စည်းစိမ် ခံစားလို မိန်းမလိုကြပေ၏။ ယောက်ျား၏ ရင်ခွင်၌ ကွေး၍ နေလိုကြပေ၏။ ဤသို့နေမှသာလျှင် ၎င်းတို့မှာ ဖင်းပြည်

ကျပ်ပြည် ပျော်ရွှင်မှု ရကြပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သက်လွှတ်ပြီးလျှင် ပြီးချင်း ယောက်ျားသည် မိန်းမထံမှ ခွာကာ ချက်ချင်း မအိပ်လိုက် သင့်ပေ။ မိန်းမဖြစ်သူ၏ အရသာခံမှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေ ရန် ဆက်လက် ဖက်တွယ်လျက်၊ ဆက်လက် ချောမြို့ပွတ်သပ် လျက် နေအပ်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မိမိကျေနပ်မှုရပြီး ဖြစ် သော်လည်း မိန်းမဖြစ်သူအား တယုတယ ဖွေလျက် ပါးကို နမ်းရင်း မျက်နှာ၊ လည်ပင်း စသည်တို့ကို နမ်းရင်း ချစ်ဖွယ် ကြိုက်ဖွယ် ချို သာသော စကားတို့ကို ပြောနေအပ်ပေသည်။

□ ရံဖန်ရံခါလည်း နတ်ခမ်းသားများကို စုတ်လိုက်၊ ရင်သား စသည်တို့ကို နမ်းလိုက်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ပွတ်လိုက်ဖြင့်လည်း ချောမြို့နေအပ်ပေသည်။

□ ဤသို့ပြုလုပ်သဖြင့် မိန်းမဖြစ်သူမှာ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်၊ စိတ်ချမ်းမြေ့ကြီး ချမ်းမြေ့ကာ လိင်ဆက်ဆံမှု သာယာမှုကို တဝကြီး ရစေနိုင်ပေ၏။ မိန်းမဖြစ်သူတွင် ကျေနပ်မှုအထွတ် အထိပ်သို့ရောက်သည်အခါ၎င်း၏ သားအိမ်ယောနိအင်္ဂါတို့သည် လည်းကောင်း၊ တင်ဆွဲကွင်း ကြွက်သားများသည်လည်းကောင်း တုန်၍ လှုပ်၍ လာရာမှ တစ်ကိုယ်လုံး ကြွလာကာ ယောက်ျား ဖြစ်သူအား အတင်းဖျစ်ညှစ် တွယ်ကပ်ထားသည်အထိ ဖြစ်လာ တတ်ပေ၏။ ဤသို့ဖြစ်လာသောအခါ ယောနိထံမှ မထုတ်ရသေး သော လိင်တံသည်လည်း ယောနိအင်္ဂါ၏ ရှုံ့တွဲ ဖျစ်ညှစ်မှုများ

ကြောင့် အရသာများစွာ ရှိသွားပေ၏။ ဤသို့ဖြစ်ပြီး မကြာမီပင် နှစ်ယောက်စလုံး အပူကင်းစွာ အိပ်ချင်လာကာ တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ခွေသွားတတ်ကြပေသည်။ ထိုရောအခါ၌ အကောင်းဆုံးမှာ နှစ်ယောက်စလုံး အိပ်ပစ်လိုက်ရန်ပေတည်း။

□ အကယ်၍ ကျေနပ်မှုကို ယောက်ျားဖြစ်သူကသာ ရပြီး မိန်းမဖြစ်သူက ပြိုင်တူလို မရပါက မိန်းမဖြစ်သူမှာ အားမလိုအား မရ ဖြစ်ကာ ဆန့်တင်နှင့် ကျန်ရစ်တတ်လေသည်။ ဤသို့ ဖြစ် သည်ကို ပြီးမြောက်ရန်အတွက် ယောက်ျားဖြစ်သူက ထပ်မံလှုံ့ ဆော်၍လည်း အကျိုးမထူးလှပေ။ အရေးကြီးသည်မှာ သက်လွှတ် ခြင်းကို ထိန်းနိုင်သမျှ ထိန်း၍ မိန်းမကျေနပ်မှုရကာ နီးမှ ယောက်ျားဖြစ်သူက သက်လွှတ်ခြင်း ပြုနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

□ နှစ်ယောက်စလုံး ကျေနပ်ပြီးပါက ထပ်မံ၍ ပွတ်သပ်လှုံ့ ဆော်ခြင်းမျိုးကို မလုပ်သင့်ပေ။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် မိန်းမ များအား နောက်တစ်ခါ လိင်ဆက်ဆံဖို့ ပြုလုပ်ရန် ပြင်ဆင်ပေး သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေ၏။ ယောက်ျားများမှာကား ထိုသို့မဟုတ်။ နားပြီးမှသာ တတ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှု တစ်ခါပြီးလျှင် နှစ်ယောက်စလုံး ခေတ္တနားသင့် အိပ်သင့်သည်။

□ နှစ်ယောက်လုံး ထပ်မံအလိုရှိမှ ကျန်းမာမှသာလျှင် ဆက် လက်၍ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသင့်သည်။

လိင်ဆက်ဆံပြီး မှားနေလဲလျောင်းခြင်း

❑ လိင်ဆက်ဆံပြီး ကျေနပ်မှုရသောအခါ၌ မိန်းမဖြစ်သူသည် ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့် အတူဖက်၍သာ အိပ်ချင်တတ်ကြသည်။

❑ ယောက်ျားဖြစ်သူမှာကား ထိုသို့မဟုတ်။ မိမိကျေနပ်သည်နှင့် မိန်းမကို ဂရုမစိုက်ချင်တော့ဘဲ ခြေပစ်လက်ပစ်သာ အိပ်လိုက်ချင်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့မအိပ်မိအောင် ယောက်ျားတိုင်း သတိထားသင့်ပေသည်။

❑ အတူဖက်၍ လဲလျောင်း အိပ်စက်မိရန်အတွက် အကောင်းဆုံး ပုံစံမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဘေးတိုက် လိင်ဆက်ဆံမှု ပုံစံပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤပုံစံ၌ နှစ်ယောက်စလုံး ကြာရှည်နေနိုင်ရန်ကား ခဲယဉ်းပေသည်။ အထူးသဖြင့် မာသော အိပ်ရာပေါ်၌ ပို၍ ခက်ခဲပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မပျော့လွန်း၊ မမာလွန်းသော မွေ့ရာပေါ်၌ အိပ်ရန် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။

❑ ဤ၌ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော အိပ်ရာပေါ်၌ နှစ်ယောက်အတူ ကွေး၍ လဲလျောင်းနေပြီး ဆက်တိုက် တစ်ခါတည်း အိပ်ပစ်လိုက်ခြင်းမျိုးကိုကား ရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။ အကြောင်းမူကား အချိန်ကြာကြာ မအိပ်စက်မီ ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ၎င်းတို့၏ လိင်အင်္ဂါများကို ဆေးကြောသုတ်သင်သင့်ကြသောကြောင့်ပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံပြီး တစ်နာရီခန့်လောက်သာ အတူလဲလျောင်း အပန်းဖြေအပ်ပေသည်။ ဤအချိန်ကျော်က

ယောက်ျားရော မိန်းမပါ လိင်အင်္ဂါများကို ဆေးကြော၍ အိပ်လိုက်အိပ်။ မအိပ်လိုက် အခြားအလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်နေအပ်ပေ၏။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကို တစ်ဖန် ပြန်လည် သစ်စေ၊ လန်းဆန်းစေသည်။ စိတ်သစ် လူသစ်ဖြစ်ပါက မည်သည့်အလုပ်ကို မဆို အာရုံဝင်စားစွာနှင့် ပြန်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်ပေသည်။ ။

အခန်း ၆

ယောက်ျားတို့အကြောင်း

လိင်တံပမာဏ

- ❑ မိမိ၏ အင်္ဂါကို အခြားသူများထက် ကြီးမားစေချင်သော ဆန္ဒမှာ ယောက်ျားတိုင်းလိုလို၌ပင် ရှိကြသည်။
- ❑ သို့ဆန္ဒရှိသောကြောင့်ပင် ယောက်ျားအများအပြားသည် မိမိတို့၏ လိင်တံ အကြီးအသေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမြဲတမ်း စိတ်အနေနှင့် အယုက် ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။ ၎င်းလူများအား အောက်ပါအတိုင်း ၃ မျိုး ၃ စားခွဲခြားနိုင်၏။

- (၁) တကယ်သေးသဖြင့် အခြားသူများထက် သေးသည်ဟုဆိုကာ စိတ်အားငယ်နေသူများ။
- (၂) တကယ်မသေးဘဲ ပို၍ ကြီးလိုသော ဆန္ဒကြောင့် အားမလို အားမရဖြစ်ကာ စိတ်ပျက်နေသူများ။
- (၃) မည်သို့သော အရွယ်ပမာဏရှိစေ၊ မိမိ၏ ကိုယ်ကို မိမိ မယုံကြည်သော သူများဟူ၍ ဖြစ်သည်။

❑ ပထမအမျိုးအစားသည် သေးငယ်သည် မှန်သော်လည်း စိတ်အား မငယ်သင့်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လိင်တံသေးသော သူများသည် ယောနိဝကျဉ်းသော အမျိုးသမီးများနှင့် လက်ထပ်နိုင်သောကြောင့်ပေတည်း။ ယောနိဝ ကျဉ်း မကျဉ်း သိရန်မှာကား အမျိုးသမီး၏ ခန္ဓာကိုယ် အနိမ့်အမြင့်ကို ကြည့်၍ လည်းကောင်း၊ ပါးစပ် ကျယ် မကျယ်ကို ကြည့်၍ လည်းကောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်ဟု သိရသည်။

- ❑ များသောအားဖြင့်-
- ❑ အရပ်ပုသူ၊ ပါးစပ်ပေါက် ကျဉ်းသူများ၏ ယောနိဝသည် ကျဉ်းတတ်ပေ၏။
- ❑ အရပ်ရှည်သူ၊ ပါးစပ်ပေါက် ကျယ်သူတို့၏ ယောနိဝသည် ကျယ်တတ်ပေ၏။
- ❑ အခြား အားတက်ဖွယ်အချက်မှာလည်း လိင်ဆက်ဆံမှုပုံစံများကို လေ့လာပြီး လိင်တံနှင့် ယောနိဝတို့ အနေအတော် ဖြစ်သော ပုံစံကို လက်ခံဆက်ဆံခြင်းဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး ကျေနပ်မှုကို ရနိုင် ပေ၏။
- ❑ ထို့အတူ ယောက်ျား၏လိင်တံ အရွယ်ပမာဏကိုလည်း ယောက်ျား၏ နှာခေါင်းနှင့် ခြေမတို့ကို ကြည့်၍ ခန့်မှန်းနိုင်သည် ဟု ဆိုကြသည်။ နှာခေါင်းကြီးသူ၊ ခြေမတုတ်သူများတွင် လိင်တံ တုတ်၍ နှာခေါင်းငယ်သူ၊ ခြေမ ပိန်သူများတွင် လိင်တံသေး

လေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အာဖရိက လူမျိုးများ(ကပ္ပလီ)၏ လိင်တံ သည် ဥပရောပ လူမျိုးများ (မျက်နှာဖြူ)၊ အာရှတိုက်သားများ (အသားဝါ၊ ညိုများ) တို့၏ လိင်တံထက် ပို၍ ကြီးကြပေ၏။

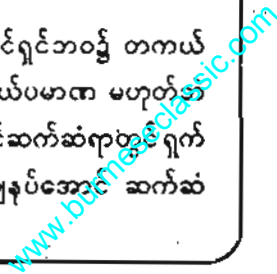
❑ ဒုတိယနှင့်တတိယအမျိုးအစားလူများသည် ပို၍ များပြားပြီး အာလုံးလိုလိုပင် လိင်အကြောင်းကို နားမလည်၍ ဖြစ်ကြရလေသည်။ ဤသူများသည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ လူပျိုပေါက်ကာလ သား ဘဝ၌ အခြားလူပျိုပေါက်များ၊ လူပျိုကြီးများ၏ လိင်တံ အကြောင်း သိကောင်းစရာ၊ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောသမျှ၊ ကြားဝါသမျှများကို ကြားပြီး ထိုကြားသိချက်နှင့် မကိုက်ညီသော မိမိတို့၏ လိင်တံကို ပေမမိ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိလူစဉ်မမိဟု ထင်ကာ စိုးရိမ်သောက ရောက်နေကြရခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ယောက်ျားလေးတိုင်းလိုလိုပင် တစ်တောင်ရှည်သော လိင်တံ၊ နို့ဆီဖူးကွဲသော လိင်တံများအကြောင်းကို ကြားဖူးကြပေသည်။ ဤကြားဖူးနားဝများသည် လန်ဒြတ်ဒီပနီဖြစ်၍ တကယ်မရှိသည်ကို အရွယ်ရောက်သည်အထိ သူတို့ မသိကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ မိမိလိင်တံ တစ်ပေခွဲမဟုတ်တောင် စီးကရက်ဘူးတော့ ကွဲစေချင်ကြသည်။

❑ ဤသည်တို့ကား မသိနားမလည်၍ ယုံကြည်ကြခြင်းပေတည်း။ တကယ်လိင်ပညာကို မလေ့လာ မလိုက်စား၍ စိတ်တွင် အစွန်းထင်ကြခြင်းပေတည်း။

❑ တကယ်တော့မူ လိင်တံအပါအဝင် ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများ၏ အရွယ်ပမာဏသည် လူမျိုး၊ မျိုးရိုးကိုလိုက်၍ လည်းကောင်း၊ လေ့ကျင့်မှုကိုလိုက်၍ လည်းကောင်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ကိုလိုက်၍ လည်းကောင်း ကြီးတတ်ကြ၊ ငယ်တတ်ကြပေသည်။

❑ အနောက်နိုင်ငံထုတ် လိင်ပညာစာအုပ်များ၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ခန္ဓာဗေဒစာအုပ်များ၌ တောင်နေသော လိင်တံ၏ ပျမ်းမျှအရှည်သည် ၆ လက်မမှ ၇ လက်မခန့်ထိ ရှည်၍ အချင်းသည် ၁ လက်မမှ ၂ လက်မထိ ရှိသည်ဟူ၍ပင် ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ ဤအတိုင်းအတာများသည် ခန္ဓာကိုယ်သေးသော၊ အရပ်ပုသော အရှေ့တိုင်းသား မြန်မာများအတွက် မဟုတ်ပေ။ မြန်မာများတွင် မူဤထက်ပို၍ ငယ်ပေမည်။ မြန်မာတစ်ယောက်တွင် တောင်နေသော အခါ၌ ၅ လက်မမှ ၆ လက်မခန့်ရှည်၍ ၁ လက်မခန့် အချင်း ရှိလျှင် ပေမီသည်။ လူစဉ်မိသည်ဟူ၍ပင် ယူဆကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်တံ၏ အရွယ်ပမာဏကို အထူးအလေးပေးကာ တွေးနေ၊ ဆွေးနေခြင်း မပြုအပ်ပေ။ တွေးနေ ဆွေးနေပါက ဥပါဒါနိကြောင့် ဥပါဒါရောက်ဆိုသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ပန်းသေ ပန်းညှိုးရောဂါများ ရတတ်ပေ၏။

❑ တစ်ကြောင်းမှာလည်း အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝ၌ တကယ်အရေးကြီးသည်မှာ လိင်အင်္ဂါများ၏ အရွယ်ပမာဏ မဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ချစ်ခင် ကြင်နာခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ရှက်ကြောက်မှု မရှိဘဲ နှစ်ဦးစလုံး သာယာကျေနပ်အောင် ဆက်ဆံ

နိုင်ခြင်းတို့သာလျှင် ဖြစ်ပေရကားလိင်၏ အရွယ်ပမာဏသည် အိမ်ထောင်သည်အဝ၌ ထည့်သွင်း စဉ်းစားစရာပင် မလိုချေ။

လိင်၏ စွမ်းအင်

□ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ လိင်၏ စွမ်းအင်သည် ၎င်း၏ အရပ် အမောင်း ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ပေါ်တွင် တည်မနေဘဲ ၎င်း၏ ဝှေးစေ့မှ သုက်မည်မျှ ထွက်နိုင်သည်၊ ဟိုမှန်းမည်မျှ ထွက် နိုင်သည်ဆိုသော အချက်ပေါ်တွင် တည်နေပေသည်။

□ သုက်ကောင်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဟိုမှန်း ထုတ်လုပ်မှုများသည် လူမျိုးပေါက်ပြီး ငယ်ရွယ်စဉ် အဝ၌ အထူးအားကောင်း၍ အသက် ကြီးလေ အရှိန်လျော့လာလေလေ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ငယ်ရွယ် သူယောက်ျားများသည် အသက်ကြီးသူများထက် လိင်ဘက်တွင် ပိုမို သန်စွမ်းကြသည်။ ထိုအတူ လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုဘဲ နှစ်၊ လအကြာ ကြီး အောင်ထားပြီး နေသူများသည် မှန်မှန် ဆက်ဆံမှု ပြုနေသူ များထက် လိင်ဘက်တွင် ပိုမို သန်စွမ်းကြသည်။

□ လိင်စွမ်းအင်ကို အချို့က ယောက်ျားပီသမှုနှင့် ထပ်တူ ထပ်မျှ သဘောရသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူကြသည်။

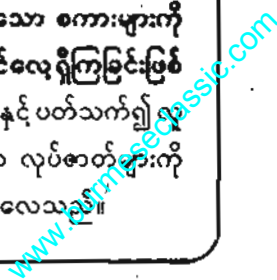
□ လိင်စွမ်းအင်သည် ကျေနပ်အောင် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ် နိုင်ခြင်းသာဖြစ်၍ ယောက်ျားပီသမှုမှာ ကျားကျား လျားလျားရှိမှ၊ သဘောထားကြီးမှုနှင့် အလုပ်တစ်ခုကို ဇွဲနပ်ကြီးစွာ အောင်မြင် အောင် လုပ်နိုင်မှုစသော အရည်အချင်းများနှင့်လည်း ပြည့်စုံရန်

လိုအပ်သဖြင့် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူညီသည်ကို နားလည်ကြရန် လိုအပ်ပေသည်။ မည်မျှပင် လိင်စွမ်းအင်နှင့် ပြည့်စုံသော သူဖြစ် လည်း မြင့်မြတ်သော စိတ်နှင့် အရည်အချင်း မရှိပါက ယောက်ျား ပီသမှု မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထိုအတူ ယောက်ျားပီသသူ ဖြစ်လျက်လည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသဖြင့် ယောက်ျားလိင်အင်္ဂါများ ပျက်စီးချွတ် ယွင်းကုန်က မည်သို့မျှ လိင်စွမ်းအင် အပြည့်အဝ မရှိနိုင်ချေ။ အခြား တစ်ဘက်မှာလည်း လိင်စွမ်းအင်မှာ အသက်ကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲသွား၊ လျော့သွားသော်လည်း ယောက်ျားပီသမှုမှာ အသက်ကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲမှု မရှိပေ။

□ ယောက်ျားပီသသူသည် တစ်သက်လုံး ယောက်ျားပီသသူ သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

□ လိင်စွမ်းအင်နှင့်ပတ်သက်၍ အချို့ ယောက်ျားများသည် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုနိုင်သော အကြိမ်ပေါင်းကို ကြည့်၍ ပြောဆိုလို ကြသည်။

□ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုသော အကြိမ်များလေ၊ လိင်စွမ်းအင်များ လေဟု ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ “သူကဖြင့် တစ်ည ဘယ်နှစ်ကြိမ်ပဲ” “သူကဖြင့် ညတိုင်းပဲ” စသော စကားများကို ယောက်ျားအချင်းချင်း ပြောဆိုနှောင့်နှေးလေ့ရှိကြခြင်းဖြစ် ပေသည်။ အချို့ ယောက်ျားများမှာမူ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လူ့ အထင်ကြီးရန်အတွက် တကယ်မဟုတ်သော လုပ်ဇာတ်များကို ပြောပြ၍ မိမိတို့၏ စွမ်းအင်ကို ကြွားဝါတတ်လေသည်။

□ ဤသို့ကြားဝါတတ်ခြင်းများကြောင့် လည်းကောင်း၊ သူများကြားဝါသည်ကို ယုံကြည်မိ၍ မိမိကိုယ် မိမိ မယုံကြည်တော့သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘာဝအလျောက် လိင်စွမ်းအင်များ ပြောင်းလဲသွားသောအခါ အချို့သော လိင်အကြောင်းမသိ နားမလည်သည်ယောက်ျားများမှာ အစိုးရိမ်လွန်၊ အပူလွန်၍ မိမိကိုယ် မိမိ ယုံကြည်မှု မရှိတော့ဘဲ ပန်းသေသောဘဝသို့ ရောက်သွားတတ်ကြလေသည်။

□ ဤသို့သော အဖြစ်အပျက်ပေါင်း များစွာတို့မှ အောက်ပါ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို လူတိုင်းနားလည်ရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

□ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်သည် ဘွဲ့ မရခင်က ပင်လျှင် အပိုးအပန်းသန်သူဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အခွင့်ရလျှင် မကောင်းသော မိန်းမများကိုလည်း လိုက်စားတတ်သည်။ ကျွန်တော်က မည်သို့ပင် ပြောပြော သူ့အကျင့်ကို မဖျောက်ခဲ့။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်တို့ကိုပင် သူ မည်မျှ စွဲကြောင်း၊ စွမ်းကြောင်း ကြားဝါတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် သူ့အား လွတ်ထားကာ ကိုယ့်စာ ကိုယ်ဖတ်၍သာ နေခဲ့ကြသည်။

□ ၁၉၅၈ ခုနှစ်၌ ဝါဏီဇွဲဘွဲ့ကို သူရ၍ ဘက်တစ်ခုတွင် အလုပ်ရသည်ဟု သိရသည်။ ၎င်းဘက်တွင်လုပ်ရင်း လုပ်ဖော်ကိုင်းဖက် စာရင်းစစ် အမျိုးသမီး တစ်ဦးနှင့် သမီးရည်းစားဖြစ်ကြသည်။ တွဲနေကြသည်ဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ကြားနေရ

လေသည်။

□ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်နှစ်ဦး၌ သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်လိုက်ကြရာ သူတို့လက်ထပ်ပွဲသို့ ကျွန်တော်တို့လည်း တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် အတည်တကျ အိမ်ထောင်ကျသွားသည်ကို သိရသဖြင့်လည်း ကျွန်တော်တို့တစ်တွေလည်း ဝမ်းသာ၍ မဆုံးခဲ့။ သူ့အကျင့်တွေ ပျောက်တော့မည်ဟု တွေးမိ၍လည်း ဝမ်းသာခဲ့ရလေသည်။

□ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၌ ကျွန်တော်ဆရာဝန်ဖြစ်၍ နယ်သို့ထွက်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၌ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်သည်။ မကြာပါ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ကျွန်တော်ဆီ ပေါက်လာကာ ကျွန်တော်ထံမှ အကူအညီ တောင်းလေတော့သည်။ သူတောင်းသော အကူအညီကား အခြားမဟုတ်။ သူ ပန်းသေနေသဖြင့် ပျောက်အောင် ကုသပေးရန်ပါတည်း။

□ ကျွန်တော်က “မင်းဟာ မဖြစ်နိုင်တာဘဲကွာ၊ ကလေးလဲ နှစ်ယောက်ရပြီဆိုတော့ ဟား... ဟား မင်းရူးနေပြီထင်တယ်” ဟု ဟားလိုက်သောအခါ သူ့မှာ မျက်နှာငယ်လေးနှင့် “မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ချင်းရာ၊ တကယ်ပါ။ ခုလိုဖြစ်နေတာ ငါ့နှစ်ရှိနေပါပြီ။ မင်းသေသေချာချာ နားထောင်ပါဦး။ လူပျိုဘဝကဆိုရင် ငါ တစ်ညကို ၃၊ ၄ ခါ ပြီးတယ်။ လက်မထပ်ခင်မှာ ငါ့မိန်းမနဲ့ အိပ်လို့ပဲ ရခဲ့တာပဲ။ အိပ်လို ဖြစ်ခဲ့လို့လဲ နောက်ဆုံးကလေးရလာလို့ တို့လက်ထပ်လိုက်ကြတာ မင်းသိသား မဟုတ်လား။ အဲ... လက်ထပ်ပြီး

တော့ အစမှာ တစ်ညကို ၂ ခါ၊ ၃ ခါ လောက် ရသေးတယ်။ နောက် တစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ တစ်ည တစ်ခါ ၂ ခါပဲ ရလာတော့ တယ်။ အဲဒါ မနှစ်ကတော့ ဆန္ဒရှိတိုင်း ယူမယ်ကြံရင် ယူလိုက်မရ တော့ဘူး။ ငါ့မိန်းမလဲ စိတ်ပျက်လို့၊ တကယ်ပါကွာ၊ ငါ့ကို ကူညီပါ ဦး” ဟူ၍ သူက ဆက်တိုက်ပြောကာ အသနားခံလေသည်။ ကျွန် တော်လည်း နောက်ဆုံး မတတ်သာသဖြင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်ကြီးများထံ သူတို့ လင်မယားကို ခေါ်သွားရပေသည်။

❑ သူတို့ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးသော အခါ ဆရာဝန်ကြီးများ က ကျွန်တော်အား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေသည်။

❑ “မင်း သူငယ်ချင်း ပန်းသေတာက အမှန်ပဲကွ။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်စုံတစ်ရာ ချွတ်ယွင်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တာပဲ။ သူက လူပျိုဘဝမှာ မိန်းမလိုက်ရင်း ဆက်ဆံတဲ့အကြိမ်အတိုင်း လက်ထပ်ပြီးလဲ ဆက်ဆံချင်တယ်။ သဘာဝအလျောက် ဆက်ဆံ မှု စွမ်းအင်ဟာ ကျလာတတ်တာကို သူမသိဘူး။ အဲဒါ တစ်ဖြည်း ဖြည်းနဲ့ တစ်နေ့ ၃ ခါ၊ ၄ ခါက တစ်နေ့ တစ်ခါ၊ နောက်တစ်ပတ် မှာ တစ်ရက် နှစ်ရက်၊ အဲဒီကနေ တစ်လမှ တစ်ရက်လောက်ပဲ ဆက်ဆံလို့ ရလာတော့ မင်းသူငယ်ချင်းက သူ့လိင်စွမ်းအင်ဟာ ကျသွားပြီ။ သူတော့ လူဖြစ်ရှုံးပြီဆိုပြီး အကြီးအကျယ် စိုးရိမ်ပူပန် ရာက နောက်ဆုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အယုံအကြည် မရှိတော့တာကို သဘာဝပဲလို့ မသိတော့ ပိုဆိုးကုန်တာပေါ့။ အဲဒါပါပဲကွာ” ဟူ၍ ပြောပြလေသည်။

❑ “ပူတော့ မပူပါနဲ့ကွာ။ ငါက သူ့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြဆွေးနွေးရင် ပျောက်သွားမှာပါ” ဟူ၍လည်း ဆရာကြီးများ က ပြောပြလေသည်။

❑ အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်ကို သေသေချာချာ စိစစ်လေ့ လာပါက အောက်ပါအချက်များကို တွေ့ရမည် ဖြစ်လေသည်။

❑ ပထမ အချက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းသည် လူပျိုဘဝတစ်ခါတစ်ရံ အပျော်လိုက်စဉ်က လိင်ဆက်ဆံမှု အကြိမ် များကို သူ့အနေနှင့် ထာဝစဉ် လုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်နေ ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်အခါက လူပျိုဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ မှန်မှန် ကန် ကန် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုနိုင်သော ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ အခွင့်ရ၍ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုပါက အသက်ကြီးသောအခါ လက်ထပ်ပြီးသော အခါ၊ မှန်မှန် လိင်ဆက်ဆံသော အခါထက် အကြိမ်ပိုများမည်၊ ဆန္ဒ ပိုများမည်ဖြစ်သည်ကို သူမသိချေ။ မသိသဖြင့် အသက်ကြီး၍ အလုပ်များ၍ အိမ်ထောင်သက်ကြာ၍ သဘာဝအလျောက် လိင် ဆက်ဆံနိုင်သော အကြိမ်နည်းလာသောအခါ သူသည် ပူပင်စိုးရိမ် စိတ် ဖြစ်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု ကင်းခဲ့လေသည်။

❑ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် သူသည် ယောက်ျားပီသမှု၊ မပီ သမှုကို လိင်ဆက်ဆံအကြိမ်နှင့် တိုင်းတာ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ် သည်။

❑ ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း လူပျိုဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ လက်ထပ် ပြီးစ သမယ၌ လည်းကောင်း၊ လိင်ဆက်ဆံမှုအကြိမ်များမည်ကို

လည်းကောင်း၊ လက်ထပ်သက်ကြာလာလေလေ အိမ်ထောင် ဗာဟိရများလေလေ၊ ဤဘက်၌ လျော့လာမည်ကိုလည်းကောင်း သူ မတွေးမိချေ။ ဤသို့ လျော့လာသော်လည်း ယောက်ျားပီသ မှုမှာ လုံးဝပျောက်မသွား။ ပြောင်းလဲမသွားဆိုသည်ကိုလည်း သူ မသိရှာချေ။ ဤအထဲတွင် မိန်းဖြစ်သူကပင် အပြောင်းအလဲကို မသိ၍ ပိုမိုစိုးရိမ်လာသောအခါ သူ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယောက်ျား မပီသတော့ဟု တစ်ထစ်ချ ထင်ကာ စိတ်ကြောင့် ပန်းသေခြင်း ဖြစ်ရလေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ အခြားသူများသည် အထက်ပါကဲ့သို့သော အယူ အဆမမှား အစိုးရိမ်မလွန်တတ်ကြရန် အရေးကြီးလှပေသည်။

လိင်နှင့်ဇရာ

□ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အသက်ထောက်လာလေ လေ လိင်ဘက်တွင် သန်စွမ်းမှု လျော့လာလေလေ ဆိုသည်မှာ သဘာဝပင် ဖြစ်သည်။

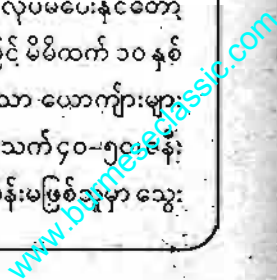
□ သန်းစွမ်းမှု လျော့နည်းသွားသော်လည်း ယောက်ျားများ တွင် မည်သည်အခါမျှ မိန်းမများလို သွေးဆုံးသကဲ့သို့ သိသိ သာသာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပြောင်းလဲမှုမျိုးကား မရှိချေ။ အသက် ၄၀ ကျော်သောအခါ ဝေးဝေးမှ သက်ကောင်ထုတ်လုပ်မှုမှာ နည်း သွားသော်လည်း လိင်ဘက်တွင် စိတ်ပါဝင်စားမှုကား လျော့မသွား ချေ။ အသက်ကြောင့် အမောအပန်းမခံနိုင်သဖြင့် ပြင်းပြင်း ထန် ထန် လိင်ဆက်ဆံမှုသာ မပြုနိုင်ရှိရမည်။ ထိုသို့ ပြုလိုသောစိတ်

ကား အရွယ်လွန်သော ယောက်ျားတိုင်းတွင်ပင် ရှင်သန်လျက် ရှိပေသေးသည်။ သို့ဖြစ်ရကား မိမိ၏ကျန်းမာရေးကို ထောက်၍ ဤအရွယ်တွင် ယောက်ျားများသည် လိင်ဘက်၌ ဆင်ခြင်ရန် လိုပေသည်။

□ ထိုသို့ မဆင်ခြင်ဘဲ စိတ်ဆန္ဒရှိသည်အတိုင်း လုပ်မိပါက ဒုက္ခရောက်နိုင်ပေသည်။ မသန်စွမ်းသော၊ အားနည်းသော၊ နှလုံး ရောဂါရှိသော သူများသည် လိင်ဆက်ဆံရင်းပင် အသက်ဆုံးရှုံး နိုင်သဖြင့် မိမိ မပင်ပန်းနိုင်သော ပုံစံကို လက်ခံလျက် တွက်တွက် ချင့်ချင်သာ လိင်ဆက်ဆံသင့်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကကဲ့သို့ တက်တက်ကြွကြွ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သည်ကို ဘဝဆုံးပြီဟု ထင် ကာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်မနေသင့်ပေ။

□ မိမိကိုယ်မိမိစိတ်ပျက်ခြင်း မယုံကြည်ခြင်းများသည် ပန်း သေရောဂါစွဲကပ်သူ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ မူရင်းအကြောင်းများ ဖြစ် လေသည်။

□ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသူတိုင်းသည် မိန်းမဖြစ်သူနှင့် ပြိုင်တူ ကာမစည်းစိမ်ရရန် မကြိုးစားသင့်ပေ။ ဇရာထောင်းလာပြီဖြစ်၍ ယခင်ကကဲ့သို့ စိတ်ရှိတိုင်း ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်မပေးနိုင်တော့ သည်ကို သတိချုပ်သင့်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် မိမိထက် ၁၀ နှစ် ၁၅ နှစ်ခန့်ငယ်သော မိန်းမများကို ယူထားသော ယောက်ျားများ သည် ဤထက်ပိုမိုဆင်ခြင်အပ်သည်။ မိမိအသက် ၄၀-၅၀ နီး ဖြစ်သူက အသက် အစိတ်ကျော် ၃၀ ဆိုပါက မိန်းမဖြစ်သူမှာ သွေး

သား ဆူဖြိုးတုန်း၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားလိုတုန်း၊ မိမိမှာ စိတ်သာ
ရောက်လျက် လက်မမြောက်သော အချိန်၊ အမြဲတမ်း တစ်
ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်အောင် မပြုလုပ်နိုင်
သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိတော့ချေ။ ဤသို့ဖြစ်ပါက တစ်ခုသာ
တတ်နိုင်ပေ၏။ ဤအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မပြုဘဲ ယောက်ျား
များလည်း မမောသော၊ မိန်းမများလည်း ကျေနပ်နိုင်သော နှစ်ဦး
သဘောတူ ပုံစံတစ်ခုကို ရှာကြံလက်ခံ၍ အမြဲတမ်း သုံးစွဲသွားရန်
ပေတည်း။ မဆက်ဆံမီနှင့် ဆက်ဆံပြီးတိုင်းလည်း မိန်းမဖြစ်သူ
အား ယခင်ကထက် ပိုမို ကြင်နာစွာနှင့် ပွတ်သပ်ချော့ဖြူပေးရန်
သာတည်း။

□ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ငယ်ရွယ်စဉ်ကကဲ့သို့
မဟုတ်သည့်တိုင် အကြိမ်အနည်းငယ်တွင်တော့ မိန်းမဖြစ်သူကို
ကျေနပ်စေနိုင်ပေသည်။

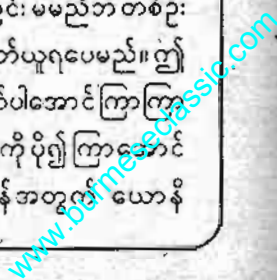
□ အသက် ၆၀ ကျော်သောအခါ၌ ယောက်ျားများတွင် ဆီး
အိမ်အောက် အကျိတ်သည် အဆမတန် ကြီးလာတတ်သည်။ ထို
ခဏ၌ ဆီးခဏခဏ သွားခြင်း၊ ဆီးယိုခြင်း၊ ဆီးအိမ်ပိတ်ခြင်းတို့
ဖြစ်တတ်သည့်ပြင် ကာမဆန္ဒကြီး၍ လာတတ်သည်။ ဤသည်ကို
နားမလည်ဘဲ ဆန္ဒအလျောက် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုပါက ပြီးသည့်
အထိ မလုပ်နိုင်သည်ကို စိတ်ပျက်စွာ ကြုံရပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင်
ဆီးအိမ်ပိတ်သော ရောဂါလည်း ပိုမိုဆိုး၍ အသက် အန္တရာယ်
ဖြစ်လောက်အောင် ဒုက္ခပေးပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ အထက်

ဆီးအိမ်နှင့်ဆိုင်သော လက္ခဏာများ ပေါ်လာပါက
ဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်ကာ လိုအပ်သလို ကုသမှုကို ခံယူသင့်
သည်။ အသက် ၇၀ ကျော်မှ ရာဂဆန္ဒ ထကြွသူ၊ ဆီးအိမ်၌ ဒုက္ခ
ရှိသူသည် မည်သို့မျှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာသူ မဖြစ်နိုင်သည်
ကို မှတ်သားထားရပေမည်။

မပြီးခင် သုက်လွှတ်ခြင်း

□ မပြီးခင် သုက်လွှတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ယောနိအင်္ဂါအတွင်း
သို့ လိင်တံကို မသွင်းမီသော်လည်းကောင်း၊ သွင်းပြီးပြီးချင်းသော်
လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် မိမိကျေနပ်အောင် လှုပ်ရှား၍
မပြီးမီသော်လည်းကောင်း သုက်လွှတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ဤဝေါဟာရသည် ၂ ယောက်စလုံး ကျေနပ်
သည်အထိ ဆက်ဆံ၍ မပြီးမီ သုက်လွှတ်ခြင်းကို မဆိုလိုကြောင်း
ထင်ရှားပေသည်။ အကြောင်းမူကား လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုတိုင်း လင်
ရော မယားပါ ကျေနပ်မှုရရန်မှာ နှစ်ဦးစလုံး နားမလည်မိ၌
ထာဝစဉ် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ လင်သာ
လျှင် ကျေနပ်မှုရလျက် မယားဖြစ်သူက နောက်ကျ ကျန်ခဲ့၍ မရ
နိုင်သော ကိစ္စများမှာမူ မပြီးခင် သုက်လွှတ်ခြင်း မမည်ဘဲ တစ်ဦး
နှင့် တစ်ဦး အပေးအယူ မမျှသေးဟူ၍သာ မှတ်ယူရပေမည်။ ဤ
ကဲ့သို့သော ကိစ္စမျိုးတွင် မယားဖြစ်သူအား စိတ်ပါအောင် ကြာကြာ
နူးထား လှူဆော်ထားခြင်းဖြင့် သုက်လွှတ်မှုကို ပို၍ ကြာအောင်
ပြုလုပ်နိုင်ပေသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်နိုင်ရန် အတွက် ယောနိ

အင်္ဂါဝသို့လိင်တံထိုးသွင်းပြီး တစ်မိနစ်ခန့် လှုပ်ရှားနိုင်သူများမှာ မည်သို့မျှ ခက်ခဲစရာ မရှိပေ။ သုက်လွှတ်ခြင်းကို ကြာကြာ ထိန်းနိုင်အောင် လေ့ကျင့်က ရနိုင်ပေသည်။

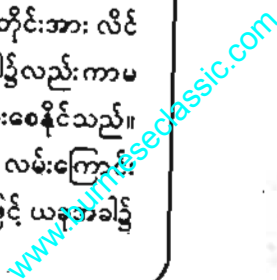
□ ဤတွင် မေးစရာအချက်တစ်ခု ပေါ်လာပေ၏။ အခြား မဟုတ်။ သာမန်အားဖြင့် ရိုးရိုး လူတစ်ယောက်သည် သုက်မလွှတ် မီ မည်မျှ ကြာကြာ လိင်ဆက်ဆံနိုင်သနည်း ဟူသည်ပင်တည်း။ လေ့လာတွေ့ရှိသရမျှမှာ ၃၊ ၄ မိနစ်၊ မိနစ် ၂၀၊ နာရီဝက်၊ တစ်နာရီ၊ ၂ နာရီကြာအောင်ပင် ပြုလုပ်နိုင်ကြပေ၏။ ဤသို့ပြုလုပ်နိုင်ရန် အတွက်ကား သုက်ထွက်မည် ထင်တိုင်း မိမိ၏ လှုပ်ရှားမှုကို လျော့ပေးခြင်း၊ စိတ်ကို မိန်းမထံမှ အခြားကိစ္စများသို့ လှည့်ပေး ခြင်း၊ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ခေတ္တနားပေးခြင်းများဖြင့် သုက်ထွက်မှု ကိုထိန်းသိမ်းနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါက မိန်းမဖြစ်သူ ကျေနပ်မှုရသော အခါသာလျှင် မိမိသုက်ကို လွှတ်ပေးခြင်းဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး တစ်ပြိုင်တည်းကျေနပ်နိုင်ပေ၏။ မိန်းမဖြစ်သူ ကျေနပ်မှု ရကားနီးပြီ မနီးပြီ သိရန်မူ နှစ်ယောက်စလုံး တိုင်ပင်ထား သော အချက်ပြခြင်းမျိုးကို အသုံးပြုသင့်ပေသည်။

□ အချို့သူများမှာမူ လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုမီ လိင်တံမှ အရည် ကြည် ထွက်ခြင်းနှင့် ဆက်ဆံပြီး သုက်လွှတ်ခြင်းတို့ကို မှားယွင်း တတ်ပေသည်။ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အခန်းများတွင် ပါဝင်သည့် အတိုင်း မဆက်ဆံမီဖြစ်စေ၊ ယုတ်စွာအဆုံး စိတ်ကြွလျှင်ဖြစ်စေ ကျင်ချောင်းဘေးရှိ အကျိတ်များမှ အရည်ကြည် ထွက်လာတတ်

သည်ကို သတိချုပ်သင့်ပေသည်။ ဤသည်ကို သိထားက တကယ် မပြီးမီ သုက်လွှတ်ခြင်းမှာ မည်သို့ဆိုသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ သဘော ပေါက်အပ်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်ရကား တကယ်မပြီးမီ သုက်လွှတ်ခြင်းအကြောင်း ရှင်းမှာ လိင်တံထိပ်ဖူးကို အရေပြားဖုံးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဖုံးနေခြင်းကို လိင်ထိပ်ဖူးပိတ်ခြင်း (ပိုင်ရီးစစ်) ဟူ၍ ခေါ်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်တွင် ထိုဖုံးနေသော အရေပြားကို ဖြတ်မပစ်ပါက အဖုံးခံ လိင်ထိပ်ဖူးမှာ အထူးနူးညံ့လှသဖြင့် အရွယ်ရောက်၍ လိင်တံတောင့်တိုင်း သုက်သာလွှတ်ချင်နေတတ်သည်။ ထို့အပြင် ထိုသို့ ဖြတ်မပစ်ပါက အရေပြားနှင့် ထိပ်ဖူးအကြားတွင် အညစ် အကြေးများ၊ ရောဂါပိုးများ ဝင်ရောက်၍ ရောဂါများ ဖြစ်စေနိုင် သည်။ ဤကဲ့သို့သော သူများ၏ မိန်းမများတွင် သားအိမ်ခေါင်း ကင်ဆာ ဖြစ်မှုများမှာလည်း ပို၍များသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ မူစလင်နှင့် ဂျူးလူမျိုးများတွင် ယောက်ျားမှန် သမျှ ဤထိပ်ဖူးဖုံး အရေပြားကို ဖြတ်ပေးခြင်းသည် ကောင်းမွန် သော ဝလေထုံးစံတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ဤသို့ ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ယောက်ျားတိုင်းအား လိင် တံရောဂါကင်းဝေးစေ၍ အရွယ်ရောက်သော အခါ၌လည်း ကာမ ဧည့်စိမ်းကို လင်ရော မယားပါကျေနပ်အောင် ခံစားစေနိုင်သည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့၏ မိန်းမများတွင်လည်း သားအိမ်လမ်းကြောင်း၊ ဘင်ဆာ ကင်းစေနိုင်သည်။ ဤအကျိုးကို သိသဖြင့် ယခုအခါ၌

မူစလင်မဟုတ်သော အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများတွင်လည်း ထိပ်ဖုံးဖုံး အရေပြားဖြတ်သော ဝလေ့ကို လက်ခံကျင့်သုံးလျက် ရှိပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာများသည်လည်း ထိုဝလေ့ကို တတ်နိုင်သမျှ လက်ခံကျင့်သုံးအပ်ပေပြီ။

❑ မပြီးမီ သုက်လွှတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသော အခြားအကြောင်း တစ်ခုမှာကား သောကပင် ဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မိမိ ဘာသာ မိမိ သုက်ထွက်အောင် လိင်တံကိုပွတ်ရိုင်း (မာစတာ ဘေးရှင်း ဝှင်းတိုက်ခြင်း) ကိုပြုမိ၍ ထိုသို့ပြုမိလျှင် ကြီးသောအခါ ပန်းသေမည်ဟူသော လူကြီးသူမများ၏ ခြောက်လုံးများကို ကြောက်သဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်နေတတ်ခြင်း၊ အလားတူပင် တောင် လာသော လိင်တံကို အမျိုးမျိုးဖျစ်ညှစ်ပြီး ကစားခဲ့ဖူး၍ ၎င်းဒဏ် ကိုကြီးလျှင် ခရမည်ဟုထင်ကာ ကြောက်လန့်နေခြင်း၊ မိန်းမများ ကိုလိုသည်ထက် ပို၍ချစ်ခြင်း၊ (ဝါ) ကြည်ညိုတတ်ခြင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမများနှင့် ဆက်ဆံသည်ကို မိန်းမအား စောကားမိသည်ဟု လန့်နေခြင်း၊ ထို့အပြင် လိင်ဆက်ဆံမှုကို ပြုလိုလျက် မိန်းမတွင် ကိုယ်ဝန်ရှိမည်ကို စိုးရိမ်ခြင်း စသည်တို့သည် မပြီးမီ သုက်လွှတ် ခြင်းကို ဖြစ်စေလေသည်။

❑ ဤသောကများ၏ ဇာစ်မြစ်ကား လိင်ပညာကို မသိနား မလည်မှုပေတည်း။ ဤမပြီးခင် သုက်လွှတ်ခြင်းသည် ကြာသော အခါ မိန်းမဖြစ်သူအားလည်း လိင်စိတ်ကုန်ခန်းခြင်း (ယောက်ျား နှင့် လိင်ဆက်ဆံရမည် ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ဖရစ်ဂျစ်ဒီတီ) ကို

ဖြစ်စေနိုင်သဖြင့် သာယာသော အိမ်ထောင်ထူထောင်လိုသူတိုင်း သည် လိင်ပညာကို နားလည်အောင် လေ့လာ လိုက်စားသင့်ပေ သည်။

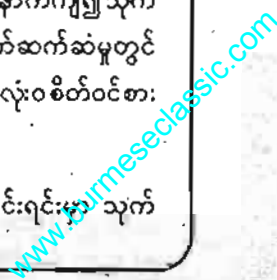
နောက်ကျ သုက်လွှတ်ခြင်း

❑ နောက်ကျ သုက်လွှတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ မပြီးမီ သုက်လွှတ် ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။

❑ ဤအခါ၌ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မိန်းမဖြစ်သူ ကျေနပ် ပြီး ကာမစည်းစိမ်ရပြီး အတော်ကြာမှ သုက်ကို လွှတ်လိုရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လုံးဝလွှတ်၍ မရတတ်ချေ။ ဤသို့ နောက်ကျ၍ သုက်လွှတ်တတ်ခြင်းသည် မိန်းမဖြစ်သူ၏ ယောနီအား ပွန်းပဲ့စေ ကာ လိင်စေ့နာကျင်စေသည်။ အကြောင်းမူ မိန်းမတိုင်းသည် ကျေနပ်မှုရပြီးပါက အရည်ထပ်၍ မထွက်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ယောနီအင်္ဂါ ခြောက်သွေ့နေလျက် ယောက်ျားဖြစ်သူက ဆက် လက် ဆက်ဆံနေသောအခါ မိန်းမဖြစ်သူမှာ ယောနီတွင် စပ်ရုံ၊ နာရုံမျှမက ငြီးငွေ့စရာလည်း ဖြစ်နေပေသည်။

❑ ဤကဲ့သို့ယောက်ျားဖြစ်သူမကြာခဏ နောက်ကျ၍ သုက် လွှတ်ပါက မိန်းမဖြစ်သူသည် ကြာသော် လိုက်ဆက်ဆံမှုတွင် မသာယာနိုင်တော့ဘဲ နောက်ဆုံး လိင်ဘက်တွင် လုံးဝစိတ်ဝင်စား တော့မည် မဟုတ်ချေ။

❑ နောက်ကျသုက်လွှတ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ သုက်

ကြာကြာ ထိန်းနိုင်အောင် လေ့ကျင့်လွန်ကဲလွန်း၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း မိန်းမဖြစ်သူ ကျေနပ်အောင် သုက်ကို ထိန်းလွန်း၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ နောက်ကျ သုက်လွှတ်ခြင်းကို ပျောက်အောင်ကုသလိုပါက ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းများကို ရှာ၍ ပျောက်ဖျက်ပစ်ရန်သာ လိုပေသည်။

□ အကယ်၍ အကြောင်းရင်းကိုရှာမရပါမူကား လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုစဉ်အတွင်း လိင်တံထိပ်ဖူးအရင်းရှိ လိင်တံပတ်ခွေကို တတ်နိုင်သမျှ ပွတ်တိုက်လှုံ့ဆော်ရန်ပေတည်း။ ဤသို့လှုံ့ဆော်နိုင်ရန်အတွက် ယောက်ျား၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် အထူးမြန်ဖို့ သန်ဖို့မလိုပေ။ မှန်မှန်နှင့် လေးလေး ယောနိဝနှင့် လိင်တံ၏ ခွေပတ်တို့ကို ထိအောင် လုပ်ပေးရန်သာ လိုအပ်ပေသည်။ ဤနောက်ကျ သုက်လွှတ်ထုတ်မည်ကို ကြောက်၍ မိန်းမဖြစ်သူ ကျေနပ်မှုမရခင် သုက်လွှတ်ခြင်းမျိုးကိုသော် လည်းကောင်း၊ လိင်တစ်ခါ ဆက်ဆံလျှင် ၃-၄ ခါ ကျေနပ်မှုရတတ်သော မိန်းမများအတွက်၊ ၎င်းတို့ တစ်ခါ ကျေနပ်မှု ရပြီးသည်နှင့် သုက်လွှတ်ခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း ရှောင်ကြဉ်ရန် အရေးကြီးပေသည်။ အကြောင်းမူ မိန်းမတိုင်းသည် ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့် အတူသာ ကျေနပ်မှု ရယူလို၍ အကြိမ်များစွာ ကျေနပ်မှုရတတ်သော မိန်းမများအတွက် လည်း နောက်ဆုံးတစ်ခါတွင် ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့်သာ ကျေနပ်မှု ရယူချင်ကြပေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ထိုကဲ့သို့ပြိုင်တူ ကျေနပ်မှု မရပါက မည်သည့်မိန်းမမျှ ကျေနပ်ကြ၊ စိတ်ချမ်းသာကြမည်

မဟုတ်ဘဲ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း ပြဿနာဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

□ သို့ဖြစ်၍ မပြီးမီ သုက်လွှတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နောက်ကျ သုက်လွှတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း မည်သည့်အခါမျှ မဖြစ်စေရန် အိမ်ထောင်ရှင် ယောက်ျားတိုင်း သတိပြုမှုအပ်ပေသည်။

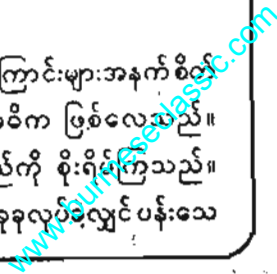
ပန်းသေခြင်း

□ ပန်းသေခြင်းဆိုသည်မှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုကို အောင်မြင်အောင် မလုပ်နိုင်ခြင်းကို ခေါ်သည်။

□ ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်း၏ လိင်တံသည် ကာမဆန္ဒ ရှိပါလျက် တောင့်မလာသဖြင့် ယောနိအင်္ဂါအတွင်း သို့မသွင်းနိုင်၊ မလှုပ်နိုင်ဘဲ ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

□ ဤ၌ သတိချုပ်ရန်မှာ အရွယ်မရောက်မီ ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် သဘာဝအလျောက် လိင်မဆက်ဆံနိုင်ခြင်းကို ပန်းသေသည်ဟူ၍ မခေါ်ဘဲ လူပျိုပေါက်ပြီး အရွယ်ရောက်ပြီးမှ လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုနိုင်ခြင်းကိုသာ ပန်းသေခြင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြောင်းပင်တည်း။

□ ပန်းသေခြင်းကိုဖြစ်စေသော အကြောင်းများအနက် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော အကြောင်းသည် အဓိက ဖြစ်လေသည်။ ယောက်ျားတိုင်း လိုလိုပင် ပန်းသေမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ ငယ်ငယ်က လိင်တံနှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခုလုပ်ခဲ့လျှင် ပန်းသေ

များပြားပေသည်။ ပန်းသေသူ ၁၀၀ တွင် ၈၀ သည် ဤသို့ စိုးရိမ်သောကပ္ပေသဖြင့် ဖြစ်ရသည်ဟု ဆေးပညာရှင်တို့က ဖော်ထုတ်ပြောဆိုကြလေသည်။ ဤသို့ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်ကြရသည်မှာ ၎င်းယောက်ျားအားလုံးပင် လိင်အကြောင်း နားမလည်ခြင်း၊ လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ အယူသည်းခြင်း၊ လိင်ဘက်တွင် ရှက်ကြောက် စိုးရိမ်တတ်ခြင်းများ ရှိနေသောကြောင့်ပေတည်း။

❑ ပန်းသေခြင်း၏ အခြားအကြောင်းများမှာမူ အိုမင်းမစွမ်းရှိခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါများ မွေးကတည်းက ချွတ်ယွင်းခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါများကို ပျက်စီးစေသော အနာပေါက်ခြင်း၊ ဆင်ခြေထောက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါ အပါအဝင် ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး အကြောသေရောဂါဖြစ်ခြင်းနှင့် တီဘီ၊ ဆီးချိုရောဂါစသော ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို အားအင် ကုန်ခန်းစေသော ရောဂါများ ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

❑ အထက်ပါအကြောင်းများသည် ပန်းသေခြင်းကို ထာဝစဉ်ဖြစ်စေသော အကြောင်းများဖြစ်၍ ရံဖန်ရံခါ ခေတ္တခဏမျှသာ ပန်းသေစေသော အကြောင်းများလည်း ရှိပေသေးသည်။

❑ လူတစ်ယောက်သည် မည်မျှ သန်စွမ်းသန်စွမ်းမည်မျှပင် ရောဂါကင်းစေ၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေကလိင်ဆက်ဆံမှုကို အောင်မြင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အချို့ယောက်ျားများမှာမူ ၎င်းတို့မသတိသော ၎်ရာဇက်ဆုပ်သော မိန်းမများနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု

ပြုရမည်ဆိုလျှင် ပန်းသေ၍ ၎င်းတို့ချစ်သော တပ်မက်သော မိန်းမများနှင့် လိင်ဆက်ဆံရန်အတွက် မူပန်းမသေတတ်ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှု၌ စိတ်မှာ မည်မျှ အရေးကြီးသည် ဆိုသည်ကို သိအပ်ပေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ မိမိကို မိမိပန်းသေသည်ထင်လျှင် ကျိတ်၍ ဆွေးနေ ကျိတ်၍ ကုသနေသည်ထက် တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်ကုသသည်က ပို၍ ကောင်းပေသည်။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေဆိုသော စကားကို ပန်းသေသူများ အထူးဂရုစိုက်သင့်ပေသည်။ ။

အခန်း ၇

မိန်းမတို့အကြောင်း

အချိုး

- ❑ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုပါက ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မိန်းမဖြစ်သူအား ထာဝစဉ် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ပြုလုပ်သွားရသည်။
- ❑ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်သူ ဖျော်ရွှင်ကျေနပ်အောင် ပြုစုယုယသွားရန်မှာ ယောက်ျားများ၏ တာဝန်ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် မိန်းမများသည် အမြဲတမ်း ယောက်ျားပြုသမျှ နုကြာရမည်။ ယောက်ျား ခေါင်းဆောင်သမျှ လိုက်နာကြရမည်ဟူ၍ မဆိုလိုပေ။
- ❑ အကြောင်းမူ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ထောင်ရာ၌ လင်ရော မယားပါ ညီညာဖြဖြ၊ တိုင်ပင်ပြုလုပ်ပါမှ အရာခပ်သိမ်း အောင်မြင်နိုင်သောကြောင့်ပေတည်း။
- ❑ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်သူသည် လိင်အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ လင် အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မိမိ အကြောင်းကို

ကောင်း၊ လင် အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မိမိ အကြောင်းကို လည်းကောင်း သိသင့်သမျှ သိသာရန် လိုပေသည်။ ဖျော်ရွှင်သော အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ထောင်ရန်အတွက် မိမိတွင်လည်း တာဝန် အပြည့်အဝ ရှိသည်ဆိုသည်ကို မိန်းမတိုင်း သဘောပေါက်ထားသင့်ပေသည်။

ရာသီလာခြင်း

- ❑ ရာသီလာသည်ကို ဓမ္မတာလာသည်ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။
- ❑ မည်သို့ခေါ်စေ အဓိပ္ပာယ်မှာမူ ယောနိအင်္ဂါမှ တစ်လတစ်ခါ သွေးမှန်မှန် ဆင်းခြင်းကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့်မူ ရာသီလာသည်ကို အညစ်အကြေးဆင်းခြင်းဟု ယူဆ၍ ရာသီလာခြင်းကို အမျိုးသမီးတိုင်းလိုပင် စက်ဆုပ်ကြသည်။ အချို့လူများကမူ ရာသီလာခြင်းမှာ လူဖြစ်ပေါ်စကပင် မိန်းမများ ကျိန်စာသင့်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ယူဆယုံကြည်ကြသည်။ အယုံအကြည်လွဲခြင်းပေတည်း။
- ❑ အမှန်တော့ ရာသီလာခြင်းမှာ မမျိုးဥအင်္ဂါမှ ထွက်သော ဟိုမှန်းများကြောင့် သားအိမ်အတွင်းမြှေးပြောင်းလဲမှုများမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဥမကြွေမိ၌ မဟိုမှန်း (အိစထိုဂျင်) များ၍ သားအိမ်အတွင်းမြှေးမှာ ထူလာရုံမျှမက အာဟာရဓာတ်များဖြင့်လည်း ပြည့်ဝလာသည်။ ဤသည်မှာ အလဟဿဖြစ်လာသည်

မဟုတ်။ သန္ဓေသား တွယ်ကပ်ကြီးထွားနိုင်ရန် ဖြစ်လာခြင်း၊ ပြင်ဆင်ပေးခြင်းတည်း။ သို့ဖြစ်၍ ဥက္ကေပြီး တစ်ပတ်ကျော်၌ သားအိမ်အတွင်းမြှေးသည် အထူးဆုံး ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ ဥက္ကေပြီးသောနေရာမှ သန္ဓေတည် ဟိုမှန်းဓာတ် (ပရိုဂျက်စတရော့) ထွက်လာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကြော့သော ဥသည် သုက်ကောင် နှစ်မျိုးစပ်ပြီး သန္ဓေအောင်ပါက ထိုသန္ဓေသားသည် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော သားအိမ်အတွင်းမြှေးတွင် တွယ်ကပ်ကာ ကြီးထွားလာပေတော့သည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ မျိုးစပ်ခြင်း၊ သန္ဓေအောင်ခြင်း မဖြစ်ပါမူ တွယ်ကပ်ရန် သန္ဓေသား မရှိတော့သဖြင့် ထူနေသော သားအိမ်အတွင်းမြှေး ပြုတ်ကျတော့သည်။ ဤသို့ပြုတ်ကျသော အခါ သားအိမ်အတွင်းမြှေးနှင့်အတူ သွေးများသည်လည်း ပါလာလေသည်။ ဤသည်ကို ရာသီလာခြင်းဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ပြုတ်ကျစရာ သားအိမ်အတွင်းမြှေးမရှိပါက (ဝါ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာ လွန်မူ ရာသီမလာတော့ပေ။

□ ရာသီသွေးသည် အခြားခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်သော သွေးနှင့် မတူပေ။ အခြားနေရာမှ သွေးထွက်လျှင် သွေးသည် ခဲနိုင်၍ ရာသီသွေးမှာမူ မခဲနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ရာသီလာလျှင် သွေးအရည်အတိုင်း ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

□ ရာသီသွေးသည် ညှိပုပ်ပုပ်အရောင်ရှိ၍ ညိုစိုစို အနံ့ရှိသည်။ အနံ့မှာ လူမသန်ရှင်း၍ မဟုတ်ဘဲ ကြော့ကျလာသော သား

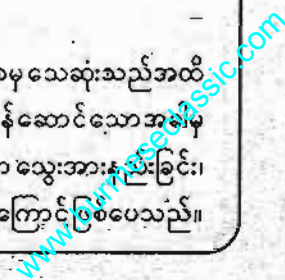
အိမ်အတွင်းမြှေးများကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ဤအချိန်၌ လိင်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းအောင် အထူးဂရုစိုက်သင့်ပေသည်။ မသန်ရှင်းက ပို၍ နံ့စော်ရုံမျှမက ရောဂါပိုးများလည်း အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်လေသည်။

□ များသောအားဖြင့် ရာသီတစ်ခါလာလျှင် ထွက်သော သွေးမှာ တစ်အောင်စ ၊ အောင်စမျှသာရှိသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်လိုက်၍ မူနည်းနိုင် များနိုင်ပေ၏။ အလွန်အလွန် သွေးအသွားအလာ နည်းခြင်းများခြင်းမှာ ရောဂါဖြစ်ပေသည်။

□ တစ်ခါတစ်ခါလာလျှင် ရာသီသွေးသည် ၃၊ ၄၊ ၅ ရက်ဆက်၍ ဆင်းတတ်သည်။ ဤအချိန်များလည်း လူကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲတတ်ပေသည်။

□ ရာသီလာစဉ် ကိုယ်လက်မအိမ်သာ ဖြစ်ခြင်း၊ တင်ဆုံကွင်းအတွင်းလေးနေခြင်း၊ ဆီးခဏခဏ သွားခြင်းနှင့် စိတ်မတည်ငြိမ်ဖြစ်မှုများ အနည်းငယ် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်သည်မှာ သဘာဝပင်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမလိုပေ။ ရေမချိုးဘဲနေခြင်း၊ အိပ်ရာထဲ ခွေနေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိပေ။ ယခင်ကကဲ့သို့ လှုပ်ရှားသွားလာအပ်ပေသည်။

□ ရာသီလာခြင်းသည် အပျိုဘော်ဝင်စမှ သေဆုံးသည်အထိ တစ်လ တစ်ခါ မှန်မှန်လာသည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော အခါမှ တစ်ပါး အခြားမလာသော အကြောင်းများမှာ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ဟိုမှန်းဓာတ်များပြောင်းလဲခြင်း စသည်များကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း

□ ပဋိသန္ဓေတည်ရှိခြင်းမှာ အထူးအဆန်းမဟုတ်၊ လူတိုင်း သိသော အကြောင်းကိစ္စပင် ဖြစ်ပေသည်။

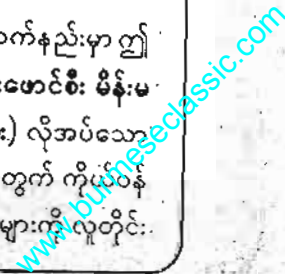
□ လင်ရှိ မယားတိုင်း ဖြစ်ပွားသောကိစ္စပင် ဖြစ်တတ်ကြ သည်ဟူ၍ အချို့သူတို့က ဆိုချင်ဆိုကြမည်။ ဤသို့ဆိုသည် အတိုင်းလည်း ကမ္ဘာဦးမှ ယနေ့အထိ လူတို့သည် မိန်းမများတွင် ကိုယ်ဝန်တည်ခြင်းကို အမြဲကြုံတွေ့မြင်နေကြရပေသည်။

□ အချို့သူတို့မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာလျှင် မိန်းမများ ရာသီလာ ရပ်မည်၊ ဗိုက်ပူလာမည်၊ နောက် ၉ လကျော် ၁၀ လကျော် လကလေးမွေးမည် ဆိုသည်တို့ပင် သိပြီးဖြစ်ကြပေသည်။ သို့ရာတွင် ဤမျှ လူတိုင်း တွေ့နေမြင်နေကြရသော ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမ များ၏ သဘာဝ ပြောင်းလဲမှုများကိုမူ သိသူအတော်ရှားသည်။ ဘေးလူများ မပြောနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမများကိုယ်တိုင် ကိုယ် ဝန်ဆောင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာ လက္ခဏာများကို အစပထမတွင် သိခဲ့လေသည်။

□ များသောအားဖြင့် လင်ရှိ မယားတစ်ယောက်၊ သို့တည်း မဟုတ်လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတတ်သော အရွယ်ရောက်ပြီး မည်သည့် မိန်းမမဆို ရာသီလာရပ်သွားလျှင်၊ မူးဝေအော့အန်လျှင် ကိုယ်ဝန် ရှိပြီဟု ယူဆတတ်ကြ၊ ထင်တတ်ကြပေသည်။ ဤထင်မြင်ချက် များမှာ မမှားသော်လည်း လုံးဝမမှန်ကန်ပေ။ ရာသီလာရပ်သွား တိုင်း မူးဝေအော့အန်တိုင်း ကိုယ်ဝန်မဟုတ်သည်ကို လည်း

ကောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလျှင် အခြားသော လက္ခဏာများ ဖြစ်ပွားသည် ကို လည်းကောင်း သိသူမှာ အလွန်အလွန် ရှားလေသည်။ အထူး သဖြင့် ကိုယ်ဝန်တည်စပထမ ၂ လ၊ ၃ လ အတွင်း ဗိုက်မပေါ်မိ၌ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ မရှိသည်ကို ကိုယ်ဝန်အကြောင်း မသိနားမလည် သူတို့ ပြောဆိုရန်မှာ အထူးခက်ခဲပေသည်။ များသောအားဖြင့် ကလေးလျှော့ပျက်တတ်သည်မှာလည်း ဤအချိန်အတွင်းပင် ဖြစ် တတ်သည်ကို အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်း သိထားရန် အရေးကြီးပေ သည်။ ဤသို့ သိထားမှသာလျှင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်များအတွက် လိုအပ်သော ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုများကို အချိန်မီ ပြုလုပ်နိုင်၍ မဖြစ်သင့်သော သားလျော့ခြင်း၊ ကလေးပျက်ခြင်းများကို ကာ ကွယ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ မမွေးမီ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် မိခင်နှင့် ကလေး အသေအပျောက် များခြင်းကို လျော့အောင်လုပ်ရာ၌ အထူးအရေးပါအရာရောက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ ၌ ကလေး အသေအပျောက်များခြင်းသည် တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာရေး၏ ပထမရန်သူကြီး ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ လူတိုင်း သိထားကြပါက ကိုယ်ဝန်ဆောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု သည် မည်မျှ အရေးကြီးသည်ကို ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်ကြပေသည်။

□ ဤ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ ပြုစုစောင့်ရှောက်နည်းမှာ ဤ စာအုပ်နှင့် မပတ်သက်သော်လည်း (ယောက်ျားဖောင်စီး မိန်းမ ဖိနပ် စာအုပ်နှင့် မိန်းမစာအုပ်တို့တွင် ဖော်ပြပြီး) လိုအပ်သော ပြင်ဆင် စောင့်ရှောက်မှုများကို ပြုလုပ်နိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခြင်း (၀၁) ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း လက္ခဏာများကို လူတိုင်း

သိထားစေရန် အောက်တွင် အမြဲကျမှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

❑ ပဋိသန္ဓေကာလသည် မမျိုးဥနှင့် သုက်ကောင်တို့ မျိုးစပ်ခြင်း အောင်မြင်သည်မှ သန္ဓေသား ဖွားမြင်သည်အထိ ဖြစ်သည်။ ပျမ်းမျှကာ: ၉ လကျော် ၁၀ လ။ တိတိကျကျအားဖြင့် ရက်သတ္တပတ် ၄၀ သို့တည်းမဟုတ် ရက်ပေါင်း ၂၈၀ ဖြစ်သည်။ ဗိုက်ထွက်ရန်ကိုယ်ဝန်ပေါ်သော ဒုတိယအပိုင်းတွင် ကိုယ်ဝန် ရှိသည်ကို မပြောနိုင်စရာ မရှိသော်လည်း ပထမပိုင်းဗိုက်ထွက် မိ၌ သေသေ ချာချာ မစစ်ဆေးမေးမြန်းဘဲနှင့် ပြောဆိုရန်မှာ ခက်ခဲသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေကာလ ပထမပိုင်း၏ လက္ခဏာ များနှင့် ဒုတိယပိုင်း၏ လက္ခဏာများဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြား ဖော်ပြအပ်ပေသည်။ ဤလက္ခဏာတစ်ခုတည်း ရှိရုံနှင့် ပဋိသန္ဓေရှိပြီဟု တစ်ထစ်ချ မယူဆနိုင်သည်ကို သတိချပ် အပ်သည်။ လက္ခဏာ နှစ်ခု သုံးခု တစ်ပြိုင်တည်းရှိမှ ကလေးရှိ ကြောင်းကိုလည်း စမ်း သပ် တွေ့ရှိမှသာ ပဋိသန္ဓေရှိသည်ဟု တစ်ထစ်ချ မှတ်ယူနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်သည်မှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ဝန်ရှိ ခြင်း၏ လက္ခဏာများကို မိန်းမတွင် ဖြစ်တတ်သော အခြားရောဂါ များတွင်လည်း တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပဋိသန္ဓေတည်ရှိ ခြင်းကို စိတ်ဒွိဟဖြစ်ပါက တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များနှင့် စမ်းသပ်ကြည့်သင့်လေသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ၏ ပထမပိုင်း လက္ခဏာများ

- ❑ ၎င်းတို့မှာ ...
- ၁။ ရာသီလာရပ်ဆိုင်းခြင်း၊
- ၂။ ပျို့၍ အော့အန်ခြင်း၊
- ၃။ မကြာခဏ ဆီးသွားခြင်း၊
- ၄။ ရင်သားများ တင်းမာကြီးထွားလာခြင်း၊
- ၅။ ကလေးလှုပ်ခြင်း၊
- ၆။ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစား ပြောင်းလဲခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

၁။ ရာသီလာရပ်ခြင်း။ ။ ရာသီ လာ ရပ် ဆိုင်း ခြင်း သည် အရွယ်ရောက်သော မိန်းမများ တွင် ကိုယ်ဝန်ရှိရာ၌ အမြဲတမ်းလိုလိုတွေ့ရတတ်သော လက္ခဏာ တစ်ခု ဖြစ်သည်။

❑ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ ရှေ့အခန်းများတွင် ပြဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း တွယ်ကပ်မည့် သန္ဓေသားရှိလာသဖြင့် သားအိမ်အတွင်း ခြေမကြွေကျတော့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤအတွင်းမြေမှာ ရာသီခွင်တိုင်း ထူထဲလာသည်မှာ အစဉ်ဖြစ်သည်။ သန္ဓေသား အတွက် ပြင်ဆင်သည်အနေဖြင့် ထူထဲခြင်းဖြစ်ရာ သန္ဓေမရှိပါမှ သူ့ခမြာ ကြွေကျရရှာသည်။

□ ဤသို့ ကိုယ်ဝန်မရှိလျှင် ကြွေကျခြင်းကို သွေးဆင်းခြင်း (ဝါ) ရာသီလာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရာသီလာခြင်းကိုအချို့ သားအိမ်အတွင်းဖြူးငိုကြွေးခြင်းဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ သန္ဓေရှိပါက ပျော်ရွှင်သကဲ့သို့ ယင်းမှာ မကြွေကျတော့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

□ သို့ရာတွင် အရွယ်ရောက်သော မိန်းမများ ရာသီမလာတိုင်း ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဟု တစ်ထစ်ချ မယူဆနိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နေနေကျပတ်ဝန်းကျင်မှ အသစ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်လျှင် လည်းကောင်း (ဥပမာ- နေထိုင်ရာ ငြိစွာ၊ နိုင်ငံမှ ပြောင်းသွားလျှင်)၊ စိတ်ညစ်ညူးမှု သွေးဆူမှုများ ဖြစ်လျှင်လည်းကောင်း၊ ရာသီလာခြင်းမှာ မိန်းမများတွင် ရုတ်တရက် တစ်လ နှစ်လမျှ ရပ်ဆိုင်းသွားနိုင်ပေသည်။ အချို့မှာ လက်ထစ်ပြီးစ ကလေးကလည်း အလွန်လိုချင်၊ ရလည်း မရသေးဖြစ်နေပါက တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ကလိုချင်လွန်းအားကြီး၍ ကိုယ်ဝန်မရှိဘဲ တစ်လ နှစ်လ ရာသီမလာဘဲလည်း ဖြစ်တတ်လေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်ဝန်တူဟု ခေါ်ဆိုနိုင်လေသည်။

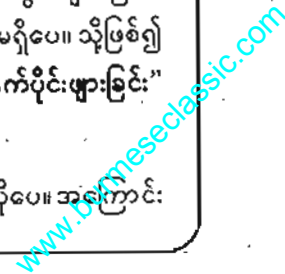
□ သို့ဖြစ်၍ ရာသီမှန်မှန် လာနေကျ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ရာသီမလာတော့လျှင် ကိုယ်ဝန်တည်ရှိသည်မှာ ဖြစ်နိုင်စရာတော့ ရှိသည်။ သို့သော် တစ်ထစ်ချ မပြောဆိုနိုင်ဟု မှတ်အပ်ပေသည်။

၂။ ပျို၍ အော့အန်ခြင်း။ ။ ပျိုခြင်း၊ အန်ခြင်း များသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမတိုင်း ဖြစ်ပွားသည်ဟု အချို့က တင်ကြသည်။

□ ဤသည်မှာ မမှန်ကန်ပေ။ ပျိုခြင်း၊ အန်ခြင်းများမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အချို့တွင်သာ ဖြစ်ပွား၍ အချို့တွင်လုံးဝမဖြစ်ပွားပေ။ များသောအားဖြင့် ပထမကိုယ်ဝန်တွင်သာ ဖြစ်တတ်၍ နောက်ကိုယ်ဝန်များတွင် ပျောက်ကင်းသွားတတ်ကြသည်။ ဖြစ်ပွားသူ ဆိုင်းတွင်လည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး ဖြစ်ပွားသည် မဟုတ်ပေ။ ဒုတိယလနှင့် တတိယလတွင်သာ ဖြစ်ပွား၍ တတိယ လကျော်လျှင် ပျောက်ကင်းသွားတတ်ကြသည်။ ၃-၄ လကျော် လွန်မှ မပျောက်ဘဲ ကိုယ်ဝန်ကာလတစ်လျှောက် ဖြစ်ပွားနေပါမှု မှန်ကိုယ်ဝန်ဆောင်အန်ခြင်း အအန်မဟုတ်တော့ဘဲ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အအန်လွန်ခြင်းဟု ခေါ်သော ရောဂါ ဖြစ်သွားလေသည်။

□ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ အော့အန်ခြင်းသည် များသောအားဖြင့် နံနက် အိပ်ရာထ၊ သို့မဟုတ် နံနက်စာ စားပြီးစတွင် ဖြစ်တတ်သည်။ အန်ပြီးလျှင် သက်သာသွားတတ်၍ ခံတွင်းပျက်ခြင်း၊ တစ်နေ့လုံး ကိုယ်လက်မအိမ်သာ ဖြစ်ခြင်းများ မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်တို့က ကိုယ်ဝန်ဆောင်အန်ခြင်းကို “နံနက်ပိုင်းဖျားခြင်း” ဟု ခေါ်လေသည်။

□ ဤသို့ အော့အန်သည်မှာ စိုးရိမ်စရာမလိုပေ။ အကြောင်း

မူကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်နှင့် ကလေး၏ ကျန်းမာရေးကို လုံးဝမထိ ခိုက်သောကြောင့်ပေတည်း။ အလွန်အလွန် မနေထိုင်နိုင်လျှင် သာ ဗိုက်တာမင် ၆ ဆေးလုံးများ၊ သို့မဟုတ် အဗိုမင်းစသော အအန်ရပ်သည်ဆေးမားကို ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်၍ စားသင့်လေ သည်။ အလွန်အလွန်အန်လျှင် အစားလုံးဝမစားဘဲ ဆေးသကြား (ဂလူးကို့စ်) သောက်၍ အိပ်သင့်ပေသည်။

၃။ မကြာခဏဆီးသွားခြင်း။ ။ ကိုယ်ဝန် ၂ လ ၃ လ တွင် ဆီးမကြာခဏ သွားတတ် ၏။

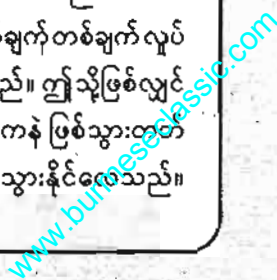
□ ဆီးသွားသည်မှာ အကြိမ်လည်းများ၍ ထုထည်လည်းကြီး သည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ ကြောက်စရာ ဘာမျှမရှိပေ။ ၃၊ ၄ လ ကျော်လျှင် သူ့အလိုလို ဆီးသွားမှန်သွားမည် ဖြစ်ပြီး ဘာမျှ လုပ် ပေးစရာ မလိုပေ။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ ပထမ ၃၊ ၄ လတွင် သန္ဓေသားကြောင့် ကြီးထွားလာသော သားအိမ်က ဆီးအိမ်ကိုဖိသောကြောင့် ဆီးအိမ်မှာ တုံ့ပြန်မှုများ၍ ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ၃၊ ၄ လကျော်သောအခါ ပို၍ ကြီးထွား လာသော သားအိမ်မှာ ဆီးအိမ်နှင့်လွတ်ကာ ဗိုက်ထဲသို့တက်သွား သဖြင့် ဆီးသွားပြန်မှန်သွားလေတော့သည်။

၄။ ရင်သားများတင်းမာ။ ။ မိန်းမ၏ရင်သားသည် ကလေး ကြီးထွားလာခြင်း ကို နို့ တိုက် ရန် အတွက် ဖြစ် သည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ၌ ရင်သားများမှာ နို့ တိုက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုရလေသည်။ ဤသို့ပြင်ဆင် သည့်အနေဖြင့် မိခင်လောင်း၏ ရင်သားများသည် ကြီးထွားလာ ခြင်း၊ သွေးကြောများ များပြားလာခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ နို့သီး ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် နို့သီးကွင်းမှာလည်း ပန်းရောင်ရှိရာမှ ညိုမည်းလာတတ်သည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ ဝက်ခြံကဲ့သို့ အဖု ကလေးများ ထွက်လာတတ်သည်။ ထိုအဖုကလေးများကို “မောင်ရိုမာရီစုလုံးကလေးများ” ဟုခေါ်သည်။ ယင်းတို့၏ လှုပ် ငန်းမှာ နို့သီးမခြောက်အောင် ပျော့ပျောင်းအောင် အရည်ကြည် များ ထုတ်ပေးရန် ဖြစ်လေသည်။

၅။ ကလေးလှုပ်ခြင်း။ ။ ပဋိသန္ဓေ တည်ရှိသည်ကို တစ် ထစ်ချ သိနိုင်သော အချက်မှာ ဗိုက်ထဲမှ ကလေးလှုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

□ ကလေးလှုပ်သည်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ အစာအိမ်၊ အူသိမ်အူမများ လှုပ်ရှားသည်နှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားလေသည်။ ကလေးလှုပ်လျှင် မိခင်လောင်းဖြစ်သူမှာ ဗိုက်ထဲမှာ တစ်လှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့် လိပ်ပြာပျံသလို တစ်ဖျပ်ဖျပ်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ရင်လှုပ်သွားအောင် တစ်ချက်တစ်ချက် လှုပ် သားသည်ကို လည်းကောင်း ခံစားရတတ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် မိခင်လောင်းမှာ တစ်ခါတစ်ခါ ဗိုက်ကနဲ ဗိုက်ကနဲ ဖြစ်သွားတတ် သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မူးဝေ မိန်းမော၍လည်း သွားနိုင်လေသည်။

ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်များ၌ ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးသည် မင်းသားနှင့် ချစ်ခင်စုံမက်ကာ အတူသွား အတူလာ တွဲနေရာ အတောကြာ သည်၌ လူစည်းကားရာ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် သို့တည်းမဟုတ်၊ မီးရထား၊ မော်တော်ကားဖြင့် ခရီးသွားနေစဉ် ရုတ်တရက် မူးလဲ သွားတတ်သည်။ ဤသို့လဲသွားလျှင် ဘေးရှိလူများထဲမှ တစ် ယောက်ယောက်က မှားသောအားဖြင့် ဆရာဝန် ဇာတ်ဆောင်က မင်းသမီးကို စမ်းကြည့်ကာ “ဟာ- သန္ဓေရှိနေပြီ” ဟု ကြေညာ လိုက်သည်ကို ရုပ်ရှင်ပြဇာတ် ကြည့်ဖူးသူတိုင်း မြင်ဖူးကြပေလိမ့် မည်။ ဤသည်မှာ ကလေးရှိလျှင် မူးဝေတတ်သည်ကို ရည်ညွှန်း ချက် ရိုးရိုးလူများက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မူးလျှင် မေလျှင် ကိုယ်ဝန်ရှိလို့ဟူသော အယူအဆရှိသည်ကို ရိုက်ကူးပြသခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမတိုင်း မူးဝေခြင်း၊ မေလဲခြင်း မဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အရွယ်ကောင်း မိန်း ကလေးများ မူးဝေတိုင်း ကိုယ်ဝန်ကြောင့် မဟုတ်သည်ကို လည်း ကောင်း သိထားရန်လိုပေသည်။ ကိုယ်ဝန်၏ အဓိက လက္ခဏာမှာ မူးဝေခြင်းမဟုတ်။ ကလေးရှိခြင်း၊ ကလေးလုပ်ခြင်းဖြစ်သည် ဆိုသည်ကို သတိချုပ်အပ်ပေသည်။

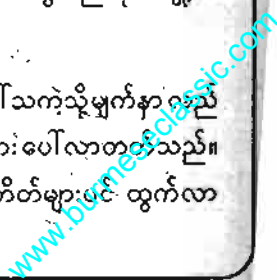
❑ ကလေးလုပ်ခြင်းသည် မှားသောအားဖြင့် ၄ လခွဲနှင့် ၅ လ ကြားတွင် စ၍ ဖြစ်တတ်သည်။ တစ်ခါလုပ်ပြီးလျှင် ကိုယ်ဝန် ကာလ တစ်လျှောက် ဆက်လုပ်လေသည်။ ကိုယ်ဝန်ရင်လေ အလုပ်သန်လေပင်တည်း။ ကလေးမွေးဖွားသောအခါမှ အလုပ် ရုပ်ပေတော့သည်။

၆။ ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစား။ ။ ကိုယ်ဝန်ရှိလာလျှင် မိန်းမတစ် ယောက်၏ ခန္ဓာ ကိုယ်သည် လိုက်၍ ပြောင်းလဲလာသည်။

❑ ခါးသေးရင်ချိုဖြစ်ရာမှ ခါးတုတ်ရင်တုတ်ဖြစ်လာတတ်ပေ သည်။ ခါးတုတ်သည်ဆိုသည်မှာ ပထမ ၃၊ ၄၊ ၅ လတွင်သာဖြစ်၍ နောက် ကိုယ်ဝန်ရင်လာသောအခါ ဗိုက်ထွက်လာသဖြင့် ခါးမူ ပျောက်သွားလေသည်။ ကိုယ်ဝန်ရင်သည်ထက် ရင်လာလျှင် ခါး ကော့ခြင်း၊ ဖင်ကောက်ခြင်းများလည်း ဖြစ်လာလေသည်။ ဤသည်မှာ အလကားဖြစ်လာသည် မဟုတ်။ ကလေးကို လွယ် ထားရစဉ် ခန္ဓာကိုယ်၏ အလေးချိန် ထိန်းနိုင်ရန်နှင့် ကလေးမွေး သောအခါ တင်ဆံ့ကွင်း ကျယ်လာရန်အတွက် သဘာဝက အလိုလိုဖြိုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

❑ အခြားသော ပြောင်းလဲချက်များမှာ ရင်ညွှန်ရိုးနုချွန်မှ ဆီး ခုံရိုးအထိ ဗိုက်၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ဒေါက်လိုက်မျဉ်းမည်း တစ်ခု ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤမျဉ်းမည်း ဖြောင့်လျှင် ယောက်ျားလေး၊ ကောက်လျှင် မိန်းကလေးမွေးမည်ဟု အချို့က ဗေဒင်ဟောကြသည်။ ယုတ္တိမရှိပေ။

❑ ဗိုက်၏အလည်တွင် မျဉ်းမည်းပေါ်သကဲ့သို့မျက်နှာအလည် ပင်းစသည်တို့တွင်လည်း အမည်းကွက်များ ပေါ်လာတတ်သည်။ အချို့ကိုယ်ဝန်ဆောင်များတွင်မူ တင်းတိတ်များပင် ထွက်လာ တတ်လေသည်။

□ ကိုယ်ဝန်ရှိလာလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ သွေးများ၊ ရေများ များလာ၍ မိခင်လောင်းမှာ အနည်းငယ် အနံ့လာနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ခြေထောက်များ အနံ့လာတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်အောက်ပိုင်း သွေးပြန်ကြောများ ပေါ်လာကျယ်လာသည်ထိ တွေ့ရပေသည်။

□ ကိုယ်အနံ့ခြင်းမှာ သိသိသာသာဖြစ်လွန်းလျှင် ဆရာဝန် နှင့် တိုင်ပင်သင့်သည်။ အကြောင်းမှာမူ ကိုယ်အနံ့ခြင်းနှင့်တွဲ လျက်သွေးများတိုးခြင်း၊ ဆီးထဲတွင် အသားဓာတ် (အယ်လ်ဗူမင်) ပါခြင်းတို့ဖြစ်ပါက ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းများမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အကြံ အဆိပ်တက် ရောဂါ ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။ ထိုသို့ဖြစ်ရာမှ တက်တတ်လျှင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်အဆိပ်တက်ရောဂါဖြစ်၍ မိခင် နှင့် သန္ဓေသားကိုပါ ဥပါဒ် အန္တရာယ် ပေးနိုင်ပေသည်။ သတိချုပ် ကြပါကုန်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ ခုတ်ယပိုင်းလက္ခဏာများ

- ၎င်းတို့မှာ
- ၁။ ဗိုက်ထွက်လာခြင်း၊
- ၂။ ရင်သားပိုမိုကြီးထွားလာ၍ နို့ကြမ်းထွက်လာခြင်း၊
- ၃။ နည်းနည်းနှင့် မကြာခဏ ဆီးသွားခြင်း၊
- ၄။ ကလေးနှလုံးခုန်သံ ကြားရခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

၁။ ဗိုက်ထွက်လာခြင်း။ ။ သန္ဓေသားသည် တစ် ဖြည်းဖြည်းသာ ကြီးထွားလာရာ သားအိမ်သည်လည်း ဗိုက်အတွင်းသို့ တစ်ဖြည်းဖြည်းသာ တက်လာသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်ရှိလျှင် မိခင်လောင်း၏ ဗိုက်သည် တစ်ဖြည်းဖြည်း ဝလာ၊ ဖောင်းလာလေသည်။ ၃ လကျော်လျှင် ဆီးခုံ အထက်တွင် သားအိမ်ကို စမ်းရ၍၊ ၅ လကျော် ၆ လကျော်လျှင် ချက်အောက်၌ စမ်းရသည်။ ၉ လဆိုလျှင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်၍ ရင်ခေါင်းစိုက်သည်။ ၉ လကျော်လျှင် မွေးကာနီး ၃၊ ၄ ပတ်တွင် သားအိမ်သည် ရင်ခေါင်းမှ အောက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားလေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ မွေးဖွားရန်အတွက် ကလေးခေါင်းကို တင်ဆက်ပေး အတွင်း သွင်းရ၍ ဖြစ်၏။ ဤသို့ သွင်းသည်ကို ကလေးခေါင်းစိုက်သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။

၂။ ရင်သားပိုမိုကြီးထွား၍ ။ ကိုယ်ဝန်ကာလ တစ်လျှောက် နို့ကြမ်းထွက်ခြင်း ရင်သားကြီးထွား တင်းမာလာရာ ၇ လကျော်လျှင် အလွန်အလွန် ကြီးမား၍ တင်းလာသည်။

□ နို့သီးများမှာ ကွဲအက် မှာကျင်လာတတ်၍ ဝါဖျော့ဖျော့ နို့ကြမ်းများလည်း ညှစ်လျှင် ထွက်တတ်သည်။ ဤနို့ကြမ်းများမှာ မွေးပြီး ၃၊ ၄ ရက်အထိ ထွက်နေတတ်လေသည်။ ဤနို့ကြမ်းများ (ဝါ) နို့ကျကုန်မှ နို့အစစ်ထွက်လာလေသည်။

၃။ နည်းနည်းနှင့် မကြာခဏ။ ။ ဇုလကျော်၍ ကလေးခေါင်းဆီးသွားခြင်း

စိုက်လျှင် ကလေး၏ ခေါင်းသည် ဆီးအိမ်ကို ဖိထား

တတ်သဖြင့် ဤအချိန်၌ မကြာခဏ ဆီးပြန်သွားတတ်သည်။

□ အကြိမ်များသော်လည်း သွားသောဆီးမှာ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်၏။ ပထမပိုင်း ဆီးရွှင်စဉ်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ဘာမျှ ကြောက်စရာမရှိပေ။ ကလေးမွေးပြီးလျှင် ပျောက်သွားမည် ဖြစ်ပေ၏။

၄။ ကလေးနှလုံးခုန်ခြင်း။ ။ ကိုယ်ဝန်ဖိလရှိလျှင်ဝမ်းတွင်းမှ ကလေးနှလုံးခုန်သံကို ကြားနိုင်သည်။

□ ကလေးနှလုံးခုန်သံသည် လူကြီး၏နှလုံးခုန်သံနှင့် မတူဘဲ ပို၍ မြန်သည်။ တစ်မိနစ်လျှင် ၁၂၀ မှ ၁၄၄ ကြိမ်ထိ ခုန်တတ်လေသည်။ မည်သူမဆို ဗိုက်ကို ကပ်၍ နားထောင်နိုင်သော်လည်း တတ်ကျွမ်းသူများသာ ကြားရတတ်လေသည်။ ကိုယ်ဝန် ကာလတွင် ဘာဖြစ်ဖြစ် ကလေးနှလုံးခုန်နေသမျှ ကလေးအသက်ရှင်သေးသည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။

သွေးဆုံးခြင်း

□ အသက်ကြီး၍ ရာသီလာလုံးဝ ရပ်သွားခြင်းကို သွေးဆုံးခြင်းဟု ခေါ်သည်။

□ များသောအားဖြင့် အသက် ၄၀ ကျော် ၅၀ ပတ်လည်၌ မိန်းမများ သွေးဆုံးတတ်ကြသည်။ ဤသို့ သွေးဆုံးသောအခါ မမျိုးဥအင်္ဂါမှ ဥကြွေကျခြင်း မရှိတော့၍ ကလေးလည်း မရနိုင်တော့ပေ။

□ သွေးဆုံးခြင်းကို အချို့က အိုခြင်းအစ ဘဝ၏ နိဂုံးဟု ထင်မှတ်ကာ စိတ်ပျက်အားငယ်တတ်ကြသည်။ အိုခြင်း၏ အစဖြစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း ဘဝ၏ နိဂုံးကား မဟုတ်သေးချေ။ အကြောင်းမူ သွေးဆုံးသော်လည်း မိန်းမများသည် လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း ယခင်အတိုင်း ပြုနိုင်သေးသောကြောင့်ပေတည်း။

□ သို့ဖြစ်၍ သွေးဆုံးသည်တိုင် စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ၊ မယားဝတ္တရား ကျေပွန်အောင် ဆက်လုပ်သွားပါက သာယာသော အိမ်ထောင်ကို ဆက်လက် ထိန်းနိုင်ပေမည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှာ အဆင်း တစ်ခုပေါ်တွင်သာ မတည်ဘဲ လင်နှင့်မယား ညှာတာမှု၊ နားလည်မှု၊ ယုယမှုများပေါ်တွင်လည်း တည်ပေရကား သွေးဆုံးသော မိန်းမများသည် ထိုအရည်အချင်းများပေါ်တွင် ပို၍ စိတ်ဝင်စားကာ အားစိုက်လုပ်ဆောင်သင့်ပေသည်။ မိမိ၏ ရုပ်ကို ပျိုအောင်၊ လှအောင်အတွက် ကြော်ငြာကောင်းသော ဆေးများကို စားခြင်း၊ လိမ်းခြင်း မဟိုမှန်းများ လိမ်းခြင်း၊ စားခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။ အကြောင်းမူ ထိုဆေးများမှာ ကြော်ငြာတွင် ပါသလို မစွမ်းရုံမက ဥပါဒ်လည်း ပေးနိုင်သောကြောင့်ပေတည်း။

❑ အချို့မိန်းမများတွင်မူ သွေးဆုံးပြီဖြစ်၍ တလေးမရနိုင် တော့ရကား လိင်ဘက်တွင် ပိုမို စိတ်ဝင်စားလာတတ်သည်။ ဤသို့စိတ်ဝင်စားလာသည်ကို ငယ်မူပြန်သည်ထင်၍ ရှက်ကြောက်ခြင်း မဖြစ်ရန် အရေး ကြီးပေသည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူကလည်း ဤ သည်ကို သိ၍ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်အပ်ပေသည်။

❑ ငယ်ရွယ်စဉ်တုန်းက စိတ်မတည်ငြိမ်သော မိန်းမများမှာမူ သွေးဆုံးသောအခါ၌ ပို၍ ဆိုးတတ်သည်။ ကိုယ်လက် မအိမသာ ဖြစ်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ခေါင်းခဲခြင်း၊ အလိုလို စိတ်တိုတတ်ခြင်း စသော စိတ်ရောဂါများ ဖြစ်တတ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ပါက မိမိကိုယ် မိမိမကျေမနပ်ဖြစ်နေမည်အစား သွေးဆုံးခြင်းသည် သဘာဝဟု သိကာ မိမိကိုယ် မိမိ ဖြေသင့်သည်။ ဖြေ၍ မရပါက ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ကာ လိုအပ်သော ကုသမှုကို ခံယူသင့်ပေသည်။

လင်စိတ်သားစိတ် ကုန်ခြင်း

❑ လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်ခြင်းဆိုသည်မှာ မိန်းမ တစ်ယောက်သည် လင်ယူသားမွေးမှုကို ကြောက်ရွံ့ လျှက် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် မပျော်ပိုက်ခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လိင်ဆက်ဆံရမည်ကို ကြောက်လန့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

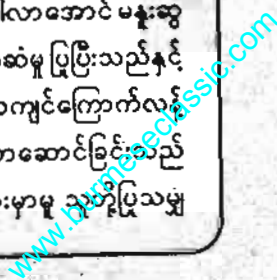
❑ သို့ဖြစ်၍ ဤကိစ္စမျိုးသည် အဖျိုး၊ အအိုမရွေး မိန်းမတိုင်းတွင်ပင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့် ကြောက်လန့်

ခြင်းမဆို နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ တွေ့ပြီးသူက မတွေ့ရသေးသူထက် ပို၍ ကြောက်လန့်မြဲ၊ ဆိုးဝါးမြဲ ဖြစ်ရကား ဤသို့ လင်စိတ် သားစိတ်ကုန်ခြင်းမှာ မပျော်သော အိမ်ထောင်ရှင်မများတွင် ပိုအဖြစ်များပေသည်။

❑ မည်သည့်အကြောင်းများကြောင့် အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် မပျော်ကြရသည်၊ လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်ရသည် ဆိုသည်ကို မူ အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

❑ ယင်းသို့ ဖြစ်ပွားရသော အကြောင်းများမှာ အဓိကအားဖြင့် ၃ ခု ရှိပေသည်။

❑ ပထမအကြောင်းမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု အဆင်မပြေ၍ ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် လိင်အကြောင်း နားမလည်၊ မိန်းမအကြောင်းလည်း မသိဘဲ၊ မိမိလိုသလိုသာ လိင်ဆက်ဆံတတ်၍ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း မိန်းမဖြစ်သူမှာ စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။ ဖြစ်တတ်သည်ကား မင်္ဂလာဦးညများ၌ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မသိနားမလည်၍ဖြစ်စေ၊ ပျော်ရွှင်လွန်း၍ဖြစ်စေ၊ ရှက်၍ဖြစ်စေ မိန်းမဖြစ်သူ စိတ်ပါလာအောင် မနူးဆွဲဘဲ၊ မိမိလိုချင်သလိုသာ ပြုလုပ်တတ်၍ ဆက်ဆံမှု ပြုပြီးသည်နှင့် မိန်းမဖြစ်သူမှာ ဘာမျှမခံစား၊ မသာယာဘဲ နာကျင်ကြောက်လန့်၍သာ ကျန်ရစ်တတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းသည် ယောက်ျားများအတွက်သာ ဖြစ်၍ မိန်းမများမှာမူ သူတို့ပြုသမျှ

၁၅၂ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို

နဂမည်ဘက်က နာဘက်ကချည်းပါတကားဟု မိန်းမဖြစ်သူမှာ စဉ်းစားမိကာ အိမ်ထောင်ရေး၊ လိင်ဆက်ဆံရေးများကို တစ်ခါတည်း ကြောက်ရွံ့သွားတတ်သည်။

■ အခြားတစ်နည်းဖြစ်တတ်သည်မှာလည်း အိမ်ထောင်ပြုသည်မှာ နှစ်၊ လကြာမြင့်ပြီဖြစ်လျက် မိန်းမဖြစ်သူမှာ ကာမစည်းစိမ်ကို မရဖူးသဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိတော့ဘဲ လိင်ဆက်ဆံမှုကို သက်သက် ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

■ ဒေါက်တာ လူးဝစ်ဟာမန်၏ လေ့လာချက်အရမူ အမေရိကန်ပြည်၌ပင် မိန်းမတစ်ရာလျှင် ၂၄ ယောက်တည်းသာ ပထမအကြိမ်းကတည်းက ကျေနပ်မှု ကာမစည်းစိမ်ကို ရ၍ ၄-၅ လကြာမှ ၂၇ ရာခိုင်နှုန်း၊ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ကြာမှ ၄၂ ရာခိုင်နှုန်း ကျေနပ်မှုရကြသည်ဟု သိရလေသည်။ ပထမတစ်ခါတည်းတွင်ပင် ၄ ယောက်မှာ တစ်ယောက် ၂၄ ရာခိုင်နှုန်း ရကြသည်ဟူသော တွေ့ရှိချက်မှာ အမှန်တော့ စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခြားသူတေသိတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ဝီလီယံကလပ်၏ လေ့လာချက်အရမူ မိန်းမတစ်ရာတွင် ၄ ယောက်သာ ပထမအကြိမ်၌ ကျေနပ်မှုရသည်ဟု ဆိုပေရာ ပထမအကြိမ်၌ ကျေနပ်မှု ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားဖူးသူမှာ အထူးပင်နည်းပါးလှပေတော့သည်။ အမေရိကန်ပြည်၌ပင် ဤသို့ရှိပါက မြန်မာပြည်အတွက်မူ စဉ်းစားစရာပင် မလိုတော့ပေ။

■ ဤသို့ အိမ်ထောင်သက်ကြာလျက် ကာမစည်းစိမ်ကို

မိန်းမများ မခံစားကြရသည်မှာ ယင်းတို့၏ လင်ယောက်ျားများ၏ အပြစ်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

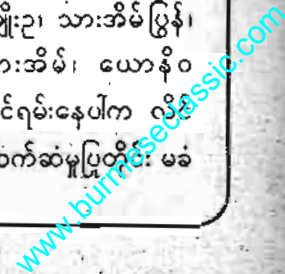
■ ဒုတိယအကြောင်းရင်းမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်၍ မရနိုင်သော ချွတ်ယွင်းချက်များ မိန်းမတွင် ရှိနေ၍ပင် ဖြစ်သည်။

■ ဖြစ်တတ်သော ချွတ်ယွင်းချက်များမှာ

၁။ မိန်းမလိင်အင်္ဂါများ မဖွံ့ဖြိုးခြင်း။ ။ မမျိုးဥ အင်္ဂါမှ ထွက်လာသော မဟိုမုန်းသည် မိန်းမများ၏ အခြားလိင်အင်္ဂါများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေ၍ မိန်းမတို့၏ ကိုယ်နေ ဟန်ထား အလှအပကို ဖြစ်စေသည်ဟူ၍ ရှေ့အခန်းများတွင် ပြဆိုခဲ့သည်။

■ အကယ်၍ မမျိုးဥအင်္ဂါများ ကောင်းစွာ အလုပ်မလုပ်နိုင်ပါက မိန်းမ၏ အခြားလိင်အင်္ဂါများသည် ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားမလာနိုင်တော့ပေ။ အထူးသဖြင့် ယောနိနှင့် ယောနိအင်္ဂါတို့မှာ ကလေးဘဝကဲ့သို့ပင် တစ်သက်လုံး သေးငယ်နေပါက ကျေနပ်အောင် လိင်ဆက်ဆံ၍ မရရှိမှုမက ပဋိသန္ဓေလည်း မတွယ်နိုင်တော့ပေ။

၂။ လိင်အင်္ဂါများ ရောဂါရှိခြင်း။ ။ မမျိုးဥ၊ သားအိမ်ဖြန့်၊ သားအိမ်၊ ယောနိဝစသော အင်္ဂါများသည် ရောဂါဖြစ်နေ၊ ရောင်ရမ်းနေပါက လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကောင်းစွာမပြုနိုင်ပေ။ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း မခံ

မရပ်နိုင်အောင် နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားရပေ၏။

□ ဤသို့နာကျင်လျက် ယောက်ျားဖြစ်သူ ကျေနပ်အောင် အလိုလိုက်ပါက ကြာသော် မိန်းမဖြစ်သူမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကြောက်ရွံ့လျက် လိင်စိတ်ကုန်ခမ်းသွားနိုင်ပေ၏။ မိန်းမများ၏ လိင်အင်္ဂါများ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ခြင်းတို့မှာ ယောက်ျား ထံမှ ကာလသားရောဂါ ကူးစက်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်လက် မသန်ရှင်းဘဲနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုတတ်၍ လည်းကောင်း၊ အန္တရာယ် မကင်းသော နည်းများဖြင့် ကလေးဖျက်ချ ခြင်းများကြောင့် လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

၃။ သားအိမ်နှင့် ယောနီအင်္ဂါများ။ ။ လျှမ်းကျင်သော ဆရာ
လျှော့ကျခြင်း ဝန်များနှင့် မဟုတ်ဘဲ
အခြား သူများနှင့်
ကလေးကို ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးရပါက သားအိမ်နှင့် ယောနီအင်္ဂါ
စသော သားမွေးလမ်းကြောင်းသည် အောက်သို့လျှော့ကျနိုင်
သည်။

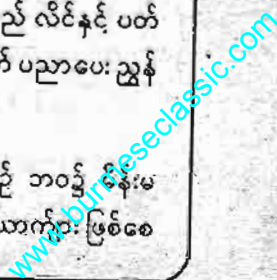
□ ဤသို့ လျှော့ကျပါက ဆီးသွားခက်ခဲခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံ
ရာ၌ နာကျင်ခြင်းများကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ အချို့ကိစ္စများတွင်
မနာကျင်သော်လည်း ယောနီအင်္ဂါဝှက်ပြနေသဖြင့် လိင်တံနှင့်
ယောနီအင်္ဂါမှာ အဝင်ခွင့်ကျ မဖြစ်ဘဲ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် လင်
ရော့ မယားပါ ကျေနပ်မှု မရနိုင်ပေ။ ဤသို့ မွေးလမ်းကြောင်း
လျှော့ကျပါက ဆေးရုံးတက်၍ ကုသင့်သည်။ ဤသို့ မလျှော့

အောင်လည်း ကလေးမွေးခြင်းများကို ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်
သားဖွား ဆရာမများနှင့်သာ အပ်သင့်ပေသည်။ ဤ၌ ကလေး
မမွေးမီ ယောနီအင်္ဂါကို ခွဲစိတ်၍ ချဲ့ပေးခြင်း (အပီစီယိုတော်မီ)
သည် မွေးပြီးပါက ပြန်၍ ချုပ်လိုက်သဖြင့် ယောနီအင်္ဂါကို
ထာဝစဉ် ကျယ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သိအပ်ပေ
သည်။ အချို့မှာ ဤသို့ခွဲပြီးချုပ်ပေးခြင်းကြောင့်ပင် ကာမစည်းစိမ်
ကိုပို၍ ခံနိုင်သည်ဟူ၍ ပညာရှင်များ လေ့လာတွေ့ရှိကြရသည်။

၄။ လိင်နှင့်ပတ်သက်၍။ ။ အချို့သည် လိင်နှင့်ပတ်သက်
ရှက်ကြောက်ခြင်း ၍ အထူး ရှက် ကြောက်တတ်
သည်။

□ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ ငယ်စဉ်ကတည်းက လူကြီးမိဘများက
လိင်နှင့်ပတ်သက်လျှင် မပြောအောင်၊ မလေ့လာအောင် တားမြစ်
ပိတ်ပင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်နေပါက အရွယ်
ရောက်၍ မိဘများက အိမ်ထောင်ချပေးသည်တိုင် သမီးဖြစ်သူမှာ
လိင်ကို ရှက်ကြောက်နေတော့သဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ် လိင်ဆက်ဆံ
မှုကို မည်သည်အခါမျှ မရနိုင်တော့ဘဲ ကြာလေ့စိတ်ကုန်ခမ်းလေ
ဖြစ်ရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာလူမျိုးများသည် လိင်နှင့် ပတ်
သက်၍ သဘောထား မှန်မှန်ကန်ကန်ထားလျက် ပညာပေး ညွှန်
ကြားမှု ပြုကြရန် အချိန်တန်ပေပြီ။

၅။ လိင်တူဆက်ဆံခြင်းနှင့်။ ။ ငယ်ရွယ်စဉ် ဘဝ၌ ဇိနိမ
အချစ်တော်ထားခြင်း ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျား ဖြစ်စေ

မိမိ ခင်မင်သူများနှင့် ပူးတွဲ

သွားလာစမြဲပင် ဖြစ်သည်။

□ ဤသို့ ပူးတွဲသွားလာရာမှ မိန်းမချင်း ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားချင်း ဖြစ်စေ တဏှာနှင့် ချစ်ခင်စုံမက်လျက် သာယာမှုကို ရယူတတ်ပါက ထိုသို့ ပြုလုပ်တတ်သော သူများကို အချစ်တော် ထားခြင်း (ဝါ) လိင်တူဆက်ဆံခြင်း ပြုသူများဟု ခေါ်သည်။ ဤသို့သော မိန်းမမျိုးသည် ယောက်ျားယူရမည်ကို ကြောက်လှက်၊ ယောက်ျား ယူပြီးပါကလည်း စစ်မှန်သော လိက်ဆက်ဆံမှုကို အမြဲရှုံ့ကြောက် လျက်နေမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ပါက ပညာပေး ခြင်း၊ ကလေးရစေခြင်းများဖြင့်သာ ကုသနိုင်သည်။ မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုသည်သာ အထိရောက်ဆုံး ကုသမှု ဖြစ်ပေ၏။

၆။ အလှမာန်ယစ်ခြင်း။ ။ အချို့ မိန်းမများသည် လှပသလောက် အလှဂုဏ်မောက်တတ်ကြသည်။

□ ယောက်ျားရသည်တိုင် မိမိ၏အလှမှာ ထိုယောက်ျားနှင့် မတန်ဘဲ ထိုယောက်ျားထက် သာသော မည်သည့် ယောက်ျားကို မဆို ရနိုင်သည်ဟူ၍ ထင်မြဲ၊ ဂုဏ်ယူမြဲ ဖြစ်တတ်ကြသည်။ ဤသို့ဖြစ်ပါက ၎င်းအမျိုးသမီးသည် မိမိလိုရာကိုသာ ယောက်ျားထံမှ ပူဆာတတ်၍ ယောက်ျား၏ အလိုကို လိုက်ရန် ဝန်လေးတတ်ကြသည်။ အချို့မိန်းမလှများကမူ လိင်ဆက်ဆံခြင်းကြောင့် အလှ

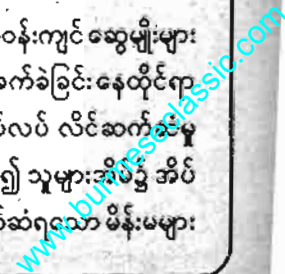
ပျက်မည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။ လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုချင်ကြပေ။ ဤသို့သော အိမ်ထောင်မှုမှာ မသာယာတော့ဘဲ ကြာသော် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ပျက်လာနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မည်မျှလှသော မိန်းမဖြစ်စေ၊ မယားဝတ် ငါးပါးကို အမြဲသိနေ၊ လိုက်နာနေသင့်ပေ၏။

၇။ ကလေးရမှာ ကြောက်ခြင်း။ ။ အိမ်ထောင်မှုသည် လှလောက သာယာအောင်

မိမိ၏မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ပြန့်ပွားအောင် ပြုလုပ်ရသော လူမှုရေးကျင့်ဝတ်တစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း အချို့အိမ်ထောင်ရှင်မများသည် ကလေးရမည်ကို အထူးကြောက်ရွံ့ကြသည်။

□ ထိုသို့ ကြောက်ရွံ့တတ်သော မိန်းမများသည် ကလေးရမှာ ကြောက်၍ လိင်ဆက်ဆံပါက အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ပေ။ ဤသို့ကြောက်ရွံ့နေသူများကို ယခုအခါ၌ ကလေးကို လိုလျှင် လိုသလိုရအောင်၊ မလိုလျှင် မလိုသလို မရအောင် ပြုလုပ်နိုင်သော ဆေးအတတ်ပညာများ၊ ဆေးဝါးများ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးအပ်ပေသည်။

□ တတိယအကြောင်းရင်းမှာ ကားပတ်ဝန်းကျင်ဆွေမျိုးများနှင့် အဆင်မပြေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အိပ်ရာခက်ခဲခြင်း နေထိုင်ရာကျင်းမြောင်းခြင်းများသည် လွတ်လွတ်လပ်လပ် လိင်ဆက်ဆံမှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူများအိပ်၌ အိပ်ရသော မလှံခြံသော အိပ်ခန်းများ၌ လိင်ဆက်ဆံရသော မိန်းမများ

အဖို့ရှက်ကြောက်လာတတ်ပေသည်။ ထိုအတူ ယောက်ျားများနှင့် တစ်အိမ်တည်းနေခြင်း၊ ၎င်းတို့နှင့်အဆင်မပြေခြင်းတို့သည် လင်ယောက်ျားကို မကျေမနပ် ဖြစ်နိုင်၍ ဤမကျေနပ်မှုမှစ၍ အိမ်ထောင်ရေးတွင် စိတ်နာသွားနိုင်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန်ကား စားဝတ်နေရေး ပူလုံမဖြစ်နိုင်သဖြင့် အခြားသူများကို မပိုခိုရဘဲ မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ သီးခြားရပ်တည်နိုင်သော ဝင်ငွေရှိပါမှ၊ လုပ်ငန်းရှိပါမှသာလျှင် အိမ်ထောင်ပြုအပ်ပေသည်။

□ မိမိနှင့်အိမ်ထောင်ပြုမည်သူ၏ ဆွေမျိုးများအကြောင်းကို စုံစမ်း၍လည်း ၎င်းတို့နှင့် ဆက်ဆံရန်အတွက် လင်မယား သဘောတူမှုချသွားရန် အရေးကြီးလှပေသည်။

လိင်စိတ်နှင့် ရုပ်ရည် ရူပကာယ

□ “ဣတ္ထိရူပံနံ” ဆိုသောစကားကို မြန်မာတိုင်းလိုလိုကြားဖူးနားဝ ရှိကြပြီး ဖြစ်သည်။

□ အဓိပ္ပာယ်မှာ မိန်းမတို့၏အဆင်းသည် ဥစ္စာမည်၏ဟူလို။ ဆိုလိုသည်မှာကား ရုပ်ရည်ချောမောသော မိန်းကလေးများသည် လင်ကောင်း သားကောင်းရကြ၍ ချမ်းသာနိုင်ကြသည်။ မိမိ၏ ရုပ်ရည် ရူပကာယကို အရင်းပြုလျက် စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော အိမ်ထောင်သည် ဘဝကိုရနိုင်ကြသည်ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဆိုကြသည်အတိုင်းလည်း ရုပ်ရည် ချောမောသူများသည် အိမ်ထောင်ကောင်း ရကြ၊ မြန်မြန်စွဲတတ်ကြပါပေ၏။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် ရုပ်ရည်မလှပသော သူများမှာ အိမ်ထောင်ကောင်း

ကို မရနိုင်၊ မြန်မြန် မစွဲနိုင်ဟူ၍ မဆိုလိုပေ။ အကြောင်းမူ အလှဆိုသည်မှာ ကြည့်သူ၏ မျက်စိထဲတွင်သာ ရှိ၍ တစ်ယောက်အကြိုက်နှင့် တစ်ယောက် မတူရကား ယောက်ျား၏ မျက်စိထဲတွင် မိမိချစ်သူမှာ သူရပ်လှစေ၊ ရုပ်ဆိုးစေ အမြဲလှပနေပေမည်။

□ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမတစ်ယောက်အနေဖြင့် မိမိတွင် ရှိသော အလှ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကြိုက်သော အလှကို တည်မြဲအောင် ပိုမို တောက်ပအောင်၊ အကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုတတ်ရန်သာ အရေးကြီးပေသည်။

□ အချို့မိန်းမများသည် မျက်နှာအလွန်လှ၍ အချို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ တောင့်တင်းကာ စွဲမက်စရာကြီး ဖြစ်သည်။

□ ဤသို့သော မိန်းမများသည် စဉ်းစားဉာဏ်မရှိက မိမိ၏ အလှကို ရာသက်ပန် တည်နေစေရန်အတွက်သာ စိတ်ဝင်စားနေတတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့် လိင်ဆက်ဆံလျှင် အလှပျက်မည် စိုးသဖြင့် သိပ်မဆက်ဆံလိုကြပေ။ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသဖြင့် ပုံပျက်လာမည်၊ ကလေးရ၍ ဝလာမည်ကို ကြောက်ကာ ယောက်ျားဖြစ်သူ လိုချင်တိုင်း မပေးဘဲ ရှောင်တတ်ကြ၊ ငြင်းတတ်ကြသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု၌ မိမိမှာ စိတ်မသာယာသဖြင့် လည်း ယောက်ျားဖြစ်သူကို အမျိုးမျိုး စိတ်ဒုက္ခပေးကာ လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့်ကင်းဝေးအောင် ပြုလုပ်လိုကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော မိန်းမမျိုးသည် အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်း မဖြစ်နိုင်ရုံမျှမက ရေရှည်တွင် ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမှုနှင့် ကြုံကြိုက်ရပေမည်။ အကြောင်း

မူကား အဆင်းသည် ထာဝစဉ် မတည်ဘဲ အချင်းသာ ထာဝစဉ် တည်တတ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်မှုတွင် ရုပ်ရည် လှပမှုထက် အရေးကြီးသော အခြားအချက်များ ရှိသည်ကိုလည်း ကောင်း၊ ယင်းတို့တစ်တွေ နောက်ကျမှသာ သိကာ ထိုဒဏ်ကိုခံရ မည်ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

▣ ရုပ်လှသူများ၊ အလှဂုဏ်ကိုးသူများသည်သာ ဒုက္ခရောက် တတ်သည်မဟုတ်။ ရုပ်ဆိုးသူများလည်း စဉ်းစားဉာဏ်မရှိက ဒုက္ခ ရောက်နိုင်ကြသည်။ အချို့မိန်းမများသည် လင်ကောင်း သား ကောင်း၊ ရပါလျက် မိမိရုပ်မလှသဖြင့် ထိုယောက်ျားကပစ်ထား မည်ကို တွေး၍ စိုးရိမ်နေတတ်ကာ ယောက်ျားဖြစ်သူ စွဲမက် အောင် အမျိုးမျိုး အလှပြင်ရာ၊ ကနွဲကလျှုပြုရာမှ အမှားမှား အယွင်းယွင်းဖြစ်ကာ ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့်စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများ ဖြစ် တတ်သည်။ မိမိရုပ်ဆိုးပါလျက် မိမိကိုယူသော ယောက်ျားများ သည် မိမိတို့ထံတွင် ယင်းတို့ကြိုက်သော အရည်အချင်းများရှိ၍ ယူသည်ဆိုသည်ကို ထိုမိန်းမများ သိခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ရေး၌ ရုပ်ရည်လှပမှု၊ ဆိုးမှုသည် အဓိကမဟုတ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်ခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကြင်နာယုယခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံမှု တွင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း စသော အရည်အချင်းများသည် သာယာသော အိမ်ထောင်တိုင်း၏ အုတ်မြစ်များ ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို ထိုမိန်းမများ သိသင့်သည်။ ဤသို့ဆိုပါက မိမိရုပ်ဆိုးနေခြင်း၊ ရုပ်မလှခြင်းတို့အတွက် မိမိ ကိုယ် မိမိ စိတ်ဖွက်အပြစ်တင်ရန် မလိုချေ။ ယောက်ျားဖြစ်သူ

ပစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်၍ အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်အောင် ကလက်တက်တက် လှုပ်ရှားလည်း မလိုပေ။ သို့ဖြစ်၍ ရုပ်ဆိုးမများ သည်လည်း အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းများ ဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိ ချပ်လျက် မိမိဘဝကို ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် အိမ်ထောင်တာဝန်ကို ကျေသည်ထက် ကျေနပ်အောင်သာ ထမ်းရွက်သင့်ပေ၏။ ဤသို့ သိထားပါက အရုပ်ဆိုးသဖြင့် လင်ပစ်မှာစိုး၍ စိတ်ဒုက္ခရောက်ရ သော မိန်းမဟူ၍ ရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

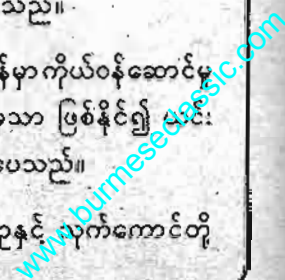
▣ သို့ဖြစ်ရကား မိန်းမများသည် လှလွန်း၍ အလှဂုဏ်ကိုး လျှင်လည်း ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ မလှသဖြင့် မလှသည်ကို ပူပန် စိုးရိမ်နေသဖြင့်လည်း ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ အိမ်ထောင်မှု၌ ရုပ် အဆင်းသည် အဓိကမဟုတ်၊ အိမ်ထောင်ရှင်ကောင်းတို့၏ အချင်း သည်သာလျှင် အဓိကဖြစ်သည်ဟု သိအပ်ပေသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ လိင်ဆက်ဆံမှု

▣ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလတွင် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုနိုင် မပြု နိုင်၊ ပြုနိုင်က မည်သို့ပြုနိုင်ပုံ စသော ပြဿနာများမှာ အိမ်ထောင် ရှင်တိုင်း ကြံရသော ပြဿနာများပင် ဖြစ်သည်။

▣ ဤပြဿနာများကိုရှင်းလင်းနိုင်ရန်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မှု ဇီဝကမ္မ သဘောတရားများကို သိထားမှသာ ဖြစ်နိုင်၍ မင်း သဘောတရားများကို ပထမ ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

▣ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းသည် မမျိုးဥနှင့် လျက်ကောင်တို့

မျိုးစပ်၍ အောင်မြင်လာသော သန္ဓေသားကို သားအိမ်အတွင်း၌ ၉ လကျော် ၁၀ လ၊ အတိအကျဆိုရလျှင် ရက်ပေါင်း ၂၈၀ တိတိ လွယ်ထားရသော ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ လွယ်ထားရစဉ်၌ မမျိုးဥအင်္ဂါမှ နောက်ထပ်ဥများ ကြွေမကျတော့၍ နောက်ထပ် သန္ဓေသား ရနိုင်ခြင်း၊ ရာသီလာခြင်းကား မရှိနိုင်တော့ပေ။ သန္ဓေကြီးထွားလာသလောက် သားအိမ်မှာ ကြီးထွားလာရသကဲ့သို့ မိန်းမ၏ အင်္ဂါများမှာလည်း သားနှင့် မိခင် ၂-ယောက်စလုံး အတွက် အလုပ်ပိုများ ပြုလုပ်ပေးရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိခင်လောင်း (ဝါ) မိခင်သည် ယခင်ကကဲ့သို့ မောမောပန်းပန်းပင်ပင် ပန်းပန်း မလုပ်နိုင်တော့ပေ။ သန္ဓေသားသည် ယခင်ကထက် အာဟာရ ပိုမိုစားရန် လိုလာလေသည်။ ပို၍ မစားနိုင်ပါက မိခင်မှာ အာဟာရချို့တဲ့သော ရောဂါများ၊ သွေးအားနည်းသော ရောဂါများ ရ၍ မိခင်၏ ကိုယ်အတွင်းတွင်လည်း သွေးနှင့် ရေများ ပိုမိုများပြားလာလေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ မိခင်၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ အရည်များဖြင့် ပြည့်တင်းလျက်လာလေသည်။ ရေများလွန်းပါက မိခင်၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးပင် ရောင်ဖောလာနိုင်ပေသည်။

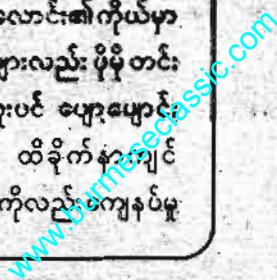
❑ ရေဝင်သဖြင့် လိင်အင်္ဂါများ တောင့်တင်းလာသောကြောင့် မိခင်၏ လိင်စိတ်မှာ ယခင်ကထက် ပိုလာသည်ဟု ပညာရှင်များက ဆိုကြသည်။ တိုင်းမာသောလည်း နူးညံ့သော ထိုအင်္ဂါများမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက မိန်းမရော ယောက်ျားကိုပါ ကျေနပ်

မှု အပြည့်အဝ ရစေနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

❑ အချို့မိန်းမများမှာ မူလကထပ်ပြီး တစ်လျှောက်လုံး ကျေနပ်မှု ကမာစည်းစိမ်ကို မရခဲဘူးသော်လည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်စလိင်ဆက်ဆံမှုပြုသော် အခါ၌မူ ကျေနပ်မှုကို ရတတ်ကြသည်ဟူ၍ပင် တွေ့ရှိကြရသည်။ ဤသည်တို့ကား ပထမ ၃၊ ၄ လ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ကာလတွင် ပြောင်းလဲမှုများပေတည်း။

❑ ကိုယ်ဝန် ၅ လခန့်ရသောအခါ ဝမ်းတွင်းမှ ကလေးစလှုပ်သည်ကို မိခင်တိုင်း သိကြရသည်။ ထိုသို့လှုပ်သည်ကို သိကြရသောအခါ မိန်းမတိုင်းလိုလိုပင် မိခင်စိတ်များ ဖွားများလာလျက် လိင်ဘက်တွင် စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်းလာတတ်ကြလေသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက မိမိ၏ သန္ဓေသားကို ထိခိုက်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်လာလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအချိန်မှစကာ သူတို့သည် လိင်ဆက်ဆံမှု၌ စိတ်မပါတော့ဘဲ ယောက်ျားဖြစ်သူကို ကျေနပ်အောင် ဆက်ဆံမှုပြုရသည့်တိုင် စိတ်ပါ လက်ပါ လှုပ်ရှားမှုမပြုတော့ပေ။ ခိုက်ထွက်လာသဖြင့်လည်း ယခင်ကကဲ့သို့ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ဆက်ဆံရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

❑ ကိုယ်ဝန် ၇ လ၊ ၈ လကျော်ပါက မိခင်လောင်း၏ ကိုယ်မှာ ယခင်က ထက် ရေများလာသည်။ လိင်အင်္ဂါများလည်း ပိုမို တင်းလာသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအင်္ဂါများမှာ အထူးပင် ပျော့ပျောင်းနူးညံ့လှရကား လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက ထိခိုက်နာကျင်စေနိုင်သည်။ မိမိနှင့် ဆက်ဆံသူခင်ပွန်းသည်ကိုလည်း မကျေနပ်မှု

မပေးနိုင်တော့ပေ။ ထို့အပြင် ဤချိန်၌ သားအိမ်ခေါင်း၊ ယောနိ စသော အင်္ဂါများမှာ သန္ဓေသားထွက်လာရန်အတွက် မွေးလမ်းကြောင်းများဖြစ်ရကား အပြင်မှဘခင်၏လိင်တံအပါအဝင် မည်သည့် ပစ္စည်းကို ထည့် ထည့် ရောဂါပိုးများကို ထည့်ရာ ရောက်သဖြင့် နောင်ကလေးမွေးသောအခါမီးတွင်းဖျားခြင်းများ ဖြစ်တတ်လေသည်။ ထို့အတူ သန္ဓေသားကို စိမ်ထားသော ရေခဲများသည်လည်း သားအိမ် ခေါင်းထိပ်၌ ပြုလျက်ရှိရကား လိက်ဆက်ဆံမှုပြုပါက ပေါက်ကွဲ၍ အချိန်မကျမီ ကလေးမွေးဖွားနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန် ၇. လ၊ ၈ လ ကျောက်ပါက လိက်ဆက်ဆံမှုပြုလျှင် ကျေနပ်မှု မရနိုင် ရုံမက မိခင်နှင့် သန္ဓေသားကိုပါ ဒုက္ခပေးနိုင်သဖြင့် လိင်ဆက်ဆံခြင်းကို ဤအချိန်၌ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။

□ အထက်ပါအကြောင်းများကို ထောက်၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုနိုင် မပြုနိုင်ဟူသော ပြဿနာကို ဖြေရှုလျှင် ကိုယ်ဝန် အနုအရင့်ကိုလိုက်၍ မိခင်လောင်း၏ စိတ်နေသဘောထားကိုလိုက်၍ ပြုနိုင်ပါသည်ဟုပင် ဖြေရမည်။ ပညာရှင်များကမူ ပထမ၅လအထိ တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ ၈လအထိ တစ်လလျှင် ၃ ကြိမ်နှင့် ၉လအထိ တစ်လလျှင် ၂ ကြိမ်ထက် မပိုစေဘဲ၊ ၁၀လအတွင်းတွင် တစ်ကြိမ်မျှ မပြုလုပ်ရဟု ကန့်သတ်ကြလေသည်။

□ ဤသို့ပြုနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း စိတ်ထင်တိုင်း ပြုကျင့်၍

မရချေ။ မိခင်လောင်းအား မမောမပန်းရအောင်၊ သန္ဓေသားအား မထိခိုက်အောင် သတိထား၍ ပြုလုပ်ရန် အထူးအရေးကြီးပေသည်။

□ သတိထားရန်အချက်များမှာ-

- ၁။ လိင်တံကို ယောနိအတွင်းဘက်ထိ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်စေသော ပုံစံများဖြင့် ဆက်ဆံမှု မပြုရ။
- ၂။ မိန်းမက အဓိက လှုပ်ရှားပေးရသော ပုံစံများကို မပြုရ။
- ၃။ မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများကို အလွန်အကျွံ ပွတ်တိုက်လှုံ့ဆော်ခြင်းသော် လည်းကောင်း၊ မိန်းမ ကိုယ်တိုင် ကျေနပ်မှုရအောင်၊ ကာမစည်းစိမ်ရအောင် သော် လည်းကောင်း ဆက်ဆံမှု မပြုရ။ ထိုသို့ပြုပါက သားအိမ်ရှုံ့၍ သားလျှော့နိုင်သည်။
- ၄။ လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုမီ ယောက်ျား၏ လိင်အင်္ဂါများကို ဆေးကြော သုတ်သင်ရမည်။ မည်သည့်အခါမျှ ယောနိအတွင်းသို့ လက်ကို မသွင်းရ။
- ၅။ အကယ်၍ မိန်းမဖြစ်သူသည် လိက်ဆက်ဆံရန် စိတ်မပါ လှနွမ်းနေပါက ယောက်ျားဖြစ်သူအား လိက်ဘက်တွင် စိတ်မပါအောင် မာယာ သုံး၍ လိင်စိတ်ကို ဖျောက်ပေးသင့်သည်။ ဤသို့ ဖျောက်ပေး

သည်တိုင် မပျောက်ပါက နောက်ဆုံးမတတ်နိုင်၍ ယောက်ျားဆန္ဒကို လိုက်ရမည်ဆိုပါက ယောနိအတွင်းသို့ လိင်တံမထည့်ရသော နည်းဖြင့်သာ သူ၏ ကာမစည်းစိမ်ကို ဖြေဖျောက်ပေးသင့်သည်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦးအလွန်ချစ်၍ မရှင်ရှာတတ်ပါက ယောက်ျား၏ လိင်တံကို မိမိ၏ ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့၍လည်း ဖြေဖျောက်ပေးနိုင်သည်။ အခြားနည်းမှာ တင်ပဆုံနစ်ခကြား၌ ယောက်ျား၏ လိင်တံကို ညှပ်လျက် ဖြေဖျောက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အတိုချုပ်အားဖြင့် မိန်းမများသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်၌ မိမိ၏ ကျန်းမာရေး၊ ကလေး၏ ကျန်းမာရေးကို လည်း မထိခိုက်စေဘဲ ယောက်ျားအားလည်း ကျေနပ်အောင် တစ်နည်းနည်းအားဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ပေးပါက တစ်ဦးကို တစ်ဦး ပိုမို ခင်တွယ်လာကာ သာယာသော အိမ်ထောင်ကို ထာဝစဉ် တည်ဆောက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

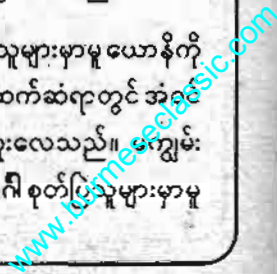
ကလေးမွေးပြီး လိင်ဆက်ဆံမှု

- ကလေးမွေးပြီး ၆ ပတ်အတွင်းတွင် မူလိင်ဆက်ဆံမှု လုံးဝ မပြုသင့်ပေ။
- ထိုအချိန်အတွင်း၌ မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ နူးညံ့လျက် ရှိရုံမျှမက ယောနိအင်္ဂါကို ခွဲမွေးရသော ပထမအကြိမ် မွေးဖွားမှု

များတွင် ခွဲထားသော ဒဏ်ရာက မကျက်သေးပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဤမွေးပြီးအချိန် ၆ ပတ်အတွင်းတွင်လည်း မမွေးမီ ၆ ပတ်အတွင်းတွင် နေထိုင်သကဲ့သို့ လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုဘဲ နေထိုင်အပ်ပေသည်။

□ မွေးပြီး ၆ ပတ်လွန်ပြောက်ပြီးသော အခါတွင် မူလိင်ဆက်ဆံမှုကို ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်လည်ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ပညာရှင်များ၏ အတွေ့အကြုံအရမူ ပထမကလေးကို မွေးပြီးသည်နှင့် မိန်းမများမှာ ပိုမိုစိတ်တည်ငြိမ်လာကာ လင်သားကို ပိုမို တွယ်တာလာကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ လင်သားပျော်အောင် ပြုစုရသည်တွင် အထူးကျေနပ်လာတတ်ကြသည်ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ မမွေးမီက လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ကျေနပ်မှု ကာမစည်းစိမ်တို့ကို မရခဲ့စေဦး၊ မွေးပြီး ဆက်ဆံရာတွင် ကျေနပ်မှု ကာမစည်းစိမ်ကို စရတတ်ကြသည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အကြောင်းမူ သားမွေးပြီးစတင် တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှ ဆိုသကဲ့သို့ မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများမှာ ပြန်လည် နုပျိုလျက် ရှိရုံမျှမက စိတ်ကလည်း ယောက်ျားဖြစ်သူအား ပိုမိုချစ်ခင်လာကာ အိမ်ထောင်၏ သဘော၊ လိင်ဆက်ဆံမှု အဓိပ္ပာယ်များကို သိလာသောကြောင့် သူတို့သည် လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လာသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

□ ဆရာဝန်များနှင့် ယောနိကို ခွဲမွေးရသူများမှာမူ ယောနိကို ကြိုက်သလို ပြန်၍ ချုပ်ခိုင်းနိုင်သဖြင့် လိင်ဆက်ဆံရာတွင် အခင်ခွင်ကျ ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့် အကျိုးထူးလေသည်။ မကျွမ်းကျင်သူများနှင့် ကလေးမွေးရ၍ ယောနိအင်္ဂါ စုတ်ပြုသူများမှာမူ

ပြန်လည်၍ခွဲစိတ်မှုပြုကာ မချုပ်ပါက ဤအကျိုးကိုရမည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့မဖြစ်အောင် မိန်းမများသည် ဂရုစိုက်သင့်ပေသည်။

❑ မွေးဖွားပြီးသော ကလေးများသည် ထိုင်နိုင် ထနိုင် ပြေးလွှားနိုင်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိန်းမဖြစ်သူမှာ ကလေးကို ဂရုစိုက်ရ၍ ပင်ပန်းရတတ်သည်။ ထိုသို့ပင်ပန်းလျှင် လိင်ဘက် ၌ စိတ်လျော့လာ၍ ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ အလိုကို အမြဲမလိုက်နိုင်ဘဲ ရှိတတ်သည်။ အခြားတစ်ဘက်မှာလည်း တစ်ခန်းတည်းတွင် ကလေးနှင့်အတူ အိပ်ရပါက လိင်ဆက်ဆံမှုပြုစဉ် ကလေးနိုးမည် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်တတ်ကြသည်။ ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့် မိန်းမများသည် ကလေးကြီးလာလေလေ လိင်ဘက်တွင် စိတ်မပါလေလေ ဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင် တစ်ခုတွင် အရေးကြီးဆုံးမှာ လင်မယား ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှု၊ ကျန်းမာမှုဖြစ်သဖြင့် ကလေးနှင့်အတူ မအိပ်ရအောင်၊ လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် ကလေးဝင်၍ မနှောင့်ယှက်အောင် လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်နေထိုင်သင့်ကြသည်။

❑ အချို့မိဘများကား လိင်ဆက်ဆံနေစဉ်အတွင်း ကလေးငိုလျှင် နှောင့်ယှက်လျှင် မဖြေကြပေ။ ဤသို့ မဖြေကြသည်မှာ ကလေးငယ်စဉ်တွင် အရေးကြီးပေ။ ၄-၅-၆ နှစ်အသက်ထက်ကျော်သော ကလေးများကိုမူကား ဥပေက္ခာမပြုသင့်ပေ။

ထိုအရွယ်သည် သိတတ်စအရွယ်ဖြစ်၍ မိဘဖြစ်သူများက လိင်ဆက်ဆံမှုကိုသာ အဓိကထားပြီး ပြုလုပ်နေပါက ကလေးမှာ မိဘတွေက လိင်ဘက်ဂရုစိုက်၍ မိမိကို ဂရုမစိုက်ဟု အသိဝင်သွားတတ်သည်။ ထိုသို့ ဝင်သွားလျှင် ကလေးသည် လိင်ဆက်ဆံမှုတစ်ခုလုံးကို တသက်လုံး ရွံ့ရှာသွားတတ်ပေသည်။ ဤသို့သော ကလေးများသည် ကြီးလာသောအခါလိင်နှင့်ပတ်သက်သော စိတ်ရောဂါများ ရတတ်လေသည်။

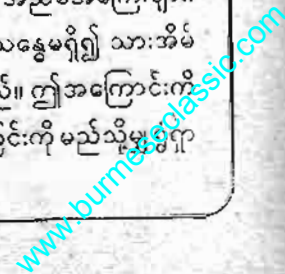
❑ သို့ဖြစ်၍ မိဘတို့သည် ကလေးများ၏ ရှေ့၊ ကလေးများ သိအောင် လိင်ဆက်ဆံမှု လုံးဝမပြုအပ်ပေ။

ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှု

❑ ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရန် မိန်းမတိုင်း လိုလိုပင် ဝန်လေးတတ်ကြသည်။

❑ အကြောင်းမှာ ရာသီလာခြင်းသည် လိင်အင်္ဂါများမှ အညစ်အကြေး၊ မကောင်းသော သွေးများ ဆင်းခြင်းဟူ၍ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ယူဆထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

❑ အမှန်အားဖြင့်မူ ရာသီလာခြင်းမှာ အညစ်အကြေးများ၊ စွန့်ထုတ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သဘာဝအရ ပဋိသန္ဓေမရှိ၍ သားအိမ်အတွင်းမြှေး ကြွေကျခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ ဤအကြောင်းကို ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ရာသီလာခြင်းကို မည်သို့မျှ ရှိရာစက်ဆုပ်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။

□ ဤသို့သဘာဝအရရာသီလာရာ၌ ရာသီမလာမီကလေးနှင့်လာစဉ်ကာလအတွင်းတွင် မိန်းမ၏လိင်အင်္ဂါများသည် သွေးဖြင့် ပြည့်လျက် တောင်တင်းနေတတ်သည်။ လိင်အင်္ဂါများ တင်းတိုင်း လိင်စိတ် ထတတ်ရာ ဤအချိန်များ၌ မိန်းမများ၏ ကာမဆန္ဒစိတ်သည် ပိုမိုတက်ကြွလာသည်ဟူ၍ ဆေးပညာရှင်များက မိန့်ဆိုကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမများသည် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လည်းကောင်း၊ မသတိစရာဟု ထင်၍ လည်းကောင်း၊ မသိနားမလည်၍ လည်းကောင်း၊ ရာသီလာစဉ်၌ ဦးနှောက်က လိင်ဆက်ဆံမှုကို မပြုလုပ်လိုသော်လည်း သူတို့၏ အသွေးအသားများကမူ လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကြိုဆိုတောင့်တနေတတ်ကြပေသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် လိင်ဆက်ဆံမှုကို မပြုလုပ်လိုသော်လည်း ယောက်ျားများ၏ ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်မှုကိုကား လိုလိုလားလားလက်ခံတတ်ကြ သာယာတတ်ကြသည်။

□ မည်သို့ပင် စိတ်ကတားဖြစ်ထား၊ အောင့်အည်းထားစေအချို့ လင်မယားများမှာမူ ရာသီလာစဉ် အတွင်းတွင်လည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို မရှောင်နိုင်ဘဲ ပြုလုပ်တတ်ကြသည်။

□ ဤသို့ ပြုလုပ်တတ်ကြသည်မှာ များသောအားဖြင့် မိန်းမဖြစ်သူက တောင်းခံသောကြောင့်ထက် ယောက်ျားဖြစ်သူက လိုလားသောကြောင့် လှုံ့ဆော်သောကြောင့် ဖြစ်သည်က ပိုမိုများပြားသည်။ ဤသို့ ဆက်ဆံတတ်ကြသော လင်မယားများသည် နှစ်ဦးစလုံး လိုလိုလားလား ရှိကြ၍ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး သံသယ

ကင်းကာ အထင်အမြင် မသေးပါက မည်သို့မျှ အိမ်ထောင်ရေးကို မထိခိုက်နိုင်သော်လည်း တစ်ဦးဦးက များသောအားဖြင့် မိန်းမဖြစ်သူက ရာသီလာခြင်းကို ရွံရှာတတ်၊ စက်ဆုပ်တတ်ပါမူ ရာသီလာစဉ် ဆက်ဆံတတ်သူ လင်ယောက်ျားအား တဏှာကြီးသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညစ်အညမ်း မရှောင် ကာမဆက်ဆံမှု ပြုသူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မသန်ရှင်းသူဟူ၍ လည်းကောင်း အထင်အမြင်လွဲပါက ဤသို့အထင်လွဲမှု အထင်သေးမှုများသည် ရေရှည်တွင် အိမ်ထောင်ရေးကို ထိခိုက်နိုင်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ရာသီလာစဉ်တွင် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်လိုကြပါက ယောက်ျားရော မိန်းမပါ အစကတည်းက နားလည်မှု ထားရှိပါမှ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သံသယကင်းရှင်းပါမှ ဖြစ်နိုင်လေသည်။

□ ဤသို့ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ဦးဦးက မသတိ၊ မလိုလားပါက မဆက်ဆံခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သော်လည်း ယောက်ျားဖြစ်သူအနေနှင့် ပြန်လည်စဉ်းစားမိပါက စဉ်းစားစရာ အချက်အလက်များစွာ ရှိလေသည်။

□ ပထမအချက်မှာ မိန်းမတို့၏ ရာသီလာရက်များမှာ မမှန်ကန်ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ၄၊ ၅၊ ၁၀ ရက်ကြာတတ်လေသည်။ ၁ လတွင် ၂ ရက်၊ ၃ ရက် လိင်ဆက်ဆံမှုမပြုဘဲ နေမည်ဆိုပါက နေနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ၁ လတွင် ၁၀ ရက်ခန့် နေမည်ဆိုပါက နေနိုင်မည် မထင်ပေ။ ဤအထဲ ကိုယ်ဝန်မရှိစေရန်အတွက် ကိုယ်ဝန်ရှိနိုင်သော ရက်များကို ရှောင်ပါက ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ တစ်လ

တွင်တစ်ပတ်ကျော်ကျော်သာ လိင်ဆက်ဆံရန် အချိန်ရှိပေတော့မည်။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့်ကား အကယ်၍ မိန်းမဖြစ်သူမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာပါက ပထမကိုယ်ဝန် ၃၊ ၄ လလောက်တွင်လည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို ဆင်ခြင်ရမည်။ နောက်မွေးဖွားကာနီး ၆ ပတ်နှင့် မွေးပြီး ၆ ပတ်မျှလည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ရဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန် ၉ လကျော်ကျော်တွင် ၆ လလောက်မှာ စိတ်တိုင်းကျ ဆက်ဆံ၍မရတော့ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ တတိယအချက်အနေဖြင့်မကျန်းမမာ ဖြစ်တော့လည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ရဦးမည်။ ဤသို့ ရှောင်နေပါက လက်ထပ်ပြီး အိမ်ထောင်သက်တမ်းတွင် လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ စိတ်တိုင်းကျ ပြုနိုင်သည်ကနည်း၍ ဆင်ခြင်၍ ရှောင်ရသည်က များနေပေရာ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူအတွက် အဓိပ္ပာယ် မရှိသလို ဖြစ်နေမည်ကို စဉ်းစားကြည့်နိုင်သည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားဖြစ်သူ အလိုရှိပါက ရာသီလာစဉ်အတွင်းတွင်လည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကို ပြုနိုင်ရန် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။

❑ ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမည်ဟု စိတ်ကူးပါက အောက်ပါ အချက်များကို သတိချပ်သင့်ပေသည်။

- ၁။ သွေးဖြင့် တင်းနေသော မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများသည် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းကြောင့် သွေးပိုမိုဝင်လာသဖြင့် ရာသီသွေးထွက်ခြင်းကို ပိုမိုများပြား

စေနိုင်သည်။

၂။ သွေးသည် ရောဂါပိုးများအတွက် အစာလည်း ဟုတ်၊ ခိုက်ပွားများရန် ကွန်းခိုရိပ်သာလည်း ဖြစ်ပေရာ ရာသီလာစဉ် သွေးဖြင့် ပြည့်တင်းနေသော မိန်းမ၏ အင်္ဂါများသည် ရောဂါပိုးဝင်ရောက်ရန် အထူးလွယ်ကူလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအချိန်များတွင် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက ယောက်ျား၏ လိင်တံမှာ ရောဂါပိုးများ မခိုက်ပိုင်အောင် ကျန်းမာ သန့်ရှင်းရမည်အပြင် လိင်ဆက်ဆံစဉ်၌ မိန်းမဖြစ်သူ၏ လိင်အင်္ဂါများ မထိခိုက် မပွန်းပဲ့စေရန်လည်း ဂရုပြုရပေမည်။

၃။ နူးညံ့သော အရာမှန်သမျှသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရလွယ်သည်ဖြစ်ရာ သွေးဖြင့်တင်း၍ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေသော မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါများသည် အလွယ်တကူ ထိခိုက်ပွန်းပဲ့စေနိုင်သည်။

❑ သို့ဖြစ်ရကား ရာသီလာစဉ်အတွင်း လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ မည်သို့မျှ ဂုတ်ချစရာ စက်ဆုပ်ရွံရှာစရာ မဟုတ်သော်လည်း မိန်းမ၏ ကျန်းမာရေးကိုမူ ဂရုစိုက်သင့်ပေသည်။ ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုကို ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်စေရန်အတွက် အောက်ပါ အချက်များကို အကြံပေးအပ်ပေသည်။

၁။ ရာသီမလာမီကလေးတွင် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက သားအိမ် ထိခိုက်လှုပ်ရှားစေနိုင်သော မိန်းမ မှောက်ခုံ၊ မိန်းမ ခူးထောက်ပုံစံများဖြင့် လိင်ဆက် ဆံမှု မလုပ်သင့်ပေ။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပါက မိန်းမ၏ တင်ဆုံကွင်းအတွင်း သွေးပိုမိုဝင်စေသဖြင့် ရာသီ လာသောအခါ များနိုင်သည်။

၂။ လာရိုးလာစဉ်ထက် ပို၍ ရာသီဆင်းပါက လိင် ဆက်ဆံမှုကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရမည်။ မနေနိုင်၍ ဆက်ဆံသည်တိုင် ယောနိအတွင်းသို့ လိင်တံ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်သောနည်းများကို ရှောင်ကြဉ်အပ် သည်။ ဤအချက်ကိုမလိုက်နာက ရာသီမရပ်ဘဲ သွေးလွန်နိုင်လေသည်။

၃။ ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက မပြုမီနှင့် ပြုပြီး တွင် နှစ်ဦးစလုံး၏ လိင်အင်္ဂါများ၊ လိင်အင်္ဂါများ ပတ်လည်တစ်ဝိုက်နှင့် လက်များကို ဆပ်ပြာ ရေနွေးများဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောသုတ် သင်သင့်ကြသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် မိန်းမ ၏ လိင်အင်္ဂါများအတွင်းသို့ ရောဂါပိုးများ ဝင် ရောက်၍ ပျံ့နှံ့ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်သကဲ့သို့ ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ လည်း ရာသီသွေးများမပေဘဲ သန့်ရှင်းစင်

ကြယ်စေ ကာ နှစ်ဦးစလုံး၏ စိတ်ကို သန့် ပြန့်စေနိုင်သည်။ ရောဂါမရအောင်ဆို၍ လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင် (အက်ဖ်အယ်လ်) ကိုစွပ်၍ မဆက်ဆံသင့်ပေ။ အကြောင်းမူ ယင်းကြက် ပေါင်များသည် ရောဂါပိုး မကင်းရုံမျှမက နူးညံ့သော ယောနိအင်္ဂါကိုလည်း အလွယ်တကူ စုတ်ပြုစေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

၄။ မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်၊ နုတ်ခမ်းသားများနှင့် လိင်စေ့ ကိုပွတ်တိုက်လှုံ့ဆော်ခြင်း မပြုသင့်ပေ။ ယောနိ အင်္ဂါအတွင်းသို့လည်း လက်ဖြင့်နှိုက်၍ မလှုံ့ဆော် သင့်ပေ။ လှုံ့ဆော်ပါက အထက်ပါအင်္ဂါများ ဒဏ်ရာရ ပွန်းပဲ့နိုင်လေသည်။

၅။ လိင်ဆက်ဆံစဉ် လှုပ်ရှားမှုများကို ညင်ညင်သာ သာ ပြုလုပ်သင့်သည်။ ပြင်းထန်ပါက ရာသီသွေး ပိုလာနိုင်သည်။ မိန်းမဖြစ်သူတွင်ခါးလည်း နာနိုင် သည်။

၆။ ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်း၊ ဝမ်းခေါင်း အောက်ပိုင်း နှင့်တင်ဆုံကွင်းအတွင်း ရောဂါရှိသူများ၊ ယင်းနေ့ ရာများတွင် နာကျင်နေသူများသည် ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုကို လုံးဝမပြုလုပ်သင့်ပေ။ ထိုအတူ တစ်ဦးဦး၏ လိင်အင်္ဂါတစ်ခုတစ်ခုတွင် အနာရော

ဂါ ရှိပါကလည်း ရာသီလာစဉ် လိင်ဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ မရှောင်ကြဉ်ပါက အသက် အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်စေနိုင်သည်။

မင်္ဂလာရက်ရွေးခြင်း

□ မြန်မာနိုင်ငံ၌ စုလျားရစ်ပတ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားကြရသော ရက်များကို လူကြီးမိဘများ၊ ဗေဒင်ဆရာ ဟူရားရာများက ရွေးပေးလေ့ရှိကြသည်။

□ ဤသို့ရွေးပေးသည်၌ သတို့သမီး၏ ကျန်းမာမှု ရာသီလာရက် မလာရက်စသော သဘာဝကျသည့်အမှုများကို မှုတည်၍ ရက်ရွေးရမည်အစား သတို့သမီးနှင့် သတို့သားတို့၏ ဇာတာပေါ်တွင် မှုတည်၍ ဗေဒင်နက္ခတ်များအရ တွက်ချက်၍ရသော နက္ခတ်ကိန်းခန်းများကိုကြည့်၍ ရက်ကောင်း ရက်မြတ်ဆိုသည့် ရက်များကိုသာ အလေးထား၍ ရွေးသည်က များပေသည်။

□ ဤသို့ ရွေးတတ်ကြသဖြင့် မင်္ဂလာဦးသည် သတို့သမီး ရာသီလာသောရက်မဟုတ်ဟူ၍ မည်သူမျှတာဝန်မခံနိုင်ကြချေ။ မင်္ဂလာဦးညတွင် ရာသီလာနေပါက အစကတည်းကပင် သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့မှာ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုရမည်ကို ရှက်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေရာ မည်သို့ဖြစ်မည်ကို စဉ်းစား၍ ကြည့်စေချင်ပေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ပျက်စရာ၊ ကသိကအောက် ဖြစ်စရာဖြစ်၍ ဘေးက လူများအတွက်လည်း ရယ်စရာ၊ သနားစရာ ဖြစ်နေပေတော့သည်။ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးပါလျက် လိင်ဆက်ဆံမှုကို

စောင့်ဆိုင်းရသော သတို့သားအဖို့ထိုရက်အတွင်း သူငယ်ချင်းများကို မည်သို့ပြောရ၊ မျက်နှာပြမည်ဆိုသည်ကို တွေး၍သာ ကြည့်စေချင်ပေသည်။ သတို့သမီးဖြစ်သူမှာလည်း တစ်သက်လုံး ရှက်၍ မဆုံး၊ ယူကျုံးမရမဆုံး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

□ အကယ်၍ လက်ထပ်ပြီးသည်နှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုကို သတို့သားရော သတို့သမီးပါ ကျေနပ်အားရစွာ ပြုလုပ်၍ရသည် ထားဦး။ နောက်တစ်လတွင် သတို့သမီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါကလည်း လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ ပျားရည်ဆမ်း ကာလမှ မကျော်လွန်သေး၊ ချစ်ခင်၍မှ အားမရသေးကလေးတာဝန်ကို တစ်နှစ်အတွင်း ထမ်းဆောင်ရမည်ဆိုပါက လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိမ်ထောင်ဦးအရသာကို ခံစားရန် အချိန်မရတော့သဖြင့် သနားစရာပင် ဖြစ်နေပြန်လေသည်။

□ ဖြစ်သင့်သည်မှာကား လက်ထပ်ပြီးစ ဇနီးမောင်နှံတိုင်း လက်ထပ်ပြီး တစ်နှစ် နှစ်နှစ်တော့မူကလေးမရှိ၊ အပူအပင်မရှိနှင့် အိမ်ထောင်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တည်ထောင်နိုင်ခွင့်၊ အိမ်ထောင်ဦးအရသာကို ခံစားခွင့်များ ရှိသင့်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် နောက်ကလေးများရလာ၊ အိမ်ထောင်ကိစ္စ၊ လူမှုရေး ကိစ္စများ များလာသောအခါ၌ အိမ်ထောင်ဦးကာလကို တသသနှင့် ပြန်လည် တမ်းတခြင်းဖြင့် လေးလာသော ဝန်ထုပ်များကို ပေါ့အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့မှသာ “အိမ်ထောင်ဝန်ဟာ အိမ်ထောင်ဦးကတည်းက ပိခဲ့တာလဲပဲ” ဟူသော

အယူအဆများဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးလောက၊ မိမိ အိမ်ထောင်သည်ဘဝကိုတစ်သက်လုံး နာကြည်းတတ်သူများမဖြစ်ဘဲ နေပေလိမ့်မည်။

■ သို့ဖြစ်၍ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့ လက်ထပ်ရန် ရက်ရွေး ချယ်လျှင် ထိုရက်သည် လိင်ဆက်ဆံ၍ မရသော သတို့သမီး ရာသီ လာသည်ရက်လည်း မဖြစ်သင့်။ ရာသီမလာသော်လည်း လက် ထပ်ပြီးသည်နှင့် ကလေး တန်းရသော သတို့သမီး ကိုယ်ဝန် တည်ရှိ နိုင်သည် ရက်များလည်း မဖြစ်သင့်ပေ။ ဖြစ်သင့်သည်မှာကား မင်္ဂလာဦးည အပါအဝင် ပျားရည်ဆမ်းကာလ (လက်ထပ်ပြီး တစ်လအတွင်း) တွင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ လူ့ဘဝ၏ အရသာ ကာမစည်းစိမ်ကို အစွမ်းကုန် ရကြစေရမည်။ အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်းတွင်လည်း ကလေးလုံးဝမရဘဲ လိင်ဆက်ဆံမှုလည်း ပြုနိုင်ပေရမည်။ ဤသို့ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်မျှ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တိုင်တိုင်ပင်ပင် နေပြီးမှ မိမိတို့၏ အခြေအနေ အလား အလာကို တွက်လျက် ယူနိုင်သော ကလေးဦးရေကိုသာ စီမံကိန်း ချ၍ ယူသင့်ပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ရန်မှာ မင်္ဂလာရက်သည် သတို့သမီး ရာသီမလာသော၊ ကိုယ်ဝန်မရှိနိုင်ဟု စိတ်ချရသော ရက် ဖြစ်ရန် လိုလေသည်။

■ သို့မှသာ နောက်လရာသီလာသည်နှင့် လင့်မယား နှစ်ယောက်မိသားစုဦးရေကန်သတ်မှုအတွက် တိုင်ပင်နှီးနှော နိုင်ကြ

ပေလိမ့်မည်။

■ ဤသို့မိသားစုဦးရေကန်သတ်ရန်အတွက် လက်ထပ်ခင်ကပင် သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့ နှစ်ယောက်အတူ မတိုင်ပင်သင့်ပါ။ သလောဟူ၍ စောဒကတက်လိုပါက ထိုသို့တိုင်ပင်နိုင်ပါက အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်နှင့် ကုဏ္ဍား အားကြီးကောင်းပါသည်ဟူ၍ပင် ပြောဆိုရပေမည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာအမျိုးသမီးများသည် ထိုသို့တိုင်ပင်ရန်အတွက် ဤမျှအထိ မျက်စိမပွင့်လင်းကြသေး။ အိမ်ထောင်ရေးဗဟုသုတ မရှိသေးပါဟူ၍သာ ပြောလိုပေသည်။

■ သို့ဖြစ်ရကား မင်္ဂလာရက်ရွေးရာ၌ သတို့သမီးကျန်းမာရေး၊ ရာသီလာရက် မလာရက်နှင့် လက်ထပ်ပြီးစခန်းမောင်နှံတို့၏ ရင်းရင်းနှီးနှီး အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်းကို တိုင်ပင်နှီးနှော ချိန်ရအောင် တို့ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ပေသည်။

အခန်း ၈

အရွယ်ရောက်စ သဘာဝ

အပျိုပေါက် လူပျိုပေါက်

❑ အရွယ်ရောက်စဆိုသည်မှာ ကလေးဘဝမှ လူကြီးဘဝ သို့မရောက်မီ လူကြီး၏ လက္ခဏာများ စတင်ပေါ်ပေါက်သော အဖြစ်ကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

❑ ယောက်ျားမိန်းမမဟုတ် အရွယ်ရောက်လျှင် သိသာသော အချက်မှာ အပြင်လိင်အင်္ဂါများ ပတ်လည်၌ အမွှေးများ ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အခြားသော ပြောင်းလဲချက်များမှာ ကားယောက်ျားကလေးများတွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သုက်ထွက်လာခြင်း၊ အသံသြလာခြင်းနှင့် အရပ်ထွက်လာ၍ ကုလန်ကလား ဖြစ်လာခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ လည်စလုတ်ပေါ်လာခြင်း၊ အဆီပြန်၍ ဝက်ခြံပေါက်လာခြင်း စသည်တို့လည်း ဖြစ်တတ်၍ မိန်းကလေးများတွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရာသီခွင်လာခြင်း၊ ရင်သား၊ တင်သားများ ဖွံ့ဖြိုးကြီးမားလာခြင်းနှင့် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အဆီများ ပိုလာသဖြင့် မိန်းမသဏ္ဍာန် ရလာခြင်းတို့ ဖြစ်ပေသည်။

❑ အထက်ပါ ခန္ဓာကိုယ်အလိုက် ပြောင်းလဲမှုများအပြင် စိတ်ပြောင်းလဲမှုများလည်း ဖြစ်လာကြသည်။ များသောအားဖြင့် စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်ကာ ကလေးလည်းမက၊ လူကြီးလည်းမကျသေးသဖြင့် ဟိုလိုလို သည်လိုလိုလည်း ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ ယောက်ျားကလေးများ ဖြစ်ပါက နေရာတကာတွင်ပါချင်၍ မိန်းကလေးဖြစ်ပါက မအံ့မအော့ သစ်ရွက်လှုပ်သည်ပင် ရယ်စရာ ထင်နေသော အချိန် ဖြစ်ပေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ဤအချိန်၌ မိဘဖြစ်သူများအနေနှင့် လိုအပ်သည်ကို ညွှန်ပြသင့်သလို ညွှန်ပြ၍ မလိုအပ်သည်များကိုမူ သူတို့သဘောကျ လွှတ်ထားရန် အရေးကြီးလာလေသည်။ ဤအရွယ်၌ ယောက်ျား မိန်းမမဟုတ် လူကြီးဩဇာကို တော်လှန်၍ မိမိစိတ်ကြိုက်အတိုင်း သွားလိုလာလို၊ ကြည့်လို၊ ပြောလို၊ လုပ်လိုသည်ကို မိဘများ နားလည်ထားသင့်ပေသည်။

❑ ဤအရွယ်၌ သူတို့သည် လိင်အကြောင်းကို ဘာမျှ နားမလည်သေးသဖြင့် သဘာဝအရ ဖြစ်ပေါ်လာသော လိင်စိတ်ကို မည်သို့ပြုလုပ်ရမည် မသိဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ လိင်နှင့် ပတ်သက်သမျှကို (ဝါ) အရွယ်ရောက်ပြီး လူကြီးများနှင့် ပတ်သက်သမျှကို သူတို့တစ်တွေမှာ စိတ်ဝင်စား၍၊ သိချင်၊ စမ်းချင် ပြုနေကြချိန် ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့အရွယ်မှာ လိင်စိတ်ထကြွသလို လိင်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း သူတို့က လက်တွေ့စမ်းချင်တတ်ကြသည်။ မိဘများကမူ ဤအရွယ်၌ လိင်နှင့်ပတ်သက်သမျှ

ဘာမျှ မပြောအပ်။ မသိအပ်ဟု ယူဆကာ လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ကို ဘာမျှ မပြောပြလို။ မညွှန်ပြလိုကြပေ။ သူတို့တစ်တွေအား လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ မစူးစမ်းကြရန်ကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ တားမြစ်ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပထမအကြိမ် လိင်စိတ်ကြွလာသည်ကို သိသောကလေးများနှင့် ယင်းကလေးများကို လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမျှ မသိစေ။ မစမ်းစေချင်သော မိဘများမှာ အတိုက်အခံ ဖြစ်နေပေတော့သည်။ ဒေါက်တာကင်းဆေး၏ အလိုအရမူ လူတစ်ယောက်တွင် လိင်စိတ်အပြင်းထန်ဆုံးအရွယ်မှာ အသက် ၂၀ မတိုင်မီ လူပျိုပေါက်အရွယ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သိသင့်သမျှ မသိရ၍ ကျေနပ်မှု မရကြသဖြင့် ဤအရွယ်ကလေးများသည် မိဘများကို မကျေနပ်၊ လူကြီးများနှင့် မတည့်ဘဲ အားလုံးနှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။ လိင်ဘက်တွင် စိတ်ဝင်စားသော်လည်း ယင်းတို့မှာ ပွင့်လင်းမှုမရှိကြပေ။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ပြောရမည်ကို ရှက်တတ်လာကြပေသည်။

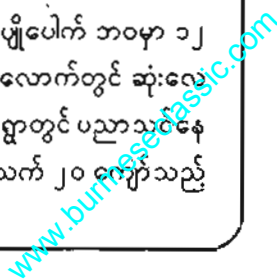
□ သို့ဖြစ်၍ ယခင်ကကစားဖော်ကစားဘက်ဖြစ်စေ၊ အရွယ်ရောက်စဉ် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ရှိန်းလာတတ်ကြပေသည်။

□ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လူကြီးဘက်ရောက်ပြီးလား၊ သဘာဝဟိုမှန်းများကလည်း အစွမ်းပြ၊ လိင်စိတ်လည်း ပြင်းထန်၊ ဘဝတွင် ဘာလုပ်ရမည် ဆိုသည်ကလည်း မရေရာ၊ လူကြီးမိဘများနှင့်

လည်း သဘောမတိုက်၊ ချုပ်ချယ်ပညတ်မှုများလည်း များပြားနှင့် သူတို့တစ်တွေမှာ ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရွယ်မှာ အလှုပ်ရှားဆုံး၊ စိတ်အတက်ကြွဆုံး၊ အလေ့လွင့်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် ဤအရွယ်မှာ စိတ်ကူးယဉ်၍ အကောင်းဆုံး၊ တွေဝေငေးမှိုင့်၍ အကောင်းဆုံးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြမ်းတမ်းလည်း သည်အရွယ်၊ ယဉ်ကျေးပျော့ပျောင်းလည်း သည်အရွယ်၊ စိတ်ကူးဉာဏ်သွက်လည်း သည်အရွယ်၊ ဉာဏ်ထိုင်းမှိုင်းလည်း သည်အရွယ်၊ ဤအရွယ်၌ အဖြစ်အပျက်မျိုးစုံမှာ တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်နေတတ်ပေ၏။

□ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရမိမူ အရွယ်ရောက်စမှားမှာ မိဘများနှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ဖန်များသဖြင့် လူကြီးမိဘများက ကြီးလာသော ကလေးတစ်ယောက်အား “မင်းအိမ်ကို အိမ်မထင်ဘူး၊ မင်းသွားချင်ရာ သွား၊ လာချင်ရာ လာ၊ ဧရပ်များ မှတ်နေသလား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “အခုတလော မင်း ဘာဖြစ်နေသလဲ မသိဘူး၊ မင်းကို ဆူနေရတာပဲ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုဆုံးမနေရသော အချိန်သည် ဤလူပျိုပေါက်အရွယ်ဟုပင် ဆိုရချေသည်။

□ များသောအားဖြင့် အပျိုပေါက် လူပျိုပေါက် ဘဝမှာ ၁၂ နှစ်၊ ၁၃ နှစ်အရွယ်တွင်စ၍ အသက် ၂၀ လောက်တွင် ဆုံးလွှဲသည်။ မိဘနှင့်ကင်းကွာလျက် တစ်မြို့တစ်ရွာတွင် ပညာသင်နေသူ၊ အများစုနှင့် ပေါင်းနေရသူများမှာ အသက် ၂၀ ကျော်သည်

တိုင် လူပျိုပေါက်ဘဝက မလွတ်တတ်ကြသေးချေ။ အချို့လူများ ဆိုလျှင် အသက်ကြီးသည်တိုင် အပျို လူပျိုစိတ်များ ကုန်ခဲလေသည်။

□ လူပျိုပေါက်တို့၏ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းနှင့် လူကြီးမိဘစလေး ထုံးစံတို့ကို တော်လှန်ပစ်လိုခြင်းတို့မှာ တစ်နည်းအားဖြင့် လူများကို စိတ်အားတက်ကြ လှုပ်ရှားစေသဖြင့် ယင်းတို့ကို တစ်နည်းအားဖြင့် ကျေးဇူးတင်စရာပင် ဖြစ်ပေသည်။ လူပျိုပေါက်တို့၏ တက် ကြမှုနှင့် ခွန်အားကို အသုံးချတတ်ပါက ယင်းတို့အတွက်ရော အခြားသူများအတွက်ပါ အကျိုးများစွာ ရနိုင်ပေ၏။ အသုံးမချတတ်ပါကလည်း အားလုံးပင် ဒုက္ခရောက်နိုင်ပေသည်။

□ မည်သို့ဆိုစေ ဤအရွယ်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ၊ အားကျစရာ အကောင်းဆုံး အရွယ်ဖြစ်သည်။ လူပျိုပေါက်စများအတွက် အကောင်းဆုံး အကြံပေးညွှန်ပြ ထိန်းသိမ်းနိုင်သူများမှာ ဘခင်သို့မဟုတ် အစ်ကိုကြီးများဖြစ်၍ အပျိုပေါက်စများအတွက်မူ မိခင်သို့မဟုတ် အစ်မကြီးများ ဖြစ်ပေသည်။

□ ယေဘုယျအားဖြင့် ယင်းတို့အားလုံး သူတို့ဘာဖြစ်နေသည် ဆိုသည်ကို ရှင်းပြသင့်ပေသည်။ သဘာဝတရားကို မရှက်မကြောက်ရန်ပေတည်း။ ထိုသို့ရှင်းပြပြီးလျှင် သူတို့၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုကို အားပေးရန်အတွက် အစားအစာကောင်းများ ကျွေးခြင်း၊ အအိပ်အနေ မှန်စေခြင်း၊ လိုအပ်သော ကစားခုန်ကစားများကို ပြုလုပ်စေခြင်း၊ သူတို့ ဝါသနာပါသည်ကို အားပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်

သင့်ပေသည်။

□ မိန်းကလေးများကိုမူ ရာသီလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိကောင်းစရာများ၊ ရာသီလာစဉ် ကျန်းမာရေးညီညွတ်အောင် နေနည်း ထိုင်နည်းများနှင့် ရာသီလာခြင်းသည် ပင့်သန္ဓေတည်နိုင်ခြင်းကို ပြဆိုသဖြင့် လက်မထပ်ဘဲ လိင်ဆက်ဆံခြင်း၏ အန္တရာယ်များကို ပြောဆို ညွှန်ပြသင့်ပေသည်။

မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း

□ မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဆန်ကျင်ဘက် လိင်နှင့် ဆက်ဆံမှုမပြုဘဲ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု၏ အကူအညီဖြင့် ကာမဆန္ဒ ပျောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုမေသည်။

□ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို အရပ်စကားဖြင့် “ကွင်းတိုက်ခြင်း” ဟူ၍ပင် ခေါ်ကြသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အရွယ်ရောက်စ ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ပြုလုပ်တတ်၍ သဘာဝပင် ဖြစ်ချေသည်။ သို့ရာတွင် မသိနားမလည်သူများကမူ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ကျန်းမာရေးနှင့် မညီညွတ်ဘဲ နောင်ကြီးလာသော အခါ ပန်းသေစေသည်၊ ရူးသွပ်စေသည်ဟူ၍ အပျိုလူပျိုဝင်စသူများကို ခြောက်လန့်ပြောထားတတ်ကြသည်။ ထာဝရ ဘုရားရှိသည်ဟု ယုံကြည်သော် ခရစ်ယာန်၊ မဟာမေဒင် စသော ဘာသာဝင်များကမူ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းမှာ ကလေးရအောင် ပြုလုပ်နိုင်ရန် ဘုရားအိမ်ခင်က ဖန်းဆင်းပေးခြင်းဖြစ်၍ ကလေးမရနိုင်က လိင်ဆက်ဆံမှု

ပြုခြင်းမှာ အပြစ်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိဟာ မိမိ ဆန္ဒပြေပျောက်
အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ဘုရားသခင်၏ ပန်းဆင်းမှုကို စော်ကားရာ
ရောက်သဖြင့် ပို၍ အပြစ်ကြီးသည်ဟု ယူဆကြသည်။

□ မိမိသာတာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကြီးသော
အခါ ပန်းသေစေသည်။ ရူးသွပ်စေသည်ဟူသော အယူအဆနှင့်
ပတ်သက်၍မူဆေးပညာရှင်များက ထိုသို့ပန်းသေသော၊ ရူးသော
ကိစ္စများမှာ မရှိသလောက် ရှားသည်။ အမှန်တကယ် ပန်းသေ
သူများမှာလည်း မိမိသာတာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်
ထက် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပန်းသေစေသည်ဟူသော
ခြောက်လန့်မှုကို ယုံကြည်စွဲလမ်းရာမှ စိတ်ဝေဒနာဖြစ်၍ ပန်းသေ
ရသည်ဟု ပြဆိုကြသည်။ ရူးသွပ်သည်ဆိုခြင်းမှာလည်း ထိုအတူ
ပင် ဖြစ်သည်။

□ ဤသို့ဆိုသဖြင့် မိမိသာတာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း
သည် အန္တရာယ် လုံးဝမရှိဟူ၍ကား မဆိုလိုပေ။ တန်ဆေး လွန်
ဘေး ဆိုသကဲ့သို့ အလွန်အကျွံ ပြုပါက အန္တရာယ်ရှိသည်မှာ အမှန်
ပင်။ အစားအသောက်ပင်လျှင် အလွန်အကျွံ စားပါက အန္တရာယ်
ဖြစ်ပေရကား ဆန်ကျင်ဘက်လိုင်နှင့် ဆက်ဆံမှု အပါအဝင် လိုင်
ဘက် လိုက်စားမှုအားလုံးသည် အလွန်အကျွံဖြစ်ပါက အန္တရာယ်
ချည်းပင်တည်း။ သို့ရာတွင် နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် ဆင်ချင်၍ လုပ်ပါက
မိမိသာတာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမှာ တင်းနဲသော စိတ်ကို
ပျော့စေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စိတ်လက်ကြည်သာကာ ပို၍

အလုပ်လုပ်နိုင်သည်ဟူ၍ ဆေးပညာရှင်များက ညွှန်ပြကြ
လေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ မိမိသာတာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည်
သာတာဝလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်၍ အန္တရာယ်မရှိ။ အလွန်အကျွံမလုပ်
ရန်သာ အရေးကြီးသည်ဟု သိအပ်ပေသည်။

ယောက်ျားများတွင် မိမိသာတာ။ ။ မိမိ သာတာ ကျေနပ်
ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း အောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာ
ကင်းဆေးက အမေရိကန်ယောက်ျားစု တစ်ရာတွင် ၆၂ ယောက်
ပြုလုပ်ဖူးကြကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်။

□ ဒေါက်တာ နီဘူဟိရှိနီဇာကီ၏ အလိုအရ ပုဂံယောက်ျား
တစ်ရာတွင် ၉၀ က ထိ သို့ပြုလုပ်ကြကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟု
အစီရင်ခံဖူးသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ပညာတတ်သူများတွင်
ပိုမိုများပြားခြင်းမှာ ပညာတတ်သူများသည် ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်း
ဖြင့် ဥပါဒ်မရောက်နိုင်ကြောင်းကို သိ၍ လည်းကောင်း၊ အယူလွဲ
မှုများ၊ ဓလေ့ဟောင်းများကို လွယ်လွယ်ကူကူ စွန့်ပစ်နိုင်၍ လည်း
ကောင်း လူပျိုသက်ကြာမှ လက်ထပ်ကြသဖြင့် လည်းကောင်း ဖြစ်
နိုင်လေသည်။ ပညာမဲ့သူများမှာမူ လိုင်ပညာကို နားမလည်ခြင်း၊
ရှေးထုံးအစဉ်အလာ အဆုံးအမများကို လွယ်လွယ်ကူကူ မပစ်ပယ်
ရဲခြင်းနှင့် စောစီးစွာ လက်ထပ်ခြင်းကြောင့် မိမိသာတာ ကျေနပ်မှု
ကို မြောက်မြားစွာ လုပ်ကြဟန် မတူချေ။

❑ မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်တတ်ခြင်းမှာ အများအားဖြင့် လူပျိုပေါက် အရွယ်ရောက်စတွင်လိင်တံတင်း၍ ညတွင်လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်များ မက်ရာမှာ သုက်လွှတ်ထွက်ခြင်း သုက်ထွက်၍ အရသာကို သိသဖြင့် နောက်တွင် လိင်တံကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ သုက်ထွက်နိုင်ကြောင်း သိလာခြင်းတို့မှာ စလာတတ်သည်။

❑ အိပ်မက်မက်၍ သုက်လွှတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လက်ဖြင့် ပွတ်၍ သုက်လွှတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း တင်းနေသော လိင်တံကို လျော့အောင် ပိုလျှံသော သုက်ကို ထွက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပေရာ မည်သို့မျှ အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သုက်တစ်စက်သည် သွေးအစက် ၆၀ နှင့် ညီမျှသည်။ သုက်တစ်ခါ ထွက်လျှင် တစ်ရက် အသက်တိုသည်ဆိုသည်မှာ မမှန်ပေ။ သုက်တစ်ခါ ထွက်လျှင် ဘက်ဖက်ရည်စွန်း တစ်စွန်းစာ (၅ ကုဗစင်တီမီတာ) ထွက်ရာ ခန္ဓာကိုယ်မှ လျော့သွားသော အရာမှာ တစ်စွန်းစာ သာသာသော အသားဓာတ် (အယ်လ်ဗူမင်) သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤမျှကိုကား ထမင်းစားရာတွင် အသားစားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နွားနို့တစ်ခွက်၊ ကြက်ဥတစ်လုံးမျှ သောက်ခြင်း၊ စားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ပြန်လည် အစားဖြည့်နိုင်လေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ သုက်လွှတ်ခြင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်အား မည်သို့မျှ ဒုက္ခမပေးချေ။

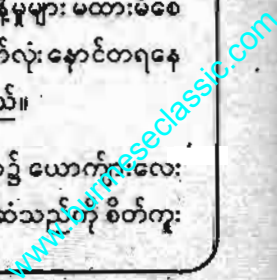
❑ သို့ရာတွင် မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည်

လိင်စိတ်ကို အာသာပြေစေ၍ ကာမစည်းစိမ်ကို ရစေရကား လိင်ဆက်ဆံမှုကဲ့သို့ပင် လူကို စွဲစေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ စွဲပြီး အလွန်အကျွံ မလုပ်ရန် သတိထားအပ်ပေသည်။ မည်မျှလုပ်လျှင် မလွန်မကျွံဟု ယူဆရမည်ဆိုသည်ကား လူပေါ်တွင် တည်ပေသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် လမ်းညွှန်အဖြစ် မှုမိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုခြင်းဖြင့် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းကိုယ် လက် ပေါ့ပါးခြင်း၊ မိမိလုပ်ကိုင်သမျှတွင် စိတ်ပါဝင်စားခြင်းနှင့် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်နေသမျှ၊ အလုပ်ရှိန် မလျော့သမျှ ကာလပတ်လုံး မလွန်မကျွံဟု ယူဆရမည်။ အကယ်၍ မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် နံနက်တွင် မောပန်းခြင်း၊ ညညတွင် အာရုံမစိုက်နိုင်ခြင်း၊ လုပ်ကိုင်မှု လျော့လာမှုတို့ ဖြစ်ပါမူ လွန်ကျွံပြီဟူ၍ ယူဆအပ်ပေသည်။

❑ အရေးကြီးဆုံးမှာကား မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး၍ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းဟု ထင်ကာ မိမိဘာသာ အပြစ်တင်တတ်ခြင်း၊ အပြစ်ဟု စွဲမြဲနေတတ်ခြင်း၊ ထိုအပြစ်အတွက် မိမိတွင် တစ်ခုခုတော့ မကောင်းတာ ဖြစ်တော့မည်စသော စိုးရိမ်ကြောက်လန့်မှုများ မထားမိစေရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ထားမိပါက တစ်သက်လုံး နောင်တရနေပြီး မိမိစိတ်ကြောင့် ဥပါဒ် ရောက်နိုင်လေသည်။

❑ မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ရာ၌ ယောက်ျားလေးတိုင်းလိုလိုပင် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ဆက်ဆံသည်တို့ စိတ်ကူး

ရင်း လက်ဖြင့် လိင်တံကို ကွင်း၍ ပွတ်သပ်လျှံ ဆော်တတ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် သုက်ထွက်စေသည်အထိ ပြုလုပ်ကြသည်က များသည်။ အချို့ယောက်ျားများမှာမူ အဆန်းထွင်ကာ မိန်းမ၏ လိင်အင်္ဂါနှင့်တူသော အဝတ်၊ ရာဘာပုံစံများဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိန်းမကိုယ်ခန္ဓာ အတုများဖြင့်လည်းကောင်း ပြုလုပ်တတ်ကြသည်မှာ အန္တရာယ်မရှိသော်လည်း လိင်တံကို မာကျောသော အရာဝတ္ထုများနှင့် ပွတ်သပ်ခြင်း၊ ကျွင်းချောင်းအတွင်းသို့ တစ်ခုခု ထိုးသွင်းခြင်းကား အန္တရာယ်မကင်းပေ။ ထိုအရာများနှင့်ကား မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် မပြုလုပ်သင့်ပေ။

မိန်းမများတွင် မိမိဘာသာ။ ။ မိမိ ဘာသာ ကျေနပ်အောင် ကျေနပ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း ပြုလုပ်သော မိန်းမ အရေအတွက်သည် ယောက်ျားအရေ အတွက်ထက် ပို၍ နည်းသည်။

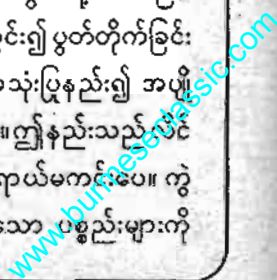
□ လိင်တံတင်းခြင်း သက်လျှံခြင်း စသော အကြောင်းများ မရှိသဖြင့်လည်း လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့် ဆိုင်သည် အိပ်မက်များ မက်ခဲ့သည်။ မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် မပြုလုပ်ခြင်း၏ အခြားတစ်ကြောင်းမှာလည်း မိန်းမများမှာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ လူကြီးသူမများ၏ အဆုံးအမကို ပိုမို လိုက်နာ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ အပျိုအမြွေးကို လက်မထပ်မီ မပျက်စေချင်၍ လည်းကောင်း ဤသို့ပို၍နည်းခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ဒေါက်တာ ကင်းဆေး၏ အလိုအရမူ အမေရိကန်သူ ၁၀၀ လျှင် ၅၈ ယောက်သည် မိမိဘာသာ

ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ဖူးကြသည်ဟု သိရှိရလေသည်။

□ ယောက်ျားများတွင် မိမိဘာသာ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ရာ၌ သုက်ထွက်သဖြင့် ကျေနပ်မှု ရသကဲ့သို့ မိန်းမများတွင်လည်း မိမိဘာသာ မိမိ ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ ကွာခြားသည်မှာကား လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ပေတည်း။

□ မိန်းမများတွင် လိင်စိတ်ကို ပြေအောင်ပြုလုပ်ရာ၌ ၎င်းတို့၏လိင်အင်္ဂါများကို ပွတ်သပ်၍ ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ မလိင်စေ့နတ်ခမ်းသားငယ်များကို ပွတ်သပ်၍လည်းကောင်း၊ ရင်သား နို့သီးများကို ပွတ်၍ လည်းကောင်း ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ အများဆုံး ပြုလုပ်သော နည်းမှာကား ပေါင်းနှစ်လုံးကို ကပ်၍ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပွတ်သပ်ပေးခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ပေါင်ရှေ့တွင် ခေါင်းအုံးစသည်တို့ကိုထား၍ တင်ပါးကို ရှေ့နောက် လှုပ်ရှားပေးခြင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤနည်းသည် ကျေနပ်မှုကိုလည်း ရစေ၍ လိင်အင်္ဂါများကိုလည်း မထိခိုက်ရကား အန္တရာယ်အကင်းဆုံးနည်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

□ အခြားနည်းတစ်ခုမှာ ယောနိအင်္ဂါအတွင်းသို့ လက်ဖြစ်စေ၊ အခြားသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုများဖြစ်စေ သွင်း၍ ပွတ်တိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းကို အပျိုအရွယ်များ အသုံးပြုနည်း၍ အပျိုကြီးများ၊ လက်ထပ်ဖူးသူများ အသုံးများသည်။ ဤနည်းသည် လိင်ဆက်ဆံမှုနှင့် သဘောတူသော်လည်း အန္တရာယ်မကင်းပေ။ ကွဲတတ်သော ဖန် မှန် ပစ္စည်းများ၊ ရှုတတ်သော ပစ္စည်းများကို

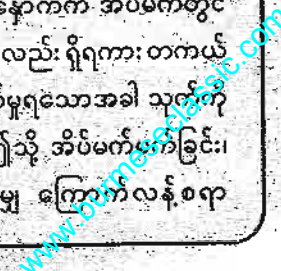

ဆုံးပါက ယောနိအင်္ဂါကို ကွဲရှုစေနိုင်သဖြင့် အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်လေသည်။

□ ဤသို့ပြုလုပ်တတ်သောကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ လိင်ဆက်ဆံမှုတွင် သာယာမှုမရနိုင်။ သာယာသော အိမ် ထောင်ကိုမတည်ထောင်နိုင်ဟု ထင်ကြ ပြောကြခြင်းမှာမူ အခြေ အမြစ် မရှိပေ။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် လိင်ဆက်ဆံမှု တစ်ခု အတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာအရင်းခံသော လူမှုရေး ကိစ္စ တစ်ရပ် ဖြစ်ပေရကား လင်နှင့် မယား ချစ်ခင်ကြင်နာမှ သာယာ နိုင်သော အရာဖြစ်သည်။ လိင်ဆက်ဆံမှုမှာလည်း ချစ်ခြင်း မေတ္တာမပါဘဲပြုလုပ်က အရသာရှိသော အလုပ်မဟုတ်ပေရကား လင်နှင့် မယား ချစ်ခင်ကြင်နာ ယုယုစွာဖြင့် လုပ်ပါမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ သာယာပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိဘာသာ ကျေနပ် အောင် ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် အိမ်ထောင်ကို ထိခိုက်နိုင်သည်မှာ မမှန်ပေ။ တစ်ခုသာ သတိထားရပေမည်။ မိမိဘာသာ ကျေနပ် အောင် ပြုလုပ်မှူး၍ အပျိုမြွေ စုတ်ပြုနေသည်ကို ယောက်ျား ဖြစ် သူက အထင်မမှားစေရန် ပင်တည်း။ အချို့ ယောက်ျားများသည် မိမိဘာ လူပျိုမစစ်ချင် ရှိရမည်။ မိမိယူသော မိန်းမများကိုမူ အပျို စစ်စစ်သာ ဖြစ်စေချင်ကြသည်။ အပျိုစစ်မှု မစစ်မှုဆိုသည် အပျိုမြွေတစ်ခုတည်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်၍မရ ဆိုသည်ကိုလည်း ထို ယောက်ျားများ မသိကြချေ။ မည်သို့ဆိုစေ ဤကိစ္စကိုကား မိန်းမ တိုင်း အထူး သတိချုပ်အပ်ပေသည်။

လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိမ်မက်များနှင့် အလိုလို သုက်ထွက်ခြင်း

- လူပျိုပေါက်အရွယ်တိုင်းလိုလိုပင် အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ များ၌ မိမိပုဆိုးများ စိုရွဲနေသည်ကို တွေ့တတ်ကြသည်။
- ဤသို့ စိုရွဲနေခြင်းမှာ ညကအလိုလို သုက်ထွက်ခြင်း ကြောင့်ဟူ၍ကား သိသူနည်းနေသည်။ အချို့သိသူများကမူ ထိုသို့ သုက်ထွက်ခြင်းသည် စိတ်တွင် သာယာစေရကား ထိုသို့ထွက်ခြင်း ကိုမကြာခဏလိုချင်ကြပေသည်။ အချို့မှာမူ အလိုလို သုက်ထွက် ခြင်းသည် ရောဂါဖြစ်ခြင်းဟု ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့တတ်ပေ သည်။
- အလိုလို သုက်ထွက်ခြင်းသည် ဇီဝကမ္မသဘောအရ သဘာဝပင်ဖြစ်၍ မည်သို့မျှ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့စရာ မရှိချေ။ လူပျိုဘဝတွင် မိမိဘာသာထွက်ခြင်း မပြုသဖြင့် သုက်ပြွန် အတွင်း၌ သုက်များပိုလျှံနေရာ ထုတ်ပစ်ရန် လိုလာလေသည်။ ဤသည်ကိုသဘာဝက မည်သို့ ပြုလုပ် လေသနည်းဆိုသော် သုက်ပြွန်ကို သုက် များဖြင့် ပြည့်လျှံနေစဉ် ညအိပ်သောအခါ၌ လိင်တံကို တင်းစေ၊ တောင့်စေရင်း ဦးနှောက်က အိပ်မက်တွင် သာယာနေစဉ် တောင် နေသော လိင်တံလည်း ရှိရကား တကယ် လိင်ဆက်ဆံမှုကဲ့သို့ ပင် ဖြစ်၍ ကျေနပ်မှုရသောအခါ သုက်ကို လွှတ်ထုတ်စေလေ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ အိပ်မက်မက်ခြင်း၊ သုက်လွှတ်ခြင်းများ သည် မည်သို့မျှ ကြောက်လန့်စရာ

မဟုတ်ချေ။

□ လူပျိုများ၌ ဤသို့လိင်နှင့်ဆိုင်သော အိပ်မက်များကို ခဏခဏ မက်တတ်၍ အလိုလို သုက်ထွက်တတ်ခြင်းသည် နှစ်ပတ်တွင် တစ်ခါ၊ ၄ ပတ်တွင် တစ်ခါလောက် အလိုလို ဖြစ်တတ်လေသည်။ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် သန်မာထွားကျိုင်းသော လိင်ဘက်တွင် စိတ်ဝင်စားသည့် လူပျိုတို့မှာ အကြိမ်များစွာ ပို၍ ထွက်တတ်ကြသည်။ တစ်ပတ်လျှင် တစ်ခါ နှစ်ခါမျှ ထွက်ပါမူ အရေးမကြီးသော်လည်း တစ်ရက်ခြား သို့မဟုတ် နေ့တိုင်း ထွက်နေပါမူ အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်၍ ဂရုစိုက်အပ်ပေသည်။ ဤသို့ခဏခဏ ထွက်ခြင်းများသည် နေ့တွင် လိင်နှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားပြောဆိုမှုများခြင်း၊ ညအိပ်ချိန်တွင် လိင်တံကို လက်ဖြင့် အလိုလို ပွတ်သပ်မိခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် သုက်ထွက်မှုတွင် သာယာနေ၍ ခဏခဏ လိုလားနေခြင်းများကြောင့် ဖြစ်တတ်လေသည်။

□ ဤသို့ အလွန်အလွန် မဖြစ်ရန်အတွက် နေ့တိုင်း လိင်နှင့် မမတ်သက်သော စာဖတ်ခြင်း၊ ကစားခုန်ကစားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ ညအိပ်ရာဝင်တွင် ဘောင်းဘီဝတ်၍ လက်ကို စောင်အပြင် ထုတ်၍ အိပ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးအပ်သည်။ အိပ်မပျော်သော သူများကိုမူ အိပ်ဆေးများပေး၍ အိပ်စေအပ်သည်။

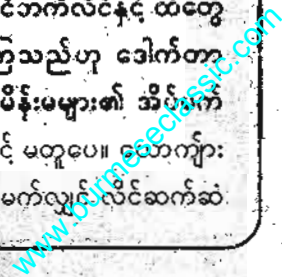
□ ထို့အတူ ဤသို့ သုက်ထွက်ခြင်းသည် ရောဂါမဟုတ်ကြောင်း ဤအတွက် စိုးရိမ်ကြောက်လန့်စရာ မဟုတ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဤသို့ ထွက်ခြင်းတွင် သာယာမှု မယူရန်ကို

လည်းကောင်း လူပျိုတိုင်း နားလည်စေ မှတ်မိစေအောင် ပြောဆိုသင်ကြားသင့်ပေသည်။

မိန်းမများ လိင်နှင့်သက်ဆိုင်သော အိပ်မက် မက်၍ သာယာခြင်း

□ ယောက်ျားများတွင် လိင်နှင့်သက်ဆိုင်သော အိပ်မက် မက်ရာတွင် အလိုလို သုက်ထွက်သော်လည်း မိန်းမများတွင်မူ ထွက်စရာ သုက်မရှိ၍ ထိုသို့ မမက်နိုင်ဟု ယုံကြည်သူ အတော်များသည်။

□ တကယ်တော့မူ သုက်ပင်မထွက်သော်လည်း မိန်းမများသည်လည်း လိင်နှင့် ပတ်သက်၍ အိပ်မက်မက်ရာတွင် သာယာမှုရှိကြသည်ဟု ပညာရှင်များ လေ့လာတွေ့ရှိကြရသည်။ ဒေါက်တာ ကင်းဆေး၏အလိုအရမူ အိပ်မက်မက်တတ်သော မိန်းမ ၁၀၀ တွင် ၉၀ သည် လိင်နှင့်ပတ်သက်သော အိပ်မက်များကို မြင်မက်တတ်ကြသည်ဟု သိရှိရသည်။ ထိုသို့ မြင်မက်သော မိန်းမ ၉၀ တွင် ၃၀ သည် လိင်ဆက်ဆံမှုကို လည်းကောင်း၊ အခြား ၃၀ သည် ဖက်ယမ်းနမ်းရှပ် လှုံ့ဆော်မှုပြု ရုံတွင်လည်းကောင်း၊ ကျန် ၃၀ သည် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ထိတွေ့သွားရုံသာ လည်းကောင်း မြင်မက်ကြသည်ဟု ဒေါက်တာ ကင်းဆေးက ဆိုလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမများ၏ အိပ်မက်မက်မှုသည် ယောက်ျားများ မက်သည်နှင့် မတူပေ။ ယောက်ျားများမှာမူ လိင်နှင့် ပတ်သက်၍ အိပ်မက်မက်လျှင် လိင်ဆက်ဆံ

မူကိုသာ မြင်မက်တတ်ကြပြီး သုက်လွတ်ခြင်းဖြင့် ပြီးဆုံးတတ်ကြသည်။

■ ထို့အပြင် မိန်းမများသည် လိင်နှင့် မတတ်သက်၍ အိပ်မက်မြင်မက်မှုမှာ အကြိမ်နည်းလျက် အပျိုများတွင်မူ မမြင်မက်သလောက် နည်းပါးသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ မြင်မက်သော မိန်းမမှန်သမျှမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုဖူးသူ၊ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ရင်းနှီးသူ၊ လိင်တူ ဆက်ဆံတတ်သူများ ဖြစ်သည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။ ယောက်ျားများတွင်မူ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် မတွေ့ဖူးသော်လည်း၊ လိင်အကြောင်း ကြားဖူး၊ ဖတ်ဖူးသည်နှင့် ပင် မြင်မက်တတ်ကြသည်။

နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်း

■ နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ လိင်ဆက်ဆံမှုတစ်ခါမျှမပြုလုပ်ဘဲ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ အရှက်မထားတော့ဘဲ ဖွတ်သပ်နမ်းရှုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

■ သို့ဖြစ်၍ နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ရာ၌ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့သည် ရိုးရိုးတန်းတန်း ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်ရုံမက လိင် အင်္ဂါများကို ကိုင်တွယ် လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါအချင်းချင်း ထိကပ်ခြင်း အားရပါးရ နမ်းရှုပ်ခြင်းများအထိ ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် လင်မယားမကျရည်းစားမတူ အခြေအနေသို့ရောက်အောင် မိန်းမနှင့်

ယောက်ျားများကို ရင်းနှီးစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရင်းနှီးမှုမျိုးကို လက်ထပ်ခါနီးမှသာ ပြုလုပ်သင့်သည်ဟု အချို့က ယူဆကြလေသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကြိုက်သူလည်း ရှိ၍ မကြိုက်သူလည်း ရှိသောကြောင့် ဝိဝါဒကွဲလွဲကွဲ ရှိကြသည်။

■ ကြိုက်သူများကမူ ဤသို့ လုပ်ခြင်းအားဖြင့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပိုမိုရင်းနှီးမှုရှိသည်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပိုမို တွယ်တာစေသည်။ အပျိုရည် ဗျက်ခြင်းလည်း မရှိသဖြင့် မိန်းကလေးတွင် မည်သို့မျှ ထိခိုက်မှုမရှိဟု အကျိုးကျေးဇူးများကို ထောက်ပြကြသည်။ လက်မထပ်ခင် ကတည်းက တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိကာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က အလိုလိုက်သည်ကို သိသဖြင့်လည်း လက်ထပ်ပြီးသောအခါ၌ ပိုမို ချစ်ခင်တွယ်တာလာစေသည်။ ကာမစည်းစိမ်ကို ရစေနိုင်သည်ဟူ၍လည်း ပြောဆိုကြလေသည်။

■ မကြိုက်သူများကမူ မယူမိဤသို့ရင်းနှီးအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် နှစ်ယောက်စလုံး၏ စိတ်ကို လိင်ဆက်ဆံမှုအာက်သို့ တွန်းပို့နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ချိန်၌ မထိန်းနိုင်ဘဲ ကျူးကျူးလွန်လွန် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဤသို့ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေရှိပါက မယူမဖြစ်ပါက နှစ်ယောက်စလုံးအတွက်၊ လူကြီးမိဘများအတွက် မကောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ မယူမိကတည်းက တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် နှော့ကြေနေသဖြင့် လက်ထပ်ပြီးသောအခါ အာချိုစိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ ရင်ခုန်စရာ အဆန်းအပြား မရှိတော့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကယ်ကန္တ လွန်လွန်ကျူးကျူး မဖြစ်အောင်

အမြဲထိန်းထားသည် ထားဦး။ ဤသို့ ကြာကြာလုပ်ရခြင်းသည် နှစ်ယောက်စလုံးအား ထိန်းချုပ်အားကြီးလွန်း၍ ဥပါဒ်ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် စိတ်မထိန်းနိုင်က အခြားမကောင်းသော မိန်းမများနှင့် လိုက်စားနိုင်သည်ဟူ၍လည်း အပြစ်အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုကြသည်။

■ အမှန်တော့မူ နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် လုပ်ခြင်းသည် ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးအား မည်သို့မျှ မထိခိုက်စေသည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ငတ်နေသော လူတစ်ယောက်အား သွားရည်ကျအောင် စားဖွယ်ဘောဇဉ်များကို ပြုပြီးမှ ငှင်းစားဖွယ်ဘောဇဉ်များကို အုပ်ဆောင်းအုပ်၍ သိမ်းပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဆန်ကျင်ဘက် လိင်နှစ်ဦး၏ အရသာကို နတ်ခမ်းဝရောက်ပြီးမှ ထိုအရသာကို မခံစားနိုင်သေးဟူ၍ ပိတ်ပင်ခြင်း၊ ခြူးခြေခြင်းခြင်းမှာ မည်မျှ စိတ်ပင်ပန်းစေမည်ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို စဉ်းစား၍ကြည့်သင့်ပေသည်။ ထို့အပြင် နှစ်ယောက်စလုံး ကာမအရှိန် တရိပ်ရိပ်နှင့် တက်လာအောင် ရင်းရင်းနှီးနှီး နမ်းရှုပ် ဖက်ယမ်းလာကြပြီး ကျေနပ်မှုမရဘဲ အမြဲခွဲ၍နေပါက မည်သူမျှ ကျေနပ်နိုင်ကြ မည်မဟုတ်ပေ။ တစ်ဆင့်တိုး၍ ပြုလုပ်ကြမည်မှာ မလွဲပေ။ ထိုသို့ အချင်းချင်းမလုပ်သည်ထား မိန်းမများတွင် ထိန်းနိုင်သည် ထားဦး။ ယောက်ျားများမှာ မနေနိုင်၍ မိမိဘာသာ ကျေနပ်မှု ရှာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော မိန်းမများကို လိုက်စား မှု ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း အနှေးနှင့် အမြန် ပြုလုပ်ကြသည်မှာ မလွဲပေ။ ထို့အပြင် စာသင်ကြားနေသောအရွယ် ဖြစ်ပါမူ စာ

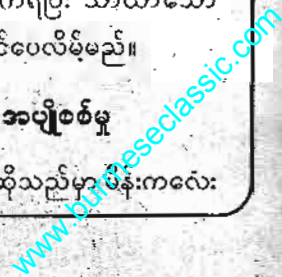
ဘက်တွင် စိတ်ပါဝင်စားမှုလျော့၍ လိင်ဘက်တွင်သာ စိတ်ပါနေကြတော့မည်။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့သာလျှင် စဉ်းစားနေကြပေလိမ့်မည်။

■ ဤသို့ စဉ်းစားနေပါက ငှင်းတို့၏ ဘဝမှာ ရေစုန်မျောရန်သာ ရှိပေတော့သည်။ မပြုသင့်သော အချိန် ပညာမစုံကြင်ယာစုံအောင် ပြုလုပ်ကြပေလိမ့်မည်။

■ သို့ဖြစ်ရကား နှစ်ကိုယ်ကျွမ်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်းကို တကယ်နှိုက်နှိုက် ချွတ်ချွတ် မထားဘဲ အပေါ်ယံနမ်း ရှုပ်ခြင်း၊ ချစ်စဖွယ် ပီယဝါဓာ စကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့်သာ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် နှစ်ယောက်စလုံးလည်း ထိန်းနိုင်၊ မဖြစ်သင့်တာလည်း မဖြစ်ဘဲ စိတ်လက်အေးချမ်းစွာနှင့် ကျန်သော အလုပ်အကိုင် မှန်သမျှကို အောင်မြင်သည်အထိ လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ၌ မည်သို့သော စိတ်လှုပ်ရှားစရာ အဆန်းအပြားများ ရှိမည်လဲဟူသော သိချင်သော စူးစမ်းသော စိတ်များလည်း ရှိ၍ အိမ်ထောင်မှုဆီသို့ ရည်မျှော်နေကာ တကယ် အိမ်ထောင် ကျသောအခါ၌ အိမ်ထောင်သည် ဘဝ၏ ကာမစည်း စိမ် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာမှုများကို တွေ့ကြုံရ၊ ကြိုက်နှစ် သက်ရပြီး သာယာသော အိမ်ထောင်ကို ထာဝစဉ် တည်ထောင် နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိပိသခြင်းနှင့် အလျှိုစစ်မှု

■ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိပိသခြင်းဆိုသည်မှာ မိန်းကလေး

တစ်ယောက်သည် အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းမှုတွင် ကျွမ်းကျင်၍ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်ခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

❑ အပျိုစစ်မှုမစစ်မှုမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ဆန်ကျင်ဘက် လိင်နှင့် တစ်ခါမျှ လိင်ဆက်ဆံပူးခြင်း ရှိမရှိပေါ်တွင် တည်ပေသည်။ ဤသို့ အဓိပ္ပာယ် ကွဲပြားချက် ရှိသော်လည်း ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ မိန်းကလေးဟူသည် အပျို လည်း စစ်ရမည်ဟူ၍ လူပျိုတိုင်းလိုလိုပင် ယုံကြည်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ဖြစ်မှုနှင့် အပျိုစစ်မှုတို့မှာ အမြဲခွန်တွဲ၍ နေလေသည်။

❑ အပျိုစစ်မစစ်ကို မိန်းကလေး၏ အပျိုမြွေပေါက် မပေါက်ပေါ်တွင် ကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ အပျိုမြွေ ဆိုသည်မှာ မိန်းကလေး၏ ယောနိအင်္ဂါအတွင်းတွင် ယောနိကို ပိတ်ထားသော အမြွေပါးကလေး ဖြစ်သည်။ မွေးကတည်းက ပါလာခြင်း ဖြစ်၍ ထိုအမြွေပါးကလေးသည် ယောနိကို လုံးဝဆို့ထား၍ လည်းကောင်း၊ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ဆို့၍ လည်းကောင်း ပုံစံအမျိုးမျိုး ဖြစ်တည်ရှိနေလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယောနိအင်္ဂါအတွင်း သို့ တစ်ခုခု ထည့်သွင်းလိုက်လျှင် ၎င်းအမြွေ စုတ်ပြဲ၍ ယောနိမှ သွေးစို့လာတတ်လေသည်။ ဤအချက်ကို ယူ၍ မင်္ဂလာဦးညွှိ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ဆက်ဆံပြီးလျှင် မိန်းမ၏ ယောနိအင်္ဂါမှ သွေးထွက်မထွက် ကို သိလိုကြသည်။ သွေးထွက်က အပျိုစစ်သည်ဟူ၍ ယူဆယုံကြည် ကာ ပျော်ရွှင်ကျေနပ် တတ်ကြလေသည်။

❑ ဤသို့ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုနေစဉ် အပျိုမြွေ စုတ်ပြဲကာ သွေးထွက်က အပျိုစစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း သွေးမထွက်သော် အပျိုမစစ်ဟု ပြောဆိုရန် ခက်ပေသည်။

❑ အကြောင်းမူမိန်းမတွင်ပါသော အမြွေသည် ကြက်ပေါင်စေးကဲ့သို့ ဆွဲဆန့်နိုင်လျှင် လည်းကောင်း၊ အပျိုမြွေသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ကစားခုန်ကစား ပြုစဉ်က သူ့အလိုလို ကွဲပြဲသွားလျှင်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် မွေးကတည်းက ပါမလာလျှင်လည်းကောင်း လိင်ဆက်ဆံရာတွင် မည်သို့မျှ သွေးထွက်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ မထွက်က အပျိုမစစ်ဟု တစ်ထစ်ချ မမှတ်ယူရန် အရေးကြီးလေသည်။ အချို့ယောက်ျားများသည် မိမိ သာ လူပျို မစစ်ချင်နေရမည် မိမိယူသော မိန်းမကိုမူ အပျိုစစ်စေ ချင်တတ်ကြသည်။ ထိုယောက်ျားများကဲ့သို့ အပျိုမြွေအကြောင်း ကို ကြားဖူးနားဝနှင့် အပျိုစစ်က မင်္ဂလာဦးညွှင်တွင် သွေးထွက်ရ မည် ဟူ၍ တစ်ထစ်ချမှတ်ယူနေပါက အိမ်ထောင်ရေးတစ်ခုလုံး ကို ထိခိုက်စေသဖြင့် ဤအချက်ကို ယောက်ျားတိုင်း သတိချပ် အပ်ပေသည်။

❑ မိန်းမများ အပျိုစစ်သည်ကို အပျိုမြွေနှင့် သိနိုင်သော်လည်း ယောက်ျားများ လူပျို စစ် မစစ်ကို ဆေးပညာအရ မည်သို့မျှ မသိနိုင်ချေ။ ယောက်ျားကလေး ပြောသမျှ ကျိန်တွယ်သမျှ သာ ယုံကြည်ရန် ရှိပေတော့သည်။ ဤအချက်ကို ထောက်၍ လည်းကောင်း၊ အစဉ်အလာအရ လည်းကောင်း၊ လူပျိုများသည်

ပွေ့နိုင်သည်။ အပျိုများသည် လူပျိုများလို မနေနိုင်ဟူသော ယုံကြည်ချက်၊ ဆုံးမချက်အရ လည်းကောင်း၊ များသောအားဖြင့် ကြီးမှ လက်ထပ်ကြသော ယောက်ျားများသည် လူပျို မစစ်သည် က များပေသည်။

□ ဤသို့ ယောက်ျားများ လူပျိုမစစ်သည်ကို မည်သူမျှ မပြောကြ၊ မေးမဝေါ့ကြ၊ သဘာဝပဲဟူ၍ ခွင့်လွှတ်တတ်ကြသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အပျိုမစစ်ပါမူ ဝိုင်း၍ မေ့ဝေါ့သူများ ပေသည်။

□ တကယ်တော့မူ အိမ်ထောင်ရေး၌ အပျိုစစ်မှု၊ မစစ်မှု သည် မည်သို့မျှ အရေးမကြီးလှပေ။ လက်ထပ်ပြီး မင်္ဂလာဦးည ကျော်လွန်က မည်သည့်မိန်းမမျှ အပျိုမဟုတ် တော့ပေ။ အရေး ကြီးသည်မှာကား လင်နှင့် မယား ချစ်ခင် ကြင်နာမှု၊ အနွံနာခံမှု၊ သစ္စာရှိမှု များသာလျှင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ချစ်ခင် ကြင်နာပါမှန်လှသားချင်း၊ ဦးနှောက်ချင်း သိပါမှ တွယ်တာမှသာ လျှင် အိမ်ထောင်ရေး တစ်ခုသည် တာရှည်ခံနိုင်၊ သာယာနိုင်ပေ သည်။ မိမိမယူခင်က အပျိုမစစ် သည်ထားဦး၊ ပွေ့ခဲ့သည်ထားဦး၊ မိမိနှင့် ရသော အခါ ထိုမိန်းကလေးသည် သစ္စာရှိ၍ လိမ္မာရေးခြား ရှိပါက ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မည်သို့မျှ အပြစ်မယူသင့်ပေ။ ဗွေ မယူသင့် စိတ်အနှောင့် အယှက် မဖြစ်သင့်ပေ။ တစ်ကြောင်းမှာ လည်း မိန်းကလေးများသည် ငယ်ရွယ်စဉ် သမီးရည်းစား ဘဝ၌ ချစ်သူကို ယုံ၍ ပုံအပ်ခဲ့သော မိန်းကလေးများ၊ အပျိုကံဆိုး၍

ကိုယ်ချစ် သူနှင့် မရပါက တစ်ခါမှားဖူး၍ တစ်သက်လုံး ဒဏ်ခံရ မည်၊ အပြစ်ခံရမည်ဆိုသည်မှာ လူ့လောကတွင် တရား၊ မတရား စဉ်းစား သင့်ပေသည်။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် အပျိုစစ်မှု မစစ်မှုသည် အရေးမကြီး၊ မိန်းကလေးများလည်း ယောက်ျားကလေးများကဲ့သို့ ပွေ့နိုင်သည်။ အပျိုရည် အပျက်ခံနိုင်သည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ် မရောက်။ မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားလေး မတူအောင် သဘာဝ တရားက ဖန်ဆင်းထားသည်။ အပျိုသည် အပျိုလိုသာ နေသင့်ပေ သည်။ “အပျိုလို မနေမိလို့ ကိုယ်ရိတယ်လေး” စသော ဆိုစကား များကို သတိချုပ်ကြရမည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကား ပျက်ချင်၍ မဟုတ်ဘဲ ယုံမိ၍ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ၍ (ဥပမာ- မုဒိမ်းကျင့် ခံရ၍) အပျိုရည် ပျက်ရသူများကို ယူမိသည့် ယောက်ျားအပါ အဝင် လူတိုင်းက ထိုမိန်းကလေးများကို ကြင်နာမှု၊ နားလည်မှု ရှိကြရန် ဆိုလိုရင်းပေတည်း။

□ မည်သို့ဆိုစေ၊ မိန်းကလေးများသည် အပျိုဘဝ၌ အောက်ပါအချက်များကို ဂရုစိုက်သင့်ကြသည်-

- (၁) ယောက်ျားများသည် မိမိတို့ လူပျိုဘဝ၌ အပျိုရည် စစ် မစစ်သည် အရေးမကြီး၊ အချစ်သည်သာ အရေးကြီးသည်ဟူ၍ ဟစ်အော်ကာ သူတို့ လိုချင် သမျှကို ယူတတ်ကြသည်။ ထိုယောက်ျားများ သည်ပင် သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်ထပ်ကြသော အခါ ၌ အပျိုစစ်မှု ယူမည်ဟု ပြောင်းလဲတတ်ကြသည်။

(၂) လူပျိုစစ်မစစ်ကို စစ်ဆေး၍ မရသော်လည်း အပျိုစစ် မစစ်ကိုမူ ခန့်မှန်း၍ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ အပျိုလူပျို သမီးရည်းစားဘဝ၌ အပေါ်ယံ နမ်းရှုပ် ရှိမှလွဲ၍ အလိုမလိုက် အပ်ပေ။ ယူရန် တကယ်သေချာမှာသာ လျှင် လိုက်လိုက လိုက်နိုင်ပေ၏။ သို့မဟုတ်ပါက ဆူးပေါ် ဖက်ကျလည်း ဖက်ပေါက်၊ ဖက်ပေါ် ဆူးကျလည်း ဖက်ပင်ပေါက်ဖြစ်၍ မိမိတို့ပင် နာကြမည်ကို သတိချပ်သင့်ပေသည်။

လိင်တူ စုံမက်ခြင်း

❑ အချို့သော ယောက်ျားများသည် ခန္ဓာကိုယ်အားဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သော်လည်း စိတ်သဏ္ဍာန်မှာမူ မိန်းမဆန်နေတတ်သည်။

❑ ထိုအတူ အချို့မိန်းမများမှာ ခန္ဓာကိုယ်အားဖြင့် မိန်းမဖြစ်သော်လည်း စိတ်သဏ္ဍာန်မှာ ယောက်ျားဆန်နေတတ်ပြန်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထိုကဲ့သို့သော ယောက်ျားများကို မိန်းမလျှာဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိန်းမများကို ယောက်ျားလျှာဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။ ဤသို့သော ယောက်ျားမိန်းမတိုင်းသည် လိင်တူ စုံမက် လိင်တူ ဆက်ဆံမှုပြုတတ်သည်ဟူ၍ကား မဆိုလိုပေ။

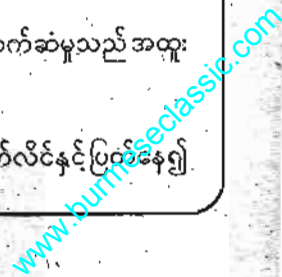
❑ လိင်တူ စုံမက်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် မထိတွေ့နိုင်၍ လည်းကောင်း၊ ဆန်ကျင်ဘက် လိင်ကို ရှိရာ

စက်ဆုပ်၍ လည်းကောင်း၊ လိင်တူချင်း လင်မယားကဲ့သို့ စုံမက်ကာ နေထိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ အချို့မိန်းမလျှာများသည် လှလို၍ မိန်းမဆန်နေသော်လည်း တကယ်တော့ သူတို့လည်း အချိန်ကျ သော၊ အခွင့်ရသောအခါ မိန်းမအစစ်များနှင့် ချစ်ခင်စုံမက်၍ အိမ်ထောင်ပြုသွားတတ်ကြသည်။ ထိုအတူ အချို့သော ယောက်ျား လျှာများသည် ငယ်ရွယ်စဉ်၌ ကြမ်းလိုရမ်းလို နှစ်စပ်လို၍ ယောက်ျားလျှာ ဖြစ်နေသော်လည်း ကြီးလာသောအခါ၌ ယောက်ျားအစစ်များကိုယူကာ အိမ်ထောင်ရက်သားကျ၍ မိန်းမ အစစ်များ ပြန်ဖြစ်သွားလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားလျှာတိုင်း၊ မိန်းမလျှာတိုင်းသည် လိင်တူစုံမက်၍ လိင်တူ ဆက်ဆံမှု ပြုသည်ဟူ၍ ဖယူဆသင့်ပေ။

❑ ထိုအတူ လိင်တူ စုံမက်ကာ ဆက်ဆံမည်ကို ကြောက်၍ လူပျိုပေါက်ဘဝ၌ အပျိုအချင်းချင်း၊ လူပျို အချင်းချင်း တွဲတတ်ကြ။ အထူးချစ်ခင်တတ်ကြသည်ကို အထင်မလွှဲစေရန်၊ စိုးရိမ်မလွန်ရန် အရေးကြီးပေသည်။ အကြောင်းမူကား ထိုကဲ့သို့တွဲခြင်း ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်းမှာ ထိုအရွယ်၌ ဝမ္မာတာဖြစ်၍ ကြီးလာသောအခါမိမိအိမ်ထောင်နှင့် မိမိဖြစ်ကာ မှန်ကန်သော လိင်ဆက်ဆံမှုများကို နှစ်သက်၍ သွားကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ လိင်တူစုံမက်ကာ လိင်တူဆက်ဆံမှုသည် အထူးရှားပါးသော ကိစ္စမျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

❑ ဖြစ်တတ်သည်မှာကား ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ပြုတတ်နေ၍

လိင်တူချည်း စုနေကြသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ သီးခြား စစ်တန်းလျားများ၊ ကျောင်းဆောင်များ၊ သူနာပြုဆောင်များ၊ အကျဉ်းထောင်များတွင် ပိုမို၍ ဖြစ်တတ်ကြသည်။ ဤကိစ္စမျိုးမှာ အယူအဆရှုပ်ထွေးသော အနောက်နိုင်ငံကြီးများ၌ အဖြစ်များ၍ အရှေ့တိုင်း နိုင်ငံများ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံများတွင် အဖြစ်နည်းပါးလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌မူ လိင်တူဆက်ဆံကြသူများအား ယောက်ျားဖြစ်သူက ဂန်ခူး၊ အခြောက်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မိန်းမဖြစ်က အချစ်တော်ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး မြို့ကြီးများတွင်သာ ထိုသူများကို အတွေ့များ၍ အခြားအရပ်များတွင် တွေ့ရခဲလေသည်။

□ လိင်တူ ဆက်ဆံမှုကို ဘာသာတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်းက စက်ဆုပ်ရွံရှာကြ ရှုတ်ချကြ၊ ဖယ်ကြဉ်ကြသည်။ ဆေးပညာအရလည်း သဘာဝကျသော ကျန်းမာမှုနှင့် ပြည့်စုံသော အမှုတစ်ခု မဟုတ်၍ လိင်တူဆက်ဆံမှုများ ပပျောက်အောင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ လေ့လာ တွေ့ရှိချက်အရမူ လိင်တူ ဆက်ဆံခြင်း ပြုရသောအကြောင်း များမှာ အောက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်-

- ၁။ အကြောင်းအမျိုးမျိုး၊ ကန်သတ်ချုပ်ချယ်မှုအမျိုးမျိုးကြောင့် ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် တွေ့ရန်ခက်ခဲခြင်း (၁) မတွေ့နိုင်ခြင်း။
- ၂။ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ဆက်ဆံရန်အတွက်၊ ၄င်း

လိင်၏ ချစ်ခင်စုံမက်မှုကို ရမည်ဟု မိမိကိုယ် မိမိယုံကြည်ခြင်း။

- ၃။ ဆန်ကျင်လက် လိင်နှင့် ပုံမှန် လိင်ဆက်ဆံ မှုတွင် မကျေနပ်ခြင်း။
- ၄။ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် မဆက်ဆံဘူးမိ လိင်တူက သွေးဆောင် ဖြားယောင်းခြင်းကို ခံရခြင်း။
- ၅။ လိင်တူဆက်ဆံမှုတွင် အများနှင့်မတူ စိတ်ပါဝင်စား၍ မိမိကိုယ်တိုင် စမ်းလိုခြင်း (၁) စိတ်မမှန် ဖောက်ပြန်နေခြင်း။
- ၆။ ငယ်ရွယ်စဉ် မိမိနှင့် လိင်တူ ရွယ်တူခြင်း ချစ်ခင် တွယ်တာမှုသည် ကြီးသည်အထိ မပျောက်ဘဲ စွဲနေခြင်း။

□ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ လိင်တူဆက်ဆံမှုသည် ကိုယ်စိတ် ကျန်းမာရေးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆက်ဆံ မှုတစ်ခု မဟုတ်ဘဲ ထိုသို့ပြုသူများမှာလည်း စိတ်မခိုင်သော အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းသော အယူမမှန်သူများ ဖြစ်ကြပေသည်။

□ လိင်တူ ဆက်ဆံမှုကို ခုခံပြောဆိုနေကြသူများကမူ လိင်ဆက်ဆံမှုသည် ကလေးရရန် တစ်ခုတည်းအတွက်သာ မဟုတ်ရကား မိမိကြိုက်သလို လိင်ဆက်ဆံဖို့အပြင် ကလေး

မလိုချင်သူ များအဖို့ လိင်တူဆက်ဆံမှုသာလျှင် လုံးဝကလေးမရသောနည်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ ပြောဆို အကြောင်းပြတတ်ကြသည်။ ထိုသူများ ကိုမူ ဆေးပညာရှင်များက လိင်ကွဲဆက်ဆံမှုများတွင်လည်း ကလေးမရအောင် ပြုလုပ်၍ ရပါသည်ဟူ၍ ဖြေကြပေသည်။ လိင်တူ ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းသည် စိတ်ရောဂါ ဖြစ်၍ ပျောက်အောင်ကုသ၍ မရပါဟူသော သူများကိုမူ ဤကိစ္စအတွက် ရှေ့ကံမကြောက်ဘဲ၊ ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်များ (အထူးသဖြင့် စိတ်ရောဂါအထူးကုသော ဆရာဝန်များ၊ သားဖွားပညာ၊ မီးယပ်ရောဂါများ တွင် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်များ) နှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင် ၍ ကုသပါဟူသော အကြံကိုသာ ပေးလိုပေသည်။ လိင်တူ ဆက်ဆံမှုကို ရပ်၍ မိမိကိုယ်တိုင် ဆက်လက်မလုပ်လိုသောအခါ၌ ထိုအကျင့်သည် ပျောက်အောင် ကုသရန် အထူးလွယ်ကူလှပါသည် ဟုသာ ညွှန်ပြလိုပေတော့သည်။

လိင်အင်္ဂါများ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေး

- ❑ လိင်အင်္ဂါများ ကျန်းမာမှုမှာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုပေါ် တွင် တည်နေသည်။
- ❑ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေအောင် ယောက်ျား မိန်းမတိုင်း ဂရုစိုက်အပ်ပေသည်။
- ❑ ယောက်ျားများ အဖို့မူ ရေချိုးတိုင်းသော် လည်းကောင်း၊ တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်သော် လည်းကောင်း၊ မိမိ

လိင်တံ ကပ်ပယ်အိတ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများ ကို အမြဲသန့်ရှင်းနေအောင် ဆေးကြောသင့်သည်။ အထူးသဖြင့် လိင်တံကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ရာတွင် လိင်တံဖုံးအရေပြားနှင့် လိင်တံဖုံးတို့ကြား၌ အညစ်အကြေးများ ကျန်မနေအောင် ထိပ်ဖူးဖုံးအရေပြားကို လှန်၍ ပွတ်တိုက်ဆေးကြောသင့်သည်။ ထိုနေရာ၌ အညစ်အကြေးများ ကျန်နေပါက ဆီးသွားသောအခါ ဆီးနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး နံစော်စေသည်။ ယားယံစေသည်။ ထို့အပြင် လိင်တံကိုလည်း ထာဝစဉ် လောင်စေသဖြင့် မကြာခဏ မိမိဘာသာ သုက်လွတ်ခြင်းကို ပြုအောင် ဖန်တီးသလို ဖြစ်ပေသည်။

❑ အကယ်၍ ထိပ်ဖူးဖုံးအရေပြားကို လှန်၍ မရပါက လှန်၍ ရအောင် ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူသင့်သည်။ ဤသို့ခွဲစိတ်၍ လှန်လိုက်ခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောနိုင်ရုံမျှမက နောင်အိမ်ထောင်ပြုသောအခါများ၌လည်း မိန်းမသားအိမ်ခေါင်းတွင် ကင်ဆာ ဖြစ်နိုင်မှု အလားအလာကိုပါ နည်းပါးစေနိုင်ပါသည်။

❑ မိန်းမများတွင်လည်း မလိင်စေ့ လိင်စေ့ဖုံး အရေပြား၌ လည်းကောင်း၊ နုတ်ခမ်းသားများ၌လည်းကောင်း၊ အညစ်အကြေးများ တွယ်ကပ်နိုင်သည်။ အညစ်အကြေးများကို နေ့စဉ် စင်ကြယ်အောင် မဆေးကြောပါက ဆီးနှင့်ပေါင်းစပ်ပြီး မကောင်းသော အနံ့အသက်များ ဟောင်သော ငပိန့်များကဲ့သို့ အနံ့ဆိုးများ ထွက်စေနိုင်သည်။ ရာသီလာသောအခါ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်မှုကို စွန့်မစိုက်ပါက ပိုမိုဆိုးဝါးနိုင်လေသည်။

□ ဤသို့ အညစ်အကြေးများ တွယ်ကပ်နေပါက ယောက်ျား
ရော မိန်းမများတွင်ပါ ယားယံခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနာဖြစ်ခြင်းတို့
ဖြစ်နိုင်သည်။

□ အကယ်၍ တတ်နိုင်လျှင် ယောက်ျား မိန်းမတိုင်းသည်
ရေချိုးတိုင်း အိပ်ရာဝင်တိုင်းသာမက အိမ်သာ သွားပြီးတိုင်းလည်း
မိမိတို့ လိင်အင်္ဂါများကို ဆေးကြောသင့်ပေသည်။ လက်ထပ်ပြီး
သော ယောက်ျား မိန်းမများမှာမူ လိင်မဆက်ဆံမီနှင့် ဆက်ဆံပြီး
တိုင်းလည်း ဆေးကြောသင့်ကြသည်။

□ လိင်အင်္ဂါများကဲ့သို့ပင် ဂရုစိုက်သင့်သော အခြားနေရာ
များမှာ မျက်နှာ၊ ပါးစပ်၊ ချိုင်းနှင့် အရေပြားတစ်ခုလုံး ဖြစ်သည်။
ထိုနေရာများ မသန့်ရှင်းပါက မိမိချစ်သော ဇနီးခင်ပွန်းကို
ဆွဲဆောင်မှုလျော့စေသည်။ ရောဂါများလည်း အလွယ်တကူ ကူး
စေနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရေပြားရောဂါ ရှိသူများသည် လည်း
ကောင်း၊ ပါးစပ်နာခေါင်းမှ ရောဂါပိုး ပြန့်နိုင်သော ချောင်းဆိုး
သွေးပါ (တီဘီ) အဆုတ်နာရှိသူများလည်း လည်းကောင်း၊ လိင်
အင်္ဂါများတွင် ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသော ကာလသားရောဂါရှိသူများ
သည် လည်းကောင်း ရောဂါမပျောက်မချင်း ဖက်ယမ်း နမ်းရှုပ်မှု
လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းများမှ အထူးရှောင်ကြဉ် သင့်ပေသည်။
ရောဂါ အမြန်ပျောက်စေရန်လည်း ရောဂါရှိသည် ထင်သည်နှင့်
တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များနှင့် အမြန်တိုင်ပင်
ကုသသင့်ပေသည်။ ။

အခန်း ၉

မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်ခြင်း

လိင်ဆက်ဆံမှုသည် မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရန်
အတွက်သာမဟုတ်

□ အိမ်ထောင် သားမွေးဟူ၍ ဆိုရိုးစကားရှိသော်လည်း အိမ်
ထောင်ပြုပြီး လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုခြင်းသည် မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရန်
အတွက် သက်သက်ဟု မယူဆသင့်တော့ပေ။

□ လိင်ဆက်ဆံမှုမှာ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်များ၌ မျိုးဆက်ပြန့်
ပွားရေးအတွက် သဘာဝက လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ပြုလုပ်ရသော်
လည်း အသိဉာဏ်ပိုလာသော လူများအဖို့ လိင်ဆက်ဆံမှုသည်
တစ်ဦးကို တစ်ဦး ချစ်ခင်တွယ်တာမှုကိုပြသော အပြုအမူအဖြစ်
ယူဆသင့်ပေသည်။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ အိမ်ထောင်
မပြုဘဲ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းကို အားပေးသည်ဟု မယူဆထိုက်
ပေ။ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသည်နောက်၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်း
ကလေးယူရန်အတွက်ဆိုသည်မှာ သဘာဝမကျ၊ မဖြစ်နိုင်တူ၍
သာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်။

□ အကြောင်းမူကား လူတွင် ကာမဆန္ဒမှာ တိရစ္ဆာန်များမှာ ကဲ့သို့တစ်နှစ်မှတစ်ခါ သူ့အခါနှင့်သူပေါ်လာခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ထာဝစဉ် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဆန္ဒကို ချုပ်တည်းနိုင်သောအခါ၌ ချုပ်တည်း၍ ချုပ်တည်းရန်မလိုသော အိမ်ထောင်သည် ဘဝတွင် ချုပ်တည်းရန် မလိုဟု ထင်မြင်ရပေသည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီးလျက် ကာမဆန္ဒရှိနေပါလျက် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုနိုင်ပါလျက် ကလေးရမည်ကြောက်၍ မပြုလုပ်ဘဲ နေရပါက ထိုသို့နေရသူများ၏ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို ထိခိုက်နိုင်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်းလည်း လိင်ဆက်ဆံမှုပြုတိုင်းကလေးရမည်ကို ကြောက်သော ဘဝမှ ကင်းလွတ်သင့်ပေသည်။ တစ်ကြောင်းမှာလည်း အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် ကျွေးမွေးနိုင်သောလူ၏ အရေအတွက်မှာ အားနိမ့်အသတ်နှင့် ဖြစ်ပေရကားတိုးလာသော ပါးစပ်ပေါက်တိုင်းကို ကျွေးမွေးရမည်ဆိုပါက အိမ်ထောင်တိုင်း တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများ၌ ပဋိသန္ဓေတည်စာဘဝမှ ခေါင်းချသည်အထိ လူမှုရေး ကိစ္စဟူသမျှကို နိုင်ငံအစိုးရက တာဝန်ယူ ဂရုစိုက်သည်ဆိုသော်လည်း အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် လူဦးရေ တိုးချင်သမျှ တိုးခြင်းကိုကား အားမပေးပေ။ ထို့အတူ မွေးလာသော ကလေး တိုင်း ကျန်းမာရေးနှင့် ပြည်စုံရန် လိုအပ်ပေရာ ရောဂါရှိသော ကျန်းမာရေးနှင့် မပြည့်စုံသော မိဘများမှ ကိုယ်ခန္ဓာ ချွတ်ယွင်းသော မကျန်းမာသော ကလေးများ မွေးလာသည်ကိုမူ မည်သည့်မိဘ၊ မည်သည့်အစိုးရမျှ လိုလားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ အလုပ်

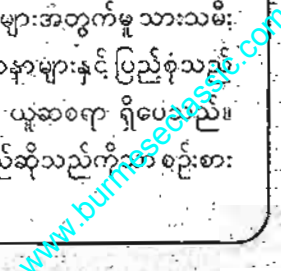
မလုပ်နိုင်သော၊ မသန်စွမ်းသော ကလေးလူကြီးများမှာ သက်ဆိုင်သူ မိဘဆွေမျိုးများအတွက် လည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည် အတွက်လည်းကောင်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်ပေရကား အိမ်ထောင်တိုင်းတွင် ကလေးဦးရေကို ရအောင်၊ ရသော ကလေးတိုင်း ကျန်းမာအောင် မိဘတိုင်း စီမံနိုင်ခွင့် ရှိရပေမည်။

□ ကလေးလိုလျှင် လိုသလို၊ မလိုလျှင် မလိုသလို ကလေးဦးရေနှင့် ပတ်သက်စီမံခန့်ခွဲခြင်းကိုမိသားစုဦးရေကန်သတ်ခြင်းဟူ၍ အတိုချုံး၍ ခေါ်ဆိုလေသည်။

မိသားစု ပျော်ရွှင်ရေး

□ လိင်ဆက်ဆံသည် ကလေးရရန် အတွက်ချည်းသာ မဟုတ်သော်လည်း အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင်မူ သင့်လျော်သော သားသမီးအရေအတွက် ရှိအပ်ပေသည်။

□ သို့မှသာလျှင် အိမ်ထောင်သည် စည်ကားသိုက်မြိုက်ပြီး အိမ်ထောင်ရှင်များသည်လည်း မိမိတို့အား လူ့ဘောင်က ပေးအပ်ထားသော တိုင်းသူ ပြည်သားကောင်းများ၊ လုပ်သားများ ထပ်မံမွေးထုတ်ပေးရေးဟူသော တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရာ ကျပေလိမ့်မည်။ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာများအတွက်မူ သားသမီးမှာ ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်ပေရကား ထိုရတနာများနှင့် ပြည့်စုံသည်မှာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာတစ်ခုပင်ဟူ၍ ယူဆရာ ရှိပေသည်။ ဤကဲ့သို့သော ရတနာဘယ်နှစ်ပါး ယူမည်ဆိုသည်ကိုသာ စဉ်းစားချင်ချိန်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

❑ သားသမီးရတနာများကိုမွေးဖွားရန်မှာ မိန်းမတို့သာ တတ်နိုင်သော်လည်း မွေးပြီးသော သားသမီးများကို စောင့်ရှောက်ရန်မှာ မိခင်ဖြစ်သူ၏တာဝန်သာမက ဘခင်ဖြစ်သူ၏တာဝန်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ မွေးလာသော သားသမီးတိုင်း ကျန်းမာပျော်ရွှင်ရေး၊ လိမ္မာရေး၊ ခြားရှိရေး၊ လိုအပ်သော အသက်မွေးမှု ပညာများနှင့် ပြည်စုံရေး၊ နောင်အရွယ်ရောက်ပါက ၎င်းတို့၏ ခြေထောက်ပေါ်တွင် ရပ်တည်နိုင်ရေးစသော တာဝန်များကိုမူ မိခင်ဖြစ်သူထက် ဘခင်ဖြစ်သူက ပိုမို ထမ်းရပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား များသောအားဖြင့် ဘခင်ဖြစ်သူသာလျှင် အိမ်ထောင်၏ ဝင်ငွေကို ရှာဖွေ၍ နေရသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

❑ ယခုအခါ ဇနီးမောင်နှံခပ်များများပင် လင်ရော မယားပါ ဝင်ငွေရအောင် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိကြပေသည်။

❑ မည်သို့ဆိုစေ၊ ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ ကာမိအောင် မိမိအဆင့်အတန်းမကျဘဲ မွေးလာသော ကလေးများကို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် မွေးကျွေးနိုင်ရန်အတွက်ကား ဘခင်ဖြစ်သူသည် မိခင်ဖြစ်သူထက် တာဝန်ပို၍ ရှိပေသည်။ အကြောင်းမူ ဘခင်ဖြစ်သူက မစဉ်းစားမတွေးတောဘဲ ရလာသော ကလေးမှန်သမျှကို ယူမည်ဆိုပါက မိခင်ဖြစ်သူမှာ ဝင်ငွေလည်း ထိန်းရ၊ လင်အကြိုက်လည်း လိုက်ရ၊ အိမ်ထောင်လည်း ထိန်းရနှင့် သူ့ထက် စိတ် သောက ရောက်ရမည်သူကား တစ်အိမ်ထောင်လုံးတွင် မည်သူမျှ ရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုသို့ဖြစ်လာသောအခါ

လူ့ဘဝ၌ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှာ လောက၏ သာယာမှုကို ရယူတည်ဆောက်ရန်ထက် မနိုင်သော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးများကို ထမ်းရန်အတွက်သာ ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် အိမ်ထောင်ပြုမိသည်ကို လည်းကောင်း၊ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်းကို လည်းကောင်း နာကြည်းလာ ပေလိမ့်မည်။ ထို့အတူ ဆင်းရဲကျပ်တည်းသော အိမ်ထောင်တစ်ခုမှ သားသမီးများသည် မည်သို့မျှ ပျော်ရွှင်ကျန်းမာ လိမ္မာလာလိမ့်မည်ဟု မည်သူ အာမခံရပေမည်နည်း။

❑ သို့ဖြစ်၍ ဘခင်သည် မိမိပျော်ရွှင်ရေးကို အိမ်ထောင်၏ သာယာရေး မိခင်ဖြစ်သူသာသမီးဖြစ်သူများ၏ ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်ရေးများပေါ်တွင်သာ တည်ဆောက်သင့်ပေသည်။ သို့ တည်ဆောက်နိုင်ရန်အတွက် ယောက်ျားဖြစ်သူသည် မိန်းမဖြစ်သူနှင့် အစစ အရာရာတွင် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်၍ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ ဝင်ငွေ ထွက်ငွေညီမျှအောင်၊ ထိုငွေနှင့်ပင် လူဖြစ်အောင် ထားနိုင်မည့် ကလေးအရေအတွက်သာ ရအောင် စီမံကိန်းချ၍ ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။

❑ အိမ်ထောင်၏ သာယာမှုကို စိမ့်ရာတွင် ပါဝင်ရသလောက် ပျော်ရွှင်စရာ ကိစ္စကား မိန်းမများအဖို့ အခြားမည်သည် ကိစ္စမျှ မရှိပေ။ ထို့အတူ ချစ်ခင်စုံမက်၍ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသူတိုင်း ကလေးရမည်ကို မကြောက်ရွံ့ ရပါက လည်း မိန်းမဖြစ်သူတို့ အတွက် သောကအေးစရာပင် ဖြစ်ပေသည်။ မိမိ ကျွေးမွေးနိုင်

သောကလေးအရေအတွက်ထက် ပို၍ မလိုချင်သော မိဘများကို နောက်ထပ် လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုရဟု မည်သူသည် တားဆီးနိုင်ပါ အံ့နည်း။ တားဆီးနိုင်သည်ထားဦး၊ ထိုတားဆီးချက်သည် လောက ပါလ တရား လူလူချင်း ထားအပ်သော စာနာမှု တရားနှင့်ကော ကိုက်ညီပါဦးမည်လော။

❑ မိမိလိုချင်သော ကလေးအရေအတွက်ကို ရ၍ လိင် ဆက်ဆံမှုလည်း မဖျက်ဘဲ သာယာသော အိမ်ထောင်ကို တည် ထောင်နိုင်ရန်နှင့် မိဘဖြစ်သူများသည် မကျေနပ်အပ်သေးပေ။ မိမိ တို့၏ သားသမီးများအား မိမိတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လာအောင် ရှေ့ဆောင် လမ်းပြ သွန်သင်မှု ပေးအပ်ပေသည်။

❑ မိမိတို့၏ သားသမီးများ ပညာစုံ၍ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်လာပါကလည်း ထိုသားသမီးများထံမှာ ဘာကိုမျှ မမျှော်လင့် အပ်ပေ။ မိမိတို့က ကျွေးမွေးလာရ၍ သူတို့မှာ လူဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ကို ပြန်လည် ကျေးဇူးဆပ်ရမည်စသော အယူ အဆများကို မည်သည့်မိဘမျှ မထားသင့်ပေ။ မိမိကျွေးမွေး ပြုစု ၍ သူတို့ လူဖြစ်လာသည်ကို ဝမ်းသာ ကျေနပ်ကာ အကယ်၍ သူတို့က သိတတ်သဖြင့် အလိုလို ပြန်လည် ကန်တော့ခြင်း၊ ကျေးဇူးသိခြင်းမျိုးကိုသာ လက်ခံကြည့်နူးသင့်ပေသည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ၌ မိဘကလည်း မိဘဝတ္တရားအရ သားသမီးများကလည်း သားသမီးဝတ္တရားအရ မိဘများကို ပြန်၍ ထောက်ပံ့ရန်ကို မလုပ် မနေအပ်သော ဝတ္တရားကြီးအဖြစ် လူတိုင်း ယူဆနေကြလေ

သည်။ သို့နှင့် မိဘနှင့် သားသမီး၊ သားသမီးနှင့် မိဘတို့မှာ တစ် ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မည်သည့်အခါမျှ ဝတ္တရားမကျေ၊ တာဝန်မကျေတော့ဘဲ တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေပေတော့သည်။

❑ သို့နှင့် မည်သည့်အိမ်ထောင်မျှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရှိ။ မည်သူမျှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရှိ။ မည်သူမျှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စွန့်စားလုပ်ဆောင်နိုင်မှု မရှိတော့ဘဲ တစ်မျိုးသားလုံးမှာ မဝတ် အောင် စားနိုင်ရေး၊ လုံအောင် ဝတ်နိုင်ရေး၊ လုံခြုံအောင် နေနိုင် ရေးများ လောက်နှင့်သာ ကျေနပ်နေရပေတော့သည်။ သို့ဖြင့် တိုင်းပြည်မှာ ခေတ်အဆက်ဆက် တိုးတက်သင့်သလောက် မတိုး တက်နိုင်ခဲ့ပေ။

❑ ဤ၌ မိဘကို သားသမီးများက ကျွေးခြင်းသည် မင်္ဂလာ တရားဖြစ်၍ လိုလားသောအလုပ် မဟုတ်လောဟူ၍ စောဒက တက်လိုကြပေမည်။

❑ ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်မှာ တတ်နိုင်သော သားသမီးများက အလိုလိုထောက်ခြင်းသည် မင်္ဂလာအစစ်ဖြစ်၍ လိုလားအပ်ပေ သည်။ မတတ်နိုင်သော သားသမီးများထံက (ဝါ) မထောက်လို သော သားသမီးများထံကမူ မိဘက မရအရ မျှော်လင့်တောင်တ ခြင်းမျိုး မဖြစ်ရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မိဘများကလည်း ထိုသို့သော သားသမီးများထံက မယူချင်ကြပါ။ စားရမဲသောက်ရမဲဖြစ်၍သာ ယူချင်ကြသည်ဆိုပါက ထိုကဲ့သို့သော အဖြစ်မျိုး မဖြစ်အောင် အစကတည်းကပင် မိဘတိုင်းသည် ကြီးစားခဲ့၊ စီမံကိန်းချ၍

အိမ်ထောင်ထူးကြံပါဟု ဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

❑ မိဘနှင့်သားသမီးများတို့၏ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် မလုပ် မနေရ ဝတ္တရားကွင်းဆက်များကို တစ်နေရာရာ၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဖြတ်ပစ်ရပေမည်။ ဤသို့ဖြတ်ပစ်နိုင်မှသာ လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နောင်သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် သံယောဇဉ်မှ လွတ်ကာ လွတ် လွတ် လပ်လပ် နေထိုင် ဆက်ဆံကြကာ တိုင်းပြည်၏ တိုးတက်မှု ကို ပြုလုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ယခုအခြေအနေတွင်ကား ထိုကွင်း ဆက်များကို မဖြတ်နိုင်သေး။ အိမ်ထောင်တိုင်း စီးပွားရေးအရ ပူလုံမှ ကြံ့ခိုင်မှသာ ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့ ဖြစ်နိုင်ရန်အတွက် အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်း အိမ်ထောင်ကို စီမံကိန်းချ တည်ဆောက်သင့်သည်ဟူလို။

မိသားစု ဦးရေကန့်သတ်ရာတွင် ကလေးဖျက်ချခြင်းသည် နည်းမဟုတ်

❑ မိမိ ကျွေးမွေးနိုင်သော ကလေး အရေအတွက် ရရန် အတွက် မလိုသော ကိုယ်ဝန်များကို ဖျက်ပစ်ခြင်းသည် နည်းလမ်း မဟုတ်ပေ။

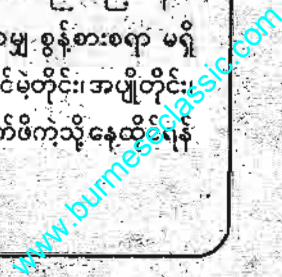
❑ ဤနည်းသည် လူသတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၍ ဘာသာရေး အရ လည်းကောင်း၊ လူမှုရေး ကျန်းမာရေးအရ လည်းကောင်း လုံးဝ လိုလားအပ်သော အပြုအမူ မဟုတ်ပေ။

❑ ဆေးပညာရှင်တို့ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ ကိုယ်ဝန်

တစ်ခါ ဖျက်ချပြီးပါက နောင်ရလာသော ကိုယ်ဝန်များသည် သူ့ အလိုလို ဖျက်တတ်လာသည်။ သူ့အလိုလို ခဏခဏ ပျက်တတ် ပါက နောင်ကိုယ်ဝန်များသည် လရင်လာသည်ထားဦး။ ကိုယ်ဝန် မှာ မမြဲဘဲ လျှော့လိုက လျှော့၊ မလျှော့က အချိန်မကျမိ မွေးတတ် သည် ဟူ၍ တွေ့ရှိကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်တစ်ခါ ဖျက်ဖူး ပါက နောင်တွင် တစ်သက်လုံး ကလေးရစရာအကြောင်းသည် မရှိသလောက် နည်းသွားချေသည်။

❑ အကယ်၍ ကလေးဖျက်ခြင်းသည် တတ်ကျွမ်းသော ဆရာ ဝန်များနှင့် ပြုလုပ်ပါက မိခင်၏ ကျန်းမာရေးကို မထိခိုက်နိုင် သော်လည်း မတတ်ကျွမ်းသူများနှင့် မုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး ဥပဒေ မဲ့ ကလေးဖျက်ခြင်းကို ပြုမိပါက မိခင်၏ ကျန်းမာရေးကိုပါမက အသက်ကိုပါ ထိခိုက်နိုင်သည်ကိုလည်း သတိချုပ်အပ်ပေသည်။ အမှန်တော့ ဤသို့ ကလေးဖျက်ချခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရှင်များ တွင် ဖြစ်ခဲ၍ အိမ်ထောင်မဲ့ မိန်းမများတွင် ပို၍ တွေ့ကြုံရသည်။ အရှက်အကြောက်ပိုလာသဖြင့် အသက်ပင် မစာန မထားဘဲ စွန့် စားကြခြင်းမျိုးကား မူလိုလားအပ်သော စွန့်စားခြင်းပင်။

❑ အကြောင်းမူ လက်မထပ်ရသေးသော မည်သည့် မိန်းမ မဆို လိင်ဆက်ဆံမှုကို အလိုမလိုက်က ဘာမျှ စွန့်စားစရာ မရှိ သောကြောင့်ပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်မဲ့တိုင်း၊ အပျိုတိုင်း အိမ်ထောင်မဲ့မိန်းမတိုင်း ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိကဲ့သို့ နေထိုင်ရန် အထူးသတိချုပ်သင့်ပေသည်။

❑ အိမ်ထောင်ရှင်မိန်းမများမှာမူကလေးမလိုက ဖျက်ချရန် မလိုပေ။ ကလေးမရအောင် အိမ်ထောင်၏ အခြေခံဖြစ်သော လိင်ဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရန်လည်း မလိုပေ။ လိုအပ်သည်မှာ ကား မလိုသော အခါတွင် ကလေးမရသော ကျန်းမာရေးကို မထိခိုက်သော နည်းလမ်းကောင်းများကို လေ့လာကာ အသုံးပြုရန် ပင်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ လူဦးရေ ကန့်သတ်သော နည်းများကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်နည်းများ

❑ အိမ်ထောင် တစ်ခုတွင် လိုချင်သော သားသမီးအရေ အတွက်ကိုရရန်မှာ လိုသောအခါကလေးရ၍ မလိုသောအခါတွင် ကလေးမရမှ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

❑ မိန်းမတစ်ယောက်အနေဖြင့် အရွယ်ရောက်သည်မှ သွေးဆုံးသည်အထိ တစ်လတွင် မမျိုးဥတစ်ခုကျ ကြွေကျနေပေရာ ထိုကြွေကျသော မမျိုးဥတိုင်းသာ မျိုးဆက်အောင်မြင်ပါက ၉ လ၊ ၁၀ လတွင် တစ်ဦးကျ ကလေးမွေးနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရာသီလာသည်မှ သွေးဆုံးသည်အထိ အနစ် ၃၀ အတွင်း၌ ကလေး ၃၀ အထိ မွေးခြင်းမှာ စာတွေ့အရ မဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ သို့ရာတွင် ကလေးတစ်ခါ မွေးပြီးလျှင် ၄၊ ၅၊ ၆ လမျှ ဥမကျရကား တစ်နှစ်ခွဲလျှင် တစ်ယောက်နှုန်းကြံဖြင့် ထွက်ပါက အယောက် ၂၀ တော အနည်းဆုံး မွေးနိုင်လေသည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခု၌ ကလေး ၂၀ ရှိပါက ထိုအိမ်ထောင်မှာ မည်သို့ရှိမည်ကို စဉ်းစားကြည့်စေ

ချင်ပေသည်။ မစဉ်းစားဝံ့စရာပေတည်း။

❑ တော်ပါသေး၏။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် မိန်းမ တစ်ယောက်မှာ တစ်ဒါဇင်ထက်ကျော်၍ မွေးခဲ့ပေသည်။

❑ မည်သို့ဆိုစေ မိသားစုလူဦးရေကို ကန့်သတ်မည် ဆိုပါက မလိုသောအခါတွင် ကလေးမရနိုင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ရန် အရေးကြီးပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်ရာတွင် ကလေး မရအောင် ပြုလုပ်သော နည်းများသည် အထူးအရေးကြီးပေသည်။ အထက်အခန်းများတွင် ပြဆိုခဲ့သည်အတိုင်း ကလေးရသည်မှာ မမျိုးဥနှင့် သုက်ကောင်တို့ တွေ့မှဖြစ်၍ မတွေ့လျှင် ကလေးရစရာ အကြောင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကလေးမရအောင် ပြုသော နည်းများ အားလုံးပင် မမျိုးဥနှင့် သုက်ကောင်တို့ မတွေ့ရအောင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကြံစည်စီမံထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

❑ ရှေးမဝေသဏီမှ ယနေ့အထိ လူတွင်သာမက တိရစ္ဆာန်တွင်ပါ အသုံးများသော နည်းများမှာ ကာမစပ်ယုက်ရာတွင် သုက်ကောင်များ ယောနီအင်္ဂါအတွင်းသို့ မရောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သုက်ကောင်ကို ဖြစ်စေသော ရှေးစေ့ကို ထုတ်ပစ်ဖျက်ဆီးခြင်း (သင်းခြင်း)၊ သုက်ပြန် (သုက်ကြော) ကို ဖြတ်ပစ်ခြင်းများသည် သုက်ကောင်ကို မိန်းမ၏ ယောနီအင်္ဂါအတွင်းသို့ မရောက်စေရန် စီမံလုပ်ကိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

❑ ယောက်ျားများအား သင်းခြင်းကို သက်ဦးဆံပိုင် ဇာဂျင်ခတ်များတွင် အပျိုဆောင်စောင့် ယောက်ျားများအား ပြုလုပ်ပေးလေ

ရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌ မပြုလုပ်တော့ပေ။ သုက်ပြွန်ဖြတ်ခြင်းကိုမူ ယခုတိုင် လုပ်ဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သုက်ပြွန်ဖြတ်ခြင်းမှာ တစ်သက်လုံး ယောက်ျားကို မြို့စေသဖြင့် သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမှသာ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ တစ်ခါဖြတ်ပြီး တစ်သက်လုံး ပြင်မရတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကလေး နှစ်ယောက်လောက် ရပြီးမှ သုက်ကြောဖြတ်မည့်သူများသည် ထိုကလေး နှစ်ယောက်တစ်ခုခု ဖြစ်မသွားအောင် တစ်သက်လုံး ဂရုစိုက် စိုးရိမ်နေရပေလိမ့်မည်။ ကလေးနှစ်ယောက် တိမ်းပါးသွားပြီးမှ ကလေးထပ်ယူလိုပါက သုက်ကြောဖြတ်ပြီးလျှင် ရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုအတူ လူဖျိုဘဝက အလေလိုက်၍ သုက်ကြောဖြတ်ထားသူများသည် အိမ်ထောင်ကျသည့်အခါ ကလေးလိုချက်လျက် မရလျှင် မည်မျှ အသည်းနှာစရာ ကောင်းမည်၊ ဘဝဆိုးမည်ကို စဉ်းစားကြည့်သင့်ပေသည်။

■ အကြောဖြတ်ရာ၌ သတိထားစရာ အချက်တစ်ခုမှာ အကြော ဖြတ်ပြီးပြီးချင်း ယောက်ျားမှာ မမြို့သေးပေ။ ဖြတ်ပြီး တစ်လအတွင်း၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက ကလေးရနိုင်သေးသည်။ အကြောင်းမူကား ထိုအချိန်၌ ရှိပြီးသုက်ကောင်များသည် သုက်လှောင်အိမ်တွင် ဆက်လက် အသက်ရှင်နေနိုင်သဖြင့် ဖြစ်သည်။

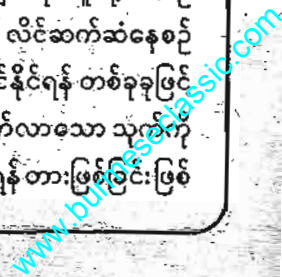
■ ရံဖန်ရံခါ သုက်ကြောဖြတ်ပြီးသော်လည်း ဖြတ်ထားသော အပိုင်းများ အလိုလို ပြန်ဆက်တတ်သဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဇနီးသည်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာတတ်သည်။ ဤအခါမျိုး၌ ယောက်ျား

ဖြစ်သူသည် “သုက်ကြောဖြတ်ထားပါလျက် ငါ့မိန်းမ ကလေးရှိသည်။ ငါ့မိန်းမ သစ္စာမဲ့လို့ပဲ” ဟူ၍ ကောက်ချက်ချက်မချမိရန် အရေးကြီးပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအချက်ကို သုက်ကြောဖြတ်သူတိုင်း သတိချုပ်အပ်သည်။

■ အခြားသော နည်းတစ်နည်းမှာ သုက်ကြောကို မဖြတ်ဘဲ လျက်လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာတွင် မိန်းမ၏ ယောနိအတွင်းသို့ သုက်မဝင်စေရန် သုက်ထွက်ခါနီး၌ လိင်တံကို အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်၍ အပြင်တွင် သုက်လွှတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

■ ဤနည်းကို အသုံးပြုရာ၌ ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ စိတ်နိုင်မှ ဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်သူမှာ မကျေမနပ်ဖြစ်၍ ကျန်တတ်သည်ကို သတိမူရမည်။ ထို့အပြင် အပြင်၌ သုက်မလွှတ်မီ၌ သုက်တစ်စက် နှစ်စက် (ဝါ) တစ်ကောင် နှစ်ကောင်သည် ပဏာမ အရည်ကြည် ထွက်ရာတွင် နေရာ၌ ပါသွားပါက ဤနည်းမှာ အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဤနည်းမှာ လုံးဝ စိတ်ချရသောနည်း မဟုတ်ပေ။

■ သို့ဖြစ်၍ သုက်ကောင်နှင့် မမျိုးဥလည်း မတွေ့စေရ။ လိင်ဆက်ဆံမှုလည်း အဆင်ပြေရမည် နည်းများကို လူတို့ အစဉ်အဆက် ရှာဖွေလာကြသည်။ တစ်နည်းမှာ လိင်ဆက်ဆံနေစဉ် ထွက်သော သုက်ကို ယောနိအတွင်းသို့ မဝင်နိုင်ရန် တစ်ခုခုဖြင့် ဆီးခံထားရန်ဖြစ်၍ အခြားတစ်နည်းမှာ ထွက်လာသော သုက်ကို ယောနိအင်္ဂါမှ သွားအိမ်အတွင်းသို့ မဝင်နိုင်ရန် တားမြစ်ခြင်း ဖြစ်

သည်။

□ ပထမ နည်းအရမူ ယောက်ျား၏ လိင်တံထိပ်တွင် အစွပ်စွပ်၍ ပြုလုပ်ပါက အောင်မြင်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်တံစွပ်ကို စမ်း၍ အသုံးပြုခဲ့ရာ အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် လိင်တံစွပ်သည် ယခုအခါ၌ လူတိုင်းနားလည်၊ အသုံးလွယ်သော၊ အသုံးများသော ပဋိသန္ဓေတားနည်း ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏ အကြောင်းကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

လိင်တံစွပ် ကြက်ပေါင်

□ လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင်သည် ရှည်မျောမျော သက္ကန်ရှိ၍ မမှတ်ရသေးသော လေပူဖောင်းနှင့်တူသည်။

□ လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ၎င်းကိုစွပ်၍ အသုံးပြုပါက ကလေးမရနိုင်သည်ကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ လိင်တံစွပ် ကြက်ပေါင်များနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သည်များကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၎င်းနှင့် အထိအတွေ့ သိမှု။ ။ ၎င်းကို အသုံးပြုသူတိုင်းကပင် သဘာဝအတိုင်း ဆက်ဆံမှု လောက် အထိအတွေ့ သိမှု မရှိဟု ယူဆယုံကြည်ကြသည်။

□ သို့ရာတွင် ပြုလုပ်ထားသော ကြက်ပေါင်မှာ အလွန် ဝါးလွှာနူးညံ့ရုံမက တောင့်ထားသော လိင်တံသားနှင့် ကပ်နေရကား စာကယ်ထိတွေ့မှုတွင် မကွာခြားပေ။ စိတ်ထင်သောကြောင့်သာ

လျှင် ကွာခြားနေပေ၏။

□ အချို့က ထိတွေ့မှု ကွာခြားမှုမှာ အစွပ်၏ အထူအပါး အမျိုးအစား မတူသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ အမှန်မှာမူ တန်ဖိုးကြီးသည် သေးသည်မဟူ၍ အစွပ်မှန်သမျှသည် အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ရောင်းပန်းလှအောင် ပြင်ဆင်ထားမှု၊ ထုတ်ချင်းပေါက် အလင်းရောင်မြင်ရမှုသာ ကွာခြားပေသည်။

□ အချို့ကမူ အစွပ်ကို သုံးလျှင် မိန်းမများက မကြိုက်ကြ၊ ထိတွေ့မှုတွင် တင်းပြည် ကျပ်ပြည် မဟုတ်၍ မကျေနပ်ကြဟု ထင်ကြသည်။ ဤသို့ထင်သည်မှာလည်း စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ အချို့မိန်းမများသည် မိမိ၏ ယောနီအင်္ဂါနှင့် ယောက်ျားအင်္ဂါတို့ အသားချင်းထိမှ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုချင်သည်။ ကြားကတစ်ခုခု ခံနေသည်ကို စိတ်ထဲတွင် မသတိကြပေ။ ဤသို့ မသတိတတ်သော မိန်းမများအတွက်မူ အစွပ်ကို သုံးရန် မသင့်ပေ။

□ အစွပ်စွပ်လျှင် ယောက်ျား၏ အရည်များ၊ သုက်များသည် ယောနီအင်္ဂါထဲသို့ မဝင်နိုင်သဖြင့် လိင်ဆက်ဆံရာတွင် ဖွန်းပဲ့တတ်သည်ကိုလည်း သတိချပ်သင့်သည်။ မိန်းမကိုယ်တိုင် စိတ်ပါမှ ယောနီအင်္ဂါမှ အရည်များ ထွက်သော အခါမှသာ လျှင် အစွပ်စွပ်ပြီးလျှင် မဖွန်းပဲ့စေရန်အတွက် လိင်အင်္ဂါများကို သုက်လိမ်းနိုင်သော ဆေးရည်ကို သုတ်လိမ်း၍ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ သို့ရာတွင် တံတွေး၊ ခေါင်းလိမ်းဆီ စသည်တို့ကို သုတ်လိမ်း၍ ဆက်ဆံခြင်း

သည် ကျန်းမာရေးနှင့် မညီညွတ်ရုံမျှမက မသတိစရာလည်း ဖြစ်သည်ကိုကား သတိချုပ်သင့်ပေသည်။

□ အချို့က သုက်ထွက် သည်ကို မိန်းမဖြစ်သူ သိမှ၊ သုက်ထွက်လာသည်ကို ပူခနဲခံစားလိုက်ရမှ မိန်းမများ ကျေနပ်မှု ရနိုင်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ကြသည်။ ဤယုံကြည်ချက်မှာလည်း အခြေအမြစ် မရှိပေ။ နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ပါလာပါက ပုံစံမှန်ပါက သုက်ကို အစွပ်ထဲသို့ ထုတ်စေ၊ ယောနိထဲသို့ ထုတ်စေ၊ နှစ်ယောက်စလုံး ကျေနပ်နိုင်သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အစွပ်ရွေးချယ်စဉ်။ ။ အမျိုးအစားညှိသော၊ ဟောင်းနွမ်းပေါက်ပြဲနိုင်သော အစွပ်များကို မရွေးချယ်သင့်ပေ။

□ တန်ဖိုးကြီးတိုင်းလည်း အမျိုးကောင်းသည်ဟူ၍ မယူဆအပ်ပေ။ အပေါက် ပါ မပါကိုမူ လေမှုတ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်သည်။ ဆေးလိပ်မီးခိုးများနှင့် မှုတ်ကြည့်ခြင်းကိုမူ ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ ဆေးလိပ်မီးခိုး မှုတ်ကြည့်ခြင်းကို မိန်းမဖြစ်သူ မြင်ရပါက လိင်စိတ် ကုန်နိုင်ရုံ၊ မသတိစရာပို၍ ဖြစ်စေနိုင်ရုံမက ဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ့များသည် နူးညံ့သော လိင်အင်္ဂါများကိုလည်း ပူစပ်ပူလောင် ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့်တည်း။

□ လေမှုတ်၍ မကြည့်ချင်ပါက အစွပ်ကို အလင်းရောင်တွင် ထောင်၍ ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စက္ကူအဝတ် အနက်နောက်ခံ တစ်ခုခုပေါ်တွင် ကပ်၍ လည်းကောင်း ကြည့်နိုင်လေ

သည်။ အပေါက်ပါက မြင်ရသည်။

အစွပ်အသုံးပြုခြင်း

၁။ ပထမအချက်အနေဖြင့် အစွပ်ထဲမှ လေများ ကုန်အောင် ပြုရမည်။

ဤသို့ လေကုန်အောင် ထုတ်လိုက အစွပ်၏ ထိပ်၌ရှိသော အဖူးကလေးကို လက်ဖြင့် ညှပ်၍ ပြားသွားသောအခါ လိင်တံထိပ်တွင် ကပ်ကာ အစွပ်ကို စွပ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် အစွပ်မစွပ်မီ အစွပ်ကို ပြောင်းပြန် လေမှုတ်၍ အစွပ်၏ ထိပ်နှင့် လိင်တံထိပ်တို့ကို ကပ်၍ ပြောင်းပြန်ပြန် စွပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။

၂။ သုက်တစ်စက်မျှ ယောနိအင်္ဂါအတွင်းသို့ မဝင်နိုင်ရန် လိင်ဆက်ဆံမှု စသည်နှင့် အစွပ်စွပ်၍ ဆက်ဆံရမည်။ သုက်ထွက်ခါနီးမှ အစွပ်စွပ်ခြင်းသည် နှစ်ယောက်စလုံးကို အာသာတင်၍ ဖြစ်စေရုံမျှ မက စိတ်မချရပေ။ တစ်ကြောင်းမှာလည်း သုက်ကောင် အချို့သည် လိင် မဆက်ဆံမီ ထွက်သော ယောက်ျား၏ အရည်များထဲတွင် ပါလာနိုင်သော ကြောင့်တည်း။

၃။ သက်ထွက်ပြီးလျှင် မော့မော့နှင့် အိပ်စက်ခြင်းကို ရှောင်ရမည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ပါက အစွပ်ကျွတ်၍ ယောနိအင်္ဂါထဲတွင် ကျန်ရစ်နေတတ်သည်။ ဤ သို့ဖြစ်ပါက အစွပ်ထဲမှ သက်များ လျှံထွက်နိုင်လေ သည်။

၄။ လိင်တံ၏ အရွယ်ငယ်သဖြင့် အစွပ်ကျယ်မည်ကို စိုးရိမ်ပါက အစွပ်စွပ်ပြီးလျှင် အရင်း၌ ချည်ထား အပ်ပေသည်။

၅။ လိင်ဆက်ဆံပြီး အစွပ်ကို ဖြုတ်၍ နှစ်ယောက်စလုံး ၏ လိင်အင်္ဂါများကို အဝတ်ဖြင့် သုတ်သောအခါ လိင်တံ သုတ်ပြီးသော အဝတ်နှင့် ယောနိကို မသုတ်သင့်ပေ။ ဤသို့ သုတ်ပါက လိင်တံတွင် ကပ်နေသော သက်ကောင်များသည် အဝတ်မှ တစ်ဆင့် ယောနိအင်္ဂါအတွင်းသို့ ဝင်နိုင်လေ သည်။ ဤသို့ ဝင်ပါက အစွပ်စွပ်၍ ကလေးမရ အောင် ဆက်ဆံခြင်းမှာ အဓိပ္ပာယ် မရှိတော့ပေ။

၆။ သုံးပြီးသော အစွပ်များကို နေရာတကာတွင် မပစ် အပ်ပေ။ ရေဆွဲအိမ်သာများ အတွင်းသို့ ပစ်ခြင်း ကိုလည်း ရှောင်ရမည်။ ပြုလုပ်သင့်သည်မှာ သုံးပြီး အစွပ်များကို သက်မထွက်အောင် ထုံး၍ မြေကျင်း အိမ်သာများ အတွင်းသို့လည်းကောင်း၊ အမှိုက်ပုံး

များထဲသို့ လည်းကောင်း၊ လူမမြင်အောင်၊ ကလေးများ မတွေ့အောင် စွန့်လွှတ်ခြင်းပေ တည်း။

အစွပ်သုံးခြင်း၏အကျိုးကျေးဇူး အစွပ်သုံးခြင်း၏အပြစ်များ

၁။ အစွပ် သုံးခြင်းဖြင့် မလို သော အခါ ကလေး မရ အောင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

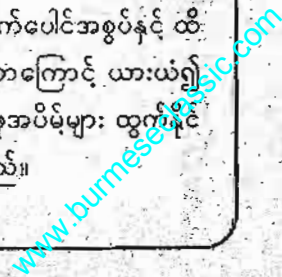
၁။ မသတိတတ်သော မိန်းမ များနှင့်အစွပ်သုံး၍ ဆက် ဆံပါက နှစ်ယောက်စလုံး ကျေနပ်မှုရရန်ခဲယဉ်းမည်။

၂။ အစွပ် သုံးခြင်းဖြင့် လိင် ဆက်ဆံပြီးပြီးချင်း မိန်းမ သည် ၄င်း၏ ယောနိကို ရေဆေးရန် မလို၍ စည်း စိမ် မပျက် အနားယူနိုင် အိပ်နိုင်သည်။

၂။ အမြဲတမ်း စိတ် မလာ သော မိန်းမ များတွင် အစွပ်သုံးခြင်းဖြင့် ယော နိအင်္ဂါ ပွန်းပဲ့ စေနိုင် သည်။

၃။ လိင်အင်္ဂါများတွင် ဖြစ်ပွား သော ရောဂါများ တစ် ယောက်မှတစ်ယောက်သို့ မကူးအောင် ကာကွယ်နိုင် သည်။

၃။ ကြက်ပေါင်နှင့် မတည့် သော မိန်းမများတွင် ကြက်ပေါင်အစွပ်နှင့် ထီး သောကြောင့် ယားယံ၍ အဖုအပိမ့်များ ထွက်နိုင် သည်။

အစွပ်သုံးခြင်း၏အကျိုးကျေးဇူး

၄။ ကလေး ယူလိုသောအခါ အစွပ်ကို မသုံးခြင်းဖြင့် လည်း ကလေး ပြန်ရနိုင် သည်။

၅။ တစ်ဝက်တစ်ဖျက်ပန်းသေ သူများအတွက် အစွပ်ကို စွပ်က ပန်းပြန်ရှင်စေနိုင် သည်။

□ ဒုတိယနည်းအရမူ သားအိမ်ခေါင်းဝကို လိင်ဆက်ဆံရာ၌ ပိတ်ထားရန်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်နိုင်ရန်အတွက် သားအိမ် ခေါင်းစွပ်များကို အသုံးပြုကြသည်။ သားအိမ် ခေါင်းစွပ်အကြောင်း ကိုလည်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်များ

□ သားအိမ်ခေါင်းစွပ်အပိတ်များသည်လည်း ကြက်ဖေါင်နှင့် ပင် ပြုလုပ်ထားသည်။

အစွပ်သုံးခြင်း၏အပြစ်များ

၄။ အချို့ ယောက်ျား များ သည် အစွပ်ကို စွပ်လျှင်၊ ၎င်းတို့၏လိင်အင်္ဂါတစ်ခု ခု ဖြစ်မည်ကို ကြောက်ရွံ့ တတ် ကြ သည်။ ဤ ကြောက်ရွံ့ မှုကြောင့် အစွပ်စွပ်တိုင်း လိင်တံ မျော့ခွေ၍ သွားနိုင်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်တတ်သော ယောက်ျားများသည်အစွပ် ကိုသာ အားကိုး၍ မသုံး သင့်ပေ။ အခြားနည်းများ ကိုသာ သုံးသင့်ပေ၏။

□ ပတ်ပတ်လည်တွင် သတ္တုကွင်း တစ်ခုရှိ၍ ထိုကွင်းဖြင့် သားအိမ်ခေါင်းကို အပြင်မှပိတ်ထားရသည်။ သားအိမ်ခေါင်းပိတ် အရွယ်အမျိုးမျိုး ရှိ၍ သင့်တော်သော အရွယ်ရှိ အပိတ်များကို သာ အသုံးပြုသင့်ပေသည်။ ဤအပိတ်များကို အသုံးပြုခြင်းသည် လည်း သက်ကောင်ကို မမျိုးဥရှိရာသို့ မသွားရောက်နိုင်အောင် ကာကွယ်ပိတ်ဆို့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

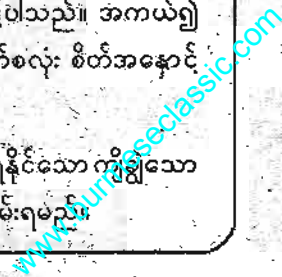
□ သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်များ၏ အရွယ်မှာ ၂ ဒသမ ၇ လက်မမှ ၃ ဒသမ ၃ လက်မ အချင်းအရွယ်အထိ၊ ၀ ဒသမ ၂ လက်မစီ ကွာကာ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရှိလေသည်။ ၎င်းကို အသုံးပြု ရန်မှာ သားအိမ်ခေါင်းကို တော်အောင်စွပ်ရန် ဖြစ်သဖြင့် ကျွမ်း ကျင်သော ဆရာဝန်များ သူနာပြု ဆရာမများ၏ ညွှန်ပြမှုကို ယူရန်လိုမေပေသည်။

သားအိမ်ခေါင်းအပိတ်များနှင့်

ပတ်သက်၍ သတိပြုရန် အချက်များ

၁။ သားအိမ်ခေါင်းအပိတ်ကို လိင်မဆက်ဆံမီကလေး တွင်သာ စွပ်သည်ထက် အချိန်တော်တော်ကြာက ပင် ကြိုတင်၍ စွပ်ထားသင့်ပါသည်။ အကယ်၍ ကပ်၍ စွပ်ပါက နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်နိုင်သည်။

၂။ အပိတ်ကို မစွပ်မီကလေးမရနိုင်သော ကျိဉ္စာသော ဆေးများဖြင့် အမြဲ သုတ်လိမ်းရမည်။

၃။ လိင်ဆက်ဆံပြီးလျှင်ပြီးချင်းအပိတ်ကိုဖြုတ်မဝစ်ရပေ။ ဖြုတ်ပစ်ပါက ယောနိနံရံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ မျိုးစပ်နိုင်လေသည်။

၄။ သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်ရက်ကြာမှသာ အပိတ်ကိုဖြုတ်ပစ်ရမည်။ ဖြုတ်ပြီးသည့်နှင့် ခပ်နွေးနွေးနှင့် ဆပ်ပြာဖြင့် ဆေးကြောကာ ပေါင်ဒါမုန့်ဖြူး၍ သိမ်းထားသင့်ပေသည်။ နောင်လိုသောအခါမှ ထုတ်၍ အသုံးပြုရမည်။

သားအိမ်ခေါင်းအပိတ်။ ။ သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်များကို မသုံးနိုင်သူများ မိန်းမတိုင်း မသုံးနိုင်ပေ။

❑ မသုံးနိုင်သော မိန်းမများမှာ သားအိမ်လျှော့သူများ၊ သားအိမ်ခေါင်းတွင် အနာရှိသူများနှင့် နောက်သို့ လန်သော သားအိမ်ရှိသူများ ဖြစ်သည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ဤအပိတ်မျိုးကို သုံးနိုင်၊ မသုံးနိုင်ကို တတ်ကျွမ်းသော ဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ အသုံးပြုသင့်ပေသည်။

❑ သားအိမ်ခေါင်းအပိတ်ကို အသုံးပြုပါက ယောနိအင်္ဂါလောင်တတ်၊ အနာဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း မမေ့အပ်ပေ။

❑ အထက်ပါနည်းများသည် အောင်မြင်မှုနှုန်း မည်မျှရှိပါစေ ပစ္စည်းများ လွယ်လင့်တကူရမသုံးတတ်မှသာ ဖြစ်နိုင်ပေရာ မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မလိုဘဲ၊ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မကျန်ဘဲ သဘာဝ

အတိုင်း လုပ်၍ရသော နည်းကို လူတို့ရှာကြံကြပြန်သည်။ ဤသို့ ရှာကြံ၍ရသော နည်းကား အခြားမဟုတ်၊ လိင်ရာ သိခွင့်ပေါ် မူတည်၍ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရသော ရက်ချိန်းနှင့် ပြုရသော နည်း၊ စည်းဝါးကိုက် ပြုရသော နည်းဖြစ်သည်။ ရက်ချိန်းနှင့် ဆက်ဆံရသော နည်းကား.....

စိတ်ချရသောရက်များ

❑ ဆေးပညာရှင်များ၏ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရမူ မမျိုးဥကြွေခြင်းသည် ရာသီမလာမီ ၁၂ ရက်နှင့် ၁၆ ရက်အကြား၌ ဖြစ်ပွားရသည်ဟု သိရှိရသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ တစ်လတစ်ခါ (ရက် ၃၀) မှန်မှန် ရာသီလာသော မိန်းမများ၌ မမျိုးဥကြွေခြင်းသည် ရာသီမလာပြီးနောက် ၁၅ ရက်နှင့် ၁၉ ရက်ကြားတွင် ဖြစ်ပွားသည်ဟူ၍ မှန်ယူနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရက်များအတွင်း၌ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုပါက ပဋိသန္ဓေရှိရန် အလားအလာ အလွန်များလေသည်။ တစ်ခါမှတ်သားရန်မှာ လည်း သုက်ကောင်များသည် ယောက်ျားခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်ဘက်တွင် သုံးရက်မျှသာ အသက်ရှင် နေနိုင်ရကား ထိုရက်များ မတိုင်မီ ၂ ရက်အတွင်း လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါကလည်း ရှင်ကျန်ရစ်သော သုက်ကောင်များကြောင့် မမျိုးဥ ကြွေချိန်တွင် မျိုးစပ်၍ ပဋိသန္ဓေ တည်နိုင်လေသည်။ ထိုအတိုင်း မမျိုးဥကြွေကျပြီးနောက် မမျိုးဥမှာ တစ်ရက်မျှ အသက်ရှင်နိုင်သေးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတည်ရန် အလားအလာ ရှိပေသေးသည်။

□ အထက်ပါ အချက်များကို ထောက်၍ ပဋိသန္ဓေတည်နိုင်သော ရက်များမှာ မမျိုးဥကြွေနိုင်သော ရက်များမတိုင်မီ သုက်ကောင်ရှင်နိုင်သော သုံးရက်၊ မမျိုးဥကြွေကျပြီး မမျိုးဥရှင်နိုင်သော တစ်ရက်ကိုပါ ထည့်တွက်ရပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ ရက် ၃၀ တွင် တစ်ခါရာသီပေါ်လာတတ်သော မိန်းမများ၌ ရာသီလာသောနေ့မှ ၁၁ ရက်နှင့် ၂၁ ရက်အတွင်း၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုလျှင် ပဋိသန္ဓေတည်နိုင်သည်။ ၁၁ ရက်နေ့မတိုင်မီနှင့် ၂၁ ရက်နေ့ကျော်လွန်ပြီးမှ ဆက်ဆံမှု ပဋိသန္ဓေ မတည်နိုင်ချေ။

□ ရာသီခွင်တစ်ခုတွင် ပဋိသန္ဓေ မတည်နိုင်သော ရက်များကို စိတ်ချရသော ရက်များဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဤရက်များအတွင်း လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက လုံးဝကလေးမရနိုင်ဟု ဆိုလိုရင်းပင် ဖြစ်သည်။

□ ပဋိသန္ဓေရစေနိုင်သည်ရက်များနှင့် စိတ်ချရသည် ရက်များကို အခြား ရာသီခွင်များတွင် အလွယ်တကူတွက်ယူနိုင်သည်။ အကယ်၍ ရာသီခွင် တစ်ခုသည် ၂၈ ရက်သာကြာပါက နောက် ရာသီမလာမီ ၁၆ ရက်ကို နုတ်လျှင် ၁၂ ရက်၊ ၄င်းမှ ၉ ရက်၊ သို့ဖြစ်၍ ရာသီလာပြီး ၉ ရက်အတွင်း၌ လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက စိတ်ချရသည်။ ထို့အတူ နောက်ထပ် ရာသီမလာမီ ၁၂ ရက်ကို နုတ်ပါက ၁၇ ရက်ကျန်သည်။ မမျိုးဥ၏ အသက် တစ်ရက်ကို ပေါင်းပါက ၁၈ ရက်ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ နောက်ထပ်တစ်ရက်မှစ၍သာ စိတ်ချရကား ရာသီလာပြီး ၁၉ ရက်ကျော်ပါက စိတ်ချနိုင်သည်ဟူလို။

ထိုအတူ ၃၅ ရက် ရာသီခွင်အတွက်လည်း {(၃၅-၁၆)-၃ ၁၆} ရက်။

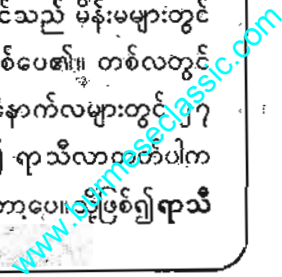
□ {(၃၅-၁၂)+၂+၁} ရက်၊ ရာသီလာပြီး ၁၆ ရက်အတွင်းနှင့် ၂၆ ရက်ကျော်သော ရက်များသည် ပဋိသန္ဓေ မရနိုင်သော၊ စိတ်ချရသော ရက်များ ဖြစ်သည်ဟူလို။

□ အတိုချုပ်အားဖြင့် ရာသီခွင်ရက်ကို ၁၉ ရက်ဖြင့် တစ်ခါနုတ်၊ ၉ ဖြင့် တစ်ခါနုတ်ပါ။ ၁၉ ဖြင့် နုတ်၍ ကျန်သောရက်သည် ပထမပိုင်း၏ စိတ်ချရသော ရက်ဖြစ်၍ ၉ ဖြင့် နုတ်၍ ကျန်သောရက်သည် ဒုတိယပိုင်းအတွက် စိတ်ချသော ရက်ဖြစ်သည်။

□ အလွယ်တကူ တွက်ချက်နိုင်ရန် ပုံစံများကို ကြည့်ရှုပါ။

□ အထက်ပါတွက်ချက်မှုများသည် ခန့်မှန်းခြေ တွက်ချက်မှုများသာ ဖြစ်ပေသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ အထက်ပါအတိုင်း တိတိကျကျ လိုက်နာပါလျက် ကလေးမလိုချင်ဘဲ ရသ့၊ ရလိုလျက် မရသူများ ရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာကား ရာသီခွင်သည် မိန်းမများတွင် အမြဲပြောင်းလဲနေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ တစ်လတွင် ရက် ၃၀ ကြာမှ လာတတ်သော်လည်း နောက်လများတွင် ၂၇ ရက်၊ ၃၂ ရက် စသည်ဖြင့် ပြောင်းလဲ၍ ရာသီလာတတ်ပါက အထက်ပါတွက်ချက်မှုများမှာ မမှန်ကန်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ရာသီ

ခွင် ရက်ကို အတိအကျကို သိရှိရန် လိုအပ်ပေသည်။ ဤသို့ သိရှိရန်အတွက် မိန်းမများသည် မိမိတို့ ရာသီပေါ်သော ရက်များကို ပြက္ခဒိန်တွင် တစ်နှစ်မျှ အတိအကျ မှတ်သားထားသင့်ပေ၏။ ဤသို့ မှတ်သားပြီးမှသာ လျှင် စိတ်ချရသော အချိန်နှင့် ကလေးရနိုင်သော အချိန်များကို ပိုမိုတိကျစွာ ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ မှတ်သားပြီးပါက တစ်နှစ်လုံးတွင် အတိုဆုံး ရာသီခွင်နှင့် အရှည်ဆုံး ရာသီခွင်တို့ကို ထုတ်ယူပြီး ပထမပိုင်း စိတ်ချရသော အချိန်ကို အတိုဆုံး ရာသီခွင်မှ တွက်ယူ၍ ဒုတိယပိုင်း စိတ်ချရသော အချိန်ကို အရှည်ဆုံး ရာသီခွင်မှ တွက်ယူရန် ဖြစ်ပေသည်။

□ ဥပမာ- အတိုဆုံး ရာသီခွင်သည် ၂၆ ရက်ကြာ၍ အရှည်ဆုံး ရာသီခွင်သည် ၃၂ ရက်ကြာပါက ပထမပိုင်း စိတ်ချရသော အချိန်သည် (၂၆-၁၉=၇) ရာသီလာပြီး ၇ ရက်အတွင်းသာ ဖြစ်၍ ဒုတိယပိုင်း စိတ်ချရသော အချိန်သည် (၃၂-၉=၂၃) ရာသီလာပြီး ၂၃ ရက် ကျော်သောအခါမှ ဖြစ်လေသည်။

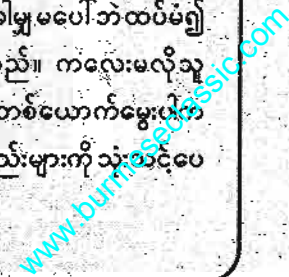
□ ရာသီခွင်တစ်ခုသည် ပထမရာသီ စလာသောနေ့မှ နောက် ရာသီတစ်ခါ ပြန်စသောနေ့အထိ ကြာရှည်သည်ဟူ၍ မှတ်ရပေသည်။ အထက်ပါ တွက်ချက်နည်းအပြင် ကိုယ်ပူဂိုလ်ကို နေ့စဉ်တိုင်းယူခြင်းဖြင့် မိန်းမတို့၏ ဥကြော့ခြင်းကို အတိအကျ သိနိုင်သောနည်းဖြင့်လည်း စိတ်ချရသော ရက်များကို တွက်ယူနိုင်လေသည်။

□ ဤနည်းတွင် မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရာသီလာသည်မှ

စ၍ ကိုယ်အပူရှိန်ကို မှန်မှန် တိုင်းလာပါက ဥကြော့သောရက်တွင် ကိုယ်ပူရှိန်မှာ ရုတ်တရက် ကျသွား၍ နောက်တစ်နေ့တွင် ချက်ချင်း အပူရှိန်ပြန်၍ တက်သွားသည်ဟူ၍ သိရှိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်အပူရှိန်ကျပြီး ပြန်တက်သောနေ့မှ စကာ ကျန်သော ရက်များသည် စိတ်ချသော ရက်များဟူလို။

□ သို့ရာတွင် ကိုယ်ပူရှိန်တိုင်းသောနည်းမှာ မိန်းမများတွင် မမှန်ကန်ဘဲ အလုပ်များသော မိန်းမများတွင်မူ မှန်မှန် မလုပ်နိုင်ပါက အကျိုးမရှိပေ။ ထို့ပြင် ကလေးမွေးပြီးစ မိန်းမတို့၌ ရာသီမလာမချင်း ဥကြော့သည်မကြော့သည်ကို မသိရှိနိုင်ရကား ဤနည်းမှာ ထိုမိန်းမများအတွက် အသုံးမကျပေ။

□ ကလေးမွေးပြီးစ မိန်းမတို့သည် သဘာဝအားဖြင့် အနည်းဆုံးနှစ်လ၊ သုံးလမျှ ဥမကြော့ဘဲ ရှိတတ်သည်။ ကလေးကို နို့တိုက်ပါက ၄၊ ၅၊ ၆ လအထိပင် ဥမကြော့ဘဲ ရှိရာ ဤအချိန်အတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေ မရှိနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် ဥကြော့ မကြော့မှာ ရာသီပြန်လာမှ သိရကား ရာသီမလာမီ ဥကြော့ပြီးသည်နှင့် ကိုယ်ဝန်ဆက်ရှိပါက မည်သို့မျှ သိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အချို့မိန်းမများမှာ ကလေးမွေးပြီး ၄-၅ လကြာ ရာသီတစ်ခါမျှ မပေါ်ဘဲ ထပ်မံ၍ ကလေးရသည်ကို တွေ့တတ်ကြတော့သည်။ ကလေးမလိုသူ ထပ်မံ၍ ကလေးမရလိုသူများမှာ ကလေး တစ်ယောက်မွေးပါက မွေးပြီးကာ လမှစ၍ ကလေးမရနိုင်သော နည်းများကို သုံးစွဲသင့်ပေ၏။ သို့မှသာလျှင် စိတ်ချရပေသည်။

❑ အထက်ပါနည်းများကဲ့သို့ပင် ရာသီခွင်ပေါ်တွင် မူတည်၍ အသုံးပြုရသော နည်းတစ်ခုမှာ ပဋိသန္ဓေတား ဆေးလုံးများကို စားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤနည်းတွင်

ပဋိသန္ဓေတားဆေးများ

❑ ရာသီလာခြင်း၊ မမျိုးဥကြွေခြင်းတို့မှာ ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်သော ဟိုမုန်းဓာတ်များကြောင့် ဖြစ်ပေရာ...

❑ ထိုဟိုမုန်းဓာတ်များကို လိုတိုး ပိုလျော့၊ ပြုလုပ်ပေးပါက ရာသီခွင်ပြောင်းခြင်း၊ မမျိုးဥကြွေခြင်းတို့ဖြစ်သည်ကို ဆေးပညာရှင်များ လေ့လာ တွေ့ရှိခဲ့ရာမှ ဟိုမုန်းဓာတ်များနှင့် ဖော်စပ်ထားသော ပဋိသန္ဓေတားဆေးများ ပေါ်လာလေသည်။ အတိအကျ ဆိုရလျှင် မဟိုမုန်းဓာတ် (အီစထရိုဂျင်) နှင့် သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ် (ပရိုဂျက်စထရန်း) တို့ကို ရော၍ထားသော ထိုဆေးများကို ရာသီလာပြီး ၅ ရက်အကြာမှ တစ်ရက် တစ်လုံးကျ အရက် ၂၀၊ သို့မဟုတ် ၂၁ ရက် တိတိ မုန်မုန် စားသွားပါက ထိုရာသီခွင်တွင် မမျိုးဥသည် မကြွေတော့ချေ။ မမျိုးဥမကြွေတော့သဖြင့် ဤရာသီခွင်တွင် မည်သည့်ရက်တွင် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုပြု မျိုးစပ်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်းတို့မှာ မဖြစ်တော့ပေ။

❑ ၂၁ ရက်ကျော်၍ ဆေးစားခြင်းကို ရပ်လိုက်ပါကလည်း ရာသီလာခြင်းမှာ ရိုးရိုး တန်းတန်းပင် ပြန်၍ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ အကယ်၍ ဤရာသီခွင်တွင် ဆေးဆက်စားပါက ပထမရာသီကဲ့သို့ ဥမကြွေသော်လည်း အကယ်၍ ဆေးဆက်မစားပါမူ

ဥပြန်ကြွေရာ ကလေးပြန်၍ ရနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤနည်းမှာ ရာသီမုန်မှန်လာခြင်း၊ လိင်အင်္ဂါများကို မပြုမပြင်ရဘဲနှင့် ကလေးပြန်၍ လိုချင်လျှင်လည်း ရနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဆေးစားရပ်ပါက ကလေးပြန်၍ ရနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် သဘာဝကျသောနည်း၊ လွယ်ကူသောနည်း၊ လူ့အလိုကို လိုက်နိုင်သောနည်း ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤဆေးများပေါ်သည်မှာ ၁၀ နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း ယခုအခါ၌ တစ်ကမ္ဘာလုံး အဆုံးများဆုံးသော ပဋိသန္ဓေ တားနည်း ဖြစ်သည်။

❑ ဆေးပညာရှင်တို့၏ အလိုအရမူ ယခုအခါ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် မိန်းမ ၁၃ သန်းကျော်သည် ဤဆေးများကို အသုံးပြုလျက် ရှိသည်ဟု သိရလေသည်။ လူဦးရေအဆမတန် များပြားနေသော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် တောင်အမေရိက နိုင်ငံများ၌ လူဦးရေ ကန့်သတ်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် ဤစားဆေးကို အသုံးပြုရန် အတွက် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့ကြီးက ကူညီအားပေးလျက် ရှိပေသည်။

❑ ဤဆေးကို ဤမျှ အသုံးများသော်လည်း လုံးဝချည်း ဥပါဒ်ကင်းသည်ဟူ၍ ကား မည်သည့် ဆေးပညာရှင်များကမှ မထောက်ခံပေ။ မတည့်သော သူများ၌ ဤဆေးများသည်လည်း ဥပါဒ်ပေးနိုင်လေသည်။ များသောအားဖြင့် ရာသီပိုလာခြင်း၊ အချိန်မကျမီ သွေးလွန်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ခြင်းတို့မှာ ဤဆေးနှင့် မတည့်သူများ အဖြစ်များသော အန္တရာယ်များ ဖြစ်လေသည်။

အချို့မိန်းမများတွင် ဆိုပါက ဤဆေးများ ကြာကြာစားလျှင် ဝလာ၊ ဖောလာခြင်း၊ ကိုယ်လက် ကိုက်ခဲခြင်း၊ စိတ်ထိုင်းမှိုင်းခြင်း များ ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။ ဆေးပညာရှင် များ၏ အလိုအရမူ ဤသို့ဖြစ်သည်မှာ ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ဆေးနှင့် မတည့်ခြင်းသာဖြစ်၍ အခြားကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ဆေးကို ပြောင်း၍ စားပါက သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု သိရလေသည်။

❑ လူအသုံးများသော ဤဆေးကို များစွာသော ကုမ္ပဏီများ ကလည်း အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိလေရာ အထူး များပြားလှပေသည်။ ထိုသို့ များပြားစွာ ထုတ်လုပ်ထားသော ဆေး များမှာ အဓိကအားဖြင့် မဟိုမုန်းဓာတ်နှင့် သန္ဓေတည် ဟိုမုန်း ဓာတ်ပါသည်မှာ မှန်သော်လည်း ပါဝင်သော ထိုဓာတ်များ၏ အချိုးအစားများမှာမူ အနည်းငယ်စီ ကွဲပြားပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဟိုမုန်းဓာတ် တစ်ခုခု (၀၁) နှစ်ခုစလုံး အမျိုးအစားများမူ၊ နည်းမှ ပေါ်တွင် မူတည်ကာ စားသောသူများလည်း တည်သူ တည်၊ မတည်သူ မတည် ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရှိရပေသည်။ အဓိကအား ဖြင့် အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ထုတ်ထားသော ဤဆေးများကို အောက် ပါ အတိုင်း အုပ်စု ၄-စု ခွဲနိုင်သည်။

- (၁) သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ်များ၍ မဟိုမုန်းဓာတ် နည်းသော ဆေးများ။ ၎င်းတို့မှာ အင်နိုဗျူလာ (Anovular)၊ ဂိုနိုဗျူလာ (Gynovular)၊ နော် လက်စ်ထရင်း (Norlestrin) နှင့် နော်ရင်းနိုင်လ်

၁ (Norinyl-1)

- (၂) သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ်နှင့် မဟိုမုန်းဓာတ် နှစ်ခု စလုံး နည်းသော (၀၂) အားနည်းသော ဆေးများ။ ၎င်းတို့မှာ ဗိုလင်ဒင် (Volidan) စသော ဆေးများ။
- (၃) သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ်နှင့် မဟိုမုန်းဓာတ် နှစ်ခု စလုံးများသော (၀၃) အားသန်သော ဆေးများ။ ၎င်းတို့မှာ လိုင်ဒီယောလ် (Lyndiol)၊ အိုဗျူလ်နို (Ovulen)၊ အော်သိုနိုဇင်ဗင် (Orthonovin)၊ နဗာ ကွန် (Nuvacon)၊ လင်ဒီယောလ် ၂.၅ (Lyndiol-2.5)
- (၄) သန္ဓေတည် ဟိုမုန်းဓာတ်နည်း၍ မဟိုမုန်းဓာတ် များသော ဆေးများ။ ၎င်းတို့မှာ ကိုနိုဗစ် (Conovid)၊ ကိုနိုဗစ်အီး (Conovid E)၊ ပရီးဗီး ရှင်း (Prevision) နှင့် အနိုဗစ် (Enovid) စသည်။

❑ ပထမအုပ်စုပါ ဆေးများသည် ဝသူများ (အရေပြား ယားယံ တတ်သူ၊ ခြောက်သူများအတွက် သင့်တော်၍ အခြားစားဆေး တစ်ခုခု စားပြီး ကိုယ်လတ်ဖောခြင်း၊ သွေးကြောများ ကျယ်၍ ပွလာခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ အစာမကြေဖြစ်ခြင်းနှင့် စိတ်ထိုင်းမှိုင်း ခြင်း ဖြစ်တတ်သူများ ပြောင်းစားရန်လည်း သင့်တော်သည်။

❑ ပထမအုပ်စုပါ ဆေးများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကား စတုတ္ထ

အုပ်စုပါဆေးများဖြစ်လေသည်။ ဤစတုတ္ထအုပ်စုပါဆေးများကို မူ ဝက်ခြံများသူ၊ မျက်နှာအဆီပြန်သူများ၊ ကိုယ်၊ လက်၊ ဗိုက် နာကျင် ကိုက်ခဲတတ်သူများ၊ လိင်စိတ်ပါသူများအတွက် အထူး သင့်တော်သည်ဟု သိရလေသည်။

❑ ဒုတိယနှင့် တတိယအုပ်စုပါ ဆေးများမှာမူ အထက်ပါ ဆေးတစ်ခုခုကိုစား၍ မတည်ပါမှ သုံးသင့်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်းနှင့် တည်နိုင်သော ဆေးများ ဖြစ်လေသည်။

❑ မည်သို့ဆိုစေ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ တစ်ခါတည်း ဆေး တစ်မျိုးတည်းနှင့် တည်ရန်မှာ ရှားပေသည်။ မတည်မချင်း ဆရာ ဝန်နှင့် တိုင်ပင်ကာ ပြောင်း၍ စားရသူ များပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆေးတစ်မျိုးနှင့် မတည်လျှင် ကျန်ဆေးများနှင့်လည်း မတည်ဟု ထင်ကာ စိတ်မပျက်သင့်ပေ။ အမည်အမျိုးမျိုးနှင့် ကုမ္ပဏီ အမျိုးမျိုးက ထုတ်နေသော ဆေးများမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူနိုင် ရကား မိမိနှင့် တည်သောဆေးကို ပြောင်းစားရန်မှာ လိုအပ်ချက် တစ်ခုဖြစ်သည်ကို သတိချပ်သင့်ပေသည်။

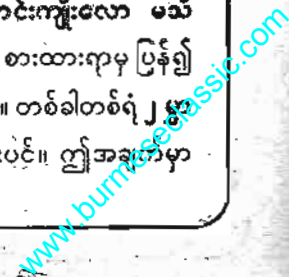
❑ မည်သည့်ဆေးကို စားစား၊ ဆေးတိုင်းပင် သန္ဓေတားခြင်း ကိုကား အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ အညွှန်အတိုင်း စားသုံး ပါက ဤဆေးများသည် ရာနှုန်းပြည့် စွမ်းလေသည်။

❑ ဤဆေးများကို ကြာကြာစားပါက သတိမူရန်အချက်များ ကား ရှိပေသည်။

❑ ဆေးပညာရှင်များ၏ အလိုအရမူ တချို့မိန်းမများ အတိ အကျဆိုရပါလျှင် ဆေးစားသူ တစ်သိန်းတွင် သုံးယောက် သွေး ပြန်ကြောများ ပိတ်သောရောဂါရနိုင်သည်ဟု သိရှိရလေသည်။ ဤသွေးကြောပိတ် ရောဂါမှာ ဆေးစားသူများတွင်သာ တွေ့ရ သည်တော့ မဟုတ်ပေ။ အခြားဆေး မစားသော မိန်းမများတွင် လည်းတွေ့ရတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆေးစားသူများမှာ တွေး၍ အထူး ပူပန်စရာ မလိုပေ။

❑ အချို့ကမူ ဤစားဆေးများမှာ ဟိုမှန်းတတ်နှင့် ပြုလုပ် ထားရကားစားသူများ၏ ဟိုမှန်းတတ်သဟဇာတဖြစ်မှုများ ဖွက် ပြားလျက် မိန်းမ လိင်အင်္ဂါများတွင် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်နိုင်သည် ဟု ထင်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့ကြီး၏ ထုတ်ပြန် ကြေညာချက်အရမူ မိန်းမလိင်အင်္ဂါများတွင် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်မှု မှာ ဤစားဆေး စားသုံးသူများတွင် ပိုမဖြစ်ပါဟု သိရှိရသည်။ အချို့ ဆေးပညာရှင်တို့ကမူ ဤဆေးများကိုစားခြင်းသည် တစ်နေ့ လျှင်စီးကရက်တစ်လိပ်မှန်မှန်သောက်သူလောက် ကင်ဆာဖြစ် ရန် အလားအလာ မရှိပါဟု ဆိုကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကင်ဆာ ဖြစ်မှာကိုလည်း တွေးကြောက်စရာ မရှိပေ။

❑ ဤဆေးများ၏ ဆိုးကျိုးလော၊ ကောင်းကျိုးလော မသိ သော အကျိုးတစ်ခုမှာကား ဤဆေးများကို စားထားရာမှ ပြန်၍ မစားဘဲနေလျှင် ကိုယ်ဝန်ပို၍ ရှိလွယ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ၂ ဖွား ပူး၊ ၃ ဖွားပူးများပင် မွေးတတ်သည်ဆိုခြင်းပင်။ ဤအချက်မှာ

၂၄၄ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို

လည်း တကယ်တော့ ပူပန်စရာ မရှိပေ။ ကလေးမလိုစဉ် ဆေးကို စားနေ၍ ကလေးလိုသော အခါ၌ ဆေးစားရပ်သဖြင့် ကလေး မြန်မြန်ရပါက ပို၍ပင် ကောင်းပေးသေးတော့သည်။

❑ သို့ဖြစ်ရကား ဤတားဆေးများသည် တစ်နေ့တစ်ခြား လူဦးရေ တိုးပွားနေသော ကမ္ဘာကြီးအတွက် လောကပါလ နတ်များက ဖန်ဆင်းပေးလိုက်သော ဆေးများဟူ၍ပင် မှတ်ထင် စရာ ရှိပေသည်။

❑ အခြားနည်းများမှာကား သုက်ကောင်နှင့် မမျိုးဥတို့တွေ့၍ မျိုးစပ်ခြင်းအောင်မြင်လျှင်လည်း အောင်မြင်စေ၊ သန္ဓေသားအဖြစ် သားအိမ်အတွင်းတွင် ကြီးထွားမလာလျှင် ကလေးဖြစ်လာနိုင်မည် မဟုတ်ဟု ယုံကြည်လျက် သားအိမ်တွင် သန္ဓေမတွယ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤနည်းတွင် သားအိမ်အား ထာဝစဉ် ညှစ်ထုတ်နေရန်အတွက် သားအိမ်အတွင်းသို့ အပြင်မှ သက်မဲ့ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို ထည့်သွင်းပေးသည်။ များသောအားဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာလုံး အက်(စ်) ပုံသဏ္ဍာန် ပလတ်စတစ် သို့မဟုတ် ငွေကွင်းများ၊ ရိုးရိုးသတ္တုကွင်းများ ထည့်သွင်းထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းကွင်းများကို သားအိမ်တွင်းထည့် ပဋိသန္ဓေတား ကိရိယာများ (အိုင်၊ ယူ၊ ဇီ၊ ဒီ) ဟု ဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့အကြောင်းကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သားအိမ်တွင်းထည့် ပဋိသန္ဓေတား ကိရိယာ

❑ ဤနည်းတွင်....

❑ သားအိမ်အတွင်းသို့ သတ္တု၊ နိုင်လွန်၊ ပိုလီသင်း စသော အရာများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် တစ်လက်မခန့် အချင်းရှိသော ကွင်းကလေးများ၊ ဗူးနွယ် (စပရင်) ကလေးများကို သားအိမ်အတွင်းသို့ ထည့်ထားရသည်။ ဤသို့ ထည့်ထားပါက မျိုးစပ်ပြီးသော ဥသည် သားအိမ်ထဲတွင် တွယ်ကပ်၍ မနေနိုင်သဖြင့် သန္ဓေမတည်နိုင်တော့ချေ။

❑ ဤနည်းဖြင့် ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းခန့် အောင်မြင်၍ ကလေးလိုသော အခါကွင်းကို ဆွဲထုတ်ပစ်ခြင်းဖြင့် ကလေးရနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤနည်းမှာ ယခုအခါ ခေတ်အစားဆုံး ဖြစ်လေသည်။

❑ ဤနည်းမှာ လုံးဝ ဥပါဒ်ကင်းသည်ဟူ၍ကား မဆိုနိုင်ပေ။ အကြောင်းမူ အချို့မိန်းမများ၌ ဤကွင်းများကြောင့် သားအိမ်အနာဖြစ်ခြင်း၊ သွေးလွန်ခြင်း၊ သားအိမ်ခေါင်း အနာဖြစ်ခြင်းတို့ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

❑ အထက်ပါ နည်းများအပြင် အခြားသော နည်းများစွာ ရှိသေးသည်။ ၎င်းတို့အနက် ယခုတိုင် အသုံးပြုကြဆဲနည်းများမှာ ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

ဆက်ဆံပြီးလျှင် သုက်ကို အပြင်ထုတ်ပစ်ခြင်း

❑ အချို့လိင်ဆက်ဆံရာ၌ လုံးဝ သုက်မထွက်အောင် အောင်အည်းနေနိုင်ကြသည်။

❑ ဤသို့အောင်အည်း၍ နေရသည်မှာ ကျန်းမာရေးနှင့် မညီ

ညွတ်ရကား ဤနည်းကိုမူ အသုံးမပြုထိုက်ပေ။

❑ သုက်မထွက်အောင် အောင့်အည်းနေခြင်းထက် ထွက်သော သုက်ကို ယောနီအတွင်းသို့ မရောက်အောင် သုက်ထွက်ခါနီး၌ လိင်တံကို အပြင်သို့ထုတ်ကာ သုက်ထွက်စေခြင်းက ပို၍ကောင်းပေသည်။ သို့ရာတွင် ဤနည်းမှာလည်း လုံးဝစိတ်မချရရှိမက မိန်းမရော ယောက်ျားကိုပါ သာယာမှု မပေးနိုင်သဖြင့် အမြဲတမ်း အသုံးပြုရန် မသင့်တော်ပေ။

ရေဆေးပစ်ခြင်း

❑ ဤနည်းတွင် လိင်ဆက်ဆံပြီးလျှင် ပြီးချင်း ယောနီအင်္ဂါကို ရေဖြင့် ဆေးကြောပစ်ရသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ စိတ်ချရမှုမှာ ရာနှုန်းပြည့်မရှိပေ။ ထိုအပြင် ဆက်ဆံပြီးလျှင် ပြီးချင်း ဆေးကြောမှ ဖြစ်နိုင်သဖြင့် ဆက်ဆံပြီးလျှင် လင်၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် မှိန်း၍ ဖိမိယူလိုသော မိန်းမများအဖို့ လုပ်ကိုင်ချင်စရာ နည်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဤနည်းကို အခြားနည်းများ ပျက်သွားပါမှ၊ ဥပမာ - အစွပ် စုပ်ပြသွားသည့်အခါများတွင်သာ အသုံးပြုသင့်လေသည်။

❑ အသုံးပြုသော ရေမှာ ခပ်နွေးနွေးရှိအပ်၏။ ဘိုးရစ်အက်ဆစ် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ထည့်ထားပါမူ ပို၍ကောင်းပေသည်။ ဘိုးရစ်အက်ဆစ်မရပါမူ နှစ်ပိုင်း တစ်ပိုင်း ရာခိုင်နှုန်း ဒက်တောရည်၊ သို့တည်းမဟုတ် တစ်ရာခိုင်နှုန်း ပိုတက်ဆီယမ်ပါမက်ဂနီတ်

ရည်တို့ကို အသုံးပြုနိုင်လေသည်။

❑ ရေကိုသွင်းသော ပြွတ်မှာ တစ်ဘက်တွင် ကြက်ပေါင်စေးဖြင့် လုပ်ထားသော အလုံးတစ်ခုရှိ၍ အခြားတစ်ဘက်တွင် အဖူးရှိသော ပြွတ်တံရှိလေသည်။ ပြွတ်တံကို ကျွဲ၍ မထိုးမိစေရန် ကော်လာ တစ်ခုလည်း တပ်ထားသင့်သည်။ ကြက်ပေါင်လုံးထဲသို့ ရေစုပ်ထည့်လိုက်၊ ယောနီထဲသို့ ညှစ်ထည့်လိုက်ဖြင့် ယောနီကို လိုသလို ဆေးကြောနိုင်ပေသည်။

ရေမြှုပ်ကို သုံးခြင်း

❑ သားအိမ်ခေါင်း အပိတ်ကဲ့သို့ပင် ရေမြှုပ်ကို အသုံးပြုနိုင်သည်။

❑ ရေမြှုပ်၏ အကျိုးမှာ သားအိမ်ခေါင်းကို သတ္တုကွင်းနှင့် စွပ်ရန် မလိုဘဲ ရေမြှုပ်ကိုသာ သားအိမ်တွင် ဆို့ထားရန်သာ ဖြစ်၍ လွယ်ကူသည်။ သို့ရာတွင် သားအိမ်ခေါင်းပိတ် အသုံးပြုသည့်နည်းအတိုင်းပင် သန္ဓေမရနိုင်သော ဆေးများ သုတ်လိမ်းပြီးမှသာ သုံးနိုင်၍ တပ်ရဖြုတ်ရ ကယိကထများလေသည်။

အခန်း ၁၀

ကာလသားရောဂါများ

အချို့

- ❑ ကာလသားရောဂါဆိုသည်မှာ လူချင်းရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံရာမှ ကူးစက်သော ရောဂါများပင် ဖြစ်သည်။
- ❑ လူချင်း ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံ၍ရသည်မှာလည်း များသောအားဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုစဉ်သာ ဖြစ်ရကား ဤရောဂါများသည် ရောဂါရှိသူနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသောကြောင့်သာ ကူးစက်သည်က များပေသည်။
- ❑ သို့ဖြစ်၍ ရောဂါများသည် ပေါက်ကရ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုတတ်သော လူပျို လူရွယ်များ၊ ကာလသားများနှင့် မိမိ၏ ဇနီးခင်ပွန်းနှင့်သာ မကျေနပ်သေးဘဲ အခြားသော မိန်းမများနှင့် လိင်မူပွေတတ်သော ယောကျ်ားများတွင် အဖြစ်များလေသည်။ လူပျိုလူရွယ် ကာလသားများတွင် အဖြစ်များသဖြင့် “ကာလသားရောဂါလူရှင်” များဟူ၍ လည်ကောင်း၊ မကောင်းသော မိန်းမ

များထံမှ ရောဂါရသဖြင့် “ဟကျီးရာရောဂါ” ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်ဟန်တူလေသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ကမူ ဤရောဂါများမှာ အချစ်ဝလူးရာ (လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာ) မှ ရသဖြင့် အချစ်နတ် ဖမ်းစားသော ရောဂါ (Venereal Disease or Diseases of Venus, (Venus-Goddess of Love) ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

- ❑ ကာလသားရောဂါဟုဆိုလျှင် ဆစ်ဖလစ်ရောဂါနှင့် ဂနိုရောဂါကို ဆိုလိုကြောင်း လူတိုင်းပင် သိကြပေသည်။ အမှန်တော့မူ ဤရောဂါ နှစ်ခုမှာ ကာလသားရောဂါများတွင် အဆိုးဆုံးနှင့် အဖြစ်များဆုံး ရောဂါများ ဖြစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း အခြားသော ကာလသား ရောဂါပိုးများလည်း ရှိပေသေးသည်။ ကမ္ဘာကျန်းမာရေးအဖွဲ့ ပါရဂူများ၏ အဆိုအရမူ လိင်ဆက်ဆံမှုကြောင့် ကူးစက်ပြန့်ပွားတတ်သော ရောဂါများ (၁) ကာလသားရောဂါများမှာ ဆစ်ဖလစ်၊ ဂနိုရောဂါ၊ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ၊ ရှန်ကရွိုက်၊ လင်ကျိတ်ရောင်သော လင်ဖိဂရင်ဂျူလိုမားဗနီရီယာန်နှင့် ဂရင်ဂျူလိုမားအင်ဂျိုက်နယ်လ် ရောဂါများ ဖြစ်လေသည်။
- ❑ အချို့ဆေးပညာရှင်များကမူ လူချင်းထိလျှင် ကူးစက်တတ်သော ၀၊ ရေယုန်း၊ ရိဖြူဆင်း၊ စာရိုင်ကိုမိုးနတ်ရောဂါနှင့် ကူးစက်တတ်သော ကြွက်နို့များ၊ အင်္ဂါဓာတ်မှတ်ခရရောဂါများကိုလည်း လိင်ဆက်ဆံမှုကြောင့် ကူးစက်နိုင်သဖြင့် ကာလသားရောဂါများတွင် ပါဝင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

❑ ယခုအခါ၌ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင်ပင် ကာလသားရောဂါများ ဖြစ်ပွားမှုမှာ အထူးတိုးတက် များပြားလျက် ရှိလေသည်။ ကမ္ဘာ့ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာအရမူ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ပွား ပြီးစတွင် တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါဖြစ်ပွားသူသည် သန်း ၂၀ ကျော်ရှိရာ ယခုအခါ၌ ဤထက်မက များပြားလျက်ရှိရာ ဂနီ ရောဂါရှိသူပေါင်းမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် တစ်နှစ်လျှင် သန်း ၆၀ မှာ ဖြစ်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။ အခြားသော ကာလသား ရောဂါများမှာ ဆစ်ဖလစ်နှင့် ဂနီရောဂါလောက် အဖြစ်မများ သော်လည်း ၎င်းရောဂါရှိသူတို့မှာလည်း သိပ်နည်းလှမည် မဟုတ် ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကာလသားရောဂါများမှာ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။ ကာလသားရောဂါများမှာ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။ ကာလသားရောဂါများမှာ ပူနွေးစွတ်စိုသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ သန့်ရှင်းရေး မရှိ သူများတွင် အဖြစ်များလေရာ ကျန်းမာရေးနိမ့်ကျလျက်ရှိသော လွတ်လပ်ခါစ၊ တိုးတက်ခါစ အပူပိုင်း နိုင်ငံများတွင် ပို၍ ကူး စက်မြန်၊ ပြန့်ပွားမြန်လေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အာဖရိက၊ လက်တင်အမေရိကနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အပါအဝင် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် ကာလသားရောဂါ နိမ့်နင်းရေးမှာ အထူးပြဿနာဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။

❑ ကာလသားရောဂါများသည် ကျန်းမာရေးနိမ့်ကျသော ဆင်းရဲသော နိုင်ငံများ၌ ပို၍ အဖြစ်များ အကူးအစက်မြန်သော်

လည်း မည်သည့်လူမျိုး၊ မည်သည့်လူနေမှု အဆင့်အတန်းရှိသူ မဆို ဖြစ်ပွားနိုင်သော ရောဂါဖြစ်လေသည်။ “အောက်တန်းစား တွေသာ ဖြစ်တာပါ။ တို့လိုလူမျိုးတွေမှာ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး” ဟု သော လူလတ်တန်းစားများနှင့် လူချမ်းသားများ၏ ပြောဆိုချက်၊ ထင်မြင်ချက်၊ ယုံကြည်ချက်များမှာ မမှန်ပေ။ မည်မျှပင် ချမ်းသာ ချမ်းသာ၊ မည်မျှပင် ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်စေ၊ ရောဂါ ရှိသောသူနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပါက ထိုသူမှာ ရောဂါကူးစက်ရန် အလားအလာများစွာ ရှိလေသည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါများသည် မိန်းမလိုက်စားလျှင် မည်သူ မဆို ဖြစ်နိုင်၍ မိန်းမ မလိုက်စားဘဲ၊ မပွေမှသာလျှင် ဤရောဂါ များ တေးမှ ကင်းဝေးနိုင်ပေသည်။

❑ ဆစ်ဖလစ်၊ ဂနီစသော ကာလသားရောဂါများမှာ အနာ ပေါက်သည်နှင့် ပင်နင်စလင်တစ်လုံး နှစ်လုံးခန့် ထိုးလိုက်လျှင် သက်သာသွားတတ်ရာ အချို့သည် သက်သာသွားသည်နှင့် ပျောက်ပြီဟုထင်ကာ ကျေနပ်သွားကြလေသည်။ တကယ်တော့ အနာပျောက်သွားလည်း ရောဂါမှာ ၎င်းပျောက် ကျန်ရစ်ရကား တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ ရံဖန်ရံခါ ၁၀ နှစ် ၁၅ နှစ်ကြာမှ အဆစ်ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ဦးနှောက်ပျက်ခြင်း၊ မျက်စိ မှုန်ခြင်း၊ ကွယ် ခြင်း စသော ရောဂါများ ဖြစ်လာတတ်လေသည်။ ဆစ်ဖလစ် ရောဂါဆိုလျှင် ရောဂါရှိသူဘခင်ကိုသာ ရူးသွပ်စေ၊ သေစေသည် အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်သည်မဟုတ်ဘဲ နေ့ဖြစ်သူကိုလည်း ကူးစက်၍

သားသမီးများတွင် မွေးလာတည်းက ရောဂါကူးလာနိုင်လေသည်။ မွေးကတည်းက ဆစ်ဖလစ်ရောဂါ ပါလာလျှင် ကလေးများမှာ မျက်နှာ ပုံပျက်ခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ ကန်းခြင်းများအပြင် နှလုံးရောဂါများလည်း ဖြစ်ပွားနိုင်လေသည်။

❑ ဂနီရောဂါဆိုလျှင်လည်း ရောဂါရှိသူ ယောက်ျားများကို သာ ဆီးရောဂါအဆစ်ရောဂါများ ဖြစ်စေနိုင်သည်မဟုတ်။ မိန်းမဖြစ်သူအား ရောဂါကူးပါက ရိဖြူဆင်းခြင်းများလည်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ကလေးမွေးပါကလည်း မွေးမွေးချင်း မျက်စိရောဂါရကာ အကန်းကလေး ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ အခြားသော ကာလသားရောဂါများသည်လည်း သူ့နည်းနှင့် သူ့လူကို ဒုက္ခပေးနိုင်လေသည်။

❑ ဤရောဂါရှိသူများမှာ သားစဉ်မြေးဆက် တစ်မျိုးလုံးကို ဒုက္ခိဇာဘဝရောက်အောင်၊ အမျိုးတုံးအောင် ပြုလုပ်နိုင်ပေရကား ကာသားရောဂါများသည် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးသော ရောဂါများ ဖြစ်လေသည်။ တဒင်္ဂ သာယာမှုအတွက် ဘဝအဆက်ဆက်ဒဏ်ခံရသော ရောဂါများဆိုက မမှားပေ။

❑ သို့ဖြစ်၍ ကာလာသားရောဂါ မဖြစ်ပွားအောင် မိန်းမလိုက်စားမှုကို ရှောင်ကြဉ်လျက် ရောဂါရပါကလည်း လုံးဝပျောက်ကင်းသည်အထိ ကုသရန်လိုလေသည်။ အမှန်တော့ ရောဂါရလာသူသာလျှင် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသခံသင့်သည်မဟုတ်ဘဲ ၎င်းနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုသူ မှန်သမျှလည်း စစ်ဆေး၍ အကုသ

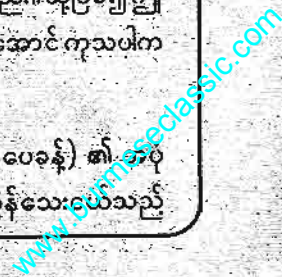
ခံသင့်ကြပေသည်။ ကာလာသားရောဂါဖြစ်သည်ကို ရှက်နေခြင်းထက် မိမိဘဝဆုံးမှာ အမျိုးတုံးမှာကို ပို၍ ဂရုထားသင့်ပေသည်။ ကာလာသားရောဂါများ မည်သို့အရေးကြီးသည် အန္တရာယ်ကြီးသည်ကို သိရန်အတွက် အောက်တွင် ၎င်းတို့အကြောင်းကို အမြွက်မျှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆစ်ဖလစ်ရောဂါ

❑ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် ကာလာသားရောဂါများတွင် အဆိုးဆုံးဖြစ်၍ ရောဂါရှိသူများအား တစ်သက်လုံး ကျိုးကန်းစေနိုင်ရုံမျှမက ပျောက်ကင်းသွားအောင် မကုသပါက သွက်ချာပါဒလိုက်၍ ရူးသွပ်ကာ သေစေနိုင်သည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင် အန္တရာယ် ပြုနိုင်လေသည်။

❑ ၎င်းသည် ရောဂါရှိသူ မိခင်မှ သားအိမ်အတွင်းရှိ သန္ဓေသားကိုပါ ကူးစက်နိုင်သဖြင့် သားလျှော့ခြင်း၊ အချိန်မရောက်မီ မွေးခြင်းအပြင် မွေးကတည်းကမင် ကလေးများကိုပင် ကျိုးစေ၊ ကန်းစေ၊ နားထိုင်းစေသည်။ ဤမျှ အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော်လည်း လူသားတို့တစ်ခုကံကောင်းသည်မှာ ဤရောဂါကို ပျောက်အောင် ကုသ၍ရသော ဆေးများကို တွေ့ရှိရခြင်းပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါရှိသည်ကို သိလျှင် သိချင်း ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပါက မည်သို့မျှ စိုးရိမ်စရာမရှိပေ။

❑ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် တစ်မိတာ (၃ ပေခန့်) ၏ အပူတစ်သိန်းလျှင် တစ်ပုံခန့်မျှသာ ရှည်သော အလွန်သေးငယ်သည်

ဗူးနွယ်ပုံတွန့်နေသော ထရိုပိုနီးမားပလီးဒန်းပိုးကြောင့် ဖြစ်ပွားရသည်။ ဤပိုးသည် ပူနွေးသော စိုစွတ်နေရာများနှင့် လူ၊ မျောက်စသော သတ္တဝါများထဲတွင်သာ များသောအားဖြင့် အသက်ရှင်နိုင်၊ ပြန်ပွားနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အလွန်ခြောက်သွေ့သော ပူသောနေရာများတွင် အသက်မရှင်နိုင်ဘဲ လူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်ဘက်တွင် နာရီအနည်းငယ်ခန့်သာ အသက်ရှင်နိုင်၊ ကူးစက်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သိုလှောင်ထားသော သွေးများ၌ ၇၂ နာရီ(၃) ရက်အထိ အသက်ရှင်နိုင်သဖြင့် သွေးလူသူများမှ သွေးအလှူခံများသို့ ကူးစက်ရန် အလားအလာ ရှိလေသည်။ ဆေးရုံကြီးများ၌ သွေးသွင်းခံရလျှင် လူသောသွေးသည် ဆစ်ဖလစ် ရောဂါရှိမရှိစမ်းသပ်ပြီးမှသာ သွင်းပေးရကား ဤရောဂါအတွက်မူ သွေးအလှူခံသည် စိုးရိမ်စရာ မရှိပေ။

❑ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် များသောအားဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုရာမှ ကူးစက်တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆစ်ဖလစ် အနာရှိသူ၏ နတ်ခမ်းပါးစပ်များ၊ စအိုဝများမှလည်း ကူးစက်နိုင်ပေသည်။ ရောဂါရှိသူ၏ အဝတ်အစားမှ ကူးစက်သည်မှာ မရှိသလောက် ရှားသော်လည်း ရောဂါရှိသူများထံမှ ဆရာဝန်များ၊ သူနာပြုများမှာ မတော်တဆ ကူးစက်ခံရမှုများကား ရှိပေသည်။

❑ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါပိုးသည် ရောဂါဝင်ရောက်ပြီး ၉ ရက်မှ ၉၀ ရက်အတွင်း များသောအားဖြင့် ၃ ပတ်အတွင်း ရောဂါလက္ခဏာများကို ပြတတ်သည်။ လွယ်ကူစွာ ဖော်ပြနိုင်ရန်အတွက်

ရောဂါဖြစ်စဉ်ကို ပထမအဆင့်၊ ဒုတိယအဆင့်၊ တတိယအဆင့်ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားကြသည်။

❑ ပထမအဆင့်၏ လက္ခဏာများမှာ ရောဂါရှိသူနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုပြီး ၃၊ ၄ ပတ်အတွင်း၌ လိင်တံ သို့တည်းမဟုတ် အင်္ဂါဇာတ်အတွင်း မနာသော ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း အနာတစ်ခု ပေါက်လာပြီး ပေါင်ခြံအကျိတ်များ ကြီးထွားလာသည်ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအနာကို ရှန်ကာဟု ခေါ်ကြသည်။ ဤအနာသည် မနာရုံမျှမက သွေးလည်း မထွက်သဖြင့် အချို့သူများမှာ အမူမဲ့ပင် နေတတ်ကြသည်။ ထို့အပြင် ဆေးမကုဘဲနှင့်လည်း ၂ ပတ် ၃ ပတ်ကြာလျှင် သူ့အလိုလို ပျောက်သွားတတ်ရကား ဤအနာကို ပျောက်အောင် ဆရာဝန်နှင့် ကုသခံကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ဤအနာ ပျောက်ခြင်းသည် ရောဂါပျောက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရောဂါ ငုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတည်း ပျောက်ကင်းအောင် မကုပါက ရောဂါပိုးများသည် ကိုယ်ထဲတွင် လှည့်လည်တိုးပွားလျက် ဆိုးဝါးသော၊ အန္တရာယ်များသော ဒုတိယအဆင့်နှင့် တတိယအဆင့် လက္ခဏာများကို ဖြစ်စေလေသည်။

❑ ဒုတိယအဆင့်တွင် ရောဂါပိုးများသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ကိုယ်အင်္ဂါအားလုံးကို ဖျက်ဆီးသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရောဂါပိုး၏ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များကို တွေ့ရလေသည်။

❑ များသောအားဖြင့် မျက်နှာ၊ လည်ပင်း၊ ကုပ်စသည်တို့တွင် သော မနာကျင်သော အဖုအပိမ်များ ပေါ်လာ၍ သည်ပင်း။

ချိုင်းကြား၊ ပေါင်ခြံတို့တွင် အကျိတ်များ ထွက်လာလေသည်။ လည်ပင်းတွင် အကျိတ်ထွက်ခြင်းကို ကြပ်ထွက်ခြင်းဟု အချို့က ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ အပူအပိမ်းများသည် နီညိုရောင်ရှိ၍ ငှင်းစို့ အထဲ၌ ရောဂါပိုးများ ပြည့်နေရကား အပူအပိမ်းများမှာ အရည်များ သည်း အလွန် ရောဂါကူးစက်စေနိုင်သည်။ ရက်အနည်းငယ် ကြာလျှင် အပူအပိမ်းများမှ အနာကလေးများ ဖြစ်လာရကား အနာ များမှ သားနဲ့ရည်သည် ရောဂါကူးစက်အောင် အထူးတတ်နိုင်လေ သည်။ များသောအားဖြင့် ဒုတိယဆင့် အနာများသည် အရေပြား နှင့် အကျိတ်အချွဲထက် အမြွှေးများ စပ်သော နေရာတွင် ဖြစ်တတ်ရာ ဝှေးစေ၊ အင်္ဂါဇာတ်၊ စအိုဝါ၊ ပါးစပ်ပေါက် စသည်တို့တွင် အဖြစ် များလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးအခါက အသံပျက်နေသော မိန်းမရွှင် များကို ရောင်ကြည့်ကြရန် ဆိုဆုံခြင်းမှာ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါမကူး စက်အောင် ဆိုဆုံခြင်းပင် ဖြစ်ဟန်တူလေသည်။

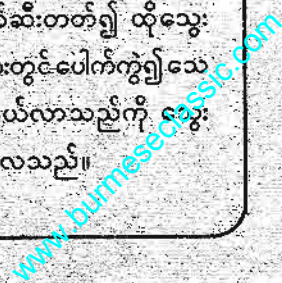
□ ဤဒုတိယဆင့်တွင် ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ မူးဝေမောပန်းခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်းများအပြင် ဖျား ခြင်း၊ အသားဝါ ရောဂါဖြစ်ခြင်းများလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ မျက်စိနာ၍ ဦးနှောက်အမြွှေးများရောင်၍ ဖျားခြင်း များလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

□ မည်သို့ရှိစေ၊ ဒုတိယဆင့် လက္ခဏာများသည် ရောဂါရှိသူ တိုင်းတွင် အားလုံးပေါ်ချင်မှပေါ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရောဂါ လက္ခဏာ တစ်ခုမျှ မပေါ်သဖြင့် ရောဂါရှိသူမှာ ဘာမျှမဖြစ်ဟု

ထင်ရလေသည်။ တကယ်တော့မူ ရောဂါမှာ ငှပ်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ၂ နှစ်မှ၅ နှစ်အတွင်း တစ်ခါတစ်ရံ ၁၀ နှစ် ၁၅ နှစ်ကျော်မှ ရောဂါ၏ လက္ခဏာများ ပေါ်လာတတ်သည်။ ပေါ်လာသော လက္ခဏာများ မှာကား နှောက်ဆုံးတတိယဆင့် ရောဂါလက္ခဏာများပေတည်း။

□ တတိယဆင့်၌ ရောဂါပိုးသည် အရေပြားအရိုးနှင့် အတွင်း အင်္ဂါအားလုံးကို ကိုက်စားသဖြင့် ထိုနေရာများ၌ အပေါက်များ ဖြစ် သော အနာကြီးများ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ဤအနာများမှာ အဝါ ရောင်ရှိ၍ ဂမ်မာ အနာများဟု ခေါ်လေသည်။ အရိုးတွင်ဖြစ်က အရိုးကျိုးနိုင်သည်။ များသောအားဖြင့် အာခေါင်ရိုးတွင် အဖြစ် များ၍ အာခေါင်တွင် အပေါက်ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ဖြစ်က ဖြစ် သူမှာ စကားပြောလျှင် နှာသံပါ၍ အစားအစာကို ကောင်းစွာ စား မရ၊ နှာခေါင်းမှ ထွက်လာတတ်သည်။ အသည်းတွင်ဖြစ်က အသည်းရောင်ကာ မျက်လုံးဝါ အရေပြားဝါရောဂါ ဖြစ်လာနိုင် သည်။

□ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါများသည် နှလုံးနှင့် သွေးကြောများကို လည်း ပျက်ဆီးရကား ဤအဆင့်တွင် နှလုံးရောဂါများ သွေးတိုး ရောဂါများလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးမှထွက်သော အေအိုတာ သွေးလွှတ်ကြောကြီးကို ပျက်ဆီးတတ်၍ ထိုသွေး ကြောကြီးမှာ ပါး၍ ကျယ်လာကာ နှောက်ဆုံးတွင် ပေါက်ကွဲ၍ သေ စေနိုင်လေသည်။ ဤသွေးကြောကြီး ကျယ်လာသည်ကို သွေး ကြောကျယ် ရောဂါဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ကြလေသည်။

❑ ဆစ်ဖလစ်ပိုးများသည် ဦးနှောက်ကိုလည်း တိုက်ဖျက်ရကား ရောဂါရှိသူများမှာ သတိမေတတ်ခြင်း၊ ဝက်ရူးပြန်တတ်ခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ စိတ်တိုတတ် စိတ်မမှန်တတ်ခြင်းများနှင့် မျက်နှာတစ်ခြမ်းကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ ရောဂါများလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ကျောအာရုံကြောမကြီး ပျက်စီးပါမူ ဖြစ်သူမှာ ရိုးရိုးတန်းတန်းလမ်းလျှောက်၍ မရဘဲ၊ လမ်းကိုစမ်း၍ ခြေထောက်ကား၍ ခြေထောက်ကို လိုသည်ထက်မ၍ လျှောက်ပါမူ ရလေသည်။ မျက်စိမှိတ်ထားပါက လမ်းလျှောက်၍ မရဘဲ လဲကျနိုင်လေသည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို ကျောအာရုံကြောမ နောက်ကျောဘက်သေ ရောဂါ (တေးဘီး ဒေါ်ဆယ်လစ်) ဟု ခေါ်သည်။

❑ တစ်ချို့ဖြစ်တတ်သည်မှာကား ရောဂါရှိသူများသည် အခြားလက္ခဏာများကို မပြဘဲ၊ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးခြင်း၊ ကြီးကျယ်သော ခမ်းနားမှုကို နှစ်သက်ခြင်းများ ဖြစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ အကြောင်းမရှိဘဲ ငိုတတ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ အထူးပျော်ရွှင်တက်ကြွနေတတ်သည်။ ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထူးအထင်ကြီးလျက် ရှိသော်လည်း ၎င်း၏ အသိဉာဏ် အသိတရားတို့မှာမူ ပျက်စီးယိုယွင်းလျက် ရှိကာ ကြာသော် သွက်ချာပါဒလိုက် ရူးသွပ်၍ သေသွားတတ်လေသည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို အထွေထွေ သွက်ချာ ပါဒလိုက်၍ ရူးသွပ်ခြင်းဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။

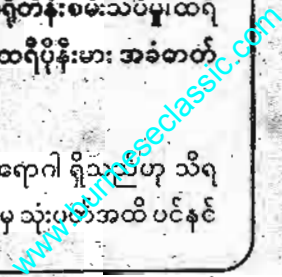
❑ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် အခင်ထံမှ မိခင်ကို ကူးကာ မိခင်ဝမ်းတွင်းရှိ သားသမီးများကို ကူးစက်နိုင်လေသည်။ ဤသို့ ဆစ်

ဖလစ် ရောဂါရသော ကလေးများသည် မွေးကတည်းက ကန်းတတ်၊ နားပင်းတတ်သည်။ အချို့မှာမူ နာရိုးမရှိ၊ မျက်စိစွေလျက်၊ သွားပေါက်လျှင် မတူညီသော လခြမ်းပုံရှိသော သွားများပေါက်ကား မွေးတတ်သည်။ အချို့မှာမူ မွေးကတည်းက တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အရေပြား၌ အနာပေါက်လျက် လည်းကောင်း၊ အသည်းရောင်လျက် လည်းကောင်း မွေးလာတတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါမှာ သားစဉ်မြေးဆက်ကူးစက်ဒုက္ခပေးနိုင်သော ရောဂါဖြစ်ပေသည်။ ကြောက်စရာကား မရှိပေ။ ဖြစ်သည်ကို သိသည်နှင့် ပျောက်အောင်ကုသနိုင်၏။ ရောဂါဖြစ် မဖြစ်ကို လည်း စမ်းသပ်၍ ရလေသည်။

❑ ရောဂါ ဖြစ် မဖြစ် စမ်းသပ်နည်းများကား ပထမအဆင့် အနာမျိုး ပေါက်လာသည်ဟုထင်လျှင် ထိုအနာမှ သားနံရည်ကို ယူ၍ ဆစ်ဖလစ်ပိုးများ ပါ မပါ လက်တွေ့စစ်ဆေး၍ ရသည်။

❑ အနာမရှိပါက ပိုးဝင်ပြီး တစ်ပတ် နှစ်ပတ်ကြာလျှင် သွေးကို စစ်ကြည့်ကာ ရောဂါပိုး ရှိ မရှိ သိနိုင်လေသည်။ ဆစ်ဖလစ် ရှိ မရှိ သွေးစမ်းခြင်းများကို ဝါဆာမင်း တုံ့ပြန်ချက်၊ ကန့်၏စမ်းသပ်မှု၊ ဗီဒီအာရုံအယ်လ်စမ်းသပ်မှု၊ ရိတ်တာပရိုတိုနီးစမ်းသပ်မှု၊ ထရီပိုနီးမားရပ်တန် စမ်းသပ်မှုနှင့် ရောင်မြူးထရီပိုနီးမား အခံတတ်စမ်းသပ်မှုများဟု ခေါ်သည်။

❑ ဤစမ်းသပ်မှုများဖြင့် ဆစ်ဖလစ်ရောဂါ ရှိသည်ဟု သိရပါက အနည်းဆုံး ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်မှ သုံးပတ်အထိ ပင်နင်

စလင်၊ တက်ထရာဆိုက်ကလင်း စသော ဆေးများဖြင့် ကုသရသည်။ ကုသပြီးလျှင် ပျောက်မပျောက်သွေးပြန်စစ်ရသည်။ သွေးစစ်ချက် နှစ်ခါဆက်၍ ကောင်းမှသာလျှင် ရောဂါပျောက်ပြီဟု ယူဆနိုင်လေသည်။ သို့တည်းမဟုတ် မပျောက်မချင်း ဆက်၍ ကုသသင့်ပေသည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် သန္ဓေသားကို ရောဂါမကူးနိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်ဝန်မရှိမီ သွေးတစ်ခါ စမ်းသပ်၍ ကိုယ်ဝန် ရှိစတွင် တစ်ခါစမ်းသပ်သင့်သည်။ သွေးစမ်းသပ်၍ ရောဂါရှိမှန်းသိမိက ကိုယ်ဝန် သုံးလအတွင်း ရောဂါပျောက်အောင် ကုသသင့်လေသည်။ မပျောက်ပါက သားသမီးမှာ ကျိုးပဲ့ကန်းနွမ်း၍ မွေးလာနိုင်လေသည်။ ကြောက်စရာပေတည်း။

ဂနိုရောဂါ

ဂနိုရောဂါသည် ဆစ်ဖလစ်ရောဂါလောက် မဆိုးသော်လည်း ဆစ်ဖလစ်ရောဂါထက် ပို၍ အကူးအစက်များသည်။

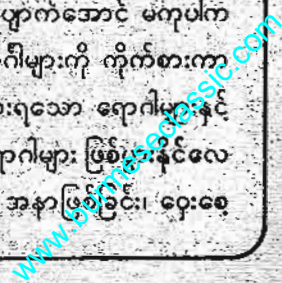
များသောအားဖြင့် လိင်ဆက်ဆံမှုကြောင့် ကူးစက်သော်လည်း ရံဖန် ရံခါ ရောဂါရှိသူ၏ အဝတ်အစားများမှလည်းကောင်း၊ ရောဂါပိုးများ ပါသော ပြည်များနှင့် ထိ၍လည်းကောင်း ကူးစက်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရွယ်မရောက်သေးသော မိန်းကလေးများတွင်လည်း ရောဂါရှိသော မိဘများထံမှ လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ရောဂါရှိသော ယောက်ျားကြီးများ၏ ဗလက္ခဏာ လုပ်မှုကို ခံရသဖြင့်လည်းကောင်း ရောဂါ ရရှိနိုင်လေသည်။ ရောဂါပိုးများ ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်တွင် ကြာရှည်စွာ အသက်မရှည်နိုင်သဖြင့်

အိမ်သာ တံခါးလက်ကိုင် စသည်တို့မှ ကူးစက်ခြင်းကား အလွန်အလွန် ရှားလေသည်။

ဂနိုရောဂါသည် ပဲကြီးစေခြင်းပုံရှိသော နှစ်ခုကွဲ ဂနိုကော့ကို ပိုးများကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရောဂါပိုးများသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ဝင်ရောက်ပြီး နှစ်ရက်မှ ငါးရက်အတွင်းတွင် ရောဂါ၏ လက္ခဏာများကို ပေါ်စေတတ်သည်။ မိန်းမများတွင် ဆိုပါက ရောဂါ၏ မျိုးရက်မှာ ပို၍ကြာကာ ရက် ၃၀ ခန့်အထိ ရာသီသွေးပေါ်သောအခါမှ ရောဂါလက္ခဏာများ ပေါ်လာတတ်လေသည်။

ရောဂါ၏ လက္ခဏာများမှာကား ယောက်ျားများတွင် ဆီးသွားပြီးတိုင်း လိင်တံဆိပ်ကျဉ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ဖြစ်ခြင်းနှင့် နံနက်အိပ်ရာထလျှင် စိမ်းဝါဝါ ပြည်များ ကျင်ချောင်းဝမှ ထွက်လာတတ်သည်။ ဤသို့ ထွက်လာခြင်းကို ဂနိုကျသည်ဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ဤပြည်များထဲ၌ ရောဂါပိုးများ ပါရှိရာ ဤပြည်များနှင့် ထိတိုင်း ရောဂါကူးစက်နိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆီးသွားပြီးတိုင်း လက်မဆေးဘဲ မျက်စိကို ပွတ်ပါက ငါးစပ်၊ နှာခေါင်းတို့ကို ကိုင်ပါက ၎င်းအင်္ဂါများတွင် ရောဂါဖြစ်နိုင်လေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ဖြစ်ချင်း ရောဂါကို ပျောက်အောင် မကုပါက ရောဂါပိုးများသည် ဆီးအိမ်နှင့် လိင်အင်္ဂါများကို ကိုက်စားကာ ဆီးအိမ်အနာရောဂါ၊ ဆီးခဏခဏ သွားရသော ရောဂါများနှင့် ဆီးအိမ်အောက် အကျိတ် ပြည်တည်ရောဂါများ ဖြစ်ပွားနိုင်လေသည်။ အချို့တွင်မူ သုတ်လှောင်အိမ် အနာဖြစ်ခြင်း၊ ဝှေးစေ

အထက် အင်္ဂါရှိ ပြန်များ ပိတ်ခြင်းတို့ဖြစ်ကာ မြို့သွားစေနိုင်လေသည်။ ထိုအတူ ကျင်ချောင်းတွင် အနာဖြစ်ကကျင်ချောင်းပိတ်ပြီး ဆီးမသွားနိုင်သော ရောဂါများလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

□ မိန်းမများတွင်ဆိုပါက အင်္ဂါဇာတ်ရောခြင်း၊ ယောနိအင်္ဂါရောင်ခြင်း၊ ဆီးကျဉ်ခြင်း စသော ရောဂါများ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုအတူ သားအိမ်ပြန်ရောင်၍ ဗိုက်နာရောဂါလည်း ခဏခဏ ရနိုင်သည်။ ရှိဖြူများလည်း ခဏခဏ ဆင်းနိုင်သည်။ သားအိမ်ပြန်နှစ်ခုလုံးပိတ်ပါက မိန်းမများလည်း မြို့နိုင်လေသည်။

□ ဂနိုရောဂါကြောင့် ရှိဖြူကျသော မိန်းမများသည် ကလေးမွေးလာပါက ကလေးမျက်နှာသည် ၎င်းရှိဖြူများနှင့် ထိကာ မျက်စိကျိန်းရောဂါကို မွေးကတည်းက ရနိုင်လေသည်။ ကြီးသော် မျက်စိပါ ကန်းနိုင်ပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ မျက်စိရောဂါ မရအောင် ဆေးရုံကြီးများ၌ မွေးလာသော ကလေးများအားလုံးကို မျက်စိဥခပ်၍ ပေးကြလေသည်။ ဂနိုရောဂါကာကွယ်ခြင်းတစ်မျိုးပေတည်း။

□ ဂနိုရောဂါသည် ကြာပါက သွေးအဆိပ်တက်ခြင်း၊ အဆစ်ရောင်ခြင်းများကို ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါများတွင် ဂနိုရောဂါလည်း တစ်ခု အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။ ရှေးယခင်က ယောကျ်ား ခူလာ၊ မိန်းမမီးယပ်ဟု ဆိုကြရာ ခူလာ ရောဂါ၏ လက္ခဏာများမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေဆစ် လက်ဆစ်များ ရောင်ခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝင်ခြင်းများဖြစ်ရာ ဂနို

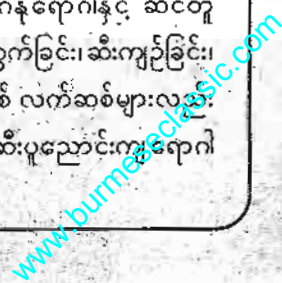
အဆစ်ရောင် ရောဂါများနှင့် ထပ်တူဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဤရောဂါသည် ရှေးယခင်ကပင် တည်ရှိခဲ့၍ ယောကျ်ားတိုင်းလိုလို ကူးစက်ခဲ့ဟန် တူလေသည်။

□ ဂနိုရောဂါ ဖြစ် မဖြစ်ကို သိသာရန်အတွက် ပြည်များကို ဂနိုရောဂါပိုးရှာကြည့်ခြင်း၊ မတွေ့ကလည်း ပြည်များကို ရောဂါပိုးရှိ မရှိ မွေးမြူကြည့်၍ လည်းကောင်း၊ သကြားဖောက် စမ်းသပ်နည်းဖြင့် လည်းကောင်း စမ်းသပ်ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ ဆစ်ဖလစ်ကဲ့သို့ သွေးစစ် ကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့်ကား မသိနိုင်ပေ။

□ ဂနိုရောဂါဖြစ်လျှင် ဆရာဝန်နှင့်တိုင်ပင်၍ ပင်နင်စလင်၊ အော်ရီယိုမိုက်ဇင်၊ တက်ထရာဆိုက်ကလင်း စသော ဆေးများဖြင့် ပျောက်အောင် ကုသသင့်သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာသန်ရှင်းအောင် နေထိုင်၍ အရက်သေစာ သောက်စားမှုကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်အပ်သည်။ ရောဂါမပျောက်ကင်းသမျှ ကာလပတ်လုံး အခြားသူများနှင့် ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ခြင်း၊ လိင်ဆက်ဆံခြင်းများကိုလည်း မပြုသင့်ပေ။

ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါ

□ ဆီးပူ ညောင်းကျ ရောဂါသည် ဂနိုရောဂါနှင့် ဆင်တူသည်။ ရောဂါရှိလျှင် ကျင်ချောင်းမှ ပြည်ထွက်ခြင်း၊ ဆီးကျဉ်ခြင်း၊ ဆီးခဏခဏ သွားခြင်းများအပြင် ခြေဆစ် လက်ဆစ်များလည်း ကိုက်ခဲတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခင်ကမူ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ

၂၆၄ ဒေါက်တာမောင်မောင်ညို

မှန်သမျှကို ဂနိုရောဂါကြောင့်ဟု ထင်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်သူတိုင်း ဂနိုရောဂါကုသည့် ဆေးဖြင့် မပျောက်ကင်းရမက လွန်ခဲ့သော နှစ်အစိတ်တွင်း ဆေးပညာ သုတေသနမှာ တစ်ဟုန်ထိုးတိုးတက်လာရကား ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါတိုင်းသည် ဂနိုရောဂါ မဟုတ်သည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါမျိုးကို ဂနိုမဟုတ်သော ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

တကယ်တော့လည်း ဆီးပူ ညောင်းကျ ရောဂါ၏ အကြောင်းရင်းကို ယခုတိုင် မသိကြသေးပေ။ အချို့ကမူ ကျင့် ချောင်းထဲတွင်ရှိသော ရောဂါပိုးတစ်မျိုးကြောင့်ဟုထင်ကြသည်။ ဆီးပူညောင်းကျ ဖြစ်သူများထံမှ ပြည်ကို မွေးမြူလျှင် ဗိုင်းရပ်ပိုး ရ၍ ၎င်းဗိုင်းရပ်ပိုးများမှ မျက်ခမ်းစပ်ရောဂါ ဗိုင်းရပ်ပိုးများနှင့် လည်း ဆင်တူသဖြင့် ဗိုင်းရပ်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ချက် မှာ အများလက်ခံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်လာလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါဖြစ်လျှင် မျက်ခမ်းစပ်ရောဂါကုသော တက်ထရာ ဆိုက်ကလင်းဆေးဖြင့် ကုသကြသည်။ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း ပျောက် ကင်းသည်ဟု သိရလေသည်။

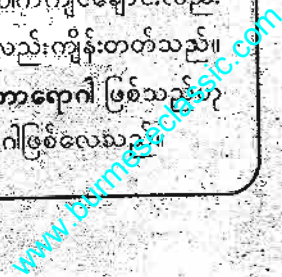
သို့ရာတွင် အချို့ဆီးပူ ညောင်းကျ ရောဂါများမှာ မည်သည့် ဆေးနှင့် ကုကု မပျောက်ရကား အချို့ကမူ လိင်ဆက် ဆံသူများ ဓာတ်မတည့်၍ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လိင်ဆက်ဆံသူနှစ်ဦးတွင် တစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်က ကလာပ်စည်းများသည် အခြားတစ်ဦး၏ ကလာပ်စည်းများနှင့်

ထိတွေ့က တုံ့ပြန်မှုဖြစ်သဖြင့် ဖြစ်ရသော ရောဂါဟု ဆိုပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တက်ထရာဆိုက်ကလင်းပင်ဇီဝဆေးနှင့် မပျောက်လျှင် ကော်တီဆန်း (ခေါ်) အခဲတတ်တုံ့ပြန်မှုကို ပျော့စေသော ဆေး များဖြင့် ကုသကြလေသည်။ ပျောက်သူ ပျောက်၍ မပျောက်သူ မပျောက်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ အချို့က ပိုးကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဗိုင်းရပ် ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဓာတ်မတည့်၍လည်း မဟုတ်။ အကြောင်း ရင်းကို အတိအကျ မည်သူမျှ မသိကြသေးဟု လက်ခံထား ကြသည်။

ဤရောဂါမှာ အဆုတ်နာ ဖြစ်စေသောမို့ (ဖန်ဂတ်စ်) တစ်မျိုးကြောင့်ဟု ယုံကြည်ကြသူများရှိသော်လည်း ဤယုံကြည် ချက်ကို ခိုင်မာစေရန် အထောက်အထား ပြစရာကား သိပ်မရှိ လှပေ။

မည်သို့ဆိုစေ၊ ဤရောဂါသည် ဂနိုရောဂါကဲ့သို့ပင် ယောက်ျား မိန်းမ နှစ်ယောက်စလုံးကို ဒုက္ခပေးနိုင်လေသည်။ ဆီးအိမ် အနာဖြစ်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ကျဉ်း၍ ပိတ်ခြင်း၊ ဝှေးစေ ရှေ့ခြင်းနှင့် သားအိမ်ပြွန် ပိတ်ခြင်းတို့အပြင် ရိဖြူဆင်းခြင်းများ ကိုဖြစ်စေနိုင်သည်။ အချို့သူများတွင် ဆိပ်ါက ကျင်ချောင်းလည်း ရောင်၊ အဆစ်လည်း ကိုက်လျက်၊ မျက်စိလည်း ကျိန်းတတ်သည်။ ဤသုံးခု တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်လျှင် ရိတ်တာရောဂါ ဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ အတုရခက်သော ရောဂါဖြစ်လေသည်။

□ ဤရောဂါ ဖြစ်လျှင် အမြဲတမ်း ပျောက်အောင် ကုသ၍ မရပေ။ ခဏခဏဖြစ်တတ်၍ လူနာမှာ အမြဲတမ်း ပိန်ချိုးနွမ်းနယ် နေတတ်သည်။ များသောအားဖြင့် ဖြစ်သူတစ်ယောက်တည်းကို သာမက ၎င်း၏ ခင်ပွန်းဇနီးကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း ကုသ၍ ပျောက်မှ ပြန်အဖြစ်နည်းသည်။ သို့မဟုတ်က တစ်ယောက်ပျောက်လိုက် တစ်ယောက်ဖြစ်လိုက်နှင့် သံသရာဆုံးမည် မဟုတ်ပေ။

□ ယခုအခါ ဤရောဂါကို ကလိုင်မိုင်ဒီးယားပိုးကြောင့် ဖြစ် သည်ဟု သိရပြီး မိုင်ဗရာမိုင်ဆင်၊ မိုနိုဆိုက်ကလင်းဆေးများဖြင့် ကု၍ ပျောက်လာသည်။

အခြားသော ကာလသား ရောဂါများ

□ ရှန်ကရွိုက်ရောဂါသည် ဒူးကရေးပိုးကြောင့်ဖြစ်ပွားသော ရောဂါ ဖြစ်သည်။

□ များသောအားဖြင့် ပူအိုက်နွေးထွေးသော အရပ်ဒေသများ ၌ ဆင်းရဲသူများ၌ အဖြစ်များသည်။ ရောဂါပိုး၏ ပျိုးချိန်မှာ ၃ ရက်မှ ၇ ရက်အထိရှိ၍ ရောဂါ၏ လက္ခဏာမှာ လိင်တံ သို့တည်းမဟုတ် အင်္ဂါဇာတ်တွင် အလွန်နာကျင်သော အနာတစ်ခု ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အနာပေါက်လာလျှင် ပေါင်ခြံ အကျိတ်များလည်း ကြီးလာသည်။ အကျိတ်များပေါက်၍ ပြည့်ထွက်တတ်သည်။ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါပထမဆင့်လက္ခဏာနှင့် ဆင်တူသော်လည်း ဤရောဂါမှာ နာခံဖြင့် သိသာသည်။ သို့ရာတွင် ဆစ်ဖလစ် ရောဂါနှင့်တစ်ပြိုင်တည်းလည်း ဖြစ်နိုင်

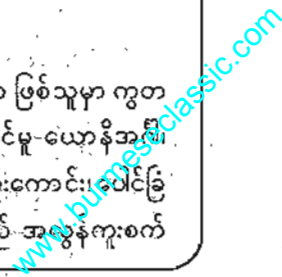
သဖြင့် ဤရောဂါရလျှင် ဆစ်ဖလစ်ရောဂါရမရကိုလည်း စမ်းသပ် ကြည့်သင့်လေသည်။

□ ဤရောဂါကို ဆာလ်ဖာဆေးများ၊ စထရက်တိုမိုက်ဆင်း၊ တက်ထရာဆိုက်ကလင်း ဆေးများနှင့် ကုသက အလွယ်တကူ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။ အနည်းဆုံး တစ်ပတ်ခန့် ဆေးစားရန်နှင့် ဆေးစားပြီးလျှင် ရောဂါ ရှိ မရှိ ပြန်လည် စမ်းသပ်ရန်သာ အရေး ကြီးလေသည်။

□ အခြားကာလသား ရောဂါတစ်ခုမှာ ပေါင်ခြံအကျိတ်များ ရောင်လာသော လင်ဖိုဂရင်ကျူလိုမား ရောဂါဖြစ်သည်။ ဤ ရောဂါသည်လည်း ပူအိုက်သော နိုင်ငံများနှင့် ဆင်းရဲသားများ၊ ညစ်ပတ်သူများတွင် အဖြစ်များသည်။ ရောဂါမှာ မိုင်ဒီးယားပိုး ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရောဂါပျိုးချိန်မှာ တစ်ပတ်မှ ၄ ပတ်ကြာသည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ရောဂါရှိသူနှင့် လိင်ဆက်ဆံပြီး တစ်ပတ်မှ ၃ ပတ် အတွင်းတွင် လိင်တံ၌ အနာပေါက်၍ ပေါင်ခြံအကျိတ်များ ကြီးလာသည်။ ကြီးလာသော အကျိတ်ခြင်းဆက်၍ ပူးသွားသဖြင့် ပေါင်ခြံတစ်ခုလုံး ဝက်အူတောင်များသဖွယ် အဖုအထစ်များ ဖြစ် နေတတ်သည်။

□ သို့ဖြစ်၍ ဘင်ထွက်သည်ဟု ခေါ်ကြရာ ဖြစ်သူမှာ ကွတ ကွတနှင့် လမ်းလျှောက်ရသည်။ မိန်းမများတွင်မူ-ယောနီအစို့၊ စအိုဝတို့တွင်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အနာမှလည်းကောင်း၊ ပေါင်ခြံ မှလည်းကောင်း၊ ပြည့်ထွက်၍ ၎င်းပြည်သည် အလွန်ကူးစက်

တတ်သည်။ အနာပျောက်သောအခါကျင်ချောင်းပိတ်ခြင်း၊ မစင်အိတ်ပိတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်လေသည်။

❑ ရောဂါကုသရန်မှာ လွယ်သည်။ ဆာလ်ဖာဆေးများနှင့် တက်ထရာဆိုက်ကလင်း ဆေးများ စွမ်းလေသည်။

❑ အထက်ပါ ရောဂါနှင့် ဆင်တူသော ရောဂါမှာ ဂရင်ဂျူလိုမားအင်ဂျိုင်နယ် ရောဂါဖြစ်သည်။ ရဲနေသော အနာများမှာ မနာသော်လည်း အလွန်ပွားများလွယ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါဖြစ်လျှင် ဆီးအိမ်၊ မစင်အိမ်များ စကာပေါက် ဖြစ်ကုန်နိုင်လေသည်။ ဤရောဂါသည် ဗိုင်းရပ်ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဒီနိုဗန်ရောဂါပိုးကြောင့် ဖြစ်သည်။

❑ ဝဲ၊ မှက်ခရ စသော ရောဂါများမှာ လိင်ဆက်ဆံမှုကြောင့် ကူးစက်နိုင်သော်လည်း လိင်အင်္ဂါများတွင်သာမက အခြားအင်္ဂါများတွင်ပါဖြစ်နိုင်လေသည်။ ထို့အပြင် အဝတ်အစားများမှလည်း ကူးစက်နိုင်ရကား ဤရောဂါများကို ကာလသားရောဂါအစစ်များဟု မမှတ်အပ်ပေ။

❑ ရိဖြူဆင်းသော ထရိုင်ကိုမိုးနတ်ရောဂါမှာလည်း ဝဲ၊ မှက်ခရ တို့ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၄၊ ၅၊ ၁၀ နှစ်အတွင်း၌ ဆေးပညာရှင်များ၏ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရမူ ထရိုင်ကိုမိုးနတ်ရောဂါသည် လိင်ဆက်ဆံမှုကြောင့် အထူးကူးစက်ရုံမျှမက ၎င်းရောဂါဖြစ်လျှင် ဂနိုရောဂါပါ တွေ့ရှိတတ်သည်ဟု သိရှိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကမ္ဘာဆေးပညာရှင်ကြီးများ၏ အလိုအရမူ ဤရောဂါကို

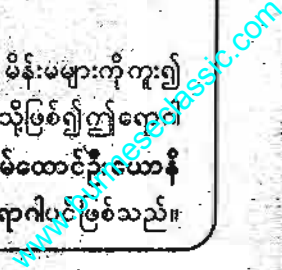
ကာလသားရောဂါ တစ်ခုဟုမင် သတ်မှတ်ကြသည်။

❑ ဤရောဂါသည် ထရိုင်ကိုမိုးနတ်ခေါ် ကလာပ်စည်းတစ်ခသာရှိသော ပရိုတိုဇိုးဝါး အကောင်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့သော ပရိုတိုဇိုးဝါး အကောင်များသည် ၄က်ဖျားရောဂါ၊ သွေးစမ်းကိုက် ရောဂါများကိုလည်း ဖြစ်ပွားစေလေသည်။

❑ ဤရောဂါမှာ မိန်းမများတွင် အဖြစ်များ၍ ဖြစ်လျှင် ရိဖြူဆင်းခြင်း၊ ယောနီရောခြင်း၊ ဆီးကျဉ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ အတွင်းခံအဝတ်အစားများကို ရိဖြူဖြင့် ပေကျစေကာ ပေါင်တွင်းသားများကို ကိုက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက် မအိမသာ ဖြစ်ခြင်းများကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်သည်။ များသောအားဖြင့် ရာသီလာစဉ်တွင် ပို၍ဆိုးကာ အရွယ်ကောင်း မိန်းမများတို့သာ အဖြစ်များလေသည်။

❑ သို့ရာတွင် ဤရောဂါသည် ယောက်ျားများတွင်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ယောက်ျားများတွင်ဖြစ်က ဆီးကျဉ်၍ ကျင်ချောင်းမှ ရိဖြူဆင်းတတ်သည်။ များသောအားဖြင့်မူ ယောက်ျားများတွင် ရောဂါပိုးဝင်သော်လည်း ရောဂါလက္ခဏာများ မပြဘဲ ၎င်းနေတတ်သည်။

❑ ၎င်းယောက်ျားနှင့် လိင်ဆက်ဆံသော မိန်းမများကို ကူး၍ ကားဒုက္ခအကြီးအကျယ်ပေးနိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤရောဂါသည် ရခါစနိုးမောင်နံ့ခွာပြုစေနိုင်သော အိမ်ထောင်၌ ယောနီရောင်ရောဂါ(ဝါ) ပျားရည်ဆမ်းယောနီမှာ ရောဂါပင် ဖြစ်သည်။

ဤရောဂါကြောင့် တစ်ခါမျှ လိင်မဆက်ဆံဖူးသော အမြဲကျန်းမာ နေသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်သည် ဖွေးဖွေးသော ယောက်ျားနှင့် ရပါက လက်ထပ်ပြီး တစ်ပတ်မှ ၄ ပတ်အတွင်း၌ ယောနိရောင် ခြင်း၊ ရိဖြူဆင်းခြင်း၊ ကိုယ်လက် မအီမသာ ဖြစ်ခြင်းနှင့် လိင် ဆက်ဆံမှုပြုလုပ်လျှင် မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်ခြင်းတို့ ရတတ် သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးသော မိန်းမမှာ ယောက်ျား ယူ၍ ယောက်ျားကြောင့် သူ့ အခုလို ဒုက္ခရောက်ရသည်ဆိုကာ ယောက်ျားဖြစ်သူနှင့် ရန်ဖြစ်တတ်လေသည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူ မှာ သူ့တွင် ဘာမျှ မဖြစ်၍ မိန်းမဖြစ်သူအား သက်သက် ရန်ရှာ တတ်သည်ဟု ထင်ကာ အငြင်းပွားနိုင်လေသည်။ ဆရာဝန်နှင့် စစ်ဆေးကြည့်မှသာလျှင် ယောက်ျား၏ ကျင်ချောင်းထဲတွင် ဒုက္ခ ပေးသော ရောဂါပိုးများ ရှိလျက် ဤရောဂါပိုးများသည်ပင် မိန်းမ အား ကူးစက်ကာ ဒုက္ခပေးလာကြောင်း သိရပေလိမ့်မည်။

❑ သို့ဖြစ်၍ အချက်မသိတော့ သားမက်သူ့ခိုးထင်၊ ငှက်မသိ တော့ ဆက်ရက် ချိုးထင် ဆိုသကဲ့သို့ ကာလသားရောဂါ အကြောင်း၊ လိင်အကြောင်း နားမလည်၍ လင်နှင့် မယား အထင် လွဲနိုင်၊ ကွဲနိုင်လေသည်။ သတိချုပ်စရာ ပေတည်း။

❑ ဤရောဂါဖြစ်လျှင် ရှေးယခင်က ပျောက်အောင် ကုသ၍ ရခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ထရွိုင်ကိုမိုးနတ်ပိုးကို သတ်နိုင်သော် ဆေး မရှိ၍ဖြစ်၏။ ယခုမူ ပြင်သစ် ဆေးပညာရှင် တစ်ဦး၏ ကျေးဇူးကြောင့် မက်ထရီနဒါဇိုးလ်ဇာတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော

ဖလက်ဂျင်း (Flagyl) ဆေးများဖြင့် ပျောက်အောင် ကုသ၍ ရပေပြီ။ ပျောက်အောင် ကုသနိုင်လျှင် ရောဂါဖြစ်သူကိုသာ ကုသ၍မရ။

❑ ၎င်းနှင့် တွဲဖက် လိင်ဆက်ဆံသူ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်များ ကိုလည်း တစ်ပြိုင်နက် ကုသရပေမည်။ သို့မဟုတ်က တစ်ဦးထံမှ တစ်ဦး အဖန်ဖန်ပြန်၍ ကူးနိုင်လေသည်။ ။

လိင်နှင့်ဆိုင်သော ပြန်မာအင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရများ

က

ကလေးခေါင်းစိုက်ခြင်း	Engagement of the foetal head
ကာမစည်းစိမ်	Orgasm
ကပ္ပာယ်အိတ်	Scrotum
ကိုယ်တွင်းအကျိတ်များ	Endocrine glands
ကိုယ်ဝန်ဆောင်အကြိုအဆိပ်တက်ရောဂါ	Pre-eclampsia
ကိုယ်ဝန်ဆောင် အဆိပ်တက်ရောဂါ	Eclampsia
ကျင်ချောင်း	Urethra
ကျင်ချောင်းဘေးအကျိတ်	Paraurethral gland
ကျင်ချောင်းဝ	Urethral orifice

ခ

ခန္ဓာကိုယ်မျိုးရိုးအင်္ဂါ	Somatic chromosome
---------------------------	--------------------

ဂ

ဂနိုရောဂါ	Gonorrhoea
ဂရင်ဂျူလိုးမားအင်ဂျွင်နယ်	Granuloma inguinale

စပါမင်း	Spermine
စပါမင်းဒင်	Spermidine
စအိုမြင့်ကြွက်သား	Levator ani
စိတ်ချရသောရက်များ	Safe period
စုတ်ပြဲခြင်း	Laceration

ဆ

ဆားဓာတ် (အယ်လ်ကာလီ)	Alkali
ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ	Urethritis
ဆီးအိမ်အောက်အကျိတ်	Prostare gland
ဆစ်ဖလစ်ရောဂါ	Syphilis

ဇ

ဇီဝကမ္မဗေဒ	Physiology
------------	------------

တ

တောင်ခြင်း (လိင်တံ)	Erection
တင်ဆုံကွင်း	Pelvic cavity

ထ

ထရီပိုနိုးမားပလီဒမ်ပိုး	Treponema Pallidum
-------------------------	--------------------

ထိပ်ဖူးဖုံးအရေပြား Prepuce

ထိပ်ဖူးဖုံး အရေပြားဖြတ်ခြင်း Circumcision

၀

ပန်းသေခြင်း Impotence

ယ

ယောနိ Vagina

ယောနိအင်္ဂါခွဲစိတ်၍ ချဲ့ပေးခြင်း Episiotomy

(ယောနိဝချဲ့ပေးခြင်း)

ရ

ရာသီခွင် Menstrual cycle

ရာသီပိုလာခြင်း Menorrhagia

ရိတ်တာရောဂါ Reiter's disease

ရှန်ကရွိုက် Chancroid

ရှန်ကာ Chancer

လ

လင်စိတ်သားစိတ်ကုန်ခြင်း Frigidity

လင်တရူး မယားတရူးရောဂါ Hysteria

လင်ပိုက်ရင်ကျူလို့မား၊ ဗန်းရိုးယန်း Lymphogranuloma venereum

လင်စိတ်ကုန်ခမ်းခြင်း Frigidity

လိင်ဆက်ဆံမှု Sexual intercourse

လိင်တူဆက်ဆံခြင်း Homosexuality

လိင်တံစွပ်ကြက်ပေါင် French letter or leather Or condom (F,L.)

လိင်တံထိပ်ဖူး Glans Penis

လိင်တံပတ်ခွေ Corona

လိင်တံထိပ်ဖူးပိတ်ခြင်း Phimosis

၀

ဝှေးစေ့ Testis

ဝှေးစေ့ပြွန်ငယ် Seminiferous tubute

ဝှေးစေ့ အထက်အင်္ဂါ Epididymis

သ

သားအိမ် Uterus

သားအိမ်ခေါင်း Cervix

သားအိမ်ခေါင်းအပိတ် Diaphragm

သားအိမ်အတွင်းထည့်ပဋိသန္ဓေတားကိရိယာ Intrauterine contraceptive device

သားအိမ်ပြွန် Uterine tube

သားအိမ်တွင်းမြှေး Endometrium

သန္ဓေတည်ဟိုမုန်းဓာတ်	Progesterone
သုက်ကောင်များ	Spermatozoa
သုက်ပြွန်	Vas deferens
သုတ်လှောင်အိမ်	Seminal vesicle
သုက်လွှတ်ခြင်း	Ejaculation
သုက်လွှတ်ပြွန်	Ejaculatory duct
သုက်သွေး	Sperm
သွေးကြောတွင်း သွေးခဲခြင်း	Thrombosis
သွေးဆုံးခြင်း	Menopause

၁၁

ဟိုမုန်းဓာတ်	Hormone
--------------	---------

၁၂

အပျိုမြွေ	Hymen
အယ်ဗူမင်	Albumin
အင်္ဂါများ လျှော့ကျခြင်း	Proalypse

ကိုးကားသောကျမ်းများ

REFERENCES

1. BRECHER, Ruth and Edward (1956). An Analysis of Human Sexula Response by Masters and Johnson. Panther Books, London.
2. BREWS, A. (1957). Eden and Holland's Manual of Obstetrics. Eleventh edition. J. and A. Churchill Ltd. London.
3. CATTERALL, R, D Dr. (1967). The venereal disease. Evans Brothers Ltd. London.
4. CHESSER, E. Dr. (1966). Love and marriage, 5th impression. Pan Books Ltd. London.
5. Child Study Association of America, the (1959). What to tell your children

- about Sex. Permabook edition. U.S.A.
6. GARDNER, W.D. AND OSBURN, W.A. (1967). Structure of the Human Body. Toppan. Co Ltd, Tokyo.
 7. HAMILTON, W. J. (Editor) (1958). Text book of Human Anatomy. First edition, Macmillan and Co. Ltd. London.
 8. HAMILTON, W. J. BOYD, J. D, and MOSSMAN, H. W. (1969). Humna Embryology. 3rd edition. W. Heffer and son Ltd. Camgridge.
 9. HEGEDEL, INGE, AND STEN, Drs. (1962). an ABZ of Love. The Anchor Press Ltd, Essex, U.K.
 10. KOKKNE, S. Dr. (1964). A hapier sex. life, a guide to married life. Souvenir Press, London.
 11. NOVAK, Emil and Demund K, (1966). Text book of Gynaecology. 5th edition.

- Bailere, Tindall and Co. Ltd. London.
12. NYOMM, Dr. (1969). INnervation of the urinary bladder. Ph. D. Thesis, University of London.
 13. PICKARD, B. Dr. (1968). The safest way; an up to date guide to brith control. Pan Books Ltd, London.
 14. RAYNER, C. R. (1967). 101 facts an expectant mother should knw. The Dickens Press Ltd. London.
 15. STONE, Hanhan and Abraham, Drs. (1961). A mariage manual, 3rd Edition Cardinal editon, New Yorkj.
 16. VAUGHAN, P (1969) Family Planning, The Family Planning Association Guide to Birth Control, The Queen Anne Press Ltd, London.
 17. YOUNGMANS, J B. (Editor) (1964), The medical clinics of North America, Syphi-

lis and other venereal diseases,
W.B. Saunders Co, Philadelphia
and London.

- 18. မောင်ကလေး၊ ဦး၊ ဒေါက်တာ (၁၉၅၅)။ ကာလသား
ရောဂါ မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန်စာပေ
အသင်း ရန်ကုန်မြို့။

